

מפעל המקרא של האוניברסיטה העברית
המערכת: משה גושן-גוטשטיין, שמריהו טלמון, חיים רבין

כתר ארם צובא

מסרו וניקדו ר' אהרון בן-אשר
הוא הספר שעליו סמך אדוננו הרמב"ם

זכה לעסוק במלאכת הקודש של הוצאתו לאור

משה גושן-גוטשטיין

ירושלים ה'תשל"ו

עם אחד מתנשא לכל לראש בתולדות נוסח המקרא המסורתי כפי שנתגבש בטבריה: שמו של בן-אשר. נוסח זה לא נברא יש מאין. דורות עמלו, מאז המאה השביעית, כדי לשכלל את דקדוקי הרישום של מסורת עתיקת יומין. והנה, אימתי במאה התשיעית הגיע אותו תהליך לשיאו, והושג מה שהורגש כרישום מושלם בנאמנותו. אין לנו ראיות אלא מן העובדות ומדברי איזכור של סופרים וחכמים. אותו שיא גם היה מעין קץ למאמץ של המצאת שכלול. שוב אין אנו שומעים על הישג דומה. אותו הישג של שכלול מושלם לא היה אלא אותו כתביד אשר לאחר מאות בשנים נודע לתהילה בכינויו: כתר ארם צובא. והאיש אשר הקדיש לו את שנות עבודתו היה מי שנתכנה לאחר זמן "המלמד הגדול החכם הנבון אדון הסופרים ואבי החכמים וראש המלמדים והמהיר במעשיו המבין במפעליו ויחיד בדורותיו מר אהרן בן מר רב אשר".

מחובתו של המתבונן בהיסטוריה להישאר ער לצירופי המקריות ולהתרגל להעדר של מוחלטות. אבל עירנות כלפי מה שהיה עשוי להתפתח בדרך שונה אינה פוטרת מהכרה במלוא כובדן של העובדות כפי שהיו למעשה. יש ויש בידינו סימנים המעידים כי 'נצחוננו' של תת-גיבוש מסויים של נוסח המקרא הטברני לא היה בגדר מקרה.

אין לגזם בהשפעת אותו ניצחון. ההבדלים בין תת-גיבושים של נוסח המקרא הטברני לא היו בוטים עד שריחפה סכנה, שמא הנוסח הטברני יתבקע לרצנסיות טקסטואליות ממש. עם כל החשיבות לעניין קריאה מדוקדקת בבית-הכנסת — וזה עיקרו של המאמץ — הרי ברור כי התת-גיבושים נבדלו בעיקר בדקדוקי כתיב וטעמים. מה שמתגלה לעינו של החוקר המנתח היום כתת-גיבושים לא נתפרד מעולם פירוד של ממש ותמיד נשאר נוח להתמוזג ולהתערבב בידי סופרים. על אף אותו הישג שיא שהושג ביצירתו של כתר ארם צובא, מעולם לא עמד הטקסט מלהתפתח ולהשתנות שינויים קלים.

מכאן שתי עובדות הנראות סותרות, לפי זוית הראיה. מצד אחד: 'הנוסח המקובל' של המקרא שלנו — שעיקר כוחו לגבינו בא לו מעצם מעשה הדפוס של מקראות גדולות ונציה רפ"ד-רפ"ו — נראה לעין הבלתי הבוחנת כאילו הוא דומה ביותר לנוסח של כתר ארם צובא, עד כי לכאורה היינו הך. ומצד אחר: אם נעיין במדוקדק בכל רישומי הטעמים והמסורה — אשר הקורא המודרני נוטה להתעלם מהם — נמצא הבדלים לרבבות אם לא לרבי רבבות.

בעשרים השנים האחרונות נחקר הכתר בצורה ממצה יותר מכל כתביד אחר, וכך יאה. שכן רק בדרך חקירה מאומצת אפשר היה להוכיח את זהותו על אף מה שנדמה כמכשולים שאין לסלקם. שהרי כך: זה שני דורות עלתה בויכוח המדעי הבעיה של כתביד המיוחסים לבן-אשר. אך עד לימינו ממש לא ניתן כלל לחקור את הכתר. בני חלב שמרו עליו כעל בבת עינם, ולא נתנו לאיש לחקרו כדין או לצלמו. מעלת קדושתו בעיני הבריות מנעה את העיון בו. אלא זאת: על סמך אותו מידע לקוי מאד שהיה בידי החוקרים היתה להם לכאורה סיבה מוצדקת שלא לקבל את מסורתם של בני חלב, אשר לפיה כתב-היד שבידם אינו אלא אותו כתביד שעליו סמך הרמב"ם בהילכות ספר תורה שלו לעניין צורת הפרשיות והשירות שבתורה.

לא זו אף זו: מי שמבקש לבדוק את זהות הכתר על סמך הידוע לנו מחיבורי מסורה משניים ומאוחרים, סופו שיימצא במבוכה. שכן לפי אותם חיבורים אמנם יש בכתר מידה ניכרת ביותר של סימנים שהוכחו כסימני היכר לקריאת בן-אשר; אבל אין חפיפה גמורה. בדיעבד למדנו, כי אותם חיבורים מאוחרים הם לרוב מורי דרך טובים, אבל לא אבני בוחן מוחלטים. מכל מקום, מי שבא לבחון את המקורי באמת המידה של המשני, סופו שהמקורי יצא פסול מלפניו. ואל נשכח: הכל תלוי בדרך השקלא וטריא המדעי, שכן הקולופון — שמן הסתם היה מצוי בסוף כתב-היד מעיקרא — כבר אבד בימי קדם.

אם תאמר: יבוא החומש ויוכיח — שהרי הרמב"ם דקדק ברישומים מן החומש — שוב אינו בידינו. בפרעות שפרעו תושבי חלב ביהודים בשנת 1948 אבד כרבע מן הכתר, ובו רובו של החומש. חלחלה אוחות בנו אם נשווה נגד עינינו, שאילו השיגה יד המחבלים להשמיד עוד כמה

דפים מחלק החומש שבכתר, כבר היתה אבודה לנו גם שירת האזינו. וכבר נודע ברבים, כי הוכחה חותכת לזהותו של הכתר באה לנו דווקא מן הצורה המיוחדת כל כך שבה נכתבה שירת האזינו בכתר ארם צובא.

כיון שנתחוויר לנו כיום כי נוסח המקרא הטברני ניתן לנתחו למעין תת־גיבושים — וכל אחד מאלה הוא בגדר ניסיון לרשום מסורת קריאה רישום גראפי מדויק — ממילא אין כמעט טעם להתוכח על מידת העליונות הקנויה לתת־גיבוש זה או זה דווקא. כל שנוכל לעשות הוא להעריך את מקומו של כתב־יד מסויים בתוך מסגרתו שלו.

אך רשאים אנו לשער מעט השערות מעבר לעובדות שנודעו. משקל רב נודע להכרעתו של הרמב"ם — הנראית מתמיהה מאוד, מסיבות שונות שאין מקום להאריך בהן כאן — שהוא סומך על כתב־יד אחד ומיוחד דווקא בכל הנוגע להילכות כתיבת ספר תורה. כאמור, כבר הראינו כי אכן כתב־יד זה הוא הכתר שבידינו. זאת ועוד: היום גלוי, כי שיטת רישום הטעמים של הכתר שונה שוני טיפולוגי משיטתו של כתב־יד קהיר של הנביאים המיוחס למשה בן־אשר — ואף הלה הישג עילאי במסגרת התת־גיבוש שלו. אמור מעתה, כי אותו 'בן־אשר' שאותו הזכיר הרמב"ם, שהוא בעל המצחף של תנ"ך שלם, אינו ר' משה בן־אשר, כפי שמקצת החוקרים היו סבורים לפנינו. למדנו כדרכנו, כי כתב־היד שעליו סמך הרמב"ם הוא כתר ארם צובא, וכי הוא אינו לשיטתו של משה בן־אשר. מכאן שנתאמת לנו כי כתר ארם צובא מסרו וניקדו ר' אהרון בן־אשר, בנו של ר' משה.

כתב־היד המצוי לפנינו עתה לא זו בלבד שרק עליו סמך הרמב"ם בענייני צורת הפרשיות והשירות, אלא שקריאותיו תואמות מה שנמסר בסיכומים מאוחרים בשם אהרון בן־אשר יותר מקריאותיו של כל כתב־יד אחר. אמרנו, כי אין זה תיאום מוחלט. אלא כיוון שהגענו לכך, ברור שמעתה עלינו לדון את האמור בחיבורים המאוחרים לאור העובדות שבכתר — ולא להפך. אלה, בקיצור נמרץ, ראשי פרקים המציינים את מעמדו של הכתר. לפי גדרים אלו רשאים אנו לומר כי כתר ארם צובא אמנם הוא כתב־היד הסמכותי בתוך המסגרת של התת־גיבוש שאליו הוא משתייך. למעשה, אם כי לא להלכה, נקבעה בכך סמכותו במסגרת מכלול נוסח המסורה הטברני, כפי שנתגבש לפני כאלף שנה.

אל לנו להפריד את חקר כתב־היד של המקרא מעיונו בגורל עם ישראל. אין אנו יודעים כמה כתב־יד קדומים הושמדו ואילו אוצרות אבדו בצוק העיתים. אם כן, ראוי לנו להישמר מטיעונים שיסודם בהעדר תיעוד. בכל זאת, אולי מותר לנסות ולהתקדם עוד צעד, מה גם אם נשווה לגדר עניינו אותו מאמץ יוצר עצום הכרוך בחיבורו של כתב־יד המכיל את כל הארבעה ועשרים. לכאורה היינו מצפים שהרמב"ם יסמוך על כתב־יד של החומש, שהרי בכך היה עניינו בהלכות ספר תורה. לא כך היה. הוא ברר לעצמו דווקא מצחף המכיל את התנ"ך כולו. מן הסתם היו לו סיבות לבחירתו — סיבות שהיו ידועות לו, ואין בידינו אלא לנחש. מותר להניח כי אכן היה משוכנע, כי אותו כתב־יד היה חיבורו של בן־אשר שאין דומה לו, היינו שלא היו קיימים כתב־יד של החומש שהיו בעלי סמכות דומה. שמא אף למעלה מזה. אם נדון על פי הידוע לנו על מצחפי מקרא שנתחברו עד לשנת תשע מאות למניינם בערך — ימי חיבורו של הכתר שלפנינו — מותר להעלות את ההשערה, כי כתר ארם צובא היה כתב־היד הראשון של כל התנ"ך — להבדיל ממצחפי ספרים בודדים — אשר נמסר ונוקד לפי כל דיוקי הדקדוקים של שיטה טברנית. הרמב"ם היה מודע היטב למיוחדותו של הכתר. כיוון שהכריז עליו וייחדו, שמרו עליו מכל משמר וכך נמסר מדור לדור עד דורנו.

השערות הן השערות. בין כך ובין כך: כתב־היד שאנו מוציאים לאור עתה הוא מיוחד מבחינות רבות כל כך, עד כי על אף התגליות המפתיעות שכבר הסכנו להן בדורנו מעיזים אנו לטעון, כי לא צפוי בשום פנים, שיתגלה לנו אי פעם כתב־יד של כל המקרא במסורת טבריה, קדום מן הכתר או בן תקופתו, אשר יתפוס את מקומו של כתר ארם צובא.

☆ ☆ ☆

נוטל אני רשות להוסיף דברי הודיה ולהביע רחשי סיפוק. שעה שמפעל המקרא של האוניברסיטה העברית החל בפעולתו לפני כעשרים שנה, כבר היינו מודעים למקצת הבעיות והאפשרויות שנבעו מהצלת הכתר ומהעלאתו לירושלים. כתר ארם צובא לא חדל להיות במרכז עיונו במפעל. כל אותן שנים חייתי עם בעיותיו וחוויתין — במחקר ובתכנון, ואף בדורון בתפילה ובמלחמה.

אם אבקש להזכיר בזה כל אלה שבלא סיועם ועניינם לא היה הכתר מתפרסם כלל, לא אספיק. זכינו ושלושה נשיאי ישראל בזה אחר זה — וכמותם שלושה נשיאים של האוניברסיטה העברית — עמדו לצידנו ועשו למעננו הרבה מעבר לכל מה שתפקידם הרם מטיל עליהם. שעה של קורת רוח היא לי, שאני זוכה להשיב מקצת החוב בכך, שאני מגיש את העותק הראשון לפרופסור אפרים קציר, נשיא מדינת ישראל עתה, בידי נשיא האוניברסיטה העברית, מר אברהם הרמן.

הכרת טובה לכל לראש לאותם אישים שחירפו נפשם להציל את כתר ארם צובא, וכן לועד האפיטרופסים של הקדש כתרי התורה מחלב, אשר איפשר לנו ליטול על עצמנו את המשימה הגדולה של פירסומו ברבים. בכל השנים זכיתי לסיועם של חבריי ושל מזכירנו במפעל המקרא, ובמיוחד יאתה תודה לפרופ' ישראל ייבין ולמר דוד לייאנס המסייעים בהכנת אפארט הקריאות העתיד להתפרסם בחלק השני של פירסום זה. ראשי המינהלה של האוניברסיטה העברית פינו מדרכנו הרבה ממכשולי הבירוקרטיה, שאם לא כן ספק אם היינו מגיעים עד הלום. בין הקרנות שבלעדיהן לא תיתכן עבודתנו אבקש ליחד את הדיבור על יד אבי הישוב ועל קרן הזיכרון לתרבות יהודית; לולא הבנתם לצרכינו לא היתה עבודתנו יכולה להניב פירות. כל אלה שהיו קשורים לייצור הכרך שלפנינו ראו בכך אתגר יחיד במינו. תודתנו נתונה במיוחד למר שמואל גוטמן מגרפיקה אורות ולמר צבי בן-צבי מדפוס מרכז על עניינם האישי. נתמזל מזלי, ובכל הקשור לייצור הכרך יכולתי ליהנות מפעם בפעם מעצתו של ד"ר משה שפיצר, שאין כמוהו למבינות וטעם.

דברי הודיה ורחשי סיפוק. זוכים אנו לפרסם כתבי-יד יחיד במינו זה זמן קצר אחרי שהכרך הראשון של מהדורת המקרא המדעית שלנו יצאה לאור. עבודה זו היתה גם חובה קדושה גם אתגר מדעי, וכך תהיה. עתה הכתר מצוי לכל מי שיבקש להתבונן בו וללמוד מכל תג ותג שבו. ואלו הכרך השני ייוחד לדיון המחקרי, למערכת דיוקי הקריאה, המחיקות וכיוצא בכך. תפלתי בשעה זו כי מי שנתן לחכמי ישראל ולמלמדיו לפני יותר מאלף שנה את הכוח להשלים את עבודת הקודש שלהם יזכני אף אני להשלים את אשר החילותי.

בס"ד ירושלים

האוניברסיטה העברית

ז' בתמוז תשל"ו

משה גושן-גוטשטיין

THE HEBREW UNIVERSITY BIBLE PROJECT
Editorial Board: M.H. Goshen-Gottstein, C. Rabin, S. Talmon

THE ALEPPO CODEX

Provided with massoretic notes and pointed by

AARON BEN ASHER

The codex considered authoritative by Maimonides

edited by

Moshe H. Goshen-Gottstein

JERUSALEM 1976

IN the history of the Hebrew Massoretic Bible one name is honoured above all: the name of Ben Asher. To be sure, the Tiberian Bible Text had its prehistory. Generation after generation must have laboured, throughout the eighth and ninth centuries, to perfect the written record of their ancient tradition. At some point a result was achieved that must have seemed so perfect that we do not hear of anyone afterwards achieving greater, or even similar, perfection. That acme of perfection was the manuscript which centuries later became known as the Aleppo Codex; the man who laboured on it for many years was the master of the Massora, Aaron ben Asher.

While the historian must always be attuned to the coincidences of history and the absence of absolutes, he cannot afford to ignore the full weight of facts as they have emerged. The evidence at our disposal suggests that the 'victory' of a particular Ben Asher subtype of the Tiberian Massoretic Text was not a mere freak of history.

The impact of that victory should not be exaggerated. Differences between what were to become variant subtypes of the Tiberian text never went far enough for it to fall apart into recensions. In fact, these differences were mainly minutiae in orthography and accentuation marks. Scribes could easily conflate subtypes, and textual development seems one uninterrupted continuum. Hence, seen from one angle, our own *textus receptus* — which derives in the main from the typographical event of the Venice *Biblia Rabbinica* (1525) — looks substantially similar to the text of the Aleppo Codex. Yet, viewed from another angle, the minute details of massoretic notation — which the modern reader all but ignores, although they are of the very essence of massoretic activity — differ in tens of thousands.

It is only fit that this unique manuscript was studied more exhaustively than any other. For it was only through painstaking research that its identity could be established in the face of what seemed insurmountable obstacles. Ever since the question of Ben Asher manuscripts surfaced in the discussion two generations ago, the Aleppo Codex remained practically inaccessible to scholars. It was guarded as a sacred treasure of the Aleppo community, surrounded by an aura of sanctity. Yet, basing themselves on the few scraps of knowledge available, scholars seemed to have good reason to distrust local lore which identified the manuscript with the one and only codex which Maimonides had accepted as a model for the layout of the 'sections' and the Songs in a Torah scroll.

Moreover, measured by the yardstick of later and secondary massoretic compilations — which in the event turned out to be fairly accurate yet hardly absolutely reliable guides — it was quite easy to dismiss the original. This was all the easier, since the codex must have lost its colophon fairly early. Furthermore, the Pentateuch (which might have offered clear evidence) had been almost totally destroyed in the riots against the Jews of Aleppo in 1948, when about one quarter of the codex was lost. It comes as a shock to realize

that had a few more leaves been destroyed, our research could never have yielded the decisive proof of the identity of the codex, a proof based on the unique layout of the Song of Moses in Deuteronomy XXXII.

Once we realize that the Tiberian Massoretic Text can be analyzed into subtypes — each representing an attempt at noting down tradition — it becomes almost meaningless to discuss the intrinsic superiority of one subtype or another. All we can do is to evaluate the place of a given manuscript within the framework of its own subtype.

One may be allowed to speculate beyond the bare facts. Full weight should be accorded to the decision of Maimonides — perplexing as it seems for various reasons — that in matters of halachic importance for writing Torah scrolls (and that is what this is all about) he relies exclusively on one codex. This has proven to be the Aleppo Codex. Since it is obvious today that the system of notation of the Aleppo Codex is distinctly different from that of the famous Cairo Codex of the Prophets — the achievement of Moshe ben Asher, and a model within its own subtype — we must perforce conclude that the Ben Asher referred to by Maimonides as the massorete responsible for the codex of the entire Bible was someone else. The ascription of the Aleppo Codex to the son, Aaron ben Asher, can be thus taken as substantiated.

Our manuscript is not only the one considered halachically authoritative by Maimonides but it is also the manuscript which agrees more than any other known to us with the readings ascribed to Aaron ben Asher by later compilations. Bearing in mind the secondary character of those compilations, we may conclude that from now on everything must be judged in the light of the codex, rather than vice versa. It is in this sense that we are entitled to speak of the Aleppo Codex as *the* authoritative manuscript within the boundaries of its subtype which, to all intents and purposes, became almost identical with the Tiberian Massoretic Text a thousand years ago.

The study of Bible manuscripts should not be divorced from our understanding of the vicissitudes of Jewish existence. We do not know how many ancient manuscripts were destroyed and what treasures have been lost forever. Hence we must be doubly careful when arguing from silence. Yet for various reasons we may venture another step, especially if we realize the enormous creative effort involved in producing a codex of the entire Bible.

Maimonides did not rely on a codex of the Pentateuch, although he was exclusively concerned with that part of the Bible. He chose the codex of the entire Bible. We are entitled to ponder his reasons. Maimonides must have had excellent reasons, and we may assume that they were based on his personal knowledge. He must have been convinced that this was Aaron ben Asher's definitive work and that no equally authoritative codices of the Pentateuch alone were available. Perhaps there was even more to it. Judging by what we know of codices produced up to about 900 C.E., we may be not far off the mark if we submit that the Aleppo Codex was the very first codex of the entire Hebrew Bible to be executed according to all the minutiae of a Tiberian system. Maimonides was aware of the unique status of the codex. Once he had singled it out, it was guarded with greatest care and thus survived down to our times.

Be that as it may: the manuscript we are publishing now is unique in so many respects that in spite of all the surprising discoveries of our generation,

one is tempted to assert that it will be extremely unlikely that we shall ever discover an early codex of the Tiberian Bible which will depose the Aleppo Codex from its place of eminence.

☆ ☆ ☆

A word of personal satisfaction and gratitude may not be out of order. When the Hebrew University Bible Project started its activities about twenty years ago, it was largely with a view to the possibilities opened by the fact that the Aleppo Codex had been rescued and brought safely to Jerusalem. The Codex has remained at the core of much of our work at the HUBP, and I have lived with its problems — studying and planning, but also pleading and fighting — on and off for all these years.

I cannot mention here all those without whose assistance and interest the codex could not have been published. Three successive Presidents of the State of Israel and three Presidents of the Hebrew University have been actively involved, much beyond the call of their official duties. It is my privilege to repay this debt in some fashion by presenting the first copy to President Ephraim Katzir through President Abraham Harman of the Hebrew University.

Our thanks are due, first of all, to the men who rescued the Aleppo Codex and to its Trustees who enabled us to proceed with this great project. I have always enjoyed the help of my colleagues and of our secretary at the HUBP. Special mention is due to Prof. I. Yeivin and Mr. D. Lyons who assisted in preparing the apparatus of readings to be published in Part Two. The chief officers of the University obliged by helping us over many a bureaucratic hurdle. Among the foundations without whose help our work would be impossible, I should like to single out Yad Avi Ha-Yishuv and the Memorial Foundation for Jewish Culture for their imaginative generosity. All those involved in the production of the volume regarded this work as a unique challenge, and especially Mr. Shemuel Guttman of Graphica Orot and Mr. Zvi Ben-Zvi of the Central Press, Jerusalem, deserve recognition for their personal interest. I was also fortunate in being able to steal many a precious minute from Dr. M. Spitzer and to draw strength from his advice on matters of printing.

It is a source of special satisfaction that we are able to publish this unique codex such a short time after the first volume of the Hebrew University Bible. This work has been at one and the same time a sacred duty and a scholarly challenge. It will continue to be both. The codex is now here for every student of the Bible to behold in its original perfection and to study it in detail. The second volume will contain the scholarly discussion as well as the apparatus of difficult readings, erasures and the like.

May the Almighty grant me strength to carry this task to its completion.

Jerusalem

The Hebrew University

July 5, 1976

Moshe Goshen-Gottstein

כתר ארם צובא

מסרו וניקדו ר' אהרון בן־אשר

הוא הספר שעליו סמך אדוננו הרמב"ם

חלק ראשון
הלוחות

ירושלים עה"ק תו"ת

שנת ה'תשל"ו

האוניברסיטה העברית
הוצאת ספרים ע"ש י"ל מאגנס

כתר ארם צובא

אשר דורי דורות היה בבת עינה של קהילת ארם צובא (חלב)

ואשר ניצל בידי הרב משה טוויל

והועלה לישראל בחירוף נפש בידי מר מרדכי בן עזרא פחאם

והוא מופקד עתה לשמירה במכון בן-צבי של האוניברסיטה העברית ויד בן-צבי

יוצא לאור בסיעתא דשמיא על ידי

מפעל המקרא של האוניברסיטה העברית

בעצה אחת עם ועד האפיטרופסים של הקדש כתרי התורה מחלב

עסק במלאכת הקודש של הוצאתו לאור

משה גושן-גוטשטיין

ומשאתה אור פרקטנך
ופרי אדמתך שער אלפר
ועשתות צאנך ארוד אתה
בבאנו ארוד אתה בעצאתך
ושלח ויחזה בך את המאכל
את המזומה ואת המעשרת
בכל משלחך אשר תעשה
עד השמרך ועד אברך
מחר מפמר עמך לך
אשר עובתני יד בך ויחזה
בך את הדבר עמך לך אתך
מעל האדמה אשר אתה
בא שמה לרשתה ובכל
יחיה בשחפת ובקדחת
ובדלקת ובחרחר ובחרב
ובשרפון ובקוץ וידרפיה
עד אברך ויחזה שמואל אשר
על ראשך נחשתות ארץ
אשר תחתך ברוך יתן
יחזה את מסר ארץ אבך
ועפר מזה שמעס חרד עלך
עד השמרך ויחזה יחיה
נחף לפני אימך בדרה אחל
תצא אליו ובשב עת דבס
תעס לפני וחיות לו עוז
לכל ממלכות הארץ ויחזה
נבלתך למאכל לכל עוף
השמים ולבהמת הארץ

ובטחיהם
קיי

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ואז מחריד ובכד ויחזה
בשחן מצרים ובפלס
ובערב ובחרס אשר לא
תוכל להרפא ובכד ויחזה
בשען ובכד ויחזה ובתמח
לכב וחיות ממשט שבעה חס
באשר ימשש הער כס
באפלה ולא תצלח את
דרכך ויחזה אתך עשוק
וגזל כל חסמים ואח ממשע
אשה תארש וארש אחר
ושלח בכת תבנה ולא
תשב בו כרס תטע ולא
תחללנו שורך טבח
לעניך ולא תאכל ממנו
חמר גזול מלפניך ולא
ישוב לך צאנך ונתנת
לאביר ואח לך מישוע
בעד ובנעך נתנים לעם
אחר ויענך ראות וכלות
אלוהם כל חסם ואן לא
ידבר ארמתך ויחזה
ואכל עם אשר לא ידעת
וחיות רץ עשוק ורצון
כל חסמים וחיות משגע
מפראח ענך אשר תראה
ובכד ויחזה בשחן רעע
חברכים ועל השמים

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

אשר לא תוכל להרפא
מבן ילדך ועד קדך
יולד ויחזה אתך ואת
מלכך אשר תקום עליו
אלו אשר לא ידעת
אתה ואבתך ועבדת שם
אלו חסם אחרים עזאבו
וחמת לשמה למשל
ולשונך בכל העמים
אשר נחגך ויחזה שמה
ידע רב תצא חשדך
ומעט תאסף כי יחס לך
הארבה פרמים תטע
ועבדת ויחזה לא תשתחל
תאגר כיתאכלו חתלת
וחסם יחזה לך בכל גבולך
ושמו לא תסור כי ישל
וחתך בעם ובנות ויחזה
ולא יחזה לך כיתאכלו
כל ענך ויחזה ארמתך
חך שחצך על חך אשר
בחרך ועל חך מעלה
מעלה ואתה תרד מפת
מפתח ויחזה ואתה
לא תלזז ויחזה לאש
ואמה תחיד קנע ובאג
עלך כל חסל חסל
ורפך ויחזה שמואל ער חסמו

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

בחי' כב קר תאמר מותו
עב תעב תאמר מותו
בקר מפה ללכל אשר
תפח ומה מראח ענך אשר
תראה והשיבך ויהיה
מצרים באנות בדרך אשר
אמרתי לך לא תקח עוד
לראתה והתמכרתם שם
לאבדך לעבדו של שפחות
ואין קנה
אלה דברי הברית
אשר צוה יהוה את משה
לכת את בני ישראל
בארץ מוא מלכ הברית
אשר ברית אתם בחרב

והקרא משה אל כל ישראל
ויאמר אלהם אתם ראיתם
את כל אשר עשה יהוה
לעונכם בארץ מצרים
לפרעה ולכל עבדיו ולכל
ארץ המצות הגדלת
אשר ראיתם עתה האתת
המפוטט הגד לית החר
לא אתם ויהיה לכם לב
לדעת עונותי ואת ראיתם
לשמע עש היום חזק ואלך
אתם ארבע עשר שנה במדבר

בביות ג רב לעבדך כי בברית וזאת וענין

לאכלו שלמותכם מעלכם
ועלך לאכלו מעל
הגלך לזון לא אכלתם חמץ
ושכר לא שתיתם למען
יהי עונכם ויהיה אלהיכם
ותבאו אל המקום הזה
והצא סיחון מלך חשבון ועג
מלך חבשון לקראתני
למלחמה ונכסת את
ארצם ונתנתם לנו לה
לראובן ולגד ולחצי
שבט המנשה ושמרתם
את דברי הברית הזאת
ועשיתם אתם למען
תשכילו את כל אשר
העשיון קנב

אתם נעבים היום כלכם
לפני יהוה אלהיכם ראיתם
שכטובם וקננתם שטותם
כל איש איש אד טפכם
נשכטם וקד אשר בחרב
מחנה מחטב ענף עד
שאב ממיך לעבדך
בברית יהוה אלהיך וברית
אשר ויהיה אלהיך ברית
עמך היום למען תקום
אתך היום לזעם וחוא
יהיה לך לאלהים כאשר

דבר לך וכן אשר נשבע
לאבותי לאברהם ליצחק
וליעקב ולא אתכם
לברכם אנכי כרת את
הברית הזאת ואת חאלה
הזאת כי את אשר נשבע
פה עמך עמר היום לפני
יהוה אלהיך ואת אשר
אנינו פה עמך היום כי
אתם ירעתם את אשר
ישבע בארץ מצרים ואת
אשר עברתם בקרב הגוים
אשר עברתם ותרוא את
שקוצי הים ואת גליתם
עצובאכו כסף חתב אשר
עמדת פו ששכם איש
אויש או משפחה או
שכט אשר ללבו קנה
היום מעל יהוה אלהיך
ללכת לעבד את אלוה
הגוים היום פו ששכם
שרי פרה ראשולענה
והיה בשמע את דברי
האלה הזאת והתברך
כלכם לאמר שלום יהיה
לך מבשרת לך אלה
למען ספות הרוח את
העמא לא אלהיך ויהיה

בלבבו ד וזהו דברך בלבבו לאמרו שם דוד כי לא שמעו בלבבו לעבד כל בלבבו חזק אמת וזהו ג וזהו ד
ושנו ד כי את אשר ישנו כי אם ישנו ביום ויהיה אם ישנו בארץ וישנו עם אחר כ
וזהו וסדר ג לית מכל אשר ירא ותע חזק

כל אורחא ידעם בר מא א ידעם כי ידעתי וכל קריית לכוונת
בר מא חי יען וחזקתו ויגמל עמו מלאכת ידעם :

י
ב
ח
ד

במא
ב
ותוסיע
לל

[illegible]

אין יד ה' וימנעו ויכבדו שאלו הכינוי אבל לדעת ואשף השק והלשון נתייחס ויחזיר עזי משא בחרבם וסבילי אשם וסופו פסוק דכבוד
בדמיון דרשני דרשני ענין רצון נקראו לו דב וימנעו והעץ נזיר אבותינו חסדל הדוד כלם יענו אמר תמיד תמיד בענין לך הדנו
ועד ה' כשאר לשון למוחזק ב' ב' כשאר אלהם כל המלכו כי עשר את מלכותו

מקרב ב חס חרשים מקרב האלהי מקרב ב יקנאמו ב ידנאמו בזהים ובפסיליהם י תשל ג מחוץ וערתי לכם תפילת אגוד ב חס יצאנו ולאנו מעניס אגוד ב לול דברי אגוד בן יחוד כ יקנאמו ב ידנאמו בזהים ובפסיליהם

והם עבד תשתחחמו
שבעת עבות כשית
והכל צור ויש עתו
בת עבת נכעסו
אלהים לא ירעו
לא שערות אבותיהם
ותשכח אל מחלד
מבעם בננו ובנתנו
אראת מה אחריתם
פנים לא אמונים
בעקנו בקבלותם
בנו וכל אכעס
ותקד ערש אור תחתית
ותקדט מנסדיו חרשים
חצו אכליהם
וקטב מרחו
עם חמת וחלו עפר
גם בתולה חנק עם איש שוביה
אשמתה לאנש וברם
פונעו צרמו
ולא יחזק פעל כל זאת
ואין פחם תבונה
ובני לא אחריותם
ושנים נעסו רבבה
והחזק הסגרים
ואנכי פלדיוס
ומשדמת עמרה
אשכלת מדרת למו

והשמו שרו ונבעט י
והשאלוה עשור
יקנאמו בזהים
ובפסיליהם
ותבחו לשדוים לא אלה
חדשום מקרב באו
עוריהם תשו
ורא יחוד ונאץ
והאמר אסתר רח פני מהם
ביוזר תחפכת חמה
חס קנאנו בלא אל
ואני אקנאם בלא עם
ביאש קדחה באפו
ותאכל ארץ וכלה
אספח עלימו רעות
מזו רעבו חמו רשף
ושזכמת אשלה בס
מחוץ תשכל חרב ומחרים אומה גם בחור
אמרתי אפאיהם
ליל בעם אוב אגור
פון אמרו נדנו רמה
בדגו אבד עצות חמה
לו חכמו ושכורו זאת
איפה וירדף אסור אלה
אסר אפר צורם מברם
בי לא בעורנו צורם
פירמנו סדס גפנם
ענבמו עבד רוש
חמת תעננס חנם י

אשר לו וימקד אנכי ויאמר פיעד חיו בן יחוד עמכם את אומדל מזי רעם וחכמתו את ישראל אשר אשלח אותם אי דברי אשלח חן א
אברהם וימקד חן ויאמר את כל האדם יחודים ג בן יחודים מברם בי לא בעורנו כי אלהים יחודים ו יחוד יחודים בלונת שאגול כ

והנינו ב' גוים לארצם ענינו נ' וחד
והנינו כל ישראל לב' נ'
והנינו ב' גוים לארצם ענינו נ' וחד
והנינו כל ישראל לב' נ'

חלא חוא חראיתם וחבירי נ'
דמלכיה ח' ו' נ'
והנינו ב' גוים לארצם ענינו נ' וחד
והנינו כל ישראל לב' נ'
והנינו ב' גוים לארצם ענינו נ' וחד
והנינו כל ישראל לב' נ'

והנינו ב' גוים לארצם ענינו נ' וחד
והנינו כל ישראל לב' נ'
והנינו ב' גוים לארצם ענינו נ' וחד
והנינו כל ישראל לב' נ'

והנינו ב' גוים לארצם ענינו נ' וחד
והנינו כל ישראל לב' נ'
והנינו ב' גוים לארצם ענינו נ' וחד
והנינו כל ישראל לב' נ'

והנינו ב' גוים לארצם ענינו נ' וחד
והנינו כל ישראל לב' נ'
והנינו ב' גוים לארצם ענינו נ' וחד
והנינו כל ישראל לב' נ'

והנינו ב' גוים לארצם ענינו נ' וחד
והנינו כל ישראל לב' נ'
והנינו ב' גוים לארצם ענינו נ' וחד
והנינו כל ישראל לב' נ'

והמופתים ב' מל' ברו' או חסד אלהים לכל האדם • וכל נביאיות דמועדו ב' מן חז' אשר שמת אבות
ומופתים • וכל כתבי דמועד חס' • ב' ג' חס' א' ויזכר אתו ודאי ב' ודגתי ל' א' אבנח •

[illegible]

שער

1122

דוּת

עצמות

YMA

מזרח

ספר

在...的...中...

1-1-1

157

1977-78

॥३॥

14

21

4/11/50

2995

2-11-1919

115
12
4444

110

22

12/27/78

及乃

[illegible]

סמם הפסוקים שלספר
תשע מאות וחמשים
וחמשה *

כל דרכיך יאמר חזקין עבד ברוך
ד' ואחריי יאמר חזקין

וואס איז דאס אלץ ? דאס פון מו
דער קראג שמו. גליקס ב' וואס
ווייזט אים ב' ב' אים : וואס

לבענו י' וכל אמת אמתנו ונשמע ונחיה
לבעט אלו נשא לבענו ויאמרו אלה ב' לבעט
האנשים

וְלֹא יִדְעוּתִי ה' וְתִקַּח דִּגְדָּשׁוֹ וַיֵּאמֶר יְהוֹשֻעַ וְאָמַר
כִּלְכֵּשׁ אֶלּוֹף הָעָם חֲמִלִיכִד וּבְנֵי עָלֵם •

אחיזה זו בלשון ואת אחיותי בעדקתך אחיותי
אחיותיך ואחיותיך וכל אחיותי נ

וַתִּצְפֹּנֵנּוּ וַתֹּאמְרוּ בְּבֹאֵי אֵלֶיךָ
הָאֲנָשִׁים וְלֹאֲנִי עֲתִי מֵאִיזְחָמָה
וְהָיָה שֶׁעַל לִסְגֹּר בַּחֲשֵׁךְ
וְהָאֲנָשִׁים יֵצְאוּ לֹאֲנִי עֲתִי אֵנִי
וְלִבִּי הָאֲנָשִׁים רָדְפוּ מִחֵר
אֲחֵרֵיהֶם כִּי תִשְׁתַּנֵּן וְהָיָא
הַעֲלֵתָם הַגִּדָּה וְהַטְמִנְתָּם בְּפִשְׁתִּי
הַעֵץ הַעֲרִיכֹת לֹחַ עַל הַגִּדָּה
וְהָאֲנָשִׁים רָדְפוּ אֲחֵרֵיהֶם דְּרָךְ
הַדְּרוֹז עַל הַמַּעֲבָרוֹת וְהַשְׁעָר
סָגְרוּ אֲחֵרֵי בָּאֵשׁר יֵצְאוּ כִּי
הַדְּרָפִים אֲחֵרֵיהֶם סוּחָמָה טָרֵם
וַיִּשְׁכְּבוּ וְהָיָא עֲלֵיהֶם עַל יָחֵם
עַל הַגִּדָּה וְהָאֲמָלֵל הָאֲנָשִׁים
יָדַעְתִּי מִנְתָּן וְהָיָה לָכֵס אֶת
הָאָרֶץ וְכִינְפָה אֹמֶתְכֶם עֲלֵיכֶם
וְכִינְמֵן כִּי יִשְׁכְּבֵי הָאָרֶץ
מִפְּנֵיכֶם מִיִּשְׁמֵעַ אֶת אֲשֶׁר
הוֹבִישׁ וְהָיָה אֶת מוֹסֵסָא
מִפְּנֵיכֶם בְּצִאתְכֶם מִמִּצְרַיִם
וְאֲשֶׁר עָשִׂיתֶם לִשְׁנֵי מַלְכֵי
הָאֲמָרִי אֲשֶׁר כִּעֲבַר הַדְּרוֹז
לְסִיחָוֹ עֲגָאֵשׁר וְחֹרֶמְתָּם
אוֹתָם וְנִשְׁמַע וְכֵס לְכַבֵּן
וְלֹא קָמָה עוֹד רוּחַ בְּאִישׁ
מִפְּנֵיכֶם כִּי יִתְּחוּ אֶל הוֹכֵם הוֹאֵ
אֶל הוֹכֵם כְּשִׁמְשׁוֹ מִמֵּעַ וְעַל
הָאָרֶץ מִתְחַת וְעֵתָה בַּעַד

נאלי בידוה בעשיותי
עמכם חסדו עשיותם גם
אתם עמבית אבי חסד אתם
לזאת אמת וחסד אתם את
אבות את אמו את אחות
אחות ואת כל אשר להם
ודצתם את נפשותי ממות
ואמר וזה האיש נפשו
תחתכם למות אסל את צד
את ברנו זה וזה בתי יהוה
לנו את הארץ עשנו עמך
חסד ואת וזרס בחבל
בער החלון בן ביתה בקד
יחזמה ויחזמה היא איש
ותאמר להם חזרה לכו
פוזע עכס חרד פוס
ותחלת שמה של שת נמס
ער שוב חרד פוס ואחר
תלך לדרבכם ואמר
אלוה האנשים נקום אנת
משבעת יהוה אשר
השב עתה הנה אנת באים
בארץ את תקלת חסד השל
הזה תק שוב בחלון אשר
חורדתנו כו את אבן ואת
אמר ואת אחיה ואת כל
בית אבד תאספו אלה
הבית והלח כל אשר יצא

[illegible]

והמה י דאָס פֿון ודמח טעם ודמח יקחח מבאים דמלח מרו ועצם אמרו אליהם ודמח יקחח
באדם יא דען עקרו עב דודי לישאח י ווא אליהם י ושמע ודמח יאליהם חלל אהר דען כו ודמח
חשבענו י משבעורח משבעורח יאכח י נמז י כלישבי נעם יאמרו ויאמרו יאמרו י

ויהי מדתו ה' ודאטותיו אשר בלתי ישרים
ישע ויחלף ויטע ויאסד שבעה ימים כ

כע"ז ב' ויהי כע"ז עליוס ויהי כע"ז כע"ז כע"ז
וכע"ז לז"ס שנים חמש ב' ויהי כע"ז

תמונתו ודעם ענינו
ורחוקים מהפזמון
האין שרית יוחן בתרסה
במה שהיה חכום ישראל
עשרת פחדים עד אשר
תשוב כל העלוי והנחות
יחול באשר תמונה לומר
את המידות

וְאָמַר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֵלֶיךָ
קְחוּ לָכֵן מִזֶּה עִם שְׁנֵי עֶשֶׂר
אֲנָשִׁים אִישׁ אֶחָד מֵאַחַד
מִשְׁבֵּט בְּנֵי אִיזָחָל וְאֶחָד
שֶׁאֵינוֹ לָכֵן מִזֶּה מִתּוֹךְ הַדָּרוֹן
מִבְּעַל רֵגְלֵי הַתְּהוֹמָה הַזֶּה
שֶׁהוּא עֹשֶׂה לָכֵן אֶת־כָּל־

דעברתם איתם עמכם
והחזקתם איתם כמין אחד
לעבד את ה' אלהיכם
והייתם עמך אחד
ועבדתם את ה' אלהיכם
והייתם עמך אחד
ועבדתם את ה' אלהיכם
והייתם עמך אחד

היה ארבעה עשר יום ויום
היו ימים ארבעה עשר יום
היו ימים ארבעה עשר יום
היו ימים ארבעה עשר יום
היו ימים ארבעה עשר יום
היו ימים ארבעה עשר יום

וַיִּשְׁמַע יְהוָה בְּקוֹל מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה
וְעַתָּה הִנֵּה אֲנִי שֹׁמֵר אֶת הַבְּרִית הַזֶּה עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְעִם אֶרֶץ מִצְרָיִם כְּכֹל אֲשֶׁר אָמַרְתָּ וְאֵת כָּל
הַדְּבָרִים אֲשֶׁר אָמַרְתָּ אֲנִי עוֹשֶׂה וְעַתָּה הִנֵּה
אֲנִי שֹׁמֵר אֶת הַבְּרִית הַזֶּה עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְעִם אֶרֶץ מִצְרָיִם כְּכֹל אֲשֶׁר אָמַרְתָּ וְאֵת
כָּל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר אָמַרְתָּ אֲנִי עוֹשֶׂה

וְאֶמְצִיתֶם לָחֶם בְּ אֶשׁ נִדְחֹו וּיִאָּכֵל שְׂמֵאל פִּינוּ .
לְכָל אִשׁ יוֹחַ מִשָּׁח בְּ וּדְחָנִים וְאַחֲרָן וּבְכֹרֹו .

וַיִּדְבֹּק אֶת־אֶת־כָּאֶשְׁרֵי־יִזְרָאֵל וַיִּשְׁמַע בְּלִישְׁרָאֵל וַיִּדְבֹּק מֵאֵד מֵאֵד וַיְהִי כִּאֲשֶׁר שָׁמַע ׀ וְכָל־
שְׂמוּאֵל דִּבְרֹתָיו בְּרַח ׀ וְכָל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל בְּדֹאֲתָם ׀

בַּעֲבֹד מִחֹל לֹא מִדֶּחַ הָאֲנָסִים
הָאֵלֶּה לְכַסּוֹת אֲמֵרוֹתָם לְהִסֵּךְ
אֶשְׁרֵי נִבְרָא מִכִּי הָיָה הַמִּצְוָה
אֲתוֹן בְּיָהוּדָה וְעַד בְּיָהוּדָה
בִּרְתוּמֵי חִירָדוֹתָיו הָאֲנָסִים
הָאֵלֶּה לְכַסּוֹת לְבָבֵי יִשְׂרָאֵל
עַד עוֹלָם תִּעֲשׂוּכֹן בְּיִשְׂרָאֵל
כֹּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה שְׁעֵי יִשְׂרָאֵל
שֶׁנֶּחֱשָׂה אֲנָסִים מִתּוֹךְ
הַדֶּרֶךְ כֹּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל
יְהוֹשֻׁעַ לֵמַסְכֵּר שְׂבָבוֹ בְּכַף
יִשְׂרָאֵל וְתַעֲבִירֵם עִמָּס אֶל
הַמִּלּוֹן וְנָחֻם שְׂסֹו שְׁתִּיתִי
עֲשָׂה אֲנִי עַם הַקִּיּוֹת יְהוֹשֻׁעַ
בְּתוֹךְ הַדֶּרֶךְ תַּחַת מַצֵּב רִגְלֵי
הַבְּהֵמָה שֶׁאֵין אֵלֶּיךָ הַבְּרִית
מִיְהוָה שֶׁעַד הַיּוֹם הַזֶּה
וְהַכֹּהֲנִים שֶׁאֵין אֵלֶּיךָ עֲבוֹדָה
בְּתוֹךְ הַמִּדְבָּר עַד תֵּסֵף
הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר עָלִיתָ יְהוָה אֶת
יְהוֹשֻׁעַ לְדַבֵּר אֶל הָעָם כֹּכֵי
אֲשֶׁר עָלָה מִשָּׁה אֶת יְהוֹשֻׁעַ
וְהַמִּלּוֹת עִמּוֹ עֲבָדוּ יְהוָה
כֹּאֲשֶׁר הָיָה כִּלְהָעַם לְעַבְדֵּי
וְעַבְדֵּי אֲדוֹנֵיהֶם וְהַכֹּהֲנִים
לִפְנֵי הָעָם וְעַבְדוּ בְּיָדָאֵבֶן
וְנִגְזַר וְחָלַע שְׂבָבוֹת מִשָּׁה
חֲמִשִּׁים לַפְּנֵי כַף יִשְׂרָאֵל

ב
ב
בעיני
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עת
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
ца
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט

בְּאֶשֶׁר דִּבְרָא יְהוָה עִם מֹשֶׁה
בְּאֶרְבַּעַם אֱלֹהֵי חֲלוּצֵי
הַעֲבָא עֲבָדֵי לִפְנֵי יְהוָה
לְמַלְחָמָה אֶל עֲרֹבֵי תַחֲנוּן
בִּיטֹחַ הוּא אֶל־
יְהוָה אֱתִיחֹשֶׁעַ בְּשַׁעַם כֹּל
יִשְׂרָאֵל וְהָיָה אֲתָן בְּאֶשֶׁר
וְהָיָה אֲתָם שָׁח בְּלִימֵי חַיִּי
וְאָמַר יְהוָה אֶל יְהוֹשֻׁעַ
לֵאמֹר עֵת אֵת הַכַּהֲנִים
נִשְׂאֵי אֲרוֹן הָעֵדוּת וְעַל־
מֹהֲרֵי הַחֹזֶק יְהוֹשֻׁעַ אֵת
הַכַּהֲנִים לֵאמֹר יִגְדְּמוּ
הַמִּדְּבָר וְיַחֲבִיעַ לָתֵת הַכַּהֲנִים
נִשְׂאֵי אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה מִתּוֹךְ
הַמִּדְּבָר וְנִתְקַן כְּפֹת רִגְלוֹ
הַכֹּהֲנִים אֶל הַחֲרֹבָה וְשָׁמָּה
מִיִּחְדָּדוּ לְמִקְוֵם וְלִמְלִי
לְתַמּוֹל שֶׁל־שׁוֹסֵעַ כֹּל
גִּדְּתוֹ וְהָעַם עַל מֹהֲדָדוֹ
בְּעֶשֶׂר לַחֹדֶשׁ הָרִאשֹׁן
וְנָחַת בְּגִזְרֵי בְּקִצָּה מִזֶּרֶח
וְיִתְחַוֶּה אֶת שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה
הָאֲבָנִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר לְקֹחַ
מִן הַמִּדְּבָר וְהָקִים יְהוֹשֻׁעַ
בְּעַל וְאָמַר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר אֲשֶׁר יִשְׁאָלוּ בְנֵיכֶם

ל
 ל
 ל
 ב
 חק
 וכל
 שמו
 דכח
 ב
 א
 א
 י
 יב
 כח
 י
 ל
 א
 בנ
 ד
 ב
 י

מִחַל אֶת אֲבוֹתָם לֵאמֹר מֶה
הָאֲבֹתִים הָאֵלֶּה וְיִחְדְּדוּ עֵתָם
אֶת בְּנֵיהֶם לֵאמֹר בְּיָבֶשֶׁת
עַבְדֵּי יִשְׂרָאֵל אֶת חֲמִידָן
הָיָה אֲשֶׁר הִכּוּ שִׁיחָה
אֱלֹהֵיכֶם אֶת מִיחִידָן
מִפְּנֵיכֶם שֶׁ עָבַדְתֶּם כְּאִשֶּׁר
עָשׂוּ יִשְׁחָה אֱלֹהֵיכֶם לֹס
סוּף אֲשֶׁר הִכּוּ שֶׁ מִפְּנֵי
עַבְדֵּי יִשְׂרָאֵל עוֹדֶת כָּל
עַמֵּי הָאָרֶץ אֶתְּדִיחָה כִּי
חִנֵּקֶת הָיָה לָמַעַן וְיֵאָתֶם
אֶת יִשְׁחָה אֱלֹהֵיכֶם כִּי הִמָּסֶה

וְיִחְדְּשֶׁם עַל מַלְכֵי הָאֲמֹרִי
אֲשֶׁר בְּעַבְדֵּי חֲמִידָן וְיִחְדְּדוּ
מַלְכֵי הַבְּנֵי עַל אֲשֶׁר עָשׂוּ
אֶת אֲשֶׁר הִכּוּ שִׁיחָה אֶת
מִיחִידָן מִפְּנֵי יִשְׂרָאֵל
שֶׁ עָבְדוּ וְיִמָּס לִבָּם וְיֵאָתֶם
וְיִחְדְּדוּ עוֹד רֹחַ מִפְּנֵי
יִשְׂרָאֵל

בַּעַת הַזֶּה וְיֵאָמֶר יִשְׁחָה אֶל
וְיִחְדְּשֶׁם עָשׂוּ לָךְ חֲרִיבוֹת
עַד שֶׁ יָשׁוּב מֶלֶךְ אֶת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל שְׁמִית וְיֵעֵשׂ לָךְ
וְיִחְדְּשֶׁם חֲרִיבוֹת עַד שֶׁ יִמָּס
אֶתְּבֵי יִשְׂרָאֵל אֶל גְּבֻעַת

ל
ב
מלך
שלוש

4.

שלח
ז

י
בנב

٥١

i

מל' ב' רבתי ל' ש' ושוב מל' י' ארבע ושיחא
בערב מל' סוף

יג. כת ב וקרי כף כיצית כיטעם בעלת כיטעם כתם כיטעם ובר יבול דראשון כיטעם ובר י
והיפסחג ד כת כף וקרי ב במלכן וכו' ויגברו ב וימחדו חעם עולה חפסין פחד ויגברו ע

העדותהך חדר אשר
יהושע על העם חצא
ממערב חדרים כל אנשי
המלחמה מתו במדבר בדרך
בנאדם ממערב כי מלס
היכל העם חצא וכל
העם חדרים במדבר בדרך
בנאדם ממערב לאמרו
בארבעים שנה חלבונו
ישראל במדבר עדתם כל
הגוי אנשי המלחמה
חצא ואלה ממערב אשר
לא שמעו בקול יהודה אשר
נשבע יהודה להם לבלתי
הראותם את הארץ אשר
נשבע יהודה לאבותם לתת
לנו ארץ זבת חלב ודבש
ואת בני העם חקום תחתם
אתם מל יהושע פי ערלוס
היכל אמרו אתם בדרך
והיכא אשר תמו כל הגוי
לחמול ונשבו תחתם
במחנה עד חיותם

כג
דא
פט

ל
וחס

ג
ב
חל
וחס
מל

ל

ב
ויקרא
משך

ד

ו
חס
בסיף

יג
בטע

יהושע יהודה אל יהושע חס
גלות את חרפת מצרים
מעלכם וקראשם חמקום
חזא גל עד חס חס

והחננו בני ישראל בגלגל
והעשו את הפסח בארבע
עשר יום לחדש בערב
בערבות יריחו ויאכלו
מעבור הארץ ממחרת
הפסח מצות וקלו בעעם
חוס חס חס חס חס חס
ממחרת באכלם מעבור
הארץ ואלה עד לבנו
ישראל מן האכלו מתכונות
ארץ כנען בשעת חס
והיה חס יהושע
בירחו ושא ענין ורא
והנח איש עמד לגוי
וחרבו שלופה בידו וילך
והשע אליו והאמר לו
הלני אתה אם לערני
והאמר לא כי אני שרעבא
יהודה עתה באתי ופלי
יהושע אלפניו ארצה
והשתחוה אמר לו מה אדני
מדבר אל עבדו והאמר
שרעבא יהודה אל יהושע
שלני עלך מעל רגלך כי
חמקום אשר אתה עמד
עליו קדש הוא מעש
יהושע כוון וירחו סגרת
ומסגרת מפני בני ישראל

ד

ד

ב

ל

ב

ב

ה

ב

ב

ל

ל

ב

ב

ל

ל

ל

ט

מל

וכל

כתי

כתי

במ

א

ל

מל

ב

כסא
קרי

ב

חס

בסיף

ל

ויאמר

ק

ל

אוי יהושע ואחבא
והאמר יהודה אל יהושע
ראד נתתי בידך את יריחו
ואת מלכיה וכל חס וספתם
אתה עיר כל אנשי המלחמה
הקוף אתה עיר פעם אחת
כדתעשה ששת ימים
ושבעה כהנים ושא ושבעה
שופרות חובלים לפע הארץ
וביום השביעי תקבו את
העיר שבע פעמים וחבנתם
ותקעו בשופרות ויהי במשך
בקרו חובל בשם עבם את
קול השופר ויהי כל העם
תרועה גדולה ותפלה חומת
העיר תחמיק ועלו חס
איש נגידו וקרא יהושע
בזנו אל הכהנים והאמר
אלהם שאו את ארזי חבית
ושבעה כהנים ושא ושבעה
שופרות וחובלים לפע ארז
יהודה והאמרו אל העם עבד
וסבו את העיר והחלוץ
מער לפע ארז ויהודה ויהי
כאמר יהושע אל העם
ושבעה כהנים ושא ושבעה
שופרות חובלים לפע הארץ
לפע יהודה עבדו

באמלם ב ודשו יא אותם וישב חס וחד
יהי כאמלם מרדכי

וישבת ב ביום השביעי וישב חס וחד
וישבת דין וקלון

יאת בנהם ד וסונו ויהי חס וחד
כל כבוד לא חס וחד

וַתִּקַּץ בַּשּׁוֹפְרוֹת וַאֲרוֹן בְּרִית
יְהוָה הָלַךְ אַחֲרֵיהֶם וַחֲזָלָן
הָלַךְ לִפְנֵי הַכֹּהֲנִים תִּקַּץ
הַשּׁוֹפְרוֹת וַחֲמָסָף הָלַךְ
אַחֲרֵי אֲרוֹן הָלֹךְ וַתִּקַּץ
בַּשּׁוֹפְרוֹת וְאֵתָה עִם צֹהַר
וְהוֹשֵׁעַ לֹא תִלְוֶינָה
וְלֹא תִשְׁמָרְנָה אֶת קוֹלָם וְלֹא
נִצְאֲמִיבֶם דְּבַר עַד חֹס אֲמִי
אֲלֹכֶם תִּחְשֹׁ וַחֲדָעֶתְכֶם
וַיִּסַּב אֲרוֹן וַיְהִי אֵת הָעֵד
הַקָּדָשׁ פָּעַם אַחֲתָ וּבְאֵר הַמַּחֲנֶה
וַחֲלָע בַּמַּחֲנֶה
וַיִּשָּׁבֶם וַיְהִי שֶׁ בַּקָּדוֹן שָׂאוֹ
הַכֹּהֲנִים אֶת אֲרוֹן יְהוָה
וַיִּשְׁבְּעוּ הַכֹּהֲנִים נִשְׁאִים
שֶׁבְעָה שׁוֹפְרוֹת הַקָּדָשׁ
לִפְנֵי אֲרוֹן יְהוָה הַלְכִים
הָלֹךְ וַתִּקַּץ בַּשּׁוֹפְרוֹת
וַחֲזָלָן הָלַךְ לִפְנֵי חֲמָסָף
הָלַךְ אַחֲרֵי אֲרוֹן יְהוָה הָלֹךְ
וַתִּקַּץ בַּשּׁוֹפְרוֹת וַיִּסַּב אֵת
הָעֵד בְּיוֹם הַשְּׁמִי פָּעַם אַחֲתָ
וַיִּשְׁבּוּ הַמַּחֲנֶה כִּד עֲשׂוֹ
שְׁשֶׁת יָמִים וַיְהִי בְּיוֹם
שְׁבִיעִי וַיִּשְׁכְּמוּ בַּעֲלֵת
הַשָּׁחַר וַיִּסַּב אֶת הָעֵד
כַּמֶּשֶׁפֶט הָיָה שְׁבַע פְּעָמִים

רַק בְּיָסוֹס הָיוּ אוֹסְפֵי אֶת
 הָעִיר שֶׁבַע פַּעֲמִים וַחֲדָי
 בַּפֶּעַם הַשְּׁבִיעִית תָּקַעוּ
 הַכֹּהֲנִים בַּשּׁוֹפָרוֹת וַיֹּאמְרוּ
 יְהוֹשֻׁעַ אֶל הָעָם הַרְעוּ
 בְּעִזּוֹת וַחֲדָי לָכֵן אֶת הָעִיר
 וַחֲדָי הָעִיר חָרְסָה וַיֹּאבֵדוּ
 אֲשֶׁר בָּהּ לַחַיּוֹת רַק רַחֲבִי
 הַנֶּחֱלֶה תָּחִיד הִיא וּבִלְאִשׁוּר
 אֵתָּה בִּפְתָח כִּי חֲבֵאֲתָהּ
 אֶתְּמַלְאִים אֲשֶׁר יָבֹאוּ
 שָׁלֹחַ מִיֹּד קִאֲתֵם שְׁמִירָי
 מִזֶּה חָרְסָה פֹתֵחֶיהֶם וְלֹא
 יִלְקָחֲתֶם מִזֶּה חָרְסָה וְשִׁמְתֶם
 אֶת מַחְנֶה יִשְׂרָאֵל לְחָרְסָה
 וְעַבְדְּתֶם אוֹתוֹ וְכָל בֶּסֶף
 וְחֶבֶל וְכָל נֹדֶשׁ יִבְחַל קִדָּשׁ
 הוּא לַיהוָה אֲעִרֶיהֶם וְכִיֹּא
 וְהָרַע עַד הָעַם וַתֵּקַע בַּשּׁפָּחוֹת
 וַחֲדָי שָׁמַע הָעָם אֶת קוֹל
 הַשּׁוֹפָרוֹת וַיִּרְעוּ הָעַם תְּרוּעָה
 גְּדוֹלָה וַתִּפֹּל הַחֹמָה וַיֵּבֶאוּ
 תַּחְתֶּיהָ וַעַל הָעָם הָעִירָהּ
 אֵישׁ גִּבּוֹר וַיִּלְבְּדוּ אֶת
 הָעִיר וַיַּחֲרִיבוּ אֶת כָּל
 אֲשֶׁר בָּעִיר מֵאִשׁוּרֵי־
 אֲשָׁה מִנְּעִרְעֵד וְקוֹלֵעַ
 שׁוֹר וְשֶׁחַח וּמִדֹּלֶפֶר חֶבֶל

וְלִשְׁנֵי הָאֲשֻׁמִּים הָאֵלֶּי
הַמִּזְבֵּחַ אֶת־הָאָרֶץ אֲמַר
יְהוָה בְּאוֹפֶיֶת הָאֵשׁ
הַזֹּאת וְהוֹעִי אֶת־מִשַּׁם אֶת־
זֶה אֵשׁ וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לָהּ
כָּאֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתָּם לָהּ בִּי
וְכֵן־אֵי־הֵעִירָם הַמִּזְבְּחִים
וְעֵלְאוּ אֶת־לֶחֶב וְאֶת־אֵמִץ
וְאֶת־אֶמֶק וְאֶת־אֶחֱיָה וְאֶת־
כָּל־אֲשֶׁר־לָהּ וְאֶת־כָּל־יִי
מִשְׁפְּחוֹתֶיהָ הֵרָצוּ אוֹתָם
מִחוּץ לַמַּחֲנֶה יִשְׂרָאֵל
וְעֵיר־שָׁרֵפִי כָּאֲשֶׁר־אָמַרְתָּ
בְּחֶרֶק־כֶּסֶף וְהָיָה בִכְלִי
הַנֶּחֱשֵׁת וְהִדְבִּילָתָהּ אֶת־
בֵּית־יְהוָה וְאֶת־רֶחֶב הַחוּץ
וְאֶת־בֵּית־אֵמֶץ וְאֶת־
אֲשֶׁר־חִנָּה
וְתִשָּׁבֶה בְּקֶרֶב יִשְׂרָאֵל עַד־
הַיּוֹם הַזֶּה כִּי־הִכִּי אֶת־
הַמִּלֵּאִים אֲשֶׁר־שָׁלַח
יְהוָה עַל־רַגְלֵךְ אֶת־יְהוָה
וְשָׁבַע יְהוָה עַל־הָאֵשׁ
לֵאמֹר אֲרוּר־הָאִישׁ לִפְנֵי
יְהוָה אֲשֶׁר־מָקוֹם וְכֵן־אֶת־
הָעִיר הַזֹּאת אֶת־יְהוָה
פָּבֵה וְהוֹסֵד עָלָהּ וְכֵן־עָלָהּ

אחד ו' יקח פל' וסומנוהו ינענוהו ויטברוהו ויחלקהו בקר *
 וכל אחד מהם יטע תהיה זכותו כל זמן חד נקי וחד לבידו
 שנה אחת * וכל אלה וסוף פשו דכות *

וידוע ה' מל' וידוע חעס' וידוע ויניס' מל'
וידוע איש' וידוע כל' גני' אלח' ו

כי כח אמוי יהיה אלהי ישראל ה' קם קדוש קד
הקמה חנני קדע את כוס על בתי

ל' ימבר

וַיִּשְׁמָע ב' רַפ' חֲכָמִי וְיָמָּה עֲדִיחָם וַיִּגְדֻּקוּ
וַיִּזְמְרוּ ב' בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאַחֲרֵי אֲבוֹתָיו

קדש לזבח

וַיִּבְרַח לְתֶחֱמָה וְהוֹדִיתָהוּ
אֶת־הוֹשַׁעְתָּהּ יִשְׁמַע בְּכֹל
הָאָרֶץ וּמִיָּעַר בְּנֵי שְׂרָאֵל
מִעַבְרֵי הַיַּרְדֵּן עָבְדוּ בִּפְרִמִּי
וַיִּזְבְּדוּ בְּזֹרֶחַ לְמַטֵּה הַחִתִּי
מִזִּזְרֶה וְחִיר אֶף־יִזְחָד בָּנָם
וּשְׂרָאֵל וַיִּשְׁלַח
וַיְהִי שֶׁעַ אֲנָשִׁים מִדִּירָחוֹ
הָיָה אֲשֶׁר עֲסָבִית אֶת־מִקְדָּם
לְבֵיתֵךְ וְהָאִמְרָא אֶת־לֵאמֹר
עָלִיתָ וְהָאִתָּה אֶרֶץ וְעָלִי
וְאֲנִשִּׁים מִדִּירָחוֹ אֶת־יָדֶיךָ
וַיִּשְׁבְּדוּ אֶת־הוֹשַׁע וְהָאִמְרָא
אֶת־הָאֶרֶץ כֹּל הָעָם
כָּל־פֶּתֶם אֶרֶץ אֲנֹכִי שְׂלֹשֶׁת
אַלְפִים אִישׁ וְעָלִיתָ וְהָאִמְרָא
הָיָה אֶת־תִּמְנַע שְׂמִיחָה אֶת־כָּל
הָעָם מִיָּמַעַט חֲמִשָּׁה וְעֶדְמוֹ
הָעָם שְׂמִיחָה שְׂלֹשֶׁת אַלְפִים
אִישׁ וְהָאִמְרָא לִפְנֵי אֲנָשִׁים חֵי
וְהָאִמְרָא אֲנָשִׁים חֵי שְׂלֹשֶׁת אַלְפִים
וַיִּשְׁחָד אִישׁ וְהָאִמְרָא לִפְנֵי
הָשָׁר עָלִיתָ שְׂבָרִים וְהָאִמְרָא
כְּמִדָּה חֲמֵט לְבָבָה עֲסָבִיתָ
לְמִסֵּי חֲקֵר עֲנִיתָ שֶׁעַ שְׂמִיחָה
וְהָאִמְרָא לִפְנֵי אֶרֶץ לִפְנֵי
אֶרֶץ וְהָאִמְרָא עָלִיתָ עָרְבָה וְהָאִמְרָא
חֲקֵר וְהָאִמְרָא וְהָאִמְרָא עָרְבָה

על אשן ואמר יהושע
אחיהי ויהוה למח עבדתי
העבד אותה עם הזה את יי
היהוה לתת את עבדתי אמר
האבדתי לו והוא לו נשבע
בעבר היתה בי ארתי מדאמר
אחרי אשר הפדו ישראל
עוף לפני אביו וישמעו
הבנים וכלו שבי הארץ
ונסבו על יסוד הברית את
ישמעו מזה ארץ ומזה אשה
לשעבד והיה לו אמר ויהוה
אליהו אשן קם לך דמה זה
אתה נכח עמך חטא
ישראל וגם עבדתי את כדתי
אשר עמיתו אותם וגם לקח
מזה חרס וגם עבדו גם בחשו
וגם שמו בכל יום ול איבדו
בני ישראל לקום לפני אביהם
ערו פניו לפני אביהם כי
היה חרס לא אספקל היות
עבדם אסדל תשמעו והחוס
מקרבכם קם קרש אתה עם
ואמרת התקדשו לך מח
ככה אמר יהוה אליהו
וישראל חרס בקרב ישראל
לא תגיד לקום לפני אביו
עיה סוד חרס מקרבכם

[illegible]

בן אדני ה' קמץ וסומעוהו איש דברים טובים
ואמר בנחל ויעזב

וכל ישרי ה' וישמעו ויאמרו ילדיו ויעל חמלקי דמלכיה ואמרו אליוס ואתה פשחו חיוס דעשו כי אתה
שליח בן חמס לבנו ש שמע ד קמין וחי ויחוד בן שמע דסו דיתו חולק בכל המדינות

וַיִּקְרָא אֶת־הַתָּוֹךְ קֹחַ עַמְּךָ אֶת־
כָּל־עַם הַמִּלְחָמָה וְקֹחַס עֲלֶיהָ
הָעָם רָאִהוּ עֲתִידִי בְּיָדְךָ אֶת־
מֶלֶךְ הָעִיר וְאֶת־עַמּוּ וְאֶת־
עֲקֻרֵי אֶתְרֵי עִיר עֲשִׂיתָ לָּהֶם
וְלִמְלֶכֶה בָּהָא שֶׁר עֲשִׂיתָ לְדָוִד
וְלִמְלֶכֶה רִק שְׁלָלָה וְהַמִּטָּה
תָּבִיז לָכֶם שִׁיט לָכֶם אֲבִלְעִן
מֵאֶת־הַדָּקִים וְהַיָּשׁוּעַ וְכָל־
עַם הַמִּלְחָמָה לַעֲלֹת הָעִיר
וְבַחֲרֵהוּ יִשְׁעַ שְׁלֵשִׁים
אֶל־אֵשׁ וְעֻבְדֵי הַחֹמֶה וְהַשְׁלָלָה
לְדָלֹת הָעִיר אֲתָם לֹא־מִרְאָה
אֲתָם אֲרִבִּים לַעֲרֹמֵאֲחֵר
הָעִיר אֶל־תִּרְחִיקוּ מִדָּעֵד
מֵאֶל־הַדָּוִיתָם כָּל־כֶּם נִבְנִים
וְאִמּוּכֵלֵהֶם אֲשֶׁר אֲנִי
בְּקֶרֶב אֶל־הָעִיר וְחִמָּה בִּי
יֵצֵא לִקְרֹאתֵנוּ כֹּאֲשֶׁר
בְּרֹאשׁוֹ וְנִסְטֵי לַפְּתָחִים
וְיֵצֵאוּ אַחֲרֵינוּ עַד הַתִּקְנֵנוּ
אֹתָם מִדֵּי יָדֵינוּ וְאִמְרוּ
נָסִים לַפְּנֵינוּ כֹּאֲשֶׁר
בְּרֹאשׁוֹ וְנִסְטֵנוּ לַפְּנֵיהֶם
וְאֲתָם תִּקְמוּ מִדָּאֲרִיב
וְהָיָה שִׁתָּם אֶתְּךָ עַד וְתִנָּח
הָיָה אֶל־הֵיכַל מִדָּכֵס וְהָיָה
כִּתְּפָשְׁכֶם אֶתְּךָ עַד תִּצְלִיתוּ

את עיר באש ביד יתה
תעשורא עמתי אתכם
ושלחם יהושע וכל
המאכל וישבו בין בית
לבו העומק לעיר
יהושע בלילה והוא
העם ושם יהושע בקד
ומקד את העקוה על
העם וישאל לפני העם
העיר וכל העם חמלה
אשר אתו על ונשאו
נגד העיר חתם מצפון
לעיוותם בענין עמיתם
בחסות אדם איש חס
אותם ארץ בין בית
העם מסל עיר וישמו
העם את כל חמלה אשר
מצפון לעיר ואת עקבו
מסל עיר ויהושע
בלילה והוא בקד העם
והיבראות מלך העיר
ומהלוחש פניו ויצא
אנשיו עיר לקראת
ישראל למלחמה הוא
והעם למועץ לפני
העיר והוא למועץ
ארכלו מאחורי העיר ונמו
והושע וישראל לפניהם

וישראלם י וסיועו וסיועו וסיועו
חמלך אסא

והיה דבר המדבר ויעקו כל
העם אשר פשו לרחק י
אחרים וירדפו אחרי וישע
ועתה מזה עור וכל אנשאר
איש בעל מית אל אשר לא
יגאו אחרי וישראל ויעקו
את העור פתו חיה וירדפו י
אחרי וישראל
ואמר ויהיה אל וישע י
נטח במידו אשר בידו
אלה שבי מידה את העור
והיה וישע בעמידו אשר
בידו אל העור וירדפו וירדפו
מזה מזה וירדפו וירדפו
במיתו וירדפו וירדפו י
וירדפו וירדפו וירדפו וירדפו
את העור באש וישע אנשאר
העור אחרי וירדפו וירדפו
על העור וישע וישע וישע
ולא אחיה כחם וירדפו וירדפו
חיה וירדפו וירדפו וירדפו
נחפה אל חיה וירדפו וירדפו
וכל וישראל וירדפו וירדפו
הארב את העור וירדפו וירדפו
עשור וירדפו וירדפו וירדפו
אנשאר וירדפו וירדפו וירדפו
העור לקראתם וירדפו וירדפו
לוישראל בידו אל חיה

ואל חיה וירדפו וירדפו
כל חיה וירדפו וירדפו
תפלוט ואת מלך העור תפשו
חיה וירדפו וירדפו וירדפו
וירדפו וירדפו וירדפו וירדפו
את כל חיה וירדפו וירדפו
במיתו אשר וירדפו וירדפו
וירדפו וירדפו וירדפו וירדפו
תפס וירדפו וירדפו וירדפו
העור וירדפו וירדפו וירדפו
וירדפו וירדפו וירדפו וירדפו
חיה וירדפו וירדפו וירדפו
וירדפו וירדפו וירדפו וירדפו
מאיש וירדפו וירדפו וירדפו
עשר אל כל אנשאר וירדפו
וירדפו וירדפו וירדפו וירדפו
אשר וירדפו וירדפו וירדפו
אשר וירדפו וירדפו וירדפו
העור וירדפו וירדפו וירדפו
העור וירדפו וירדפו וירדפו
וירדפו וירדפו וירדפו וירדפו
עור וירדפו וירדפו וירדפו
וירדפו וירדפו וירדפו וירדפו
תפלוט וירדפו וירדפו וירדפו
חיה וירדפו וירדפו וירדפו
העור וירדפו וירדפו וירדפו
העור וירדפו וירדפו וירדפו
וירדפו וירדפו וירדפו וירדפו
חיה וירדפו וירדפו וירדפו
את העור וירדפו וירדפו וירדפו
אותה וירדפו וירדפו וירדפו
וירדפו וירדפו וירדפו וירדפו

על חיה וירדפו וירדפו
אנשאר וירדפו וירדפו וירדפו
אל חיה וירדפו וירדפו וירדפו
באשר וירדפו וירדפו וירדפו
וירדפו וירדפו וירדפו וירדפו
בספר וירדפו וירדפו וירדפו
אנשאר וירדפו וירדפו וירדפו
חיה וירדפו וירדפו וירדפו
על חיה וירדפו וירדפו וירדפו
וירדפו וירדפו וירדפו וירדפו
מיתו וירדפו וירדפו וירדפו
לפני וירדפו וירדפו וירדפו
וירדפו וירדפו וירדפו וירדפו
עור וירדפו וירדפו וירדפו
נדר חיה וירדפו וירדפו וירדפו
אנשאר וירדפו וירדפו וירדפו
חיה וירדפו וירדפו וירדפו
וירדפו וירדפו וירדפו וירדפו
באשר וירדפו וירדפו וירדפו
וירדפו וירדפו וירדפו וירדפו
וירדפו וירדפו וירדפו וירדפו
כח וירדפו וירדפו וירדפו
וירדפו וירדפו וירדפו וירדפו
חיה וירדפו וירדפו וירדפו
וירדפו וירדפו וירדפו וירדפו
חיה וירדפו וירדפו וירדפו
מיתו וירדפו וירדפו וירדפו
חיה וירדפו וירדפו וירדפו
וירדפו וירדפו וירדפו וירדפו

ולא נשאר י איש בע וישח וירדפו וירדפו
בחדוק וירדפו וירדפו וירדפו

ואת מלך י ואנ מלך חיה וירדפו וירדפו
מיתו וירדפו וירדפו וירדפו

וישח י וישח וירדפו וירדפו
ולמשפט כ בחדוק חיה כ

וְאֵלֵּאִישׁ בִּי וַיִּגְמַדוּ אֵלֶיךָ פִּקְדוֹתַי עֲלֵיךָ כִּי
כִּדְאָחֵד לִי וַיִּתְּקֵבְצוּ מִמֶּלֶאךָ וְחִבִּירוּ כִּי

אכזריות ב' מל' ואיך אכזרות וז' ובריות עולם •

שבועה ביחוד אלהי ישראל ו לא חכום
ו יאמרו כי כאשר נשבעתי נ

פִּקְדֹנֶם חֲדָיִךְ שָׁמַעַתְּ מִלְּמִלִּים
אֲשֶׁר בָּעֵבֶר תִּזְכְּרוּ בְּחֵד יי
וּבְשִׁפְלֵה וּבְלִי חֹף חֶסֶם יי
תִּזְכְּרוּ אֶל מִלְּךְ חֵלְכֵנוּ חֲחֵל
וְהָאֵמִיד חֲכֵנָע חֲפְרוּ חֲחֵל
וְחִיבִי וְחִיבִי חֲקֵבֵנוּ וְחִיבִי יי
לְחֵלְכֵנוּ חֲחֵל חֲחֵל חֲחֵל
יִשְׂרָאֵל חֲחֵל חֲחֵל

וַיִּשְׁכְּבוּ בָעֶרְוָה שָׁמַע אֶת
אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה שֶׁעָלָה
וְלָעָלָה שְׁמוֹנֶה עָלֶיהָ
בְּעֶרְוָה וְלָכֵן וַיִּצְטַו
וַיִּקְרָא שְׁמוֹת בָּלִים לְחִמּוּרֵיהֶם
וְנִאֲדוּתָם בָּלִים וּמִבְקָעִים
וּמִצְרָחִים וְעֵלִית בָּלִית
וּמִטְלָאֵת סִגְלִית וְשִׁלְמוֹת
בָּלִית עֲלִית וּכְלִית עֲלִית
בִּשְׁחֵת נִקְרָא וְלָכֵן אֵל
יְהוָה אֱלֹהֵי מִחְסֵת חַגְלָה
וְהָאֱמֹרֶת וְאֵל אִישׁ
יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ הַחוּקָה
בְּאֵרֶשׁתָּה פִתְּחֵה בָרִית
וְהָאֱמֹרֶת אִישׁ יִשְׂרָאֵל אֵל
חֲחֹה אֵל בְּקִרְבֵּי אֶתָּה
וְשִׁכְוָאֶךָ אֲכִרִית לָךְ
בְּרִית וְהָאֱמֹרֶת אֵל יְהוָה
עֲבָדֶיךָ אֶחָד וְהָאֱמֹרֶת

אֶל־הַסִּיחִיָּה שֶׁ מֵרָאִתָּ
וּמֵאֵן תִּבְאֹו וּמֵאֵרֹו אֶל־
מֵאֵרֶץ רְחוֹקָה מֵאֵרֶץ
עֲבָדֶיךָ לִשְׁמֵי הַשָּׁמַיִם
כִּי שָׁמַעְנוּ שֶׁמֶעַן וְאֵת
אֲשֶׁר עָשָׂה בְּמִצְרַיִם וְאֵת
כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה לִשְׁמֵי מִלֵּךְ
הָאֱמֹר אֲשֶׁר בְּעֶבֶר הַדָּהָר
לִסְנוֹנוֹ מִלֵּךְ חֲשָׁבוֹ וְהָעַג
מִלֵּךְ חֲבָשׁוֹ אֲשֶׁר בְּעֶשְׂתֵּרֶת
וּמֵאֵרֹו אֶל־עֵי קִוְנוֹ וְכָל־
יֹשְׁבֵי אֶרֶץ לֵאמֹר קִחוּ
בְּדָכְס עֲדִיחַ לְהִרְדּוֹ לְכֹו
לְקִרְאָתְס וּמֵאֵרֹתְס אֶל־הַסִּי
עֲבָדֵיכֶם אֲנַחְנוּ וְעַתָּה כְּתֹו
לָנוּ בְּרִית יְהוָה לְחַמְנוּ חֵס יי
הַצִּיּוֹרֵנוּ אֶתֹו מִבְּתֵי פִקֹּס
צִאָתֵנוּ לְלֵכֶת אֶל־יֶכֶס יי
וְעַתָּה הִנֵּה יֵכֶס יְהוָה הַנִּקְדִּים
נִאֲדֹת הַיָּוֵן אֲשֶׁר
מֵלֵאֵנוּ חֲסִיִּים וְהַנֵּךְ יי
הַתִּבְקָעוֹ וְאֵלֶה שֶׁלִּמְנוֹתֵנוּ
וְעֵלֵנוּ כִּי מִכְּחַדְרֵךְ מֵאֵר
הַחֲחֹוּ אֲנֵשִׁים מִצִּדְס וְאֵת
פֶּה הַחֹוֹד לֹא־שָׁאֵל מִי־עֵשׂ
לְחֵס יְהוָה שֶׁ שְׁלֹוֹס וְחֶרֶת
לְחֵס בְּרִית לְחַיֹּתֵם וְשִׁבְעֹו
לְחֵס מִשְׁוֵאֵי חֶרֶת הַחֹוֹד

מקדש של שתמימים אחרי
אשר ברתו להם ברית
וישמעו בקרבים חס אלה
ובקרביו חס ושקם וחסע
בני ישראל וביאור עיניהם
בחס השלש ויעריהם
גבעו וחכפיה וביאור
וקרית מערים ולא חפס
בני ישראל מנשבע להם
נשיא העדה ביהודה אלה
ישראל וכל העדה
על הנשיאים ואמרו כל
הנשיאים אל כל העדה
אנחנו נשבעו להם ביהודה
אלה ישראל ועתה לא
נכל לנגע בהם ואת מעשה
להם וחתיה אותם ולא
יחיד עלינו קצף על
השבעה אשר נשבענו
להם ואמרו אלהים הנשיאים
יחזקו ויחזו חטבי עצים
וישבעו להם כל העדה
באשר דברו להם הנשיאים
ומקרא להם יחזקו ויחזקו
אלהם לאמר לפה רמותם
אתם לאמר רחוקים אתם
מבס מאר ואתם בקרבנו
ישבים ועתה אלהים אתם

וְגַמְלָיו וְכִסְמֵהוּ וְדוֹשׁ עַד אִישׁ חֲזִיק מִדֵּד
אֶמְדוּר וְחֲבִירוֹ מִדֵּד מִלְּאֲבוֹתָיו •

וּבְיָדָם חֶסֶד וְיִשְׁבִּיִּים יִשְׁמְעוּ אֲדִיבֹן יִשְׁאֹל
מִדְּמַח * אֱלֹהֵי * וַיִּזְחַק הַחֲלִילִים טִדְרֵשׁוּתִי *

אֲשֶׁר יִשְׁמַח בְּעַמּוּתָם וְיִשְׁמַח בְּעַמּוּתָם
וְיִשְׁמַח בְּעַמּוּתָם וְיִשְׁמַח בְּעַמּוּתָם

בעוסם ב' חד מל' וחד חס ויחי בעוסם בעוסם
במלחמה ב' בחד מל' כ

גדול המוח עיניו לא נשית
גבריו וישלח אדני צדק
מלך יהושלם אל היותם
מלך חבורו ואל פראם
מלך המות ואל רופע
מלך לשואל דבור מלך
עציו לאמר עזר אלו
ושרנו נבכה את גבעו כי
השלימה את יוחיש עזאת
בני ישראל והאספוח על
חמשת מלכי האמרי מלך
יהושלם מלך חבורו מלך
המנת מלך לבוש מלך
עציו הסוכה מחנה חסוחס
על גבעו ויחמנו עליהם
וישחרו אנשי גבעו אל
יחישע אל המחנה הגדולה
לאמר אל תרד מיד מעבדך
עזה אלנו מהרדח ויהי שיעה
לנו עזרת כי נקבעו אלנו
כדמלכו האמרי ושבנו החד
ועל יחישע מוזהר והוא
וברעם המלחמה עמו וכל
גבורי החיל
והאמרי ויהוה אל יחישע אל
תראמהם כי הרה נתתם
לאי עמך איש מהם כפמך
ובא אל יחישע ופתאם

כֹּל חֲלוּלָהּ עָלֶיהָ מִחֻלָּה
 וְהָמָס יִחַד לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל
 וַיִּבְסּוּ מִכַּחֲדָהּ וְיָדָהּ בְּגִבְעוֹ
 וַיִּרְדֹּפֶם דָּרָה מֵעַל בֵּית
 חוּר וַיִּבְסּוּ עַד עֵקֶה וְעַד
 מִקְדָּה וַיִּחַי בְּנָסִים מִפְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל חָס בְּמִוְרָד בֵּית
 חוּר וַיִּחַד חֲשִׁלָּה עֲלֵיהֶם
 אֲבָנִים עֲלִילֹת מִזֵּד שְׂמִים
 עַד עֵקֶה וַיִּמָּתוּ רַבִּים אֲשֶׁר
 מִתִּיבָאֵבֵי הַדְּרָה מֵאֲשֶׁר
 הָרָגוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בַּחֲרֵב
 אֲוִירָבֶד וַיְהִי שֶׁעַל
 לִיחֻדָּה בִּינָם תֵּת וַיִּחַד אֶת
 הָאֲמֹר לִפְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל
 וַיֹּאמְרוּ לַעֲבוֹד יִשְׂרָאֵל
 שֶׁשֶׁם בְּגִבְעוֹ הָיָה וַיִּרְחַח
 בְּעֵקֶב אֵילָוִי וְהָיָה הַשִּׁמְשׁ
 וַיִּרְחַח עִמָּד עֲדֹקִים בְּרֵאֵבוֹ
 הִלָּאָהּ אֶת־בֵּיתָהּ עַל־סֹפֶר
 הַיִּשְׂרָאֵלִים עִמָּד הַשִּׁמְשׁ
 בַּחֲצֵי הַשָּׁמַיִם וְהָיָה צֶאֱזָר
 לְבֹאֵי מִסֵּם תְּמִים וְלֵאמֹר
 הָיָה הַחֹדָשׁ לִפְנֵי וַיִּאָּחֲזוּ
 לַשֶּׁמֶשׁ וַיִּחַד בְּקוֹל אִישׁ
 בְּיָהוּדָה גִּלְחָם לִישְׂרָאֵל
 וַיִּשְׁבִּיהוּ שֶׁעַל וְכָל
 יִשְׂרָאֵל עַל־אֵל הַמַּחֲטָה

דום ג ב מל וחד חס ימש בגבעון חאנק דום
דום לחוד ג חמנד חס

תורה ג' אל תדוף ודוף מעשה ודוף אל תדוף
החזק במעשה.

בלחנשמה חחרס באשר
 ענד ודוד אל הושראל
 וחס וחושע מקדש שבנוע
 ועד עה ואת כל ארץ
 גשומ ועד עה ואת כל
 המלכים חאלה ואת
 ארצם לבד וחושע פעס
 אחת כיווה ואל הושראל
 נלחם לושראל וישב
 וחושע וכל ישראל עמו
 אלחמנה העללה

וחושע עביו מלך
 חצור וישלח אל חבב מלך
 מרון ואל מלך שמחון
 ואל מלך אכשף ואל
 המלכים אשר מצפון
 בחרוב ערכה נגב בנרות
 ובשפלה ובנפילת דור מוס
 חבנענו ממזרח ומוס
 ודאמר ודחמי ודפרז
 ודכוסר בחר ודחמי תחת
 חרמו בארץ חמצפה
 ודאחוס וכל מחמיהם
 עמם עמל כחור אשר
 על שפת חים לרב וקוס
 ורנב רב מאד ודערו כל
 המלכים ואלה ואלה

וְאָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי שֵׁעַל
תִּירָא מִפְּעֻדָּם כִּי מִחֵר
כִּיעַת הָיְתָה אֲנִי עִתּוֹ אֶת
כָּל־סִדְרֵי לֵוִי לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶת־סִסְיָתָם תַּעֲקֹר וְאֶת
מִרְכְּבֹתֵיהֶם תִּשְׂרֹף בָּאֵשׁ
וְכִבֵּי יְהוֹשֻׁעַ וְכָל־עַם
הַמִּלְחָמָה עִמּוֹ עָלֵיהֶם
עַל־מִירוֹס פְּתָאם וְכָל־
כָּהֵן וְחֹנֶם וְיֹדֵעַ בֵּינֵךְ
יִשְׂרָאֵל וְכֹסֶם וְהַרְדָּפוֹס
עַרְצֵי וְזֹרֵם רַבָּה וְעַל־
מִשְׁרָפוֹת מִסֵּו עַד־בִּקְעַת
מִצְפֶּה מִיֶּרֶחַ חֹפֶס עַל־
כָּל־הַשָּׂאֵל לְהַסֵּו שְׂחָד
וְעַשׂ לְהַסֵּו יְהוֹשֻׁעַ בָּאֵשׁ
אָמַר לוֹ יְהוָה אֶת־סִסְיָתָם
עֲקֹר וְאֶת־מִרְכְּבֹתֵיהֶם
שִׂרֹף בָּאֵשׁ וְיִשְׂרָאֵל
וְיֹשֻׁעַ בִּיעַת הָיְתָה אוֹלֵכָה
אֶת־עַרְוֹת מִלְכָּה חֶבֶה
חֶרֶב מִחֻצֹר לִפְנֵי הָיָה
רָאשׁ כִּלְחָמֵי מִלְכֹת הָאֵלֹהִם
וְכִבֵּי אֶת־כָּל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר־
בָּהּ לִפְחֹרֶבֶת חֹרֶס לֹא־עֹתֵר

י
ז
ל
שגור
בעת
חזר
ל
י
י
יא
ל
ל
חס
ז
חס
ל
כל
שאנח
נור
כזית

יחזקאל : יחזקאל את מבידו את כל ישראל ויחזקאל ויחזקאל את אדון ב ב אגוד אדום אמרתי בכת
יחזקאל פשוט ויחזקאל את כל ישראל ויחזקאל ב ויחזקאל את אדון ב ב אגוד אדום אמרתי בכת

שיתנה פסוק את זאת וארץ ואגל ואלד לו את זמון ויבא הנערים חמר גלים ויקח יחושע את כל האנשים וילכו יהודה וממטק לציון דרבני חזקיה וממטק נפתחו דרבני חזקיה.

ב פסוק ומכל ומכל ויבא חדשע ויבאו אל
הלויים

בְּנִשְׁמָהּ וְאֵת חֲצֹר שָׁרָה
 בְּאִשּׁוֹ וְאֵת כָּל עַרְוֵי מַלְכוּתָהּ
 וְאֵת אֱלֹהֵי אֶתְלָל מִלְכּוּתָהּ
 לְכַד וְחֹשֶׁעַ וְנָס לְפָנֶיהָ
 וְחֹרֵים אוֹתָם כַּאֲשֶׁר עָנָה
 מִשָּׁח עַבְדֵּי הַחֹדֶרֶק בְּלִי
 הָעָרִים וְעַמּוּדוֹת עַל תֵּלָם
 לְאַשְׁרָם מִשְׂרָאֵל וּלְתִי
 אֶת חֲצֹר לְכַד שָׁרָה וְחֹשֶׁעַ
 וְכָל שָׁלַל הָעָרִים וְאֵלֶּה
 וְהַבְּדֵמָה בְּתוֹךְ הָאֵם
 יִשְׂרָאֵל רַק אֶתְלָל אֲדָם
 הַכּוֹלֵם לְפָנֶיהָ עַד שֶׁמָּסַם
 אֹתָם לֹא אֶחָד שָׁאוּדוּ בְּנִשְׁמָהּ
 כַּאֲשֶׁר עָנָה וְחֹדֶרֶק אֶת מִשָּׁח
 עַבְדּוֹ בְּזֶמֶר מִשָּׁח אֶת
 וְחֹשֶׁעַ וְכָל עַשָּׂה וְחֹשֶׁעַ
 לְאַחֲקוֹר דְּבַר מֶלֶךְ אֲשֶׁר
 עָנָה וְחֹדֶרֶק אֶת מִשָּׁח וְחֹשֶׁעַ
 וְחֹשֶׁעַ אֶתְלָל הָאֲרָץ וְאֵת
 הַחֲדָר וְאֶתְלָל הַעֲבֹדָה וְאֶתְלָל
 אֲרָץ חֲבָשׁ וְאֵת שְׂפֵלָה
 וְאֵת הָעֵרֶב וְאֵת הַיָּם וְאֵת
 וְשְׂפֵלָתָהּ מִן הַחֲדָר
 הָעֵלֶה שְׂעוֹר וְשֶׁר
 גִּבְעָן עַתָּה חֲלָבָן
 חֲרָמוֹ וְאֶתְלָל מַלְכוּתָהּ
 וְנָס וְחֹשֶׁעַ וְנָס רַבִּים

עֲשֵׂה יְהוָה עִתָּהּ וְיִשְׁעֵךָ עֲתִיד לְהַמְלִיט
הָאֱלֹה מִלְחָמָה לְאַחֲזֶנָּה
עַד אֲשֶׁר תִּשְׁלַחְמָה אֶל
בְּמִישְׁרָאֵל בְּלִי חֲחֹמַי
יִשְׁכְּנוּ וְיִבְעִז אֶת־כָּל לִקְחוֹ
בְּמִלְחָמָה בְּמֵאֵת יְהוָה
הַיְהִי לְחֹזֶק אֶת־לִבִּי
לְקִיאֲתָתֵם לְחֵמָה אֶת
יִשְׂרָאֵל לְמַעַן הַחְרוֹמִם
לְבִלְתִּי חֲזֹת לָהֶם תַּחֲתָהּ
בְּלִמְעַן הַשְׁמִידֵם בְּאֶשׁ
עֲנֵה יְהוָה אֶת־מִשְׁחָה
וְבֵא יְהוָה שֶׁבַע בָּעֵת
תְּהִיאוּכֹרֶת אֶת־עֲנָקִים
מִזְחֹרִם מִזְחֹרֹת מִזְחֹרִם
מִזְעִיבֵימִי הַר יְהוּדָה
וּמִכִּי חֲרוּשְׁרָאֵל עַם
עֲרִידֵם הַחְרוֹמִם יְהוָה שֶׁ
לֹאֲתֵת עֲנָקִים בָּאָרֶץ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל רִק בַּעֲדָה בְּגֵת
וּבְאֶשׁ הַדֶּשֶׁאֲרֵי וְהִקַּח
יְהוָה עִתָּהּ אֶת־כָּל הָאָרֶץ
כָּל אֲשֶׁר דָּבַר יְהוָה אֶל
מֹשֶׁה וְהָעָם יְהוָה שֶׁלֹּאֲתֵת
לְיִשְׂרָאֵל כִּמְחֹלָתָם מִ
לִשְׁבֹּתוֹתֵם וְהָאָרֶץ שֶׁקִּטְטָה
מִמִּלְחָמָה וְהָאֱלֹהִים
הָאָרֶץ אֲשֶׁר חֲבִיבֵי יִשְׂרָאֵל

וה' שו את אר עם בעבר הנה
מזרחת השמש ממזרח ארמו
ע יחד חרמו וכל הערבה
מזרחת סיוחו מלך האמור
חושב כחשכו משל
מעת עראר על שפת
נחל ארמו ותוך הנה חצו
חל עד רוע לבק חנה
גבול בנ עמו יחד ערבה
ערס כעדות מזרחת וע
נס הערבה הם חל מזרחת
הנה ביתח שמות ומתמן
תחת אשורת הפסגה גבול
עוג מלך חבשו מתר
הפאס חושב עשתות
ובאר עי ומשל סוד חרמו
ובסלכו וכל חבשו ער
גבול הגאון וחמ עבתי
חצו חל ער גבול סיוחו
מלך חשכו משח ער
ותוך ובני ישראל חפס
ותנה משח ער ותוך
חשה לראבט ולחצו חצו
שכטק משח:

[illegible]

והיה ב' וס' מעדו' הענקים מ' ישראל נ
וזה ויכרת מארץ אבות נ

ד' יוגזו מן ב' מיהדיון חד על וחד עד עד וחד.
על וחד עד עד וחד על מ' על מ' על מ' יגז
יגז על יגז

ואת נחלת בני ח' האבות עד בנימן בעמק זבולן
ושמריא ואת נחלת מנשה בני ט

וְאֵלֶּה אֲשֶׁר הָיוּ לְיִשְׂרָאֵל בְּיָמֵי הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה
וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה

לא תתן קולך אֲשֶׁר יִהְיֶה אִמּוֹ
יִשְׁמַע לְךָ וְהִנְחִלְתָּ בְּאִשְׁרֵי
דְּבַר לֵךְ

כח
כח
כח
כח
כח

והנמשח למסכה ביד אביו
למשפוחתו ויהי לו חסד
מערע אשה על שפתיה
אנחה עד אשר יתן
הנחל וכל חמושר ערמיה
חשבו וכל עדות אשר
במושריה וכל בעל
וכתב על מעוזה ויהי
והיה מתולפת וקריתם
ושבמה ונתת שחר בחר
העמק ונת פשר ואשח
הפסע ונת וישמות וכל
על חמושר וכל מלכות
סיוח מלך האמר אשר
בך בשבחו אשר הכה
משח אתו אתמ שא
מדט אתמו את דקס
ואת צור ואת חור ואת
רבעום סיוח וישבו
הארץ את כל עם כובץ
הקום סיוח כמשראל
בחרבא חל וחסיה
עבד כמראובן הנדון
ובור ואת נחלת בני ראובן
למשפוחת הערים ווערית

חצי
חפ
ב
בתי
למז
ב
ל
וחל
ל

בבית
בבית

כ
מ
בבב
אאא

י
חד
פול

והתמשח למטה דוד לבני
גד למשפחתם ויהי להם
הגבול ועירו כל ערי
הגלעד ויחזק ארץ בני עמון
עריהם אשר על פני
רפיה ומה שבין ער רמת
המנפח וכל עמם וממחנות
עריהם לרוב יובלם מק
במת חרס ומיתן נמרה וספת
וצפון ותר ממלכות סוחו
מלך חשבון חמרה ונבל
עיר ער וסכנרת עבר
חמרה מורחה ואת מחלת
בני גד למשפחתם ויהי
ויהי ויהי
משח לחזק שכל ממשח
ויהי לחזק משה בני משה
למשפחותם ויהי גבולם
ממחנות כל חבשו כל
ממלכות עמם מלך חבשו
וכל חמרה אשר בפשו
שישם עיר ויחזק הגלעד
ועשיתו את ארץ עיר
ממלכות עמם בפשו לבני
ממלכות משה לחזק בני
מכיר למשפחתם אלה
אשר נתן למשה בערבות

בשנת

מִיָּאֲבִימֶעֶבֶר לְהַרְדֵּי וְהַיָּחִיד
מִרְחָה
וְלִשְׁכַּת חֵלֶל לֹא נָתַן מִשָּׁה
נַחֲלָה וְיִתְּנָהּ אֵלָיו וְיִשְׂרָאֵל
הָיָה נַחֲלָתָם כְּאִשְׁרֵי דָבָר
לְהֵם וְאֵלֶּה אֲשֶׁר
נָחֵל בְּמִדְבַּר יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ
בְּנֵי עֲאִשְׁרָן נַחֲלָה אוֹתָם
אֲשֶׁר הִכְחוּ וְיִתְּנוּ שְׁעֵבֶר
נָחֵל וְרֵאשֻׁן אֲבוֹת חֲמִסוֹת
לְבִנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֵד לְמַלְחָם
כְּאִשְׁרֵי עֲנֹת וְהָיָה פֶד מִשָּׁה
לְתַשְׁעֵת חֲמִסוֹת וְחִיזֵי
חֲמִסוֹת מִנֵּתוּ מִשָּׁה מַלְחָה
שֵׁנִי חֲמִסוֹת וְחִיזֵי חֲמִסוֹת
מִעֶבֶר לְהַרְדֵּי וְלֵהִם לֹא
נָתַן נַחֲלָה כִּתְּכֵם בִּי חִיזֵי
בְּמִדְבַּר קָדְשִׁי מִסּוֹת מִשָּׁה
וְאֶפְרַיִם וְלֹא נָתַן חֵלֶק
לְלֵהִם בְּאֶרֶץ מִיָּאֲבִימֶעֶבֶר
לְשִׁכְתוֹ מִגְרֵי שִׁיחֵם לְמִקְנֵהֶם
וְלִקְנֵהֶם כְּאִשְׁרֵי עֲנֹת וְהָיָה
אֶת מִשָּׁה בְּעֵשֶׂן בְּמִדְבַּר
יִשְׂרָאֵל וְהָיָה לְקֹאֶת בִּי
הָאֶרֶץ
וְעֵשֶׂן בְּמִדְבַּר הָאֶרֶץ וְהָיָה
בְּעֵד לְמִלְחָמָה אֵלָיו בְּלֵב
בְּחִפְזָהּ הִקְטִין אֶת חֵלֶק עַתָּה

גחל ב' חד קמ וחד פק אלה עשר גחל א
מחדש ב' גחל כ

נחלך ד' ואלה אשר נאמרו כי בעת מנשחך ארץ שוקד
נמלו פוגעים אורחך ונחלך לעולם

נחלו ב אשר נחלו אותם אשר נחלו אלעד
וחד נחלו נקד שוחם

וַעֲתֵד נַעֲד לִי אֶת חֶבְרֹן
אֲשֶׁר דִּבְרַתְיָהוּ בְּיוֹם
הַהוּא כִּי אֶתְּחַד שְׁמִיעַת
בְּיוֹם הַהוּא כִּי עָנִים שָׁם
וַעֲרִים לָלוֹת בְּעֻזְ אֱמֻל
וַיְהִי אֹתָהּ וְחֶבְרֹן שְׁתֵּם
כֹּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה וַיִּבְרַכְהוּ
יְהוֹשֻׁעַ וְיָמָו אֶת חֶבְרֹן
לְכָל־בֹּן וַעֲתֵד לַעֲלֹתָ עַל
בְּנוֹתֶיךָ חֶבְרֹן לְכָל־בֹּן
וַעֲתֵד חֲקֻנֹי לַעֲלֹתָ עַל
חֲמִים חֲזִיהֶם אֲשֶׁר מִלֵּא
אֲחֵרֵי הַיָּמִים אֲחֵרֵי־יִשְׂרָאֵל
וְשֵׁם חֶבְרֹן לַפְּנִים חֲדָתָה
אַרְבַּע הָאֲדָמָה חֲדָתָה
בְּעָנִים הִיא וְחֶבְרֹן
שֶׁקֶטָה מִלְחָמָה

וְיָחִיד חֲנוּכָּה לְמִנּוּחַ בְּנֵי
יְהוּדָה לְמִשְׁפַּחְתָּם אֶל
גִּבּוֹל אֱלֹהִים מִדְּבַר עֵץ
נִגְבַּח מִקְצֵה תֵימָן וְיָחִיד
רֵחַם גִּבּוֹר נִגְבַּח מִקְצֵה
יַם סוּמֶרַח מִזֶּה לְשֹׁאֵף הַפֶּתַח
נִגְבַּח יִצְחָק אֶל מִנְּגֵב
לְמַעַל עֵקֶב רִבְסוֹ עֵבֶר
צִנְה וְעֵלָה מִנְּגֵב לְקִדְשׁ
בְּרָנֶע וְעֵבֶר חֲצִיזוֹ וְעֵלָה

אֲרֹכָהוּנְסַב־הַקֶּדֶשׁעַל־עֵבֶר
עֲצֻמֹּתַי וְיִצְאֵנִי מִצִּיּוֹן
וְהָיָה לִי אֵל וְהָיָה לִי
וְהָיָה לִי לְכֶסֶד וְלִי לְנֶגֶב
וְלִי לְחַיִּים וְלִי לְחַיִּים
עַד־קֶצֶה הַיָּדִיד וְנֶגֶב
לִפְנֵי אֵת צִפּוֹתַי מִלְּשׁוֹן הַיָּם
מִקֶּצֶה הַיָּדִיד וְעַד־הַקֶּדֶשׁ
בְּתַחֲלֵה וְעַד־מִצְפֹּת
לְבֵית הָעֵבֶר וְעַד־הַקֶּדֶשׁ
אֲבוֹתָיו בֹּדֶד אֲבוֹתָיו
הַקֶּדֶשׁ לְבֵית הָעֵבֶר
וְעַתָּה פֶּתַח אֶל־הַקֶּדֶשׁ
אֲשֶׁר־נָח לְמַעַן אֲדַמּוּס
אֲשֶׁר מִנְּגִבַת הַיָּדִיד
הַקֶּדֶשׁ אֶל־מִצְפֹּת שֶׁמֶשׁ
וְהָיָה לִי אֵל וְהָיָה לִי
וְעַתָּה הַקֶּדֶשׁ בְּכֹהֵן
אֶל־כֹּהֵן הַיָּדִיד מִנְּגִבַת
הַיָּדִיד שֶׁלֹּם וְעַד־הַקֶּדֶשׁ
אֶל־רֹאשׁ הַקֶּדֶשׁ אֲשֶׁר
פֶּתַח הַיָּדִיד לְמַעַן אֲשֶׁר
עַמְּךָ אֲמַצְפֹּת וְתֵאֵר
הַקֶּדֶשׁ מִרֹאשׁ הַקֶּדֶשׁ
מִעַן מִנְּפִתוֹת הַיָּדִיד
עַד־הַקֶּדֶשׁ וְתֵאֵר הַקֶּדֶשׁ
בְּעַל־הַיָּדִיד וְעַתָּה
וְעַתָּה הַקֶּדֶשׁ מִבְּעַל־הַיָּדִיד

לפאת גפועד ג' וגבול קדמך ויחי להם
הגבול וזה גבול הארץ כ

אלהי שער ובעלת אל בתי
הרועים מצפונה הרי
כלו וזרד בית שמש
ועד תמטה יוצא הגבול
אל בתי עקרון צפונה וזרד
הגבול שפונה וזרד וזרד
הבועה וזרד וזרד וזרד
תצאות הגבול וזרד וזרד
זרד וזרד וזרד וזרד וזרד
למשפחתם ולכל בן וזרד
נתן חלק בתי וזרד וזרד
אל בתי וזרד וזרד וזרד
קרית ארבע אבי הענק
חזק חזק וזרד וזרד וזרד
כלב את שד שד וזרד וזרד
את שש וזרד וזרד וזרד
תלמי וזרד וזרד וזרד
משם אל שד וזרד וזרד
דבר לפני קרית ספר
והאמר כלב אשריפה את
קרית ספר וזרד וזרד וזרד
לזאת עבקה בתי וזרד וזרד
ולכרת עתה אל בוקן
אחיו כלב וזרד וזרד וזרד
בתי וזרד וזרד וזרד וזרד
ותסותח לשאול מאת
אבות שד וזרד וזרד וזרד

החמור וזרד וזרד וזרד
לזרד וזרד וזרד וזרד
בן ארץ וזרד וזרד וזרד
לזרד וזרד וזרד וזרד
גלת עז וזרד וזרד וזרד
זאת נחלת משה בתי וזרד
למשפחתם וזרד וזרד וזרד
מקצה למטה בתי וזרד
אל גבול ארז בנבון
קצב אל וזרד וזרד וזרד
והימנה וזרד וזרד וזרד
והצור וזרד וזרד וזרד
ובעלות וזרד וזרד וזרד
וקרית חזק וזרד וזרד וזרד
אמס וזרד וזרד וזרד
זרד וזרד וזרד וזרד
והצור וזרד וזרד וזרד
ובזרד וזרד וזרד וזרד
ועצם וזרד וזרד וזרד
והצור וזרד וזרד וזרד
וסנסנה וזרד וזרד וזרד
ועז וזרד וזרד וזרד
ותשע וזרד וזרד וזרד
בשפלה אשכנז
ועז וזרד וזרד וזרד
גזם וזרד וזרד וזרד
ועז וזרד וזרד וזרד

ושער וזרד וזרד וזרד
והרועים ערוס ארבע
עשרה וזרד וזרד
עז וזרד וזרד וזרד
גזר וזרד וזרד וזרד
והרועים ערוס ארבע
עשרה וזרד וזרד
לכרת וזרד וזרד וזרד
והרועים ערוס ארבע
עשרה וזרד וזרד
עקרון וזרד וזרד וזרד
והרועים ערוס ארבע
עשרה וזרד וזרד
כל אשר על זרד אשכנז
והרועים ערוס ארבע
עשרה וזרד וזרד
בזרד וזרד וזרד וזרד
בזרד וזרד וזרד וזרד
מצרים וזרד וזרד וזרד
ובזרד וזרד וזרד וזרד
ושוכה וזרד וזרד וזרד
הוא וזרד וזרד וזרד
ואשתו וזרד וזרד וזרד
וגזר וזרד וזרד וזרד
והרועים ערוס ארבע
עשרה וזרד וזרד
ורועה וזרד וזרד וזרד

תחתית ז וזרד וזרד וזרד
רע שש וזרד וזרד וזרד

והרועים ערוס ארבע
עשרה וזרד וזרד וזרד

והרועים ערוס ארבע
עשרה וזרד וזרד וזרד

אמר ד' מל' בטיב' וצמיח' אור' וצבר' איתי
ל' אשת' אור' ל' עבד' אור' 6

לא ומכר

הימ' 6 בטיב' וצמיח' אור' וצבר' איתי
אמר ד' מל' בטיב' וצמיח' אור' וצבר' איתי
ל' אשת' אור' ל' עבד' אור' 6

קדש ויהוה

פ' הוא הנה א'ש מ'חמה
והו'ל' חג' ע'ר וזכ'ש
והו'ל' כ'ט מ'שח' ח'ת'ר'ם
ל'מ'שח'ת'ם ל'כ'ט א'ב'ש'ר
ו'ל'כ'ט ח'ל'ק'ול'כ'ט א'ש'ר'אל
ו'ל'כ'ט ש'כ'ט ו'ל'כ'ט ח'פ'ר'
ו'ל'כ'ט ש'מ'י'ד' ע'אל'ה ב'נו
מ'שח' ב'ח'ס'ק ח'ז'כ'ר'ים
ל'מ'שח'ת'ם ל'ז'ל'ח'ד'ב'ן
ח'פ'ר'ב'ז'ל' ע'ר כ'ז'מ'ס'ר'ב'ן
מ'שח' ל'א'ח'י' ל'כ'ט ס'
א'ס'ב'ט'ת' ו'אל'ה ש'מ'ות
ב'נו מ'ח'ל'ה ו'נ'ע'ה ח'ל'ה
מ'ל'כ'ה ו'ת'ר' צ'ד'ה ו'ת'ק'ל'כ'ט
ל'פ'ט א'ל'ע'ר ח'כ'י'ז ו'ל'פ'ט
ו'הו'ש' ע'ב'ט'ו ו'ל'פ'ט ח'מ'ש'ט'א'ט'
ל'א'מ'ר ו'הו'ד' צ'ד'ה א'ת'מ'ש'ה
ל'ת'ת'ל'כ'ט נ'ח'ל'ה ב'ת'ו'ך א'ח'י'ו
ו'ת'ו' ל'ח'ס א'ל'פ'י ו'ח'ח' נ'ח'ל'ה
ב'ת'ו'ך א'ח'י' א'כ'י'ת'ו ו'ת'ל'ה
ח'כ'י'ז מ'שח' ע'ש'ר'ה ל'ב'ר
מ'א'ר'ץ ח'ג'ל' ע'ר ו'זכ'ש
א'ש'ר מ'ע'ב'ר ל'ח'ר'ה ב'ר
ב'נו'ת מ'שח' נ'ח'ל'ה נ'ח'ל'ה
ב'ת'ו'ך ב'נו' ו'א'ר'ץ ח'ג'ל' ע'ר
ח'ת'ה ל'כ'ט מ'שח' ח'ת'ת'ר'ים
ו'ח'י'ג'ב'ו' מ'שח' מ'א'ש'ר
ח'מ'כ'מ'ת'ת' א'ש'ר ע'ל'פ'ט ש'כ'ט

ג'ב'ל ב'ת'ח'ו'ר'ן מ'ח'ת'ו'ר'ש'
ג'ר'ו'ח'ו'ת' צ'א'ת'ו' מ'ח'ה
ו'נ'ח'ל'כ'ט ח'ס'ק מ'שח'
ו'א'פ'ר'ים ו'ח'ז'ג'ב'י'ל ב'נו
א'פ'ר'ים ל'מ'שח'ת'ם ו'ח'ז'
ג'ב'י'ל נ'ח'ל'ת'ם מ'ז'כ'ח' ע'ט'ר'ות
א'ב'ר ע'ר'ב'י'ת' ח'ו'ר'ו ע'ל'ו'ן
ו'צ'א ח'ג'ב'ל' ח'מ'כ'מ'ת'ת'
מ'צ'פ'ו' ו'נ'ס'ב' ח'ג'ב'י'ל מ'ז'כ'ח'
ת'א'נ'ת' ש'ל'ה ו'ע'ב'ר א'ו'ת'
מ'מ'ר'ח'ו'ת' ח'ח'ו'ר'ד' מ'ז'כ'ח'
ע'ט'ר'ות ו'נ'ע'ת'ה ו'פ'ט'ג'
ב'ח'י'זו' ו'צ'א ח'ח'ר'ד'ו' 6
מ'ת'פ'ח' ו'ל'ד' ח'ג'ב'י'ל ו'נ'ח'ה
נ'ח'ל' ק'נ'ה ו'ח'ז' ת'צ'א'ת'ו'
ח'נ'מ'ה ו'א'ת' נ'ח'ל'ת' מ'ט'ה
ב'נו א'פ'ר'ים ל'מ'שח'ת'ם
ו'ח'ז'ר'ים ח'מ'כ'י'ל'ת' ל'כ'ט
א'פ'ר'ים ח'ת'ה נ'ח'ל'ת' ב'נו
מ'שח' כ'ל' ח'ז'ר'ים ו'ח'ז'ח'ו'
ו'ל'א ח'ז'ר'י'ש'ו א'ת' ח'פ'נ'ע'ו'
ח'ז'י'ש'כ'ב'ע'ר'ו'ש'ב' ח'פ'נ'ע'ו'
ב'ק'ר'ב א'פ'ר'ים ע'ר' ח'ח'ס'
ח'ת'ה ו'ח'ז' ל'מ'ס' ע'ב'ר'

ו'ח'ז' ח'ג'י'ר' ל'מ'ט'ח' מ'שח'
ב'ח'ז'א'ב'כ'ור ו'ח'ס'ק ל'מ'כ'י'ל
ב'כ'ור מ'שח' א'ב'י' ח'ג'ל' ע'ר

ת'פ'ח'ו'א'פ'ק'ח'ח'מ'ה ו'ק'ר'ת'
א'ר'ב'ע' ח'ח'א'ב'כ'ר'ו' ו'צ'י'ע'ר'
ש'ח'ס'ת'ש'ע' ו'ח'ז'ח'ו'ר'ו'
מ'ע'ז'ס'מ'ל' ח'ח'ו'ח'ו'ס'ת'
ו'ח'ז'ע'אל' ח'ק'ד'ע'ס ו'נ'ע'ח'
ח'ק'ד'ו' ג'ב'ע'ה ו'ת'מ'נ'ה ע'ר'ס'
ע'ש'ר ו'ח'ז'ח'ו'ר'ו'
ח'ל'ח'ל' ב'ת'צ'ו'ר' ו'ג'ד'ו'ר'
ו'מ'ע'ר'ת'ו'ב'י'ת' ע'נ'ו'ת' ו'א'ל'ת'ק'ו'
ע'ר'ס' ש'ש'ו'ח' צ'ר'ו'ה'ו'
ק'ר'ת'ב'ע'ל' ח'ח'א' ק'ר'ת'ו'ש'ח'ס'
ו'ח'ז'כ'ה ע'ר'ס' ש'ח'ס'ו'ח' ע'ר'ח'ו'
ב'מ'ז'כ'ר' ב'י'ת'ה ע'ר'כ'ה
מ'ח'י'ז'ו'ס'כ'כ'ה ו'ח'ז'ג'ב'י'ל ו'ע'ר'
ח'מ'ל'ח'ו'ש'ו'ג'י'ז ע'ר'ס' ש'ש'
ו'ח'ז'ח'ו'ר'ו' ו'א'ת' ח'ג'ב'י'ס'ו'
ו'ש'ב'י'ז'ו'ש'ל'ס' ל'א' מ'ז'כ'ר'
ב'נו ו'ח'ז'ר'י'ה ל'ח'ז'ר'י'ש'ם ו'ש'ש'
ח'ז'כ'י'ס'ו' א'ת'ב'נו ו'ח'ז'ר'י'ה 6
מ'ח'ז'ש'ל'ס' ע'ר' ח'ח'ס' ח'ת'ה

ו'צ'א ח'ג'י'ר' ל'כ'ט ח'ס'ק
מ'ח'ז'ח'ו'ר'ו' ל'מ'ר' ו'ח'ז'ח'
מ'ז'כ'ח' ח'מ'ר'פ'ר' ע'ל'ה
מ'ח'ז'ח'ו'ר'ו' ב'ת'ה א'ל' ח'צ'א
מ'ב'י'ת' א'ל' ל'ח'ז'ה ו'ע'ב'ר א'ל'
ג'ב'י'ל ח'א'ר'פ'י ע'ט'ר'ות ו'ח'ז'
ו'מ'ח'ה א'ל' ג'ב'י'ל ח'פ'ל'ט'ו' ע'ר'

ל'מ'ס' ע'ב'ר' 6 ו'ז'ט' ש'כ'ט' ל'ט'ב'ל ו'ל'א' ח'ז'ר'י'ש'ו'
צ'ד'ה ח'מ'כ'מ'ת'ת' ו'ע'ר'ל'ם ש'ח'מ'ח' ח'מ'ל'ט'ו' 6

ל'ח'ז' 6 ו'ב'א' י'ע'ק'ב' ו'י'צ'א' מ'ב'י'ת' א'ל' ו'ע'ב'ר'
מ'ש'ח' ח'ג'ב'י'ל ב'נו 6

ח'ח'ס' 6 ב'מ'ז'כ'ר' ב'י'ת' ר'כ'ב'י' א'ת'נ'ו'ת' ל'ח'ט'ו'ת' מ'ד'יו' 6
ו'א'י'ת'ו' ב'ת'ל'פ'ט' ל'ש'ח' 6

בטענה ב' אלע פנים עקרו ובעקרו וישאר
תעק ובעקרו

22

אל חיימין ז' וזלף וזגבול אל חיימין ופנ אריות
אל חיימין ט

727

על גבול ב' ובית יוסף שמעורר חילוק מאד כ
בית יוסף ב' יעמדו ויחיד בית יעקב אש כ

[illegible]

והכל אחרי ואני עמד עי
אשר עי כח ברכי ויהי
ואמר אל חס מה שעמ
עמד אתה עיך לך חס
בראת לך שם בארץ י
הפרו ותרפאם בארץ לך
הראפנים והאמר בני
חס לאומי צאלנו חס
והבכורו בכל חכמה
הי שב בארץ ועמך
לאשר במית שאו ובעת
ולאשר בעמך חקאל
ואמר יהושע אל בית
וסף ראפנים ולמנשח
ואמר עמד אתה וכל
הי לך לא יהיה קצור
אחר כי יהי ויהי לך כי
יער הוא ובראתו ויהי
לך תצאתו ביה ויהי
חכמה כי רב ביה לך
כי חזק הוא
ויהי לך עת בני
ישראל שלח וישכנו
שם אתה אל מועד ויהי
נבשה לנחם ויהי
בני ישראל אשר לא
הלך ואתה חלם שבע
שכסו ואמר יהושע

אֶל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל עַד־אֵת
אֲתָם־מִתְעַפִּים לְבִי־אֶל־הַשֵּׁת
אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־עָתָּה לָכֶם
יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם תִּבְטְ
לָכֶם שֶׁלֹּשָׁה אַנְשִׁים לִשְׁמַטָּה
וְאִשְׁלֹשֶׁת זָקֵנִים וְהִתְחַלְקוּ
בָּאָרֶץ וְכָתְבוּ אֵתֵהּ לִפְנֵי
נָחֳלָתָם וְכִי־אֵלֶי וְהִתְחַלְקוּ
אֹתָהּ לִשְׁבֻעַת חֻלְקִים
וְהוֹדִיָּה עִמָּךְ עַל־גְּבוּלֶיךָ
מִגִּבְעוֹת וּסְף־וְעִמָּךְ
עַל־גְּבוּלֶם מִצִּפּוֹר וְאֵתֵם
תִּכְתְּבוּ אֶת־הָאָרֶץ שְׁבֻעַת
חֻלְקִים וְהִבֵּאתֶם אֵלַי הַעֲדָה
וְהָיִיתִי לָכֶם גּוֹרֵל פֶּה לִפְנֵי
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אִין חֵלֶק
לְלוֹם בְּקֶדְשְׁכֶם מִי־חֶסֶת
וְהָיָה נַחֲלָתוֹ וְגַר וְדֹאֵב
וְחֵץ שֶׁבֶט חֲמִשָּׁה לִקְחוֹ
נַחֲלָתָם מֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן
מִזְחָה אֲשֶׁר־עָתָּה לָהֶם
מִשֹּׁה עַד־יְהוֹדָה וְזָקֵמֹה
הָאֲנָשִׁים וְהָרִשׁ וְצִיִּי וְהוֹשֵׁעַ
אֶת־הָהָרִים לָכֶם לְכַתֵּב אֶת־
הָאָרֶץ לְאִמְרֵי־לִי וְהִתְחַלְכוּ
בָּאָרֶץ וְכָתְבוּ אֹתָהּ וְשָׁבוּ
אֶל־וִפְהָ אֲשֶׁלִּיךְ לָכֶם
גֵּר לִפְנֵי יְהוָה בְּשִׁלְהֵי

ויהי כי חזקו על בן חזקו ממנו חזקו עליו
ויהי תעצובו ויטעו ויטעו ויטעו

והנה ^ה ב' כל' למשורר גם תמיד וכן חבירו •
במיוחד חס ואינו בתלמוד לשון •

וידעו האנשים ב וילכו אחר נקבתם
וידעו לכו וידעו לבן בארץ וידעו לבן
בארץ

וְאֵת עֲלֵת פְּעֻזְבוֹלָן
לְמִשְׁפַּחְתָּם הָעֲרִיסִי
הַאֲלֹהִים עֲרִידוֹ

לִישְׁכֵּךְ וְצֵא הַגִּבּוֹר
הַדְּבִיעַ לְבִי וְיִשְׁכֵּךְ
לְמִשְׁפַּחְתְּךָ וְיִחְדּוּ גִבּוֹרִים
חֲדָעָלָה וְחִבְסוּ לְתוֹשִׁי
וְשׁוֹנֵס וְחִפְרִים וְשׂוֹאֵן
וְאֶתְחַכֶּה וְיִחְדְּבוּ כִּשְׁוֹן
וְאֶכֶן וְדַמְתִּי עֹד גִּמְסִי
וְיָצוּ חֲדָה וּבִית פֶּצֶץ וְפֶגַע
הַגִּבּוֹר בְּתַמְדוֹ שֶׁחַצְמָה
וּבֵית שֶׁמֶשׁ וְחִדּוֹ תִּצְאֹת
גִּבּוֹרִים הִרְדּוּ עֲרִים שֶׁ
עֲשֵׂהָ וְחִצְרֵיהָ וְזֹאת
נִחַלְתָּ מִטָּה כְּמִישְׁכֵּךְ
לְמִשְׁפַּחְתְּךָ הָעֲרִים לִי
וְחִצְרֵיהָ
וְצֵא הַגִּבּוֹר לְחִמּוּשׁוֹ
לְמִטָּה בְּמֵאֵשׁר לִי
לְמִשְׁפַּחְתְּךָ וְיִחְדּוּ גִבּוֹרִים
חֲלָקֹת וְחִלּוֹ וּבִטּוֹ וְאֶבְשָׁן
וְאֶלְמִלְדוֹ עֲמֵדוֹ מִשְׁאֵל
וּפֶגַע בְּכֶרֶם לְחִמּוּדִי
וּבִשׁוֹחֹר לְבִנְתִּי וְשֶׁבִי
מִזֶּרֶחַ הַשֶּׁמֶשׁ מִבֵּית רִגְוֹ
וּפֶגַע בּוֹכֵלוֹ וּבֶגֶד וּפְתֹחַ

אֶל צִפּוֹנָה כֹּת הָעַמִּיק
וַיַּעֲלֵה וַיַּצֵּא אֶל כְּבוֹד
מִשְׁמַל וַעֲמֹן וְרֹחַב
וְחִמּוֹ וְקִטָּה עַר צִדְחוֹרָפָה
וְשֵׁב הַגְּבוּל הַדְּרֹמָה וְעַר
עִיר מִבְּצָר צִירוֹ וְשֵׁב הַגְּבוּל
חֶסֶה וְחִזּוֹ תִצַּח תִּחְזֹק
מִחֵד אֲכֹז בְּחִי עֲמָה
וְאַפְקֹר וְרֹחַב עֲרֹס עֲשׂוּרִים
וְשִׁתּוֹס וְחִצְרִיתָיו וְאֵת
עֹלֵת מִפְּנֵי כֶּנֶר אֲשֶׁר
לִי עֲפַחְתֶּם הָעֲרִים
חֵאל הוֹחַ צִרִיחוֹ

לִבְנֵי נֶפֶת לִי וְצֵא הַחֲדָר
הַשְּׂשִׁי לִבְנֵי נֶפֶת לִי
לְמִשְׁפַּחְתָּם וְיִהְיֶה עִבְדָּם
מִחֲדָף מֵאֵלֶּךְ בְּצֵעַ עֵנָם
וְאֶדְמוּ הַנֶּקֶב וּכְנָאֵל
עַד לְקוֹם וְיִהְיֶה תִצַּא אֲתָו
הַחֲדָר וְכִי הַגִּבּוֹר לִמָּה
אֲנֹת תִּמְדוּ וְצֵא מִשָּׁם
חִיקָקָה וּפָגַע בְּכִלְיוֹ
מִנְּבֹכָא שֶׁר פָּגַע מִסֵּ
בְּנִסְדָּה הַחֲדָר מִזֶּרֶח
הַשָּׁמֶשׁ וְעַד מִבְּצֵר
הַצְּהִים עַד וּחֲמַת דָּקָת
כְּנֶרֶת וְאֶרְמָה וְחֲרָמָה

וביחודיך ה' ושבי הגבול ימח ויעד יחדה עד
חשליכד דמלכ' וחור מל סוד לנז וירשן °

חלל ב' חס וחס וחלל וחלל ואז חלל ואז
מגדל 0

את־מִתְּשֵׁם שְׂוֹאֵת
מִבְּרֶשֶׁת עֵרֹם תִּשְׁעֵי
מֵאֵת שֶׁן הַשִּׁבְטֹס וְהָאֵלֶּה
וּמִמֶּסֶח בְּנֵי מִן אֵת
גִּבְעוֹ וְאֵת מִבְּרֶשֶׁת אֵת
גִּבְעוֹ וְאֵת מִבְּרֶשֶׁת אֵת
עֲנִיתוֹ וְאֵת מִבְּרֶשֶׁת וְאֵת
עֲלִמּוֹ וְאֵת מִבְּרֶשֶׁת עֵרֹם
אַרְבַּע בֵּל עֵרֹם בְּמִאֲחֻז
חֲבָתִים שֶׁלֹּשׁ עֶשְׂרֵה
עֵרֹם וּמִבְּרֶשֶׁת
וְלִמְשָׁחוֹת בְּנֵי קִחוֹת
חֲלוֹם הַעֲתִידִים מִבְּרֶשֶׁת
וְחִי עֲדֵי גֹרֶם לֶסֶם מִמֶּסֶח
אִפְרִים וְחֵתֵנו לֶסֶם אֵת
עֵרֹם מִקְדָּשׁ חֲדָשׁ אֵת
שֶׁסֶם וְאֵת מִבְּרֶשֶׁת בְּחֵר
אִפְרִים וְאֵת מִבְּרֶשֶׁת וְאֵת
מִבְּרֶשֶׁת וְאֵת קִבְּרֶס וְאֵת
מִבְּרֶשֶׁת וְאֵת בֵּית חֲדָשׁ
וְאֵת מִבְּרֶשֶׁת עֵרֹם
אַרְבַּע וּמִמֶּסֶח
וְאֵת אֶלְתָּקָא וְאֵת
מִבְּרֶשֶׁת אֶתְגַּבְּתֵּן וְאֵת
מִבְּרֶשֶׁת אֵת אֵלֶּה וְאֵת
מִבְּרֶשֶׁת אֵת גִּת רִמּוֹ וְאֵת
מִבְּרֶשֶׁת עֵרֹם אַרְבַּע
וּמִמֶּסֶח צִית מִסֹּח מִנְשָׁח

אילן ט' וידה בעמק ושעליו אטת מגדשך שעליהם יקבע
ואת המגדש הזה תבנה מצד צפון ואת צדו צפון

אתענו ואתמערש ואת
גתרמח ואתמערש ערס
שמים כל ערס עשר י
ומערש ויחז למשפחות בע
קם חנות חס
ולבע ערשון משפחות
חלום מחר מטה מנשה
את ערמקלט חרצח
אתלח בפשו ואת י
מערש ואת בעשתרה
ואתמערש ערס שמים
וממטה ויששכר
אתקשו ואתמערש
אתדברת ואתמערש
אתרמות ואתמערש
אתענו נעס ואתמערש
ערס ארבע
וממטה אשר את י
משאל ואתמערש את
עבדו ואתמערש את
חלקת ואתמערש ואת
רחב ואתמערש ערס
ארבע וממטה
נפלה את ערמקלט
חרצח את קדש בגדל
ואתמערש ואת חמתי
דאל ואתמערש ואת
קרמ ואתמערש ערס

ט
ראל
מסו
בסיס

י
חט
בגד

י
חט
בגד

י

י
חט
בגד

י

י
חט
בגד

של של כל ער חרש שני
למשפחות של עשרה
ערומערש ויחז
ולמשפחות בעמחר
חלום חנות חס מאת מטה
זכור אתקנעס ואת
מערש אתקרנה ואת
מערש אתדמנה ואת
מערש אתחלל ואת
מערש ערס ארבע
וממטה את ער
מקלט חרצח את דמת
בגד ואתמערש ואת
מחנם ואתמערש את
חשבו ואתמערש את
יער ואתמערש כל ערס
ארבע בגד ערס לבנ
מחר למשפחות חנות חס
משפחות חלום וחד
גורלם ערס שמים עשרה
כל ער חלום בתוך י
אחנת במישראל ערס
ארבע עס ושמנה ומערש ויחז
תחית ערס האלה ער
ער ומערש סבבות חס
לכל ערס האלה
ויתן ויחז לו ישראל
את כל הארץ אשר י

י
חט
בגד

י
חט
בגד

י
חט
בגד

י
חט
בגד

נשבע לתת לאבותם יע
ורשוק וישובו בה ונח
יחז לחם מסביב בכל
אשר נשבע לאבותם ואל
עמד איש בפניהם מבד
אימחם את כל אימחם
נתן ויחז בידם לאנפל י
דבר מכל חדר חטוב אשר
דבר ויחז אל בית ישראל
חלל בא
אנוקרא ויחז שעל אובני
ולגד ויחז מטה מנשה
ויאמר אליהם אתם י
שמרתם את כל אשר
ענה אתכם משה עבד
יחז ותשמעו בקולי לכל
אשר צוית אתכם לא
עובתם את אחיכם וחד
ומים רבים ער חלום וחד
ושמרתם את משמרת י
מצות ויחז אליהם ועתה
חנח ויחז אליהם לא אחיכם
באשר דבר לחם ועתה
פניו לבו לכם לא אחיכם
אלא ארץ אחותכם אשר
נתן לכם משה עבד ויחז
בעבר חנח ויחז ויחז
מאד לעשות את חממה

י
חט
בגד

י
חט
בגד

י
חט
בגד

י
חט
בגד

י
חט
בגד

י
חט
בגד

י
חט
בגד

ובשלמות ד' ומל' ועליון ובשלמות חסדו מאד
והם כביאים וחלום כביאים ט

כה אמר ה' כלה עתה ויהיה
 מה חמץ על חנוך אשר י
 מעלתם באלהי ישראל
 לשב חמץ מאחרי ויהיה
 בכנותכם לכם מובח כי
 למרדכם חמץ ביהודה י
 חמץ עלו את עון פוער
 אשר לא חטאתי מעט
 עד חמץ חנה ויהי חמץ
 בעדת חנה ואתם תשבו
 חמץ מאחרי חנה ויהיה
 אתם תמרדו חמץ ביהודה
 ובחר אלפי עתה ישראל
 קצף ואך אם טמאם
 ארץ אחותכם עבדו לכם
 אל ארץ אחות חנה אשר
 שבו שם שבו ויהיה כי
 ודאחו בתיכם ובן חנה אל
 תמרדו אתנו אל תמרדו
 בבנותכם לכם מובח כי
 מכל ערו מובח ויהיה כי
 אלהינו תדא עבדו בנחך
 מעל מעל בחרם ועל כל
 עתה ישראל חנה קצף
 ודא איש אחר לא נע
 בענו: ויעננו
 ראובן בעני ודא שבת
 חמץ ודא חנה אתה אשר

והאחיו בתיכנו וביוחוד אל
תמרדו ואמרו אל תמרדו
בבני נכס לבס מובח כח
מכל עיר מובח ויחוד מ
אלהונו תלרא עבו בחרח
מעל מעל בחרס ועל כל
עתי ושכאל חנה קצף
והוא איש אחר לא נע
בענו: ונענע
ראובן ובענח ודני שבט
חמנשה ודברו את ראש

כל ספרא מלכא ואלכא בר נח ג' עלא ועל
נחור נטבא חלוא יצא •

אמרו אליהם לאמר ה' עמנו ויגדל את חזקתו
נלכסם רבים :

כל ספרא אל כל ואל כל בר מז : על כל ועל כל
נזקד נטביל חלוא נזק :

אֶת־יִשְׂרָאֵל אֱלֹהִים
וְחָזָה אֶל־אֱלֹהִים וְחָזָה
וְיִדְעוּ שְׂרָאֵל הוּא יְהוָה
אֶסְמְדָה וְאֶסְמְעֵל
בַּיְחֹד אֶת־יִשְׂרָאֵל חָקֹם
חָזָה לִבְנֵת לֵב־מִבְּחֶלֶק
מֵאֲחֵרֵי יְהוָה וְאֶסְמְעֵל
עֲלֵיו עֲלֹה וּמַתָּח וְאֶסְמְ
לַעֲשׂוֹת עֲלָיו וּבְחֹשֶׁל־מִים
יְחֹזֵה הוּא יִבְכֶּה וְאֶסְמְ
מֵרָאֵת מִדְּבַר עֲשׂוֹת אֶת
וְאֶת־לֵאמֹר מִחֹד וְאֶמְרוּ
בְּעֵסֶל־בְּעֵנִי לֵאמֹר מִחֹד
לְכֶסֶת לְחֹזֵה אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל
וְכִי־נָתַן לְחֹזֵה בִּינֵנוּ וּבִינֵם
בְּיָדֵינוּ וּבִינֵנוּ אֶת־חֲדָתָהּ
אוֹלֶכֶס חֶלֶק בַּיְחֹד כִּי
וְהַשְׁבִּיתוּ בְּעֵסֶל אֶת־בִּינֵנוּ
לְכֹלֵנוּ וְרָא אֶת־חֲדָתָהּ כִּי
וְאֶמְרוּ מִשְׁחָתָהּ לֵבֶנֶת
אֶת־חֲמִיבָח לֵאמֹר חֲדָתָהּ
לְכֹכֶמֶר הוּא בִּינֵנוּ
וּבִינֵם וְכִי־דִרְתֵּנוּ אֶחָד
לְעַד אֶת־עֲבֹדֶת־חֲדָתָהּ לְפָנֵינוּ
בְּעֹלֵתֵינוּ וּבְכֹחֵתֵינוּ וּבְשִׁלְמֵנוּ
וְלֵאמֹר בְּעֵסֶל מִחֹד
לְכֶסֶת אֶת־חֶלֶק בַּיְחֹד
וְאֶמְרוּ וְחָזָה כִּי־אֶמְרוּ

וְכָתוּב בְּהַסְדֵּיכֶם בְּכֶסֶד מִלֵּךְ
תִּשְׁפֹּט לְאַחֲסוּף יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם לְהוֹרִישׁ אֶתְהוֹמֹת
הָאֵל מִלִּפְנֵיכֶם וְחִי לְכֶם
לְפָחוֹל מִקִּשּׁוֹ שִׁטְט
בְּצִדְכֶם וְצִנּוּם בְּשִׁמְכֶם
שְׂרָא בְּכֶם מֵעַל הָאֲרָמָה
הַטּוֹבָה הַיְּאֵת אֲשֶׁר נָתַן
לְכֶם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְהִנֵּה
אֲנִי הוֹלֵךְ הַיּוֹם בְּרַחֲמֵי
הָאֲרָץ וְחַי עִתָּם בְּכָל לְבָבָם
וּבְכָל נַפְשָׁם כִּי לֹא נָפַל
דָּבָר אֶחָד מִכָּל הַדְּבָרִים
הַטּוֹבִים אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם עִלְיֶיכֶם הַבֵּל בְּאֵר
לְכֶם לֹא נָפַל מִמֶּנּוּ דָּבָר אֶחָד
וְהִנֵּה כֹּאשׁר בָּא עִלְיֶיכֶם כֹּל
הַדְּבָר הַטּוֹב אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם אֵלֵיכֶם כִּן וְבֵיא
יְהוָה עִלְיֶיכֶם אֶת כָּל הַדְּבָר
הַרְעֵי עַד הַשְׁמִידוֹ אֹתְכֶם
מֵעַל הָאֲרָמָה הַטּוֹבָה הַיְּאֵת
אֲשֶׁר נָתַן לְכֶם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
בְּשִׁדְכֶם אֶת כָּל דִּבְרֵי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר צִוָּה אֶתְכֶם
וְהִלַּכְתֶּם וַעֲשִׂיתֶם אֱלֹהִים
אַחֲרָיו וְהַשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם
וְהִנֵּה אֵל וְיְהוָה מִלִּפְנֵיכֶם

מחזה מעל הארץ טובה
אשר נתן לכם
ואסוף יהוה שבע את כל
שבט ישראל שבעה
וחזק אלוקים ישראל
ולא שחול לאפס חול שחול
ותיעבו לפני האל הים
וואמר יהוה שבע אל כל העם
כדאמר וחתה אל יהוה
בעבר חתה ושבו אבותם
מעלם תרה אם אברהם
ואבי נחור ועבדו אלוקים
אחרים ואקח את אמהם
את אברהם מעבר חתה
ואולף אותם בכל ארץ כנען
וארבל את זרעו ואתו לו
את יצחק ואתו לו יצחק
את יעקב ואת יעקב ואתו
לעשו אתו שבע לרשת
אותו ויעקב ויבניו חרף
מצרים ואשלח את משה
ואת אהרן ואני את מצרים
כאשר עשיתם בקרבן
ואחר חרף את אתכם
ואני צא את אבותיכם
מצרים ונתבאו המדבר
וידרשו מצרים את אבותיכם
ברכב ובפרשות יסדוק

וְהָיָה כִּי יֵרָאֶה בְּעֵינֶיךָ וְשָׁמַע בְּזִמְמוֹתָ

ויראחד מנביאים ד' ויקחו חגגשים ויערב ויבצו
והחלטים לרדות חור חורדים כ

ואמר אתכם אל הארץ
אשר נשבעתי לאבותכם
ואמר לא אפר ברית אתכם
לעולם ואתם לא תכרתו
ברית לוי שבי הארץ הזאת
מבחינתם תבצו ולא
שמעתם בקולי מזה ואת
עשיתם וגם אמרת לא
אני שאתם מפניכם ודוד
לכס לזעזעו ואלהיהם ודוד
לכס לזעזעו ודוד כדבר
מלאך ודוד את הדברים
האלה אל כל בני ישראל
וישאו העם את קולם וכתבו
ויקראו שם מקום ההוא
בכיס וזכרון שם ליהודה

ל
ח
בסוף

ל
מ

ל
ב

ל
ב

ל
ב

ל
ב

ל
ב

ל
ב

ל
ב

וישלח וישע את העם
וילכו בני ישראל איש
לנחלתו לזשת את הארץ
ויעברו ויעשו את הנהל
כל ויחזקו ויכלו ויחזקו
אשר הארץ ויבנו ויחזקו
והושיעו אשר בא את כל
מעשה הנהל הנחל אשר
עשה לוי שאל ממת יהושע
בנו עבר יהודה בן מאה
ועשר שנים ויחברו אותו

ל
ב

ל
ב

ל
ב

ל
ב

ל
ב

ל
ב

ל
ב

בגבול נחלתו פתגנת חרס
בחר אפרים מצפון לחר
בעשיו וגם כל הדרור הוא
נאספו אל אבותיו ונקם
דוד אחר אחריהם אשר
לאמר ע את יהודה וגם את
המעשה אשר עשה
לוי שראל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ויעשו בני ישראל את הנהל
בעשיו ויהיה ויעברו את
הבעלים ויעברו את יהודה
אל היראבותם המוצא
אתם מארץ מצרים ולכו
אחר אלהים אחרים
מאלהי העמים אשר
סביבותיכם וישתחוו להם
וכעשו את יהודה ויעברו
את יהודה ויעברו לבעל
ולעשתרות וחראף
יהודה כי ישראל ויהיה כיו
שסים וישסו אותם
ומכלם בן אוביהם
מסביבול אכלו עד לעמד
לפני אוביהם בכל אשר
ויעאו ויהיה הנהל בם
לרעה כאשר דבר יהודה
וכאשר נשבע יהודה להם
והצר להם מאד ויחזקו

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ויהיה שפטים וישיעו
מיר שסיהם וגם אל
שפטיהם לא שמעו כי
זנו אחר אלהים אחרים
והשתחוו להם סרו מחר
מזדרכ אשר הלט אבותם
לשמע מצות יהודה לא
עשו כי ויהיה ויהיה להם
שפטים ויהיה ויהיה עם
השפטים ויהיה מיר
אוביהם כל וימיר שופט
מיר ויהיה מיר ויהיה מיר
לחציהם ויהיה ויהיה
במות השופט וישיעו
והשתחוו מאבותם ללכת
אחר אלהים אחרים כי
לעבדם ולהשתחוו להם
לא חפלו ממעל להם
ומדרכם חק שיהיה ויהיה
יהודה כי ישראל ויהיה
יע אשר עברו הנהל ויהיה
את ברית אשר עיתו את
אבותם לא שמעו לקול
וגאני לא אוסר להוריש
איש מפניהם מז היום
אשר עבר ויהיה ויהיה
למע נקות בם את ישראל
השמים הם את את יהודה

ל
ב

ל
ב

ל
ב

ל
ב

ל
ב

ל
ב

ל
ב

ל
ב

ל
ב

ל
ב

ל
ב

ל
ב

גם אני ו ראש מסד לא אוסר וגם אני אביו וגם אני נשאו ויהיה ויהיה
אני באיכם וכל מצע פשוט ודודא בן דוד וגם אני אביו וגם אני נשאו ויהיה ויהיה
שורתי דוד ימים

מבחושתם וכל וחד חס כי אם כדועשו
ואתם לא תכירו וידעו

לְכַתֵּב בְּאֶשֶׁר שָׁמְרוּ לִי
אֲבוֹתָם אֶסְדָּא וְנָח וְיִחוּדָא
אֶתְחַוִּים דְּאֵלֵּה לְכַתְּמִי
חוּרֵי שֶׁסְּמִיחָא וְלֹא נִתְּנָם
בְּיַד חוּשָׁא

וְאֵלֶּה הַתּוֹמִים אֲשֶׁר הִנֵּחַ
יְהוָה לְנִסּוֹת בְּסֵאתֵי יִשְׂרָאֵל
אֶת־כָּל־אֲשֶׁר לֹא יָדָעוּ
אֶת־כָּל־מַלְחָמוֹת בְּנֵי־עַמּוּ
לִמְעַן הָעֵת הַזֹּאת בְּנֵי־
יִשְׂרָאֵל לֵדַעַם מִלְחָמָה
כִּי אֲשֶׁר לַפְּנֹם לֹא־יָדָעוּ
חֲמִשֶּׁת־סָדֵנִי כֹל־שְׁתֵּי־סוּבֹל
חֲכָמָעַי וְחִזְצֵי־דָעִי וְחִחֹי
וְשֶׁכֶּרֶת־הַלְבֹּטֹם מִחֲבֵל
חֲרָמוֹן עַד לְבֹא חֲמַת־
יְהוָה לְנִסּוֹת בְּסֵאתֵי יִשְׂרָאֵל
לִדְעַת הוֹשִׁיעַ אֶת־מִצְוֹת
יְהוָה אֲשֶׁר צִוָּה אֶת־אֲבוֹתָם
בְּיַד־מֹשֶׁה וּבֶנֶי יִשְׂרָאֵל
וַיִּשְׁבּוּ בְּקֶרֶב חֲכָמָעַי הַחֲתָנִי
וְהָאֶמְרוּ וְחִפְּרוּ וְחִחֹי
וְהַיִּבִּסִּי וְיִקְחוּ אֶת־כֶּעֶתֶּתָם
לְהֵס לְנָשִׁים וְאֶת־כֶּעֶתֶּתָם
נָתַן לְכֶעֶתֶס וַיַּעֲבֹדוּ אֶת־
אֱלֹהֵיהֶם׃
וַעֲשׂוּ־בְמִישְׁרָאֵל אֶת־

בועות

חֲרַעֲבֵנִי וְחִדְּוֵנִי וְשִׁבְחוּ
 אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וּמַעַלְנוּ
 אֶת־הַבַּיִת עַל־סֹאֲתָאֲשֵׁרוֹת
 וְחִרְאָא וְחִדְּוֵנוּ בְּיִשְׂרָאֵל
 וּמִכְרַס בֵּית כּוֹשָׁן דִּי
 רִשְׁעִים מִלְּדָרְסֵנוּ
 וְעִבְדוּ בְּמִי שְׂרָאֵל אֶת
 כּוֹשָׁן רִשְׁעִים שְׂמֵנָה
 שְׂמֵנָה וְיִזְעֻקוּ בְּמִי שְׂרָאֵל
 אֱלֹהֵינוּ וְקַסֵּי יְהוָה דִּי
 מוֹשִׁיעַ לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְיִשְׁוֹעַס אֶת־עֲתֻאֲלָבוּ
 קַטְוֵ אַחֲרֵי־לֵב תְּקַטְוֵי
 מִמֶּנּוּ וְתִזְעֻקוּ רַחֵם
 יְהוָה וְשַׁפֵּט אֶת־יִשְׂרָאֵל
 וְיִצְאֵל מִלְּחֵמָה וְיִתְּנוּ
 בְּיָדָאֲתֵּנוּ רִשְׁעִים
 מִלְּדָרְסֵנוּ וְיִזְעֻקוּ
 כּוֹשָׁן רִשְׁעִים וְתִשְׁקֹט
 הָאָרֶץ אַרְבַּעַס שָׁנָה
 וְיָמַת עֲתֻאֲלָבוּ קַטְוֵ

והספד במושר אל לעשות
הרע בענין חזקה וחזק
חזקה את עצמו מלך
מואב על ישראל על
ביעשו את הרע בענין
חזקה ואסף אליו את

י
פ
נ
נ
נ

בְּנֵי עַמּוֹ וְעַמֶּלְק וְהַלֵּל
וְהָאֱתוֹשֵׁר אֶל וְיִירֵשׁוּ
אֶת עִיר הַתְּמָרִים וְיַעֲבֹד
בְּמִישְׁרָאֵל אֶת עֵגְלוֹ
מִלֶּד מֵאֵב שְׁמוֹנָה י"
עֲשֵׂה רַחֲשֵׁנִי וְיִעֲקֹבֵנִי
יִשְׂרָאֵל אֶל יְהוָה וְהִקֵּם
יְהוָה לָהֶם מוֹשָׁע אֶת
אֲחִיד בּוֹרָא בּוֹחִימוֹ
אִישׁ אֶסְרֵהוּ וּמִינוֹחֵי
וְיִשְׁלַח בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּיָד
מַנְחָה לַעֲבָדוֹ מִלֶּד מֵאֵב
וְיַעֲשֵׂה לוֹ אֲחִיד חֲרֻבָה
שֶׁנֶּפְחֵת תִּגְמַר אֶרְבֶּת
וְיַחַד אֶתְּחַתְּתָה לְמִנְחָה
אֶל רֵד וּמִינוֹ וְיִקְרַב אֶת
הַמַּנְחָה לַעֲבָדוֹ מִלֶּד
מֵאֵב וְיַעֲבֹדוּ אִישׁ בְּרֵא
קֶאֱרִי וְיַחֲזִיב אֲשֶׁר כֻּלָּה
לְהַקְרִיב אֶת הַמַּנְחָה
וְיִשְׁלַח אֶתְּחַסֵּם נִשְׁאֵר
הַמַּנְחָה וְיִהְיֶה שֶׁבֶן מִן
הַפְּסוּלִים אֲשֶׁר אֶתְחַבֵּל
וְיִאֲמַר דְּבַר סֵתֶר לוֹ אֲחִיד
הַמֶּלֶךְ וְיִאֲמַר הֵס וְיִצְאֵן
מֵעֲבָדוֹ כֹּל הַעֲמָדִים אֲנִי
וְאֲחִיד בָּא אֲלֹו וְיִהְיֶה
יִשְׁכַּב עֲלֵיתָהּ מִקְרָה אֲשֶׁר

11.

i

2

4

פ

דעם זי קומט וויאמאל דעס ראגט דעס

שפטים
בזמנך

באחד את הדע ו' מידעא בידק ויתעב מנשר כי ידעתי ויעשו בני ישראל ודמיו
ג' מידעא את הדע ו' את אשר יסור את הדע ו' וינח ו' משר ו' וישע שאל שלח את נער ו'

בְּסֵפֶל אֲדוּרִים חֲזָרִיבָה -

חמורה

וְחִלְמָה קוֹסְרָא מַחֲקָה

פן

בְּיָד רַגְלוֹתַי כִּפְרֵה

בְּמַעַר

מִדֹּעַ בְּיָשׁוּשׁ רָבָא

חֲכָמוֹת

אֶתְחִיל וְאֶתְשׁוּב אֶמְרוּחַ

רַחֵם

שֶׁלֶל עֲבָעִים

צבע

כִּי וַאֲבָדוּ כָּל־אוֹבֹתָיִךָ יְהוָה

וּתְשַׁקֵּט הָאָרֶץ אַרְבַּעִים שָׁנָה

וַיֵּדֶה לַיִתְדַּ תִּשְׁלַחנָה

וּמַחֲצֵה מַלְפָּה רִקְתּוֹ

בְּאִשְׁרֵי מִדְּעֵשֶׁם נִפְלֵא שְׁחָדָה

וְסִימָנָא בְּעַד הָאִשְׁנָב

מִדּוֹעַ אַחֲרֵי פַעַם מִרְכְּבוֹתָיו

דלל ומצאו ויחלקו שלל

שֶׁלֹּל עֲבֹשׁוֹת רַק־מִה

שאל חלב נתנה

חמאָה

לחלמות עמרים

724

דגל יח פרענפל שוב

4

תחלוז נשקפה ותיבב

אפי"ה

שְׁרוּתֵי יוֹד תַּעֲנִנָה

...

יְחִמְתּוּם לְרֹאשׁוֹבָד

סקיסדא 1

יְקַמְתִּים לְצוֹאֲרֵי שָׁמַיִם

אֲהַבְכֶם כִּי־עַתָּה ה' שֶׁמֶךְ

וַעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל חֹרֵעַ בְּעֵינֵי יְהוָה וַתִּתֵּן יְהוָה בְּיָד מֶלֶךְ שָׂבַע שָׁנִים וַתַּעַן יָד מֶלֶךְ
עַל יִשְׂרָאֵל מִפְּנֵי מֶלֶךְ עַשׂוֹל לְחִסְבֵּי יִשְׂרָאֵל אֶת חֲמִשָּׁתַּת אֲשֶׁר בַּחֲדָיִם וְאֶת יְ
חֲמִיעוֹת וְאֶת חֲמִיעוֹת וְאֶת אֲסֹר עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל מֶלֶךְ וְעַל קִבְעֵי קִדְּם וְעַל
עַל וְחֲנֹנִי עַל יְהוָה וְיִשְׁחִית וְאֶת יְקִיבֹל דְּאֶרֶץ עַד כִּוְאֶרֶץ עַד חוֹל וְאֶת יִשְׁאֹר וְיִמְחֹר
וְיִשְׂרָאֵל וְאֶת יִשְׁאֹר וְיִמְחֹר כִּי חֵס וּמִקְנֵי חֵס יַעֲלֶה וְאֶת לִיחֵס יִבְאֵן כְּדֹר אֶרֶץ לְרֹב
וְלִחֵס וְלִגְמִלֵיחֵס אֵחַ מִסְפָּר וְכִבְּאֹ בְּאֶרֶץ לְשַׁחֲתָהּ וְהָיָה יִשְׂרָאֵל מֵאֵד מִפְּנֵי מֶלֶךְ
וְיַעֲקֹב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵלֵי יְהוָה

והיכי עקן במישר אל אלהיך על אדות מדין: השלח ויחזו אוש עבד אל
במישר אל ויאמר להם פדאמר ויחזו אלהי ישראל אנכי העלתי אתכם כי
ממצרים ואניא אתכם מבית עבדים ואניא אתכם ממצרים ומצרים כל העת
אניא שאתם מפעכם ואתעד לכם את ארצם ויאמר להם אני ויחזו אלהיכם לא
תיראו את אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקו ל:

[illegible]

והיחזקאל ב' חל את מנחתו את בלע מפיו
בכח מדין בכח מדין ב' נשנו ושלמה
ושאמר מיד

טפוח לשפוח ב' חל ואת המזבח שפך ועל
ים הנקד לשפך

ויאמר לו יחזקאל ב' חל כל המזבח שלום
דח את פר המזבח האעלה דב' *

ובא אל יחזקאל וישבת תחת
האלה אשר בעפרה אשר
לואש אבי העזרי וגדעו
בנו חבט חטום פגת לחטום
מפני מדו ויהרא אליו מלאך
יהוה ויאמר אליו ויחזקאל עמך
גבור חזק ויאמר אליו
גדעו בני אדני חיש ויהוה
עמך ולמה מצאתני כל
זאת ואני כלל פלאתי כי
אשר ספרו לי אבותי
לאמר חל לא ממעריס העל
יהוה ועתה נטשנו יהוה כי
ותננו בכרם מהו ופן אליו
יהוה ויאמר לו בכה וזה
והושעת את ישראל מקפ
מדן חל אשר חתיד ויאמר
אלוים אדני כמה אושע
את ישראל הנד אלפי
חל במנשה ואני העז
בבית אבי ויאמר אליו
יהוה כי אחיה עשר וחפית
את מדן באיש אחד ויאמר
אליו אסנא מצאתי חו
ביעני ועשית לי אות
שאתה מדבר עמי אל
תמש מזה עד באו אלך
והצאתי את מעותי ואת

לפני ויאמר אנכי אש
עד שוכר וגדעו בא כי
ועש גרועים ואופתי
קמח מצות הבשר שם
בסל ומקד שם בפרור
ומצא אליו אל תחת האלה
והנש
ויאמר אליו מלאך האלוים
קח את הבשר ואת המצות
והנח אל הסלע חלואת
המרק שפך ויעש בו
וישח מלאך יהוה את
קצה המטענת אשר בן
והנע בבשר ובמצות ונתן
האש מזה ציר ותאכל
את הבשר ואת המצות
ומלאך יהוה חל מעני
ורא גדעו פני אל יהוה
הוא ויאמר גדעו את
אדני יהוה מעל כוראת
מלאך יהוה פעס אל
פעס ויאמר לו יהוה
שלום לך אל תירא לא
תמות ויבן שם גדעו
מזבח ליהוה ויקרא לו
יהוה שלום עד היום הזה
עודני בעפרת אבי העזרי
והחל ללך החוה

ויאמר לו ויחזקאל את פר
השור אשר לאכר ופר
השען שבע שעס וחרסת
את מזבח הפעל אשר
לאכר ואת האשרה אשר
עליו תכרת ויבנית מזבח
ליחזקאל אל חזק על ראש
המזבח הזה במערכה כי
ולקחת את קפר השען
והעלית עליו בעני כי
האשרה אשר תכרת ויחזק
גדעו עשרה אנשים כי
מעבריו ועש באשר דבר
אליו יהוה ויהי באשר דבר
את בית אביו ואת אנשו
העזר מעשות יומם ועש
לילה וישכמו אנשו
העזר בפקר ונתן
מזבח הפעל והאשרה כי
אשר עליו כרתה ואת
הפר השען העלה על
המזבח תכניו ויאמר
איש אל רעומו עשה
חדד חזק וידרשו ויבן
ויאמר וידעו בוואש כי
עשה חדד חזק ויאמר
אנשו העזר אל ואש חזק
אתבנה ומת כי נתן את

במה ה' קצין מדין אושע חזקת אפתי וחזקת
אקדם אדברי חזקת אפתי וחזקת אפתי

תמש א' אל תמש חזקת תמש חזקת חזקת
חזקת תמש חזקת תמש חזקת תמש חזקת

ויחזקאל ב' חל ויהי חזקת חזקת
ויהי חזקת חזקת חזקת חזקת חזקת

ב

אפרים מבקש עז אבי עזר ברחם
עליו אל הים את שר מלח
את ערבון את זאב ומה
מלתי עשית בכם או לפתח
רוחם מעליו ברחם חרב
היה ובא אגרון חורבנה
עבר הוא ושלשם אות כי
האיש אשר אתו עופים
ורדפים ואמר לאנשי
סבות תנו נא ככרות לחם
לעם אשר ברחם עופים
חסד אנכי רחם אחר זבח
ועל מעמלם מתן ואמר
שם סבות חכם ובחן על מע
עתה מרד ביתו לעבא
לחם ויאמר גלעז לבן
בת יתנה את זבח ואת
על מע ברחם ודשתי את
בשרכם את קוצי חרב
ואת חרב קטן ועל משם
פנאל ורחם ארזים פנאל
ויגע אות ואמר פנאל
כאשר עני אנשי סבות
ויאמר גם לאנשי פנאל
לאמר בשומ בשלום כי
אתן את חמבד חנה
1
וחבן על מע בקר קר מ

וּמַחֲנֶה עִמָּם כַּחֲמֹשֶׁת
עֶשֶׂר אֱלֹהֵי כֹל חַיֵּי הָאָרֶץ
מִכָּל מַחֲנֶה כְּעֶדְסָא וְחַנּוּכָּא
מֵאֱלֹהֵי עֲשָׂרִים אֱלֹהֵי אִישׁ
שֶׁלֹא חָרַב וְיָעַל גִּדְעָו
דִּרְהֵם שְׂכָנֵי כְּאֵת לֹס מִ
מִקְדָּם לְנֶפֶשׁ וְחַיִּיתָהּ וְחַיִּיתָהּ
אֶת הַמַּחֲנֶה וְהַמַּחֲנֶה הַזֶּה
כְּטוֹחַ וְעֵסֶר זִכָּחוֹ וְצִלְמֵנֶה
וְהִרְקָא אַחֲרֵיהֶם וְלִפְרִי
שְׁנֵי מִלֵּב מִלֵּב אֶת זִכָּחוֹ
וְאֶת צִלְמֵנֶה וְכָל הַמַּחֲנֶה
הַחֲדָדִי וְשֶׁבֶט עֲלֵי כֹדֵד
וְיֵאֵשׁ מִזֶּה מִלְחָמָה מִלְמַעְלָה
הַחֲדָס וְלִפְרִינֶה מֵאֲנָשׁ
סְבוּתָהּ וְיֵשׁ אֱלֹהֵי חֲכָמָה
אֱלֹהֵי אֶת שְׁנֵי סְבוּתָהּ וְאֶת
זְקֵנֶיהָ שְׁבָעִים וְשִׁבְעָה
אִישׁ וְחָבֵא אֶל אֲנָשׁ
סְבוּתָהּ וְיֵאֵמַר הֵנָּה זִכָּחוֹ
וְצִלְמֵנֶה אֲשֶׁר חֲרַפְתָּם
אוֹתִי וְיֵאֵמַר חֲכָמָה זִכָּחוֹ
וְצִלְמֵנֶה עֲתָה בִּדְרָכָהּ
לְאֲנָשִׁי דְחֵי עֲפֹס לֶחֶם
וְיִסָּח אֶת זִקְנֵי הָעוֹר וְאֶת
קוֹצֵי הַמִּדְּבָרֵי וְאֶת הַפְּרִי
וְיֵד עֲבָדָם אֶת אֲנָשִׁי סְבוּתָהּ
וְאֶת מִגְדֵּל פְּנֵי אֶל נֶתֶץ

וַיַּחַדְג אֶת־אֲנָשֵׁי הָעִיר
וַיֹּאמְרוּ אִלְכָּחוּ אֶל־עַלְמֵנָה
אִפּוֹה הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר
הֲרַגְתֶּם בְּתַבְרִי וַיֹּאמְרוּ
בְּמִוֶּךְ כְּמוֹהֶם אַחֵד פֶּתְאֵר
בֶּן־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמְרוּ אִתּוֹ בְּנֵי
אִמִּיהֶם תּוֹיָהוּ לְדַחֲחוֹתֶם
אוֹתָם לֹא הֲרַגְתִּי אֶתְכֶם
וַיֹּאמְרוּ לוֹתֵר בְּכֹרוֹ קֹזֶם
חֲרָג אוֹתָם וְלֹא־שֶׁלֶף חֲנַעַר
חֲרָפִי מִיִּטְרָא מִשְׁעוֹדֵנִי
וַיֹּאמְרוּ זָכְחוּ עַלְמֵנָה קֹזֶם
אֶתְהוֹפֵנֵעַ בְּנֵי מִי בְּאִישׁ
גְּבוּרָתוֹ וַיִּקְסֵם עָלָיו וַיַּחַדְג
אֶתְזָכְחוּ אֶת־עַלְמֵנָה וַיִּקַּח
אֶתְהוֹשֵׁהוֹרֶנֶס אֲשֶׁר־
בְּצֹאֲרוֹ גַּמְלִיחֶם
וַיֹּאמְרוּ אִישׁוֹשֶׁר אֶל־
גִּדְעוֹמִשְׁלֵפֶנָּה אֶתְהוֹ
גַּם בְּנֵי־גַם בְּזַבְּנִי מִי
חוֹשֵׁעַתְנִי מִידִּמְרוֹ וַיֹּאמְרוּ
אֱלֹהִים גִּדְעוֹ לֹא־אֶמְשֵׁל
אֲנִי בְכֶם וְלֹא־אֶמְשֵׁל בְּכִי
בְכֶם וַיְהוּדוֹמִשְׁלֵפֶנָּה בְּכֶם
וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהִים גִּדְעוֹ מִי
אֲשֶׁאֱלֹהֵי מְכַסֵּי שְׁאֵלְחוֹתֵינוּ
לֹא־אִישׁ נִסִּים שֶׁלֵּלוֹ מִיָּנֹמִי
וַיַּחַדְלֵם מִיִּשְׁמַעֵל אֱלֹהִים חֶסֶם

במחשבתו ג' ומל' ויאמר במחשבתו עשירי
יחידיו

רוחם ג' או רפועד אשר חליים אחד רוחם
תקף רוחם יגיעו נ

באחלי"ם ה' דרך חשמוני ובית לא תבנו ונמס עי
מנשיבך ה' וחד באחלי"ם נטע וחד ה'

וַיֹּאמְרוּ עָתָה נִתְּנָהּ פָּדוּתָא
 חֲשֵׁמְלָהּ וְיִשְׁלְכּוּ שְׂמֵחַ
 אִישׁ עִסְ שֶׁלּוֹ וְיִחְמֵשְׁקֵל
 נִמְיָה וְיִתֵּב אֲשֶׁר שָׁאֵל אֵלָּה
 יִשְׁבַּע עִמָּא וְתֵב לְבָרְמָה
 חֲשֵׁחַרְעִס וְחֲנִיפֹת וְגִבְרָה
 חֲאָרְמָה שְׁעַל מִלְּמִרְמָה
 וְלְבָרְמָה עֲנֻקֹת אֲשֶׁר
 בְּעֵי אֲרִי וְגַמְלָחֵס וְיַעֲשֵׁ
 אוֹתוֹ גְּרָעוֹ לְאַפּוֹד וְיִצְג
 אוֹתוֹ בְּעִירָה בְּעִפְרָה וְחֻמָּה
 כִּלְיִשְׁקָאֵל אַחֲרָה שֵׁס
 וְיִחְדֵּל גְּרָעוֹ וְלִבִּיתוֹ קִי
 לְמוֹק שׁוֹמְנֵעַ מִדָּח לְפִי
 בְּנִי יִשְׂרָאֵל וְלֹא נִסְפּוּ
 לְשִׁאתָ רֵאשִׁים וְיִתְשָׁקֵט
 חֲאָרֵץ אֲרֵבָעִים שָׁנָה בִּמְיָ
 גְּרָעוֹ
 וְלִדְרִיבָעַל בּוֹחֵא שְׁחֵשֶׁב
 בְּבִיתוֹ וְלִגְרָעוֹ חִי שְׁבָעִים
 פְּנִים יִצְאֵי יָרֵכּוֹ כִּדְשִׁים
 רִבּוֹת חִי לְהוֹפֹל גְּשׁוֹ אֲשֶׁר
 בְּשִׁכְסֵם יִלְכֵּחַ לֹגֶם הִיא
 בּוֹחֵשֶׁם אֶת שְׂמוֹ אֲבִימֵלֵךְ
 וְכִמְתֵּגְרָעוֹ בּוֹחֵא שְׁבִישִׁכָּה
 טוֹבָה וְחִסְבָּר בְּקִבְרֵי חֵאשׁ
 אֲכִי בְּעִפְרָה אֲכִי חֲעִיר

ויהי כאשר למת גדעון
 וישוב בני ישראל ויזנו
 אחריהם בעלם וישמו
 להם בעל ברית לאלהם
 ולא זכו בני ישראל את
 יהוה אלהיהם חמצו
 אותם מיד כל אויביהם
 מסביב ולא עשו חסד עם
 בית ירבעל גדעון כלל
 חטובת אשר עשה עם
 ישראל
 ויהי אבימלך בן ירבעל
 שוכח אל אחי אמו וידבר
 אלוהים ואל כל משפחת
 ביתאבי אמן לאמר ודבר
 נא באזני כל בערי שכם
 מה טוב לכם חמץ לבכם
 שבעים איש כלבני מי
 ירבעל אם משל בכם
 איש אחד וזכרתם כי
 עצמכם ובישרכם אני
 ודברו אחראמו עליו
 באזני כל בעל שכם את
 כל הדברים האלה ויט
 לבם אחרי אבימלך כי
 אמרו אחיו הוא ויתנו
 לו שבעים כסף מבית בעל
 בריתו וישבר פהם אבימלך

אֲנִשְׂתֶּם רִיקִים וּפְחוּסִים
וְלִי אַחֲרֵיהֶם וְבֵית
אֲבִי עֲפֹרֶתָהּ וְיָקָר אֶת
אֲחִי בְמִדְבָּר עַל שִׁבְעִים
אִישׁ עַל אֶבֶן אַחַת וְחֹתֶם
יָתֵם בְּיָדְכֶם עַל הַקָּטָן
בִּי נִחְבֵּא
וְהָאִסְפוּ בְּיָדְכֶם עַל שִׁבְעִים
וּבְיָמֵי מִלְּחָמָה וְלִי וּמִלְּחָמָה
אֶת אֲבוֹי מִלָּה לְמִלָּה עִם
אֱלֹהִים מִצֵּב אֲשֶׁר בְּשִׁבְעִים
וַיִּצְוֵנוּ לִיתֵם וְלִי וְעַמּוּל
בְּרֵאשִׁי חֲדָדִירוֹת וְיִשְׂאֵל
קוֹל וְיִקְרָא וְיֹאמְרוּ לָהֶם
שָׁמַע אֱלֹהֵיכֶם עַל שִׁבְעִים
וְיִשְׁמַע אֱלֹהֵיכֶם אֱלֹהִים
חֲלִלָה הֵלֵךְ הָעַצְמִים לְעֵשֶׂה
עַל הֶסֶם מִלָּה וְיֹאמְרוּ כִּי
לָחֶט מִלָּה כִּי עֲלֵנוּ וְיֹאמְרוּ
לָהֶם חֲזִית חֲחֹל לִי אֶת
הַשֵּׁם אֲשֶׁר בִּי וְיִבְחַח אֱלֹהִים
וְאֲנִשְׂתֶּם וְחִלְכֵתִי לְנִי
עַל הָעַצְמִים וְיֹאמְרוּ הָעַצְמִים
לְתַאֲנֵה לִי אֶת מִלְּכִי
עַל יְהִי וְיֹאמְרוּ לָהֶם הַתַּאֲנֵה
חֲחֹל לִי אֶת מִלְּכִי וְאֶת
תַּעֲבִיתִי תִטּוֹבָה וְחִלְכֵתִי
לְנִי עַל הָעַצְמִים וְיֹאמְרוּ

ולא זכרו י' ולא זכרו בעי ישראל ולא זכרו בריות
אחוסר ולא זכרו נפלאותיה •

וישמע ג' רפ' וישמעאלים מיבכם יאחז ואת
 מי מי יעמד בסוד יהודה :

ליום ד' וסימנחון חזית חתאנה העפן בן אהרן :

הענינים לגוף לבי אתמלך
עליו אתמלך לחס חגפו
חחלתי אתמלך שו
חמ שמח אלהים ואנשים
וחלתי לעל על הענינים
ואמר כל הענינים אל
חאטור י אתמלך עליו
ואמר חאטור אל הענינים
אם באמת אתם משחוס
אתמלך עלכם באו
חסוב על ואם אתמלך
אשמוח אטור ותאכלי
את ארזי חלבון עתה
אם באמת וכתמים עשיתם
ותמלכו את אבימלך
ואם טובה עשיתם עם
ידיעל ועתמיתו ואם
כגמול ידיו עשיתם לו
אשר נחם אבי עליכם
וישקה את נפשו מנגד
חצל אתכם מיד מרח
ואתם קמתם על ביה
חיוס ותחזק את בני
שבעים איש על אבו
אחת ותמלכו את אבימלך
ס אמתו על בעל שכם
כי אחיכם הוא ואם באמת
ובתמים עשיתם עם

ידיעל ועתמיתו חנוס
חח שמח אבימלך
חשמח חס הוא בכס ואם
אחזת צא אשמוח אבימלך
ותאכל את בעל שכם
ואתפת מלך אתמלך אש
מבעל שכם ומפת מלך
ותאכל את אבימלך חנוס
וחס וכתמים בארץ
וחשב שם מפני אבימלך
אחיו
חשר אבימלך על ישראל
שלש שנים וישלח י
אל חוסר רוח רעת בן
אבימלך וכתוב על שכם
וכגדוב על שכם באבימלך
לכואחמס שבעים בני
ידיעל ודמם לשום על
אבימלך אחותם אשר
חרג אותם ועל בעל שכם
אשר חזקו אתמלך לקח
את אחיו וישומו לו
בעל שכם מארבים על
ראשו חחרים ומלך את
כל אשר יעבר עליו חס
בדרך ויגד לאבימלך
ויבא גל בועבד ואחיו

ויעברו בשכם וכתמו
בעל שכם ויצאו חשד
ויעברו אתמלך חס וכתמו
ויעשו חלולים וכתמו אובית
אל חוסר וכתמו וישלח
וחקללו את אבימלך
ואמר גל בועבד מר
אבימלך ומי שכם כגדוב
חל אבימלך על חל פקח
עברו את אש חסור
אבי שכם ומדוע בעבדו
אנחנו וישלח את העם
חח בידו ואסירה את
אבימלך ויאמר לאבימלך
רפח עבאך וצא חח שמע
יכל שרר עור את דבר
גל בועבד וחר אפן
וישלח מלאכים אל
אבימלך פתחמה לאמר
חנה גל בועבד ואחיו
באים שכם וכתמו ערס
את העיר עליו ועתה
קום לילך אתה ויחם
אשר אתה וארוב בשדה
וחיח בקר כורח חשמש
תשכים ופשטת על העיר
וחנה חח ויחם אשר את
יעאם אליך ועשית לו

אחיוס י וכתמו חסור חסור אבימלך
עשיתם י וכתמו חסור חסור

ואמר י רפ וכתמו חסור חסור אבימלך ביד ואם
חח שמח וכתמו חסור חסור

חוקר י אש חסור חסור חסור חסור חסור
חוקר חסור חסור חסור חסור חסור

אשה אחרת אתה וברך
ופתח מפני אחיו וישב
בארץ טוב ונתן לקטו אל
ופתח אנשים רבים ויצאו
עמו
והיו מומים וילחמו בנ
עמו עמי ישראל ויחיד
כאשר נלחמו בנ עמו
עמי ישראל וילכו וקנו
גלעד לקחת את ופתח
מארץ טוב ויאמרו לפתח
לכה ויהי תח לנו לקצו
ונלחמך בבנ עמו ויאמר
ופתח לו קנו גלעד הלא
אתם שנאתם אותו ו
ותגר שונא מפת אביו ומה
באתם אלו עתה כאשר
צק לכם ויאמרו וקנו
גלעד ונפתח לכו עתה
שקנו אלה ונלכת עמו
ונלחמך בבנ עמו ויהי
לנו לראש לכל ישכן
גלעד ויאמר ופתח אל
וקנו גלעד אם משובים
אתם אותו לה לחס בבנ
עמו ונתנו יהיה אותם
לפני אנכי אחיה לכם
לראש ויאמרו וקנו

גלעד אל ופתח ויחיד ויחיד
שמע בנינו וינו אס לא
בדברך כן נעשה וילך
ופתח עסזקנו גלעד
וישבו העם אותו עליוס
לראש ולקצו ויחיד
ופתח את כל דברו לפני
ויחיד במצפה

וישלו ופתח מלאכים אל
מלך בני עמו לאמר מה
לך ויהי תח לנו לקצו
לחלם בארץ ויאמר
מלך בני עמו אל מלאכי
ופתח מלך וישראל
את ארצו בעלותו כי
ממצרים מארצו ועד
העקו ועד חמיו ועתה
הישיבה אתהו בשלום
ויסוף עוד ופתח וישלח
מלאכים אל מלך בני
עמו ויאמרו לו כה אמר
ופתח לאל קח וישראל
את ארץ מואב ואת
ארץ בני עמו כי בעלותם
ממצרים וילך וישראל
במדבר עד נס סוף ויבא
קה שיה וישלח וישראל

מלאכים אל מלך אדום
לאמר אעברה נא בארץ
ולאשקע מלך אדום
תס אל מלך מואב שלח
ולא אבד וישוב וישראל
במדבר וילך במדבר ויסוף
את ארץ אדום ואת ארץ
מואב ויבא ממדבר שמש
לארץ מואב ויחיד ויחיד
ארצו ולא באו בנגב
מואב כי ארצו גבול
מואב וישלח וישראל
מלאכים אל סיוחז מלך
האמרי מלך חשבון
ויאמר לו וישראל נעברה
נא בארץ עד מן קומי
ולא אהאמנו סיוחז את
וישראל עבר בנגב ויאסוף
סיוחז את כל עמו ויחיד
במדבר ויחיד עמי ישראל
ויהי ויהי אלה וישראל
את סיוחז ואת כל עמו
ביד וישראל ויבוס ויחיד
וישראל את כל ארץ
האמרי וישב הארץ
ההוא ויחיד ויחיד ויחיד
האמרי מארצו ועד חמיו
ומזח מדבר ועד חמיו

ולך י וישראל ויחיד ויחיד ויחיד ויחיד
איש ויחיד ויחיד ויחיד ויחיד ויחיד

ונלחמו ד ויאמר ויחיד ויאמר ויחיד ויחיד
איש ויחיד ויחיד ויחיד ויחיד ויחיד

ויחיד ד ויחיד ויחיד ויחיד ויחיד ויחיד
איש ויחיד ויחיד ויחיד ויחיד ויחיד

ועל ויהיה אל וישראל
חורש את האמור מעמ
וישראל ואתה תירשנו ואל
את אשר וירשך במוש
אלהך אותך תירש ואת
כל אשר חורש ויהיה
אלונו מפנינו אותו ערש
ועתה חטוב טוב אתה
מכל קבוץ פוד מלך מואב
הרוב רב עמו ישראל אל
נלחם נלחם כס כשבת י
ישראל בחשפון ובכונות
ובער עור ובכונות וכל
הערים אשר על ידי ארנו
שלט מן את שעה ומחנה
לאח עלתם בעת חורא
ואנכי אחטא אתיך ואתה
עשה אתי רעה לחלחם
ביושפט ויהיה השפט
חוס מן בני ישראל ובן
בני עמון ואל אשמע מלך
בני עמון אל דברי ופתח
אשר שלח אליו

ותח על ופתח רנה ויהיה
ועבר אתה גל עד ואת
מנשה ועבר את מצפה
גל עד ומצפה גל עד עבר

בני עמון ויהיה ופתח נדר
לחורש וישראל אל
תתן את בני עמון ביד
ויהיה חורש אשר וצא
מחלת בותו לקראתו
בשבת שלום מבני עמון
ויהיה לחורש ויהיה על ויהיה
על
ועבר ופתח אל בני עמון
לחלחם כס ויהיה ויהיה
י ופס מערוער וערבאך
מנית עשרים עור ועד
אכל פרמס מכה גדולה
מאר ויבני בני עמון מפני
בני ישראל
ובא ופתח חמ צפה אל
בית ויהיה ביתו ויצאת
לקראתו בתפוס ובמחלות
ורק היא ויהיה או לו
ממנו או בות ויהיה בראותו
אותה ויקרע את בגדיו
ויאמר אלה בתי חכרע
הכרעתו ואת חיות בענמי
ואנכי פציתו פני אל ויהיה
ולא אוכל לשב ויהיה אמר
אליו אב פציתך את
פני אל ויהיה עשה לו
באשר ויצא ממך אחר

אשר עשה לו ויהיה נקמות
מאביד מבני עמון ויהיה אמר
אל אכזה עשה לו חכר
חנה חרפה מבני שנים
חדשים ואלכה ויהיה על
חורש ואבכה על בתנו
אנכי ויהיה ויהיה אמר לו
וישלח אותם שני חדשים
ותלך היא ויהיה עתה ותבן
על בתי ליה על חורש
ויהיה מק אשנים חדשים
ותשב אל אכזה ויעשה לו
את נדרו אשר נדר ויהיה
לאמר עת אוש ויהיה חק
ביושר אר מומים ומומה
תלכנה בעת וישראל אל לתלת
לבת ופתח חל עד ארבעת
ומים בשנה
ויצחק איש אפרים ויעבר
צפונה וישראל ויהיה
מנוע עברת לחלחם בבני
עמון ולע לא קראת ללכת
עמה ביתך נשך עלך
באש וישראל ופתח אל חוס
איש רוב חיותי אני ועמי
ובני עמון מאר ואעק י
אתכם וד אחוש עתם אותי
מדרסו אראך מר אינך י

ולא אוכל ואנכי פציתו פני ויהיה מלך
מלאכה גדולה אני עשה *

מימים ומימים ה ושמרת ולכנה ועלך חאיש
חנה ויהיה ויהיה חס *

ולנו א לא קראת ולנו חסדו ולנו בשבת חס
וחד לא לבס ולנו *

מושיע ואשמה נפשי בנפשי
ואעברה אל בני עמון ויתנן
יהוה בידיו מלך עליהם אל
חיים יהוה להלחם ביד יקבץ
יפתח את כל אנשי ג' עד
וילחם את אפרים ונפשו אנשי
ג' עד את אפרים כי אמרו
פליטי אפרים אתם ג' עד
בתוך אפרים בתוך מנשה
וילכו ג' עד את מעברות
המדבר אפרים ויהיה כי
יאמרו פליטי אפרים
אעברה ויאמרו ג' אנשי
ג' עד ואת אפרים אתה ויאמר
לא ויאמרו לו אמר ג' עד
שכלת ויאמרו סבלת וקל
וכן ידברו כוונתו אותם
וישחטוהו אל מעברות
המדבר ויפל בעת ההוא
מאפרים ארבעים ושנים
אלף וישפט יפתח את
ישראל שש שנים וימת
יפתח הגלעדי ויקבר בער
גלעד
וישפט אחריו את ישראל
ארצו מביית לחם ויחדלו
של שנים בעם וישקו שנים בעת
שלח חורו ויהי וישראל ימים בעת

הביא לבנו מוח חרץ וישפט
את ישראל שבע שנים
וימת אבצון ויקבר בבית
לחם
וישפט אחריו את ישראל
אילון חבולע וישפט את
ישראל שש שנים וימת
אילון חבולע ויקבר
באילון בארץ ויבולע
וישפט אחריו את ישראל
עבדו בוחל הפרעתו
ויהיו ארבעים בנים
וישל שנים בעם רבבים
על שבע שנים עד שישפט
את ישראל שבע שנים
וימת עבדו בוחל הפרעתו
ויקבר בפרעתו בארץ
אפרים בקר העמלקי
ויוסף בני ישראל לעשות
חרע בעני יהודה ויתנן
יהודה ביד פלשתים ארבעים
שנה
ויהי איש אחד מצרעה
ממשפחת הדני ושמעו
ואשתו עקרה ולא ילדה
וראמל אדוניה ויהיה אל האשה

ויאמר אליו הנה נא את
עקרה לך אילנה ויהיה
ולדת בן ויעתה השמר
נא ואל תשמו מן השמר
ואל תאכלי כל טמא כי
הנה הנה וילדת בן וימרה
לא עשה על דאשו כי
נייר אל חיים ויהיה הנער
מחבטו והוא מתל
להושיע את ישראל
מכל פלשתים ויבא האשה
ותאמר אישה לאמר
אישך אל חיים בא אל
ימך אחי ויבא אל מלאך
האלהים וירא מ' אד ולא
שאלתו ויאמר הוא
ואת שמו לא העיר
והאמר לי הנה הנה וילדת
בן ויעתה אל תשמו מן
רשכר ואל תאכלי כל
טמא כי נייר אל חיים
יהיה הנער מחבטו עד
יום מותו
ויעת מנוח אל יהודה ויאמר
בי אדוני איש אל חיים
אשר שלחתי ויבא אצלי
אליעזר ויורו מה עשה
לנער ויהיו וישמע אל חיים

במקדש ג' וימת אביו ונכשיו ב' שנים
ועשרה חול בארצו

ויהי ויבא אל חיים ויבא אל חיים
ויהי ויבא אל חיים ויבא אל חיים

ויהי ויבא אל חיים ויבא אל חיים
ויהי ויבא אל חיים ויבא אל חיים

לאביו ולאמו את אשר י
עשה ויבנימו נסו ויניחו דפסוקי אהבה
ותישר בעיני שמשון וישב
מימים לקחתה ויבנימו נסו ויניחו דפסוקי אהבה
את מפתח הארזה ויבנימו נסו ויניחו דפסוקי אהבה
עבת רכובים כענין הארזה
ודבש ויבנימו נסו ויניחו דפסוקי אהבה
וילך חלוק ואכל וילך אל
אביו ואמו ויבנימו נסו ויניחו דפסוקי אהבה
והאכלו ויאחזקו לחם
כי מגנות הארזה רבה
הדבש ויבנימו נסו ויניחו דפסוקי אהבה
האשה ויעש ששם שמשון
משתה כי בוי עשו בחודים
והחבר אותם אותו ויבנימו נסו ויניחו דפסוקי אהבה
שלשום מרעם ויבנימו נסו ויניחו דפסוקי אהבה
אתו ויאמר לחם שמשון
אחוד הנא לכם חודיה אם
תגד תגדו אותה לו כי
שבעת יומי חמשתה כי
וימצאתם ונתתו לכם
שלשום סדינים ושלשום
חלפת בגדים ואם לא כי
תוכלו לחזק לו ונתתם
אתם לו שלשום סדינים
ושלשום חלפות בגדים
והאמרו לו חודיה חודיתך
ונשמענה ויאמר לחם

מה אכלו צאמאכלומע
וצאמתי קולאכלו לחזק
חודיה שלשת ימים ויבנימו נסו ויניחו דפסוקי אהבה
ביום השביעי ויאמרו כי
לאשת שמשון פתח את
אשה ויבנימו נסו ויניחו דפסוקי אהבה
פונשקו אותה ואת בית
אביו באש חדר שש
קראתם לו חלוא ותבנה
אשת שמשון עלו ותאמר
רק שנאתני ולא אהבתי
חודיה חודית לבני עמי וילך
לאחזקתה ויאמר לה
הנה לאביו ולאמו לא
הגדתו וזה אגור ותבנה
עליו שבעת ימים אשר
הנה לחם חמשתה ויבנימו נסו ויניחו דפסוקי אהבה
ביום השביעי ויבנימו נסו ויניחו דפסוקי אהבה
העקתה ויבנימו נסו ויניחו דפסוקי אהבה
לבני עמי ויאמרו לו
אנשיו העיד ביום השביעי
בטורם ובא חורסיה מה
מתוך מדבש ומה עני
מארו ויאמר לחם לו לא
חשבתם בעגלתו לא
מצאתם חודית ונתתם
עליו רפת ויחזה ויבנימו נסו ויניחו דפסוקי אהבה
אשקלו ויבנימו נסו ויניחו דפסוקי אהבה

אשחזק את חלופותם
ותחזק חלופות למעדי
חודיה ויבנימו נסו ויניחו דפסוקי אהבה
בית אביו ויבנימו נסו ויניחו דפסוקי אהבה
שמשון למרעו אשר
רעה לו
והיו מימים בימי קצור
חטים ויבנימו נסו ויניחו דפסוקי אהבה
אשתו בגדו עיוס ויאמר
אבא אל אשתי חודיה
ולא נתנו אביה לבוא
והאמר אביה אמר אמתו
בשנא שנאתה ואתנה
למרעך חלוא אחותה
חקטנה טובה ממנה
תחזק את חודית ויאמר
לחם שמשון נקית חפס
מפלשתים כרעשה אג
עמם רעה וילך שמשון
וילכו שלש מאות כי
שועלים ויבנימו נסו ויניחו דפסוקי אהבה
והפזזו אל זנב וישם
לפד אחר מיד שני
חזקות בפתח ובעד אש
בפודים וישלח בקמות
פלשתים ובעד מגדש
ועד קמה ועד קדם ויבנימו נסו ויניחו דפסוקי אהבה
והאמרו פלשתים מי עשה

אנכיו ו וסימנחז אנכיו ויבנימו נסו ויניחו דפסוקי אהבה
מלבא חזיר ויבנימו נסו ויניחו דפסוקי אהבה

ויבנימו נסו ויניחו דפסוקי אהבה
חכמה ואמרם שאל נא

לפודים ג' מל' ויבנימו נסו ויניחו דפסוקי אהבה
בפדיו לפודים

ויעלו כל שבתם ויחזקו כי
 מחזקה ונשאו בידה
 ואמר איש וחזקה לה
 עלותם עלינו ואמר
 לאסור את שמשו עלינו
 לעשות לו כאשר עשה
 לנו ויחדו שלשת אלפים
 איש מחזקה אל סעף
 סלע עשט ואמר כי
 לשמשו חלל את עתק
 משלם לנו כל שבתם
 ואת עשית לנו ואמר להם
 כאשר עשו לכן עשית
 להם ואמר לו לאסור
 ויחדו לתת ביד שלשתם
 ואמר להם שמשו כי
 השבעו פותפוצו בו

אַתָּם וַיֹּאמְרוּ לוֹ לֵאמֹר
 לֹא מִיֹּאסֵר נֶאֱסָרְךָ וְעַתָּה
 בְּדֹס וְחִמְתָּ לֹא נִמְוִתְךָ
 וַיֹּאסֵר חֹד בְּשָׁנִים עֲבָתִים
 חֲדָשִׁים וַיַּעֲלֶהוּ מִזֶּה־סָלַע
 הוּא בָּא עַד לְחוֹ וּפְלִשְׁתִּים
 חָדְשֵׁי לְקִרְאָתוֹ וַתַּעֲלֶה
 עָלָיו רִנָּה וְתוֹחַ וַתְּחַלְחֵל
 חֲעֲבָתִים אֲשֶׁר עָלְהוּ עֲתִיד
 כַּפְשָׁתִים אֲשֶׁר בָּעָרֵי כֹאֵשׁ
 וַיִּמְסֹּ אֲסָרָיו מֵעַל וַיְבוּ
 חֲמִצָּא לְחִי חֲמֹר טְרִיָּה
 וַיִּשְׁלַח טֹוֹ וַיִּקְחֵם וַיַּדְבֵּה
 אֶלֶף אִישׁ וַיֹּאמֶר שְׂמִשׁוּ
 בְּלַחֵי חֲמֹר חֲמֹר חֲמִיתִם
 בְּלַחֵי חֲמֹר חֲמִיתִי אֶלֶף
 אִישׁ וַיְחַדֵּק בְּבִלְתּוֹ לְדַבֵּר
 וַיִּשְׁלַח דִּלְחֵי מִנְּהוּ וַיִּקְרָא
 לְמִקְוֶם הִוא רִבְמָת לְחוֹ
 וַיַּעֲמֵם אֶמְאֵד וַיִּקְרָא אֶל־
 יְהוֹדָה וַיֹּאמֶר אַתָּה נָתַתָּ
 בְּיָד עֲבָדֶיךָ אֶת־חֵת שׁוֹעֵה
 הַגִּלְגָּל הַזֶּה וְעַתָּה
 אֲמִית בְּעָמָא וּפְלִתֵי בִיד
 דְּעִרְלוּס וַיִּבְקַע אֶל־הֵם
 אֶת־חֲמִיתֵי שְׂאֵר בְּלַחֵי
 וַיַּעֲוֵם מֵעוֹמִים וַיִּשֵּׁת
 וַתִּשְׁבְּרוּהוּ וַחֲוֹ עַל־כּוֹ

קרא שמך עזו חקורא י
אשר בלחי ער חום חוד
ושפט את ישראל במו
פלישתים עשרים שנה

וְלֹדֶה שֶׁמִּשְׁחֹז עֵתָהּ וּרְאָה
שֶׁסֶּם אִשָּׁה וְזֵתָה וּרְבֵּא אֱלֹהִים
לְעֵתִים לֹא מֵרָא שֶׁאִשְׁמִשְׁוֹן
חֵזֶה וְקִסְפוֹ וְיֵאָדְבוּ לוֹ כֹּל
חֲלֹלָה כִּשְׁעֵר הַשְּׂעִיר
וְיִתְחַרְשׁוּ כֹל חֲלֹלָה לֹא מֵרָא
עַד אֹרֶךְ חֶבְקָר וְחֶרֶגְגָּהוּ
וְיִשְׁכַּכְשֶׁם שֹׁז עַד חֲצִי
חֲלֹלָה וְקִסְפוֹ בְּחֵץ חֲלֹלָה
וְיֵאָדְבוּ בְּלִתּוֹת שְׂעִיר
הַעֲרִיב וּבִשְׁתֵּי הַמְּזֻזוֹת יֵי
וְקִסְפוֹ עַם חֲבֵרוֹ וְחֵץ וְשֶׁסֶם
עַל תַּפְחוֹת עֵלֶם אֵדְרָא
חֲדָר אֲשֶׁר עַל פִּנֵּי חֲבֵרוֹ

וַיְחִיד אֶת רִיכוּ וְאֶת בְּנֵי אֶשָׁךְ
בְּנַחֲלֵי שָׂרָק וְשָׁמָּה הָיְלָה
וַיַּעֲלֶה אֱלֹהִים סָרֵךְ פְּרִשְׁתֵּם
וַיֹּאמְרוּ לֵךְ פָּתֵי אֹתוֹ וְיֵאָר
בְּמַחֲבָרָתוֹ וְנִמְחַשׁ עִי
לִוְאֶסְרֵי חוֹלָעֵתוֹ יָא
וְאֶנְחֵנִי עִתְלָה אִישׁ אֶלֶף
וְאֶחָד בְּסֶף וְתֵאמַרְךָ לֵךְ

שופטים טו ו — טז ו

אֶל־שֵׁם־שׁוֹן הַיְדֵּה־נָא לֵךְ
בְּמֶה בָּחַרְתָּ לָּךְ וּבְמֶה תֵּאֱסֹד
לְעִנְיֹתֶיךָ וַאֲמַר אֵלֶיךָ
שֵׁם־שׁוֹן אֲסִי־אֶסְרֶנָּה בְּשִׁבְעָה
תְּהִי־לִי לְחִים אֲשֶׁר לֹא־חֲבֹבִי
וּחְלוֹתִי וְחִיֹּתִי בְּאַחֶךָ כִּי
הָאִדָּם וְעַל־לֵה סֶרֶץ כִּי
פֶלֶאֱשִׁתִּים שִׁבְעָה וְתִהְיֶה
לְחִים אֲשֶׁר לֹא־חֲבֹבִי כִי
וְתֵאֱסֹד חֹבֶה־סֶה וְדֹאֲרִי־שֶׁבַע
לֹחַ בָּחֶרֶר וְתֵאֱמַר אֵלֶיךָ
פֶלֶאֱשִׁתִּים עַל־ךְ שֵׁם־שׁוֹן
וְנִתְקַן אֶת־תְּהִי־לִי לְחִים כִּי־אֲשֶׁר
נִתְקַן פֶּתִי חִי־עֵרֶת בְּחִיֹּתִי
אֲשֶׁר לֹא־נִתְקַן עֲבֹה וְתֵאֱמַר
דִּלְגָּה אֶל־שֵׁם־שׁוֹן הֵנָּה
חֵת־לִי וְתִדְבֵּר אֶל־כּוֹזִבִים
עֵתָה הַיְדֵּה־נָא לֵךְ בְּמֶה
תֵּאֱסֹד וַאֲמַר אֵלֶיךָ אֲסִי
אֲסֹד וַאֲסִי־נִי בְּעִבְתִּים
חֲדָשִׁים אֲשֶׁר לֹא־עָשָׂה
בְּהֶם מִלֵּאֲכֹל וּחְלוֹתִי וְחִיֹּתִי
בְּאַחֶךָ הָאִדָּם וְנִתְקַן דִּלְגָּה
עֲבֹתִים חֲדָשִׁים וְתֵאֱסֹד־חֵי
בְּהֶם וְתֵאֱמַר אֵלֶיךָ פֶלֶאֱשִׁתִּים
עַל־ךְ שֵׁם־שׁוֹן וְדֹאֲרִי־שֶׁבַע
בְּחֶרֶר וְנִתְקַן מִעַל־ךְ עֵתָה
כְּחֹטִי וְתֵאֱמַר דִּלְגָּה אֶל־

שמשו ער העה התלתם
ותבר אל כומים העדה
לובם התאסרו ואמר אלה
אסתארג את שבע מחלות
אשועם חמסקת ותתקע
ביתך ותאמר אלו פלשתים
עלך שמשו ומקץ כי
משנת חסע את חותרי
הארג ואת חמסקת ותאמר
אלו אדתיאמר אחתך
ולכך אז אדיוח שלש
פעמים התלת כי ולא
חזרת לובם חפך גדול
וזה כי העיסה לו בדבריה
כל חמסות אל עתות ותקצר
נפשו למות ועד לה את
כל לפותאמר לה מורה
לא עלת על ראשו כי
נזר אלוס אע מבוט
אמי אסגל חתיוסר ממע
כחיוס לותי ודמותו בכל
האדם וטראר ללה כי
הער לה את כל לבו
ותשלח ותקרא לסרג
פלשתים לאמר עלך
חפס כחחקר לה את כל
לבו עלו אלה סרג כי
פלשתים ועל חפס

מִדָּם וְתִשְׁעֶנּוּ עַל בְּרִיּוֹת
 וְתִקְרָא לֹא שׁוֹתֵלָח אֶת
 שְׂבַע מִחֻלּוֹת רֵאשׁוֹנוֹתָהָ
 לַעֲוֹנוֹתֶיךָ כְּחוֹ מַעֲלָו
 וְתֹאמַר פֶּלֶא שְׂדֵים עֲלֶיךָ
 שֶׁמֶשׁוֹחַ וְחֶקֶץ מִשְׁעֵנוֹ וְיֹאמַר
 אֵצֶל כָּפַעַם כָּפַעַם סוֹאֲמֵר
 וְהָיָה לֹא יִדְעַם מִן וְתִקְדֵּס
 מֵעַל לָהּ וְיֹאחֲזֵנוּ וְכָל שְׂדֵים
 וְנִקְרָא אֶת עֵצֶנּוּ וְהָיָה
 אֲוֵנוֹ עֲתִידָה וְאֶסְרֵנוּ
 בְּנֵי שְׂדֵים וְיִקְרָא כֻחוֹ בְּכֵת
 וְאֶסְרֵנוּ וְכָל שְׂעִיר
 רֵאשׁוֹל צֶמַח כֹּאשֶׁר גִּלָּה

וְקִרְנוֹ פֶּלֶא שְׂדֵים נֶאֱסָפִי
 לִפְנֵי כֹחַ עֲדָלִי לִדְגֹן
 אֶל הַיָּסוֹד לְשִׁמְחָה וְאֶמֶר
 נָתַן אֱלֹהֵינוּ מִדְּנוֹ אֶת
 שִׁמְשׁוֹן אֲחִינוּ וְהָיָה
 אֶת הָעַם וְהָלַל אֶת
 אֱלֹהֵינוּ כִּי אֶמֶר נָתַן
 אֱלֹהֵינוּ מִדְּנוֹ אֶת אֲבוֹנֵנוּ
 וְאֶת מִחֻב אֶרֶץ עֵנֹא שֶׁר
 חִרְפָּה אֶת חֲלָל וְהָיָה
 כִּי טוֹב לִפְנֵי וְאֶמֶר קִדְּמוֹ
 לְשִׁמְשׁוֹן שֶׁחֶק לִדְנוֹ קִדְּמוֹ
 לְשִׁמְשׁוֹן מִבֵּית הָאֶסְרֵנוּ

יְנִיחַךְ אֲנִי בְּאֵשׁ יְנִיחַךְ יִנְתְּךָ מֵאֵחָיו וְחֻקֵּי חֲמֻשָּׁלֶט
וְלֹא חֲדָתָה בְּאֵשׁ אֶחָד בְּמֶדֶד כִּי יִהְיֶה כ

וְלִבְךָ הוּא אִין אֵתִי כִי אִין עֵינֶיךָ חֲסֵי אֲנֹכִי וְשִׁמְעֵי עֵינֶיךָ
יִרְאוּ זֵרוֹת אֶת־בְּחִיל עַל־פִּיךָ :

כטוב לי רפ ויהי כו טוב לבני כח לב אמונת
כטוב לאדוני לב חמלה כ

בשחוק ב' הראים בשחוק שמטון גס בשחוק
קאב לב' ב' בתייה חק' *

לעורף ב' וישב את חכמה חגו סוגים מכסה
ועל כל העם ב' יפה הבורג ויאמר וימחור *

מדעור ג' ויחל האיש ואשר חסדו יחל מנ
וזכר עניו ויחל מנ *

ויעזק לפניהם ויעמידו אותם
בן העמודים ויאמר ל'
שמשון אל הער המחזיק
בדו חנה אתו ויחמש
את העמודים אשר הבית
עליו עליו וישעו עליהם
והביתם לא האנשים כי
והנשים ושמך כל סרע
פלשתיים על העגב שלשת
אלפים איש ואשה חראס
בשחוק שמן שחוק קרא
שמשון אל יחנה ויאמר
אדני יחנה ויכרעו ויחזקו
לא אך הפעם חנה האלהים
ואנכי חנקם אחת משתי
עני מפלשתיים וילפת
שמשון את שני עמודי
התורה אשר הבית עבד
עליו חסמה עליהם
אחד בימיו ואחד בשמאלו
ויאמר שמשון תמות
נפשו עספלשתיים ויט
בכח ויפל חבית על הסדנים
ועל כל העם אשר בו
ויחנה חמתים אשר חמת
במותו רבים מ אשר חמת
בחנה ויכרעו אחיו וכל בית
אביו ויחנה ויעליו

ויעזק אותם בן ערעל
ובח אשת אל בקר מענ
אביו ויחנה שפט את
ישראל על עשרים שנה
והיה איש מחר אפרים
ושמו מוכהו ויאמר
לאמו אלה וימאח חכמה
אשר לקח לה ואתו
אל תוגם אמרת באנו
הנה חכמה אתו אנו כי
לקחתו ויתאמר אמו
בין בן לוחה וישב
את אלה וימאח חכמה
לאמו ויתאמר אמו חכמה
הקדשתי את חכמה לוחה
מחיי לבני לעשות פסל
ומסכהו עתה אשוב לך
וישב את חכמה לאמו
ותקח אמן מאתים כסף
ותתנהו לערף ויעשהו
פסל ומסכה ויחנה בבית
מוכה ויחנה איש מוכה לו
בית אל הים ויעש אפוד
ותרפוס ומלאת את
אחד מבעו ויחנה ללכתו
במים חתם און מלך כי
מישראל ובימים חתם
שבת חרני מבקש לו

ועשה
ויהי ערמכות לחס ויחנה
ממשפחת יחנה ויחנה
ליו ויאמר שם וילך
האיש ש' ערמכות לחס
ויחנה לער פאשר ימצא
ויבא חר אפרים ערבות
מוכה לעשות רב כווי
ויאמר לו מוכה מאנו
תבו איה אומר אלו לו
אנכי מבית לחס ויחנה
ואנכי חלד לער פאשר
אמצא ויאמר לו מוכה
שכה עמך ויחנה ללך
ולכתו ואנכי אתו לך
עשרת כסף לימים ויערף
בגדיו ויחנה וילך חזק
ויחנה חלדו לשבת את
האיש ויחנה חנה לו כי
כאחד מבעו ומלאת
אתו חלדו ויחנה חנה
לכתו ויחנה בבית מוכה
ויאמר מוכה עתה ויערף
במים חתם און מלך כי
מישראל ובימים חתם
שבת חרני מבקש לו

מכחור ד' ויחנה איש וישב את חכמה ויחנה חנה
הכותהו כיכחו ב' מ' מוכה ויבא אל חמק ואת עבדיו בן מוכה *

למים ח' דג' וסיעתו ושרף וכלחו חנה
ובאנו להבין על בן *

האיש ללון ונקסו ללון ונבא
עד נכח וכו' ויהי אורושלם
ועמך צמד חמורים חבדושים
ופורגשו עתה חס עסלכוס
ודקס רד כח ויאמר חס
אל אדמו לכה נא ונסורח
אל עיר חבדו חס ויאמר
בה ויאמר אלו אדמו לא
נסור אל עיר נכח אשר
לא מבטו ושר אל חס
ועברט עד נכח ויאמר
לעזר לך ונקרבה באחד
חמקמותו כנבעה או
כרמה ועברו וכלן ותבא
לחסה שמש אצל חס
אשר לבטמו ונסורו שם
לכו אל רחב נבעה ונבא
ולשכל כחובד עוראון אש
מאסף אותם חס ויאמר
והנה איש וכן בא מו
מעשהו מוח שר חס
והאיש מחר אפרים וחוה
גב בעדו אנשי חס
בע ומי וישא ענו ופדא
את חס ויאמר ברחב
חס ויאמר חס ויאמר חס
אנה תלך ויאמר חס
ויאמר אלך עכרם אנה

מבית לחם ויחידה ער ויפת
חד אפרים משם אנמואל
עד בית לחם ויחידה ואת
בית חס ויאמר חס
איש מאסף אותם חס
ועברט עד נכח ויאמר
לעזר לך ונקרבה באחד
חמקמותו כנבעה או
כרמה ועברו וכלן ותבא
לחסה שמש אצל חס
אשר לבטמו ונסורו שם
לכו אל רחב נבעה ונבא
ולשכל כחובד עוראון אש
מאסף אותם חס ויאמר
והנה איש וכן בא מו
מעשהו מוח שר חס
והאיש מחר אפרים וחוה
גב בעדו אנשי חס
בע ומי וישא ענו ופדא
את חס ויאמר ברחב
חס ויאמר חס ויאמר חס
אנה תלך ויאמר חס
ויאמר אלך עכרם אנה

חבית ללון ונקסו ללון ונבא
עד נכח וכו' ויהי אורושלם
ועמך צמד חמורים חבדושים
ופורגשו עתה חס עסלכוס
ודקס רד כח ויאמר חס
אל אדמו לכה נא ונסורח
אל עיר חבדו חס ויאמר
בה ויאמר אלו אדמו לא
נסור אל עיר נכח אשר
לא מבטו ושר אל חס
ועברט עד נכח ויאמר
לעזר לך ונקרבה באחד
חמקמותו כנבעה או
כרמה ועברו וכלן ותבא
לחסה שמש אצל חס
אשר לבטמו ונסורו שם
לכו אל רחב נבעה ונבא
ולשכל כחובד עוראון אש
מאסף אותם חס ויאמר
והנה איש וכן בא מו
מעשהו מוח שר חס
והאיש מחר אפרים וחוה
גב בעדו אנשי חס
בע ומי וישא ענו ופדא
את חס ויאמר ברחב
חס ויאמר חס ויאמר חס
אנה תלך ויאמר חס
ויאמר אלך עכרם אנה

אל תעשו ג וכן לאנשי חס ויאמר חס ויאמר חס
בשרותו 5

לחם ג עלות בע ישראל כי לא ישכח דשמו
לחם סור אפרים 5

יורה ד' חס ויחזק את עמיה העם ויחזק יצחק
לעם וכל ארמיה

קולע ב' כל זה קולע באבן וזנב קולע ב' בתו מ' א
שבטו בעמם ב' וישלחו חלוא ב' וימני אנבי

ופינאט ב' ואלעזר ויאספו לעמם למלחמה
ויעלו בע ישראל לגסות למלחמה

עלות בני ישראל מארצם
על חמס הנה שומדכם
עליהם עתה קרו

ויצאו כל בני ישראל ותקח
העדה באיש אחד למנן
ועבדו שבע וארץ חמס
אלהות חמס ויתנו
פנות כל חמס כל שבטו
ישראל בקהל עם האלהים
ארבע מאות אלף איש
רגל שלף חרב

וישמעו בני כנען כי
עלו בני ישראל חמס
ויאמרו בני ישראל רבו
איכה נהיתה חרעה
הואתנו עם האיש הלוי
איש האשה הערעה
ויאמר חגבעתה אשך
לכנען באתו אנן ופילגשו
ללוי וקמו עליו בעל
חגבעתו וסבו עליו את
הבית ללח אתו רמו
לחגו ואת פולגשו עו
ותמת ואחיו בפולגשו
ואנתח ואלחם בכל
שדה חלל ישראל כי

עשו זממה ובלח ישראל
הנה כלכם בני ישראל
חבו לכם דבר ועצה חלם
וחסס כל חסס באיש
אחד לאמר לאמלך איש
לאחיו ולא נסור איש
לבייתו ועתה זה חדבר
אשר נעשה לגבעת עליה
בערל ולקחנו עשרת
אנשים למאה לכל
שבטו ישראל וימאח
לאה ואלף להכבה
לקחת צנה לעם לעשות
לבו אס לגבעתו ככל
הנלה אשר עשית
בישראל ויאסוף כל איש
ישראל אל חגור באיש
אחד חברים

וישלחו שבטו ישראל
אנשים בכל שבטו כנען
לאמר מה חרעה הואת
אשר נהיתה בכם ועתה
תנא את האנשים בני
כל על אשר בגבעת
ונמיתם ונבערתה רעה
מישראל ולא אבו
כנען לשלע בקול

אחיהם בני ישראל
ויאספו בני כנען
הערנס חגבעתה לצאת
למלחמה עסבני ישראל
ויתפקדו כל כנען
ההוא מה ערים עשרים
וששת אלף איש שלח
חרב לבר מיטבי חגבעת
התפקדו שבע מאות
איש בחור מכל חס
הנה שבע מאות איש
בחור אטר וימניו כל
זה קולע באבן אל
השערה ולא יחטא

ואישו ישראל התפקדו
לבר כנען ארבע מאות
אלף איש שלח חרב כל
זה איש מלחמה וקמו
ועלן בית אל וישאלו
באלהים ויאמרו בני
ישראל מויעלנו בתחלה
למלחמה עסבני כנען ויאמר
יהוה חזרה בתחלה וקמו בני
ישראל כבקר וחטע חגבעת
ויצא איש ישראל למלחמה
עסבניו ויערבו אתם
אישו ישראל מלחמה אל

איש רגלי ד' ויתנו ויכד דוד וחבורו
וינס אדם מלפני ישראל

ד' קרי ולא כולב בני מדי איש כנען יבא וז
דמ' כ' באים לח' אל' א

על חגבעת ב' ויחזקו בע ישראל אלף אנדי

והענין כי ואתה נבעתה בשדך וגם שאל
לך לביתו נבעתה

כל לטון בטיחך על קרן בידו כי
נכסחו לבס' אל ד' ובראו זכאי בטח אל יחיד שנאתי דשמויים כי מי אשר יחבד

הגבעה ויצאו כענינו מן
הגבעה וישחיתו בשרא
במסחורא שנסוע שרם
אלף איש ארצה ותחזק
העם איש ישראל ויספו
לעזר מלחמה במקום
אשר ערבו שם ביום
הראשון ועל בני ישראל
ובכור לפע ויהיה ערוב
וישאלו ביהודה לאמר
האוסף לגשת למלחמה
עסבנו כענינו אחיו אמר
יהודה עליו אלו
והקרבו בני ישראל אלפני
כענינו במסחורא ויצא
כענינו קראתם מזה גבעה
ביום השני ושחיתו ככני
ישראל עוד שמת עשר
אלף איש ארצה כל אלה
שלפי חרב ואלו כל בני
ישראל וכל העם ונבאו
בית אל ובכור ושבו שם
לפע ויהיה ויצמו ביום
ההוא ערוב ויהיו עליו
עלות ושלמים לפע ויהיה
וישאלו בני ישראל ביהודה
ושם ארץ ברית האלהים
ביום שהם יפועס כן

אל ערבו אחריו עמר לפני
ביום שהם לאמר האוסף
עוד לצאת למלחמה עם
כענינו אחיו אמר
והאמר יהודה עליו כן מחר
אתנו ביהודה ושם ישראל
ארכים אל הגבעה סביב
ועל בני ישראל אל כענינו
כענינו ביום השליש ויעשו
אל הגבעה בפעם בפעם
והאיו כענינו לקראת
העם חתקו מזה ערוב ויהיה
לחבות מה עם חללים
כפעם בפעם במסלות
אשר אחת עליה בית אל
ואחת גבעתה בשדה כי
בשלישים איש בוישראל
והאמר כענינו נגפוס
הם לפענו כבדאשנה וכן
ישראל אמרו נעסח ק
ונתקנו חמוס ער אל
חמסלות וכל איש ישראל
קמו ממקומו ויערכו
בכעל חמוס וארבי ישראל
מגוח ממקו ממערה גבע
והבאו מנגד לגבעה עשות
אלפים איש בחור מכל

ישראל וחמלחמה כבדה
וחסל אישיו כענינו
עליוס חרקה
והאמר יהודה ואת כענינו לפני
ישראל וישחיתו ככני
ישראל ככנינו ביום
ההוא ערוב ויהיה שחיתו
ומאח איש כל אלה שלפי
חרב ויהיה כענינו ככני
נגפו ויהיו איש ישראל
מקום לכנינו ככנינו
אל הארץ אשר שמואל
הגבעה והארץ החיוש
והפשוטו אל הגבעה ומשן
הארץ ומה את כל הער
לפוחר ויהיו ער חיה
לארץ ישראל עסחארב
חרב להעלותם משאת
העשומו חער ויחפר
איש ישראל במלחמה
וכענינו חלל לחיות
חללים באיש ישראל
בשלישים איש במח
אל נגפו ככנינו חמלחמה
כמלחמה חמלחמה ק
וחמשאת חתלה לעלות
מזה ער עמוד עשו חמו
כנינו אחיו ויהיה עליה

יב
בגס

ככני
מעני

ט
וכל
ויהיה
דכות

ט
וכל
אמר
ויהיה
דכות
ב
מ

ל
ח
ס
וכל
שורי
ויאזב
דכות
ב
מ
ב

והחמור א כבדו ויהיה חמור עבדו

ויהיו ל' לכוונת העם באנשים חזקים ויהיו מעט
ויהיו כחצי מחדש ל' לכוונת וישו איש

כבדאשנה ה נגפוס חס ונגפוס חס ואשכח
שכח ונגפוס כי אשכח את שבוט הארץ

יחזקאל ב' מל וראיתם וזה ב' בו כי לבונה אל
חזקתי ידש ב' מל וראיתם וזה ב' בו כי לבונה אל

רלא

ולו ד' ראש פסו שתי נשים ולו חזק בן ולו
אחיה ולו חזק בן מול

רלא

יעזקאל ב' מל וחד חס מתי עלה אל
אישח נכוס עלותה

לבעט כעשיו ויהי פריץ י
בשכטו ישראל ויאמרו וקנ
העדה מה עשה לנותרים
לנשים כעשיו מה עשה
אשה ויאמרו וישתפלו
לבעטו ויאמרו וישכטו
מאשר אל ואחט לא טעל
לתלתם נשים מבנותינו
כעשיו ויאמרו ויאמרו
אחד נתן אשה לבנו
והאמר וזה חביונה
בשלו ממנו ויהי אשר
מפניה לנותרים מה עשה
השמש למסלה עשה
מבית אל שכמה ומנב
ללבויה ויעז את בני
לאמר לבונה בכם בפרמס
וראיתם וזה אסר עובדות
שור לכה בנול ויהי עתה
מה עשיתם וחספם לבם
איש אשתו מבנות שור
ויהי עתה איך בעמך ויהי
כעשיו ויאמרו ויאמרו
ללבויה ויאמרו ויאמרו
חטו אותם כי לא לקחתי אשה
אשתו במלחמה כי לא אקם
נפתי לזה בעת תאשמו
נ' ויעשו בן

במנו וישא נשים למספרם
מה מחל לו אשר גילו
ולבו וישבו אל טחלתם
וכעט את הערס וישבו
בחס ויהי לו משם בן
מאשר אל בעת ההיא איש
לשכטו ולמפניה ויהי
משם איש לנותרים
במנו ויהי עתה אשר
איש חשד ויהי עתה
שכטו ויהי עתה
ויהי איש אחד מהרמתי
עופים מהר אפרים ושמ
אלקנה בחדתם בן אליהו
בחדתו בן אפרת ויהי
שתי נשים שם אחת חנה
ושם השנית פנה ויהי
לפניה ולעט ולחנה אח
ילדים ויהי האיש ההוא
משרו מן המה
דה שאתחיל לזכר ליהיה
עבדות בשלה וישם שני
בן עזר חפני ופחם כחמס
ליהיה ויהי חנו ויהי
אלקנה ויהי לפניה אשתו

ולכל עתה וכעטותם מנת
ולחנה ויהי מנה אחת אפס
כי אתחנה אלה ויהי סג
רחמיה וכעטותה ער חנה
כעט בעבור חק עמה כו
סג ויהי בער רחמיה
ועשה שנה בשנה מדי
עלתה בבית ויהי בן
תבעטנה ותבקח את אכל
ויהי עתה אלקנה איש
חנה למה תבקח למה לא
האכלו ויהי חנה לבנה
הלוא אנכי טוב לה מעשרה
בנים ותקס חנה אחר
אכלה בשלה ואחר שתח
ועל חנה וישב על הכסא
על מותה ויהי חנה ויהי
מרת נפשות תפל על
יהיה ויהי חנה ויהי
נדר ויהי חנה ויהי עבדות
אסר חנה ויהי חנה ויהי
וכרתי ויהי חנה ויהי
אמת ויהי חנה ויהי
אנשים ויהי חנה ויהי
ימי חיו ויהי חנה ויהי
על ראש ויהי חנה ויהי
להתפלל לפני ויהי ויהי
שמר את פיה ויהי חנה ויהי

ליב ח' קמין ויהי כי יבאו בעל ליהם כח חזקת אמ יחזק אל ויהי חנה ויהי חנה
אחב ל' נג ויהי ויהי חנה ויהי חנה ויהי חנה ויהי חנה ויהי חנה ויהי חנה

ותאמר ח' כל ימיה ותתפלל אשתו אפרת
וחזקתה ב' שיעור חנה

אשר יבנה ויהי מקדש קודש ויהיו שם ישראל ויהיו שם ישראל
ויהיו שם ישראל ויהיו שם ישראל ויהיו שם ישראל

ליהנות אתו כח חימוס ואת
 עדרו ויחנה לא עלתה בו
 אמרה לאישה עד ומל
 הנער והבאתו ונראה
 אתפני יחוד ושקשקש
 עד עולם ויאמר לה אלי
 אלקנה אישה עשוי חטוב
 בעיניך שבי עד מקד אתו
 אהקס ויחנה את דברו
 ותשכ האשה ותניק את
 בנה עד מלאה אותו ותעלה
 עמה כאשר גמלתו בפרס
 שלשה ואפה אחת קמח
 וכליו ותבא הוית ויחנה
 שלו וינער נערה שחטו
 אתהפך ויבאו את הנער
 אל עליו ותאמר בו אדני
 חינפשה אדני את האשה
 הנצבת עמך בזה להתפלל
 אלי ויחנה אל הנער חנה
 חתפלה ויחנה ויחנה לה
 את שאלתו אשר שאלת
 מעמי וינקה ויחנה
 ליהנות כל חימוס אשר
 היה הוא שאל ליהנות
 וישתחושק לקחנה
 ותתפלל חנה ותאמר
 על ליבי ביהודה רמה קרני

בַּיְהוּדָה רָחַבְכָּם עַל אֲחֵיהֶם
 שֶׁמִּחֲתוּם שׁוּעַתְךָ אֵיךְ
 קָדוֹשׁ מִיְּהוָה מֵאֵין בְּלִתִּי
 וְאֵין צוּר כְּאֲלֹהֵינוּ אֵל
 תִּרְבּוּ וְתִבְרָו גְּבוּרָה גְּבוּרָה
 יִצְאָתְךָ מִפִּקְסֶיךָ אֵל
 דַּעֲתֵי יְהוָה וְלֹא תִפְטַן
 עַל לֹדֹת קִשְׁתְּךָ גְּבוּרָתְךָ חֲתֹם
 וְגִבּוֹרָתְךָ אֲדֹרְחִיל שְׁבַעֲתָם
 בְּלֹחֶם נִשְׁבְּרוּ וְרַעֲבִים חָדָל
 עַד עֲקָרָה וְלֵדָה שְׁבַעֲהָ
 וְרַב־בָּנִים אִמְלִלָּה יְהוָה
 מִמִּית וּמִחַיָּה מוֹרֵד שְׂאוֹל
 וְהַעֲלִי יְהוָה מוֹרֵשׁ וּמַעֲשֵׂה
 מִשְׁפִּיל אֶת מְרוֹמָם מִקֶּסֶם
 מַעֲפָר הֵלֵךְ מֵאֲשַׁפֹּת וְרָס
 אֲבוֹן לְחוֹשֵׁב עַתְדֵיבָם
 וּבָסָא כְבוֹד יְהוָה כִּי
 לַיהוָה מִצֵּן אֶרֶץ וְנֶשֶׁת
 עַל חֶסֶת תִּבְלִי רַגְלֵי חֲסִידֶיךָ
 וְשִׁמְרוּ דִּשְׁעִים בְּחֶשֶׁךְ
 וְיָדְמוּ כִּי לֹא כִּבְחָתְכֶם אִישׁ
 יְהוָה יִחַתּוּ מִיָּבֹם עֲלֹי יֵי
 בִשְׁמֵי מִסְרֵעִים יְהוָה וְרָעַן
 אֶפְסֹא אֶרֶץ וְהָתוּשׁ לְמִלְכּוֹ
 וְרָס קֶרֶן מִשּׁוֹחֹוֹ
 וְהִלָּה אֶל קֶנֶה חֲרָמָתָה עַל
 בֵּיתָהּ וְהַעֲרֵךְ חֲתָה מִשְׁרָתָהּ

מעלה ד' חסידיו את הנך ובשר קדש ואשטף
דמך וענה אשכך מטהו נ

משפלה ג' ב' מל' וחד' חס' אף תדומם משפלה
ד' טעום ודי' וזא' צבא' וזא' משפלה *

וידעו וינפחחו ולא אבו האנשים ישמעו מלשותם וידעו כל העם וזכר ביום ההוא ויחי ראשי
שמש כל אויביו יד האלהים ג' אולי לו כבוד מאד גם ביחודה *

וְהָיָה כִּלְכִּיל עֲרֹוֹשֵׁי שְׁמַע
עַל אֵת הַקּוֹל הַזֶּה וְהָאֵמֶר

בְּאֵלֵהֶם הָיָה אֵלֶּךָ הַמִּקְרָא
וְאָמְרוּ אֵלֶּיךָ לֵנוּ כִּי אֵלֵהֶם
כִּי אֵת אֲתָמֶךָ שֶׁלֹּא יִשְׁמָע
לִבִּי מִיִּעֲלֹב מִכִּי הָאֱלֹהִים
הָאֱלֹהִים הָאֵלֶּה אֵלֵהֶם
וְאֵלֵהֶם הַמִּכְבִּים אֵת
מִעֲרִים בְּבֵל מִכָּה בְּמִדְבָּר
וְהַתְּחִי וְהִנֵּה לְאַנְשֵׁים
פְּלִשְׁתִּים פֶּן מַעֲבִירֵל עֲבוּרֵם
כִּי אֲשׁוּר עֲבָדֶיךָ לִבְסֵי וְהִתְּתֵם
לְאַנְשֵׁים וְלִחֲמָתָם וְלִחְמוֹ
פְּלִשְׁתִּים וְנִגְזַר וְיִשְׂרָאֵל
וְנִסְוּ אִישׁ לְאֵחָיו וְהִתְּתֵם
הַמִּכְבָּד וְהָמָד וְהַפֶּלַח
מִיִּשְׂרָאֵל שְׁלֹשִׁים אֶלֶף
רֶגֶל וְאֶרְוֹן וְאֵלֵהֶם נִלְקַח
וְשִׁנְיָבָם עַל מוֹת חֲפֵנִי
וְהִנֵּחֵם וְנָרַץ אִישׁ בְּעֵמּוֹ
מִחֲמַעַרְבָה וּמִבָּא שְׁלֹחַ
בְּיוֹם הַהוּא וּמִדָּם קָרְעִים
וְאֶרְמָה עַל־אֲשׁוּר וּמִבּוֹא
וְהִנֵּה עַל־יֹשֵׁב עַל־הַבִּקְעָא
יָד הַרְמִיזָה כִּי הִיא לִבִּי
חֲרֵד עַל־אֲנֹן הָאֱלֹהִים
וְהָאִישׁ בָּא לְהַגִּיד בְּשֵׁר

עק

וכעת ב' ופיעת מוחל ויחי למימי מלכים ויחי
נע אל כיער

שעה ב' ולא עתה ולא שעה לבד נס צפור
מצד בית ב

וכל חבאים ב' על כן לא ידרכו וכל חבאים
מדיעבי ירושלים

והעת מוחל ותכרת חבכות
עליו אל תראו מכות
ולא עתה ואל תהיה
ותקד אל ער אכסר
לאמר גלה כבוד מושאל
אלה לקח ארון האלהים
ואל חמיו איש ויאמר
גלה כבוד מושאל כר
גלקח ארון האלהים
ופל שמים לקחו את ארון
האלהים וכתבו מאבן
הער אשר הורה ויקחו
פל שמים את ארון
האלהים וכתבו אתו בות
דגון ויגעו אתו אל דגון
וישכמו אשר דים ממחית
וחנה דגון נפל לפני ארצה
לפני ארון ויחיה ויקחו את
דגון וישבו אתו למקומו
וישכמו בבקר ממחרת
וחנה דגון נפל לפני ארצה
לפני ארון ויחיה ויאשי
דגון ושתת כפות ויחי
כדתות אל המפתח הק
הגון נשאר עליו עליו
לאחריכו טחע דגון וכל
חבאים בות דגון על מפתח

דגון באשרוד ער חום
חנה
ותכבר מוחל ויחיה אל האשדות
וישכמו ויחיה אתם בעפלים
את אשרוד ואת גבולות
והאון אשר אשרוד כר
כונאמה לאיש ארון
אלה וישראל עמע
קשתה דגון עליו ועל דגון
אלה וינחה שלחו ויאספו
את כל סרע פל שמים
אלהים ויאמרו מה נעשה
לארון אלה וישראל
ויאמרו ונתנסב ארון אלה
וישראל ונסבו את ארון
אלה וישראל
והאון אחר חסכו אתו
ותחי ויחיה בער מחמת
גדולה מאד ויחיה את אנשו
הער מקטן ועד גדול
וישתרו להם עפלים
וישלוחו את ארון האלהים
עקדו ויחיה כבוא ארון
האלהים עקדו ויחיה
העקדנים לאמר חסכו
אל אלה ויחיה אלה
וישראל להמיתו ואת
עמרו שלחו ויאספו

את כל סרע פל שמים
ויאמרו שלחו את ארון
אלה וישראל וישב
למקומו ואלהמות אתו
ואת עמי מוחל מחמת
מות ככל הער כבדה מאד
יד האלהים שם ויאנשו
אשר לאמתו חסכו עפלים
ותעל שועתה ער שמים
והאון ויחיה בשרה
פל שמים שבעה חק שים
ויקראו פל שמים לכחנים
מקסמים לאמר מה נעשה
לארון ויחיה חורענו כפה
נשלחנו למקומו
ויאמרו אסמ שלחם
את ארון אלה וישראל
אלת שלחו אתו ויחיה
השבת שובו לו אשם אז
תרפאו ויחיה עלכם למח לא
תסור ויחיה מכס ויאמרו מה
האשם אשר נשוב לו
ויאמרו מספר סרע פל שמים
חמשה עפר ויחיה חמשה
עכרי ויחיה מנפח אחת
לכלם ולסרע כסוע שמים
עלמי עפר ויחיה ויחיה
עכרי כס חמשה ויחיה את

וישלו ד' ופיעת מוחל ויחי למימי מלכים ויחי
וכל אחרות יחיה ב' ויחיה ויחיה

ואת עמי ד' ולא ימח ארצי להמיתו ויחיה עמי
ינאמן ואת עמי יחיה

ויסבו ג' ויחיה אל בני ד' ויחיה ארון ממסכן
יחיה

וְאַרְצֹתֵיכֶם לֹא־חִיוֹשְׂרָאֵל
 כְּכֹד־אֵילֵי־חֵקֶל־אֶת־נְדָוִי
 מֵעַלְכֶם־וּמֵעַל־אֱלֹהֵיכֶם־וּמֵעַל־
 אֲרֻבֵּיכֶם־וְלִמְחַת־תִּכְבְּדוּ־אֶת־
 בְּכֶכֶם־כַּאֲשֶׁר־כָּבְדוּ־מֵעַרְס
 וּפָרַעַח־אֶת־לִבָּם־חִלּוּא־לִי
 כַּאֲשֶׁר־חִתְּתִי־עַל־לִבָּם־לִי
 וַיִּשְׁלַח־סוּסֵי־כֹבֶד־וַעֲנַת־קָחוּ
 וַעֲשׂוּ־עֲגֹלָה־חֲרָשׁוֹ־אֶחָת
 וַיִּשְׁתַּכְּרוּ־עֲלֹת־אִשְׂרָאֵל
 עָלָה־עַל־חֶם־עֲלֹא־סָרְתֶם
 אֶת־חֲפֹרֹת־כַּעֲגֹלָה־וְהוּא־שִׁסְטִם
 בְּנֶחֱם־מֵאַחֲרֵיהֶם־חֲכִימָה
 וְלִקְחֹתֶם־אֶת־אֲרוֹן־יְהוָה
 וַתִּתֶּם־אֹתוֹ־אֶל־הָעֲגֹלָה
 וְאֶת־כִּלְיֵיהֶם־אֲשֶׁר־הִשְׁכַּתֶּם
 לֹא־שִׁם־תִּשְׁמוּ־בָאָרֶץ־כִּי
 מֵעֲרֹשְׁלֹחֹתֶם־אֹתוֹ־וְתִקַּח
 וּרְאִיתֶם־אֶסְדָּרָה־גְּבוּרִי
 וְעָלָה־בֵּית־שֶׁמֶשׁ־חִוָּא־י
 עֲשֹׂה־לִּי־אֶתְחַר־עַד־הָעֲדָלָה
 חִוָּא־תֹאֵם־לֹא־וְהָעֵבֶר
 לֹא־וְהָעֵבֶר־כְּטִי־מִקְדָּה
 חִוָּא־חִוָּה־לְנֹחַ־עֲשׂוֹ־י
 תֹאֲנִישִׁים־כְּזֹחֲחֹ־שִׁתִּי
 פְרוֹת־עֲלֹת־וַאֲסָרִים־י
 כַּעֲגֹלָה־וְאֶת־בְּנֵי־כִלִּי
 בְּכֹתֹ־שִׁמּוֹ־אֶת־אֲרוֹן־יְהוָה

ב
לח
בעינ

ד
ח
ו
י
ד
ב
1

५. ५३

iii

ד
ח
ב
ו
ח
ד

י
ד
העין

אֶל־עַל־הָוָה וְאֶת־הָאָרֶץ
וְאֶת־עַמְּכֶם וְהַיְּהוּדִים וְאֶת־
עַל־מִטְחַחֲרֵיהֶם וְשִׁרְתָּ
חַפְּרוֹת־בִּדְרֹךְ־עֵלְדֶרֶךְ־בֵּית
שֶׁמֶשׁ בְּמַסְלָה אֶחָת וְהָיָה
חֵלְדֵי וְעֵלֵי אֶסְחָר וְנִמְחַ
וְשִׁמְאֵל וְסִדְרֵי־פְלִשְׁתִּים
וְחִלְכִּים אַחֲרֵיהֶם עַד־גִּבּוֹל
בֵּית־שֶׁמֶשׁ וְיֵבֵית־שֶׁמֶשׁ
קִצְרִים קִצְרֵי־חַטִּים כִּי
בְעַמְּקֵי־שָׂאוֹ אֶת־עֵנִיחֶם
וְהָאֵלֹהִים אֶת־אֲדָמוֹ וְשִׁמְחָה
לְהָאֵלֹהִים וְהָעֵלֶה בְּאֵד־אֵל
שִׁדָּה וְהוֹשַׁע בֵּית־שֶׁמֶשׁ
וְתַעֲמֵד שְׁסוֹאִם אֲבוֹ
גִּדּוֹלָה וְכִקְעֵי־אֶת־עֵצִי
הָעֵלֶה וְאֶת־חַפְּרוֹת־הָעֵלֶה
עֵלֶה לִּיקוּחָהּ
וְהָלִים חוֹרֵי־וָאֵת
אֲלוֹהֵי־הָוָה וְאֶת־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר־אֲתוֹ אֲשֶׁר־כָּל־
וְהָבִישׁוּ אֶל־הָאֲבוֹ
הַגִּדּוֹלָה וְאֲנִשׁוּ בֵּית־שֶׁמֶשׁ
הָעֵלֶה עַל־וְתִקְבְּסוּ וְכִתּוּם
בְּיוֹם־הַקִּיָּאֵל לִיְהוָה וְחִמְשָׁה
סִדְרֵי־פְלִשְׁתִּים רָאוּ וְשָׁבוּ
עֲקָרוּ בְּיוֹם־חֲדָא
וְאֶל־טַחֲרֵי־הַיְּהוּדִים

4.

41

i
484

i

: 1.

†

44
677

וְאֵת כָּל הַחֵבֶר אֶת יֵם הַדְּמִישָׁה
וְאֵת הַעֲמֻזִּים :

וְלֹא סָדַר בְּ וְלֹא סָדַר יִמְחַ וְשִׁמְחָה וְלֹא סָדַר
מִצִּוַת הַמֶּלֶךְ כִּי כִּלִּי הַדְּחָב בְּ וְלִיחָאֵם וְיִצְחָק
מִשֶּׁבֶט

ואל מו ד יעלה מעליו ותדמוץ אל תדמוץ
ואל מו מקדשים ת

אל כל בית ישראל ב יאמר שמואל ממנו
ויעצא אמו

ויעצמו ג מל ויחזרו כל בני ישראל ויחזרו
ויעצמו כל איש חלל דבריו חילם

המקומות ב מל ויחזרו מדי שנה ונמיצו
לכם נאם יחזרו

קמת יערים ועלו את ארון
יחזרו וביאו את ארץ
אבינו ובערנו את אל עזר
בנו קדש ושל שמר את ארון
יחזרו

והימים שבת הארון
בקרבת יערים וירבו הימים
ותח עשרים שנה וינחו
כל בית ישראל אחר יחזרו
ויאמר שמואל
אל כל בית ישראל לאמר
אם ככל לבבכם אתם
שבים אל יחזרו הסדו את
אל היחזר מתוככם
ודע שנת ותחלו לבנות
אל היחזר ועד הו לבנו
ויצל אתכם מיד כל שנים
והסדו בני ישראל את
הבעלים ואת העשתות
ועבדו את יחזרו לבנו

ויאמר שמואל קבצו את
כל ישראל חמצפתה
ואתפל בעיניכם אל יחזרו
ויקבצו חמצפתה וישיאבו
מיום וישפכו לפני יחזרו
ויעזבו כחם ההוא ויאמרו
שם חטאנו ליחזרו וישפט

שמואל את בני ישראל
במצפה וישמעו כל שנים
כי התקבצו בני ישראל
המצפה ועלו סדני
כל שנים אל ישראל
וישמעו בני ישראל
ויראו מפני כל שנים
ויאמרו בני ישראל אל
שמואל אל תחרש ממנו
מזעק אל יחזרו אל הנו
וישענו מיד כל שנים
וקח שמואל טלה חלב
אחר ועלה על לה בלל
ליחזרו ויזעק שמואל
אל יחזרו בעד ישראל
ויעזבו יחזרו ויחזרו שמואל
מעלה קעולה וכל שנים
בני ישראל חמצפתה
וירעם יחזרו בקול גדול
ביום ההוא אש כל שנים
ויהלם וינפול לפני ישראל
ויצאו בני ישראל מן
המצפה וישיאבו את
כל ישראל עד מתחת
לבתן וישיאבו שמואל
אבו אחת וישם ביום המצפה
ובין השן ויקרא את שמע
אבו הער ויאמר עד הער

עזרו יחזרו ויבנו חפל שנים
ולאנספו עוד לבוא פגמו
ישראל ותחזרו יחזרו
בכל שנים כל ימי שמואל
ותשבעה הערים אשר
לקחו כל שנים מאת ישראל
לישראל מעקרו ועת
ואת גבול חזר וישראל
מיד כל שנים ויחזרו שלום
בין ישראל ובין האמרי
וישפט שמואל את ישראל
כל ימי חייו ויחזרו מדי שנה
בשנה וסבב בית אל וחזר
והמצפה וישפט את ישראל
את כל המקומות האלה
ותשטנו הרמיה כי שם
ביתו שם שפט את ישראל
וישראל ויבוס שם מוכח
ליחזרו
והיבא שרזקו שמואל
ושם את בניו שפטו
לישראל ויחזרו שם בנו
הבכור ויאל ושם משנתו
אבנה שפטו בבאר שבע
ולא יהלכו בנחור ויחזרו
אחרי הכצע ויחזרו שחר
ויטו משפט
ויתקבצו כל זקני ישראל

ובל
משחת
למלך
כח
במ

ויעלה

בסיפ

ב

יא

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

סבב וסבב ז ויחזרו מדי שנה סבב אל רוח חיה
וסבב לעמל וביא אליו מלך גדול

ויהרא את שמואל ב אבו הער ויחזרו

קבצו ב ויאמר שמואל אספו עם ידיו ויחזרו
ויעזבו מל ישראל חסד

ובא אל שמואל הדמותה
ואמר אל חס אתה וזנע
ובנה לא חס בדרבך עתה
שמה לנו מלה לשפטנו בכל
היום ותרע עהבך בעוני
שמואל כאשר אמר תע
לנו מלה לשפטנו ותפלל
שמואל אל ייחזק

ואמר ייחזק אל שמואל
שמע בקול העם לכל אשר
יאמר ארוב כי לא אתך
מאסו כי את מאסו ממלה
עליוס בכל חס עשויס אשר
עשו מיום העלתי אתם
ממצרים עד היום חס
ועשנו מעבדו אליוס אחוים
כזה מה עס גס לה ויעתה
שמע בקולס אך כה ער
תעור כחס ותגרת לחס
משפט חס אשר ומה
עליוס ואמר
שמ תכלה ברי ייחזק
להעס השאלוסי מאתו
מלה ואמר זה
זה חס משפט חס אשר
ומלה עליוס את בני חס וקח
ושם לו במרבה ובר שיו

ורצו לפני מרבה ורצו
לדשיר אל פיס ושרח משום
ולח שחור ושרח קצף
קצרו ולעשות כל חס
וכל רב ואת בני חס וקח
לרסחות ולטכחות ולפחות
ואת שרותי חס ואת כרמי חס
והחני חס חס וקח וקח
לעבדו ורע חס ובר חס
ועשו וקח וקח חס
ולעבדו ואת עבדיוס ואת
שפוחיוס ואת כחותי חס
חס וקח ואת חס וקח
ועשו למרבה חס
ועשו ואת חס וקח
ועקתם ביום חס
מלכס אשר בחרתם חס
ולא עתה וקח את חס
חס וקח חס חס
בקול שמואל ואמר
לא כי אס חס
וחס חס חס
ושפטנו חס
ונלחם את חס
שמואל את כל חס
וידברס באנו ייחזק
ואמר ייחזק אל שמואל

שמע בקולס וחס לחס
מלה ואמר שמואל אל
אנשו ושרח לבו איש
לערו
ויחזק איש מבני חס וישמו
קיש בוא אל בור ערו
בדכורת בור איש
וימוגפור חס וקח
בז וישמו שאול לבחור חס
ואז איש מבני חס
ממען שמואל חס
מכל חס וקח חס
האתות לקיש חס
ואמר קיש אל שאול
קחנא אתך את חס
מחנעו חס חס
אתה את חס חס
אפרס וקח חס
ולא חס חס
שעל חס חס
וימוג חס חס
בארץ חס חס
לנער חס חס
ונשכח חס חס
האתות חס חס
לח חס חס
בער חס חס
כל אשר חס חס

ולא יעבר חס ויעקב חס ויעקב חס
וחס חס חס חס

יחזק חס חס חס חס
אפרס חס חס חס חס

בדש חס חס חס חס
כשח חס חס חס חס

מבני חס
קיש
חס
ראש
חס

חס
אנשו

חס

חס

חס

חס

חס

חס

חס

חס

חס

חס

חס

חס

חס

חס

חס

חס

חס

חס

חס

חס

חס

חס

חס

חס

עתה נלכד שם אולי יגד
לע אתה רכש אשר קלכט
עליו ויאמר שאול למעו
והנה נלכד ומה נביא לאיש
מ חלום אולי מבלע דא
והשנה אולי חכמה לאיש
הא לחם מה אתנו וחסף
הנער לענת את שאול
והאמר חנן נמצא כיו
רבע שקל כסף ונתתו לי
לאיש הא לחם וחסף לנ
אתה רכש לפנים שראל
כהאמר האיש כלכתי
לדוד שאלהים לכו ונלכד
עוד אה ט לנביא חסם
ישרא לפנים חראח ויאמר
שאול לנער טוב רכבך
לכה נלכד ונלכו אר הער
אשר שם איש הא לחם
חמה עלים כמ עלה הער
והמה מצינו נערות נאות
לשאב מים ויאמרו לחן
חיש כוח חראח ותענה
אותם ותאמרנה יש הנד
לפני מחר יעתה מ חסם
באל ער מוכח חסם
לעם כמ מה כבאכס הער
כח מצינו אתו כטרס

וכא
שורא
דכונת

וכא
אדיות
והחוש
דכונת
ב' מ

ב' מ
הח
מל
והח
הח
שוע
אשר

ל
ב

ל
ב
מ

ל
ב
מ

ל
ב
מ

ועלה חכמתה לאכלא
לאי אכל חעם ער באו
כיוחא יכרה חוכח אחר
כו אכלו חקר אים ועתה
עלו כראתו כחוס תמצאו
אתו ועל הער חמה
כאים כתר הער וחנה
שמואל יצא לקראתם
לעלות חכמה
והנה גלה את און
שמואל חס אחר לפנ
כרא שאול לאמר כעת
מחר אשלח אליך איש
מ ארצ בנימין ומ שחתו
לנער על עמו וישראל
והחשוע את עמו מחר
פל שמים כראותי את
עמו ככאח צעקתו אלה
ושמואל ראה את שאול
והחשוע ענה ועתה האיש
אשר אמרת אליך זה
וער ויגש שאול
את שמואל בתוך השער
והאמר חנן הנא לאר
והבית חראח ויען כוי
שמואל את שאול ויאמר
אנכי חראח עלה לפנ
חכמה ואכלתם עמו חסם

ל

ל

ל

ח
בט
וכל
אתה
חוק
וסופ
כסו
דכונת
ב' מ
א

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ושלחתיך כבקר וכל אשר
כלכדך אגד לך ואתה
האכרות קד חסם שלשת
חומים אל תשם את לבך
לחס מנצא ודמי כל
חמדת ישראל חראח לך
ולכל בית אביך
ויעש שאול ויאמר
חראח כו חמוע אנכי מקטע
שבט וישראל ומ שפחת
הנער מכל משפחות
שבט בנימין ולמה דברת
אלו ככר חזה
והחשוע שמואל את
שאול ואת עמו וימאס
לשבת חותו לחס מקום
כראש חקראים וחמה
בשלש אש ויאמר
שמואל לטבח תנח את
חמנה אשר נתת לך אשר
אמרת אליך שים אותה
עמ דורס חטבח אתה שוק
והעליח חשם לפנ שאול
והאמר חנן חנן שר שום
לפניך אכל כי למועד כוי
שמואל לך לאמר חעס יי
קר אתי ויאכל שאול עם
שמואל ביום ההוא וימחממו

ל
ב
מ

שלוש חומים * ולא נטול וכל אשר לא עבד
ויקבץ כל אנשי *

כטלס איש * וינצו בני בעמ וחסם איש יי
ויקח שמואל *

והחשוע * וחס חעס בעמ אל אכר עמ
אחש חו ינצו כסמ ויכסו *

הגגה ב' וז"ל דע"ל דהגגה ודקדק שמואל
א"ל שמואל ב' בן יוחנן דהגגה כו' *

נבאים י' חס בעיף חבל נבאים וחבירו וחד
מלודע חתה למשל

בואי ג' מל' שבעת ימים תרחל ברא שוכני
עמנו עזרי צפון *

[illegible]

וַיִּקַּח שְׂמוֹאֵל אֶת־פָּנֵי הַשֵּׁמוֹ
וַיִּצָּק עַל־דָּאָשׁוּ וַיִּשְׁקָחוּ
וַיֹּאמֶר קִלְדָּאִים שִׁחְדוּהוּ
עַל־נַחֲלָתוֹ לְגִיד בְּלִכְתָּהּ
הַיּוֹם מִעַמְרֵי וּמִצֵּאת שָׁנֹ
אֲנָשִׁים עִם קִבְרֵת רֹחַל בְּנֵי
בַעֲמוּבַל צִחָא מִדִּן אֵלֶיךָ
נִמְצְאוּ הָאֲתֻנֹת אֲשֶׁר חָלַמְתָּ
לְבָק שׁוֹדֵחַ נָטַשׁ אֲבִירֶיךָ
אֶת־דְּבָרֶיךָ אֲתֻנֹת וְדָגֶיךָ
לְכֶסֶל אֲמַר מַה אֶעֱשֶׂה לָּבִי
וְחָלַמְתָּ מִשְׁמֹחַ דָּאֵה וּבֵאתָ
עֲדָאֵהוּ תְּבוֹר וּמִצֵּאֵיךָ שֵׁם
שֶׁלֹּשָׁה אֲנָשִׁים עִלּוּס אֶל־
הָאֲלֹהִים בֵּית אֵל אֶחָד נָשָׂא

שְׁלֹשָׁה גִּדּוּסִים וְאַחַד נִשְׂא
שְׁלֹשֶׁת כִּבְרוֹת לְחֵם וְאַחַד
נִשְׂא וְכִלְיֵי וּשְׂאֵלֵי לֶךְ
לְשָׁלוֹם וְתַתֵּן לְךָ שְׁתֵּי לֶחֶם
לְקַחְתָּ מִכֶּהֱ אַחֶר כּוֹתְבֵי
גִּבְעַת הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר שָׁם
נִצְבָּה בְּלִשְׁתֵּים וְחֵל כְּכֹאֵן
שָׁם הָעֵדוּת וּפְגַעַת חֶבְלֵי
נִבְאִים וְיָרִים מִהֶבְמָה ז'
וּלְפָנֶיךָ נִבְלֹתָ וְחָלָה
וְכֵעֵר וְהִמָּחַ מִתְנַבְּאִים ז'
וְעֲלִיחָה עֲלֶיךָ רִנָּה וְהִנֵּה
וְהִתְנַבִּית עִמָּם וְהִפְכָּת
לְאִישׁ אַחֶר וְדָמָה כִּי תִבְאֵה
הָאֲתוֹת הָאֵלֹהִי לְךָ עֲשֹׂה
לְךָ אֲשֶׁר תִּמְצָא וְדָךְ כִּי
הָאֱלֹהִים עִמָּךְ וְדָרְתָּ לְפָנֶי
הַקֹּדֶשׁ וְהִנֵּה אֲנִי וְדָךְ ז'
אֵלֶיךָ לְהַעֲלֹת עֲלֹת לִזְבֹּחַ
וּבְחֹי שְׁלָמִים שִׁבְעַת יָמִים
תִּחַל עַד בְּאֵלֶיךָ ז'
וְחִדְעֵתִי לְךָ אֶת אֲשֶׁר
תַּעֲשֶׂה וְיָדִיד כִּי פָנְתָה ז'
שִׁבְמוֹ לְכֶת מִעַם שְׂמוּאֵל
וְהִפְךָ לְאֱלֹהִים לְבִי אַחֶר
וְכִבְאוֹ כִּי אֲתוֹת הָאֵלֹהִי
מִיָּם הָיוּ אֵלֶיךָ ז'

והנה חבל נבאים לקראת
ותציל על הרחם את הים
ותנבא בתוכם יחזקאל
יהי עומא ממל של שם
יהי אוהנה עם נבאים
נבא והאמר
העם איש אלד עתה מה
יהי הנה לבו קוש חגם
שאל בנבאים ויש
איש משם והאמר ומה
אבותם על בו חתנה
למשל חגם שאל
בנבאים והכל מה חתנות
תבא חתמה והאמר יהי
שאל אליו ואל נערו
אז חתנתם והאמר לבקש
את חתנות נעראת מה
אמו נבוא אל שמואל
והאמר יהי שאל חתנה
נאלמה והאמר לבקש
שמואל והאמר שאל
אליו והנה חתנה לנעם
נמצאה חתנה ואת
הבן חתנה לא חתנה
לא אשר אמר שמואל
והעקש שמואל את חתם
אל חתנה חתמה והאמר

דבר אליהם ויאמיער ויאמר אחיה ויהי בלילה
הוא

ויעבדו ל' אלה ר'עו אחי מזעריס חזרישו
ממנו וזמאוך ב' ביס לך חולפול משנה נ

תכאיתך ב' בזה בן זמיר כי תכאיתך תוכלת
בשמות ואל

בְּלִבְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁמֶעַל אֵלֵינוּ תִּפְשֵׁת אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַתָּה אֵלֵינוּ יוֹחֵד אֶל
וְאִמְרוּ בְּלִבְּךָ אֱלֹהֵינוּ חֲרֹבֶת תִּבְרָא גַם אֶת עֵדֶיךָ כֹּל חֲטָאוֹתָם וְעֵשְׂתָם לָנוּ וְעֵשְׂתָם לָנוּ

ויהיה פיראון פמלו בכל

חַעַם וְחַעַם כָּל חַעַם וְאִמּוֹ
וְחִי וְחַיָּה:
וְחִי שְׂמוֹ אֶל אֱלֹהִים
אֶתֶּם שֹׁפְטֵי מִלְכָּה וְחִי כְּתָב
בְּסִפְרוֹתָם לִפְנֵי חַיָּה
הַשֵּׁל שְׂמוֹ אֶל אֶת כָּל
חַעַם אִישׁ לְבִיתוֹ וְגַם
שְׂמוֹ חֶלֶד לְבִיתוֹ וְגַעַתָּה
וְלִכְרֵ עַמּוֹ חֶחֱוֹל אִשָּׁר
נִגְעָל לְחַיִּים בְּלִבָּם וְכִי
בְּלֹעַל אִמּוֹ מִחַיִּים עֵנִי
וְחִי וְחַיָּה וְלִכְרֵ אִשָּׁר
מִנְחָה וְחַיָּה בְּכַחַר שֵׁשׁ:

וְעַל נַחֲשֵׁה עֲמוֹנִי וְחֹזֶק
בְּיָשׁוּעַ עַד וְהָאֵמַר כֹּל
אִשָּׁה בְּיָשׁוּעַ אֶרְנָח בֵּית
לֵט בָּרוּת וּמַעֲבֵדָהּ וְהָאֵמַר
אֱלֹהִים נַחֲשֵׁה עֲמוֹנִי כִי
בָּזֹאת אֶכְרֵת לָכֶם בְּנִקְוֹר
לָכֶם כֹּל עֲוֹנוֹתָם וְשִׁמְתִּיהֶם
חֹרֶפֶת עַל כָּל יִשְׂרָאֵל כִּי
וְהָאֵמַר וְאַל חֹזֶק בְּיָשׁוּעַ
הָרָף לֹא שִׁבְעַת יָמִים כִּי
וּבְשִׁלְחָה מִלֵּאכִים בְּכָל
גְּבוּל יִשְׂרָאֵל וְאֵם אִיוֹן
מִשׁוּעַ אֲתוּנוּ עָלֵינוּ אֱלֹהֵי

על שגאל ה' ותגלה ויקח דוד וחסדו ויבכו המעבד
דמלחמה ויבדו חיים ומצאנו גל חללים ב
העדה הזאת נחבצ ונמזת חללית .

וַיִּבְאוּ הַמַּלְאָכִים גְּבֻעֹת ִי
שֶׁאֵל וַיְדַבֵּר הַדְּבָרִים בְּאָזְנוֹ
וְעַם וְשֶׁאֵל וְהָעָם אֵת
קוֹלָם וַיִּבְכּוּ וַיִּחַדּוּ שֶׁאֵל
בְּאַחֲרֵי הַבְּקָר מִדֶּחַשְׁדָּה
וַיֹּאמֶר שֶׁאֵל מִדֶּחַשְׁדָּה
בְּכֹחוֹס פְּרִיזָה אֵת דְּבָרוֹ
אֲנִי וְנִמְשִׁי וְנִצְלָה וְנִיחָה
אֱלֹהִים עַל שֶׁאֵל בְּשֵׁם
אֵת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְנִיחָה
אֲפֻמָּאֵר וְנִקְחָה עִמָּךְ בְּקָר
וְנִתְחַחֲוֹת שֶׁלֹּחַ בְּכָל לַיְלָה
יִשְׂרָאֵל בְּיַד הַמַּלְאָכִים ִי
לֵאמֹר אֲשֶׁל אֲנִי וְנִיחָה
שֶׁאֵל וְאַחֲרֵי שֶׁמֹּאֵל כָּח
וְעָשָׂה לְבָקָר וְחֵפֶל פְּחָד
וְהִנֵּה עַל הָעָם וְנִיחָה כְּאִשׁ
אֲחֵר וְנִפְקָדִים בְּבִיק וְנִיחָה
בְּנִי שֶׁרֵאֵל שֶׁלֹּחַ מֵאֵת
אֱלֹהִים וְאִשׁ וְהִנֵּה שֶׁלֹּחַ
אֱלֹהִים וְנִיחָה לְמַלְאָכִים
הַבָּאִים כָּח תֹּאמְרוֹת לְאִשׁ
וְנִיחָה לְעַד מִחֵר תִּהְיֶה
לְכֵם תִּשְׁעָה בָּחֵם וְנִיחָה
וַיִּבְאוּ הַמַּלְאָכִים וְנִיחָה
לְאִשׁ וְנִיחָה שֶׁלֹּחַ מֵאֵת
אֲנִי וְנִיחָה מִחֵר מֵאֵת
וְנִיחָה לְכֵם לְכֵם לְכֵם

וישמעוהו ג' קמלי' וגידדו לאגסו' עבדו ויהי כהן
כל העם ויהי בן ביתו ויהי כהן

ויהי יום ג' כל אבותינו ויחיה שמואל אביה שמו ג' וכל בתיב דכול בד דף חד ויהי ויהי
ויהי שמו ג' כל אבותינו ויחיה שמואל אביה שמו ג' וכל בתיב דכול בד דף חד ויהי ויהי

וַבֹּא שִׂישְׂרָאֵל בְּכָל שְׁתֵּים
וַיַּעֲקֹד חָדָשׁ אַחֲרֵי שְׂאוֹל
חֲלִילָה וּפְלִשְׁתִּים נֹאסְפִי
לְחִלָּה עַם יִשְׂרָאֵל
שְׁלֹשִׁים אֶלֶף רַכְבּוֹ שֵׁשֶׁת
אַלְפִים פָּרָשִׁים וְעַם בְּחֹל
אֲשֶׁר עַל שְׁפַת חֹם לְרֹב
וַיַּעֲלֶה וַיַּחֲטֵ כַּמֶּכֶּשׁ
קִדְמַת בֵּית אַוּוֹ וְאִישׁ
יִשְׂרָאֵל רָאוּ בְּעֵרְלוֹ
נָגַשׁ חָדָשׁ וַיַּחֲבִיאוּ
בְּמַעְרֹת וּבְחֻחוֹס וּבְסַלְעִים
וּבְצֻחוֹס וּבְכֹרוֹת וּבְעֵבְרִים
עָבְרוּ אֶת הַיַּרְדֵּן אֶרְצָה
וְגַלְעָד וְשְׂאוֹל עֹרְנוֹי
בְּגִלְגָּל וּכְלָה עַם חֲרָדוֹ
אַחֲרָיו וַיַּחֲלֵשׁ בַּעֲתֵי
וַיָּמָס לְמוֹעַד אֲשֶׁר שְׂמָאֵל
וּלְאַבְא שְׂמָאֵל חֲגִלָּה
וַיַּפֵּץ חָדָשׁ מֵעֵדֶי וַיֹּאמֶר
שְׂאוֹל הִגֵּשׁוּ אֵלַי חֲעֲלָה
וַיִּשְׁלַמְסוּ וַיַּעֲלֵה חֲעֲלָה
וַיַּחֲבִלֵהוּ לְחֲעֲלוֹתָ
חֲעֲלָה וַיַּחֲבֵשׂ שְׂמָאֵל בָּא
חֲעֲלָה שְׂאוֹל לְקִרְאָתוֹ
לְבָרְכֵהוּ וַיֹּאמֶר שְׂמָאֵל
מִה עָשִׂיתָ וַיֹּאמֶר שְׂאוֹל
כִּדְרֹאוֹתֵי כֹתַפֵּץ חָדָשׁ

ולא בא ג' ולא בא שמואל ולא בא בכי
ולא בא עליהם ט

בְּשֵׁשׁ מֵאוֹת אִישׁ וְאַחַח
בְּאַחַח טוֹב אַחֵר אִיבְכּוֹד
בְּפִינְחָס בּוֹעַל בְּתוֹרַת
בְּשֵׁל נִשְׂא אֶפְרַיִם וְדָעַם
לֹא יִהְיֶה בְּחֵלֶךְ וְיִנְתֵּן
וְכִן חֲמֵס בְּרוֹת אֲשֶׁר בָּקֵשׁ
יִנְתֵּן לְעַבְדֵּךְ מִצֶּבֶד יֵא
מִלְּשָׁתִים שׁוֹחֲסֵלֵי יֵי
מִחַעַבְרָמִיחַ וְשׁוֹחֲסֵלֵי
מִחַעַבְרָמִיחַ וְשֵׁם הָאֵחֵר
בּוֹצֵץ וְשֵׁם הָאֵחֵר סֶטֶד
הַשֵּׁן הָאֵחֵר מִצִּיץ מִצִּפּוֹ
מִדְּלִמְכָּשׁ וְהָאֵחֵר מִנֶּבֶל
מִדְּנֶבֶל
וְהָאֵמֶר וְהִנְתֵּן אֶל
חֲנַנִּי וְנִשְׂא כָּלֵו לְבָח
וְנִעְבְּרָה אֶל מִצֶּבֶד הָעֵרִילִים
הָאֵלֶּה אֵלֶּיךָ וְעֵשָׂה וְהָאֵלֶּה
לְנֹכַחֵי אֵין לִיתוֹד מִעֲצוֹד
לְחֹשֶׁן כֶּרֶב אֶלְמֵשֶׁט
וְהָאֵמֶר לֹא נִשְׂא כָּלֵו עֵשָׂה
כֹּל אֲשֶׁר בְּלִבְכֶּךָ וְהָאֵלֶּה
חֲנַנִּי עִמָּךְ בְּלִבְכֶּךָ
וְהָאֵמֶר וְהִנְתֵּן חֲנַנִּי
אֶנְחֵם עִבְדֶּיךָ אֶל הָאֲנָשִׁים
וְנִגְדֵנוּ אֶלְהֵם אִם כּוֹד
וְהָאֵמֶר אֶלְהֵנוּ מִן עֲדֵינָה
אֶלְכֶסוּ עֲמָדֵנוּ תַּחְתֵּנוּ

ידישע זון ובעל אשד יפעת אף אנש ודוא ישיקט
והאט מחזור ידישע

אשר עשה חישן עתה גדולה
הואת משראל גדולה
חיה יהאספל משעת
ראשו ארצה בר עס
אלהים עשה חיים חיה
חפיה חס את חיותו ולא
מת ¹ ועל שאר
מאחר פל שונים ופל שנים
חלילה מן מסו שאר לך
ומל וכה של ישראל ויהס
סל ככל אלהים כמו אב
ובכר עמו ואלהים ובמל
עובד ופל שנים ובכל
אשר פחדו וישוע ועש
חול ויהא את המלך ועל
אותו אר מר שמוה

¹ ויהי בן ישראל יתנו חס
ובל משראש שנים כח
שם הכירה מרוב ויש
חקטן מכל ויש אמת
שאר אלהים בת אחיעז
יש שר צבא אלהים
גדולה שאר וקו שאר
שאר ויהא אב אב
אבא ¹ ויהי
חקטן חס חסיה שפל שנים
כל ימי שאר ויהא שאר

ובבני ד' ושאול לבד וגם כל היהודים ויחלקום
בגדילות ויבחרו יחידה *

כל מידיא אל כל ואל כל בר מן | על כל ועל כל כי יספנו על כל מינינו ועל כל הטוב ושמאיתא אהר
כי כלתה חרעך אל אדענו וימלך ויחד בחברון מלך.

וְהָיָה שְׂאוֹל אֶת עַמְלֵק לֵט
מִחוּלָה בְּאֶבֶן שֹׁר אֲשֶׁר
עַל פְּנֵי מִצְרַיִם וְהִתְפָּשִׂיתָ
אֶת מֶלֶךְ עַמְלֵק חַוּוֹת
כִּלְחָם הַחֲרוֹם לְפִיחָרֶב
וְהַחֲמִל שְׂאוֹל וְהָעָם עַל
אֶבֶן עַל מוֹטֵב הַצֹּאן
וְהִבְקִרוּ הַמִּשְׁנֶה וְעַל
הַכְרוֹם וְעַל כָּל הַטֹּב
וְלֹא אָבֹה הַחֲרוֹם וְכָל
הַמֶּלֶךְ אֶבֶן מִבְּזֹה וְנִמְסָה
אֶתֶּה הַחֲרוֹם

וְהָיָה בְּרִיחוֹת אֶל שְׂמוּאֵל
לֵאמֹר נִחַמְתִּי מִחַמְלֵת
אֶת שְׂאוֹל לְמִלֵּךְ בְּיָשָׁב
מֵאַחֲרוֹתָיִם דָּבָר לֹא
הָיָה וְיָחַל לְשִׁמּוֹאֵל
וְיָעֵק אֶל לִיחָה בְּלִיחָה
וְיִשָּׁכֵם שְׂמוּאֵל לְקִרְיָת
שְׂאוֹל בְּבֶקֶר וְעַל שְׂמוּאֵל
לֵאמֹר בָּא שְׂאוֹל חֲמוֹמָה
וְהָיָה מִצֵּב לִי יָד וְיָסִיד
וְעָבַר וְהָיָה הַגִּלְגָל וְהָיָה
שְׂמוּאֵל אֶל שְׂאוֹל וְהָיָה
לִשְׂאוֹל בְּרִיחָה אֶתֶּה
לִיחָה הַקֹּמֶת אֶת דָּבָר
וְהָיָה וְהָיָה שְׂמוּאֵל לִיחָה

קול־הצֹאן־הזה־בְּאֶזְנוֹתֵי־קוֹל־
 הַבָּקָר־אֲשֶׁר־אֵנִי־שֹׁמֵעַ
 וְהָאֵמֶר־שֶׁאֵין־לִי־מַעֲמִידִקָּדֹד
 הַבְּנֵי־אִים־אֲשֶׁר־חֲמִידֵי־הָעַם
 עָלַי־מוֹטֵב־הֵצֵאוּ־וְהַבָּקָר־
 לִמְעַן־וְכִי־לִזְנוּחַ־אֱלֹהֵי־
 וְאֶת־חֵיתֵי־הַחֲרָמִים־

וְהָאֵמֶר־שֶׁמוֹאֵל־אֵל־שֶׁאֵין־
 חֶרֶף־וְאֶצְרִיחַ־לָּךְ־אֶת־אֲשֶׁר־
 דִּבֶּר־וְחֹתֶה־אֵלַי־חֶדְוָה־
 וְהָאֵמֶר־לֹא־דִבֶּר־

וְהָאֵמֶר־שֶׁמוֹאֵל־חֶלֶל־
 אֶסְקִטֹּ אֶתְּךָ־בְּשִׁנְיָךְ־
 רֹאשׁ־שִׁבְטִי־יִשְׂרָאֵל־אֶתְּךָ־
 וְחִשְׁחֶה־וְזִנוּחַ־לְמִידֶךָ־עַל־
 יִשְׂרָאֵל־וְיִשְׁלַחֶךָ־וְזִנוּחַ־
 בְּדֶרֶךְ־וְהָאֵמֶר־לָּךְ־וְזִנוּחַ־מִתְּךָ־
 אֶתְּךָ־חֲטָאִים־אֶתְּךָ־עַמְלִיק־
 וְנִלְחַמְתָּ־בּוֹ־עַל־כִּלְתָּם־
 אֲתָם־וְלָמַח־לֹא־שָׁמַעְתָּ־
 בְּקוֹל־וְזִנוּחַ־וְתַעֲטֵא־אֵל־
 חֶשֶׁל־לְךָ־וְתַעֲשֵׂה־חֶרֶף־בְּעֵינֵי־
 וְזִנוּחַ־

וְהָאֵמֶר־
 שֶׁאֵין־אֵל־שֶׁמוֹאֵל־אֲשֶׁר־
 שָׁמַעְתָּ־בְּקוֹל־וְזִנוּחַ־אֵל־
 בְּדֶרֶךְ־אֲשֶׁר־שָׁלַחְתָּ־וְזִנוּחַ־
 וְאֵבִיא־אֶת־אֲנִי־מִלְךְ־עַמְלִיק־

וְיָא יוֹנִיד וְ בַסּוֹף תִּבְנוֹת אֵל תַּחֲנוּי אֵל תַּעֲבֵר • וְיִאמְרוּ לוֹ מִשּׁוֹד דְּגִלּוֹ וּבִגְדוֹ דְּחַבְעָה וְיִאמְרוּ שְׂמִיכְחוֹ
וּבִגְדוֹ יִרְבֵּעַ וְאֵת אֲמִצִּיזוֹ וְיִגְזוּדוֹ דְּמִלְךְ אִתּוֹ כִּי נִכְחוּ וְצִיגוֹ וְעִמְצִידוֹ דְּשִׁלּוֹן •

וְאֵת עַמְלֵק הִחְרַמְתִּי מִיִּשְׂרָאֵל
וְעַם מִדְיָן לֹא יֵאָזְבוּ וְקָרָה
רָאשֵׁי הַחֲרָס לְזִבְחֵי לַיהוָה
אֶל־הַיָּד בְּגִלְגָל
וְהָאֵמֶר שְׂמוּאֵל הַחֹפֶץ
לַיהוָה בְּעֻלּוֹת וּבְחֹסֶם יָד
כִּשְׁמֵעַ בְּקוֹל יְהוָה הֵנָּה
שָׁמַעְנוּ בְּטוֹב לְהִקְשֹׁב
מִחֲלֵב אִילֹסִים מִחֲטָאת
קֶסֶם מִיּוֹאָז וְתַרְפִּים
חֶפְצֵי יָד מֵאֶסֶת אֶת
דְּבַר יְהוָה וּמֵאֶסֶם מִמֶּלֶךְ
וְהָאֵמֶר שְׂמוּאֵל אֵל
שְׂמוּאֵל חֲטָאתוֹ בִּישְׁבָּתוֹ
אֶת־פְּרוֹתָיו וְאֶת־דְּבָרֵי
מִיּוֹרָתוֹ אֶת־חֶסֶם וְאֶשְׁמַע
בְּקוֹלִי וְעַתָּה שְׂאֵנָא אֶת
חֲטָאתוֹ וְשׁוֹב עִמּוֹ יֵי
וְאֶשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה וְהָאֵמֶר
שְׂמוּאֵל אֵל שְׂמוּאֵל לֹא
אֲשׁוּב עִמָּךְ כִּי מֵאֶסֶת
אֶת־דְּבַר יְהוָה וּמֵאֶסֶם
יְהוָה מִתּוֹת מֶלֶךְ עַל
יִשְׂרָאֵל וְהִסֵּב
שְׂמוּאֵל לִלְכֶת וַחֲזָק בְּנֶפֶשׁ
מִעִלּוֹ וַיִּקְרַע
וְהָאֵמֶר אֵלֹהֵי שְׂמוּאֵל
קָדַע יְהוָה אֶת־מַמְלְכוֹת

יִשְׂרָאֵל מִעֵלְיָה חֹסֶם וְעַתָּה
לְרֹעַ כְּטוֹב מִמֶּךָ
וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל לֹא
וְשָׁקְרוּל אֶנְחִים כִּי לֹא
אִדָּם הוּא לְהִנָּחֵם וְהָאֵמֶר
חֲטָאתוֹ עַתָּה כְּכַדְנִי נָא
נְגִיד וְקָנִי עִמּוֹ וְנִגְדִי יִשְׂרָאֵל
וְשׁוֹב עִמּוֹ וְהִשְׁתַּחֲוִיתִי
לַיהוָה אֶל־הַיָּד וְשׁוֹב
שְׂמוּאֵל אַחֲרֵי שְׂמוּאֵל
וְהִשְׁתַּחֲוִיתִי שְׂמוּאֵל לַיהוָה
וְהָאֵמֶר שְׂמוּאֵל חֲטָאתוֹ
אֶל־אֶת־אֲגַגְמִלְךָ עַמְלֵק
וְהִלֵּךְ אֵלֹהֵי אֲגַג מִעֲדָנָת
וְהָאֵמֶר אֲגַג אֶכּוֹ סֶרֶם
חֲמִיתִי וְהָאֵמֶר שְׂמוּאֵל
כִּי אֲשֶׁר שָׁבַלְתִּי נָשִׁים חֲרָפָה
כֹּתֵשׁ בְּלִמְשִׁים אֶמֶךְ
וְשָׁסַף שְׂמוּאֵל אֶת־אֲגַג
לְפָנֶי יְהוָה בְּגִלְגָל
וְהִלֵּךְ שְׂמוּאֵל חֲרָמְתִּי
וְשְׂמוּאֵל עָלָה אֶל־בֵּיתוֹ וְגִיעַת
שְׂמוּאֵל אֶסֶף שְׂמוּאֵל
לְרֹאשֵׁי אֶת־שְׂמוּאֵל עֲדִים
מוֹתוֹ בִּיהֶתֶם אֶבֶל שְׂמוּאֵל
אֶל־שְׂמוּאֵל וְיְהוָה נָחֵם כִּי
חֲמִלְךָ אֶת־שְׂמוּאֵל עַל
יִשְׂרָאֵל

וְהָאֵמֶר יְהוָה אֵל שְׂמוּאֵל
עַד־מָתַן אֶת־מִתָּאֵבֶל אֵל
שְׂמוּאֵל וְאֶת־מִתָּאֵבֶל מִמֶּלֶךְ
עַל־יִשְׂרָאֵל מִלֵּא קֶדֶם
שְׂמוּאֵל אֶשְׁלַח אֶל־
וְשׁוֹבֵתִי חֲרָמְתִּי מִיּוֹרָתוֹ
כְּכַדְנִי מִלֵּךְ וְהָאֵמֶר יֵי
שְׂמוּאֵל אֵלֹהֵי אֵלֹהֵי שְׁמַע
שְׂמוּאֵל וְהִכְדִּנִּי וְהָאֵמֶר
יְהוָה עַל־לִבְּךָ תִּקַּח
בִּיהֶתֶם מִתָּאֵבֶל לְזִבְחֵי לַיהוָה
כִּי אֶת־יְקָרְאֶתִי לְרֹשׁוֹ יֵי
בִּיהֶתֶם אֲנִי אֵלֹהֵי עַל־אֶת
אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה וּמִשְׁחַתֵּל
אֶת־אֲשֶׁר אֵמֶר אֵלֹהֵי עַשׂ
שְׂמוּאֵל אֶת־אֲשֶׁר דְּבַר
יְהוָה וּמִכָּאֵתִי לְחֶסֶם וְחִדְדִי
זָקַנְתִּי עִירָה קֶדֶם אֵלֹהֵי
וְהָאֵמֶר שְׁלֹם בְּיָאֵב וְהָאֵמֶר
שְׁלֹם לְזִבְחֵי לַיהוָה כִּי אֶת־
חֲתָקִי שְׁוֹבֵתִי אֶת־מִתָּאֵבֶל
וְחִדְדִי אֶת־יְשׁוּאָה אֶת־בְּנֵי
וְהִקְרָא לְחֶסֶם לְזִבְחֵי לַיהוָה
כִּי אֶסֶף מִתָּאֵבֶל אֶת־אֵלֹהֵי
וְהָאֵמֶר אֵלֹהֵי נְגִיד יְהוָה יֵי
מִשְׁחַתֵּל וְהָאֵמֶר
יְהוָה אֵלֹהֵי שְׂמוּאֵל אֶת־בְּנֵי
אֶל־מִתָּאֵבֶל וְהָאֵמֶר קֶדֶם

ממלכות 4 וסמכות דריגות בראשית
הרגשות יורעאל 3 וכל יורעאל 3

וחמין 1 ויאמר שמואל וחמין לשדי אל תאמר
מעצמות 2 וידי אלהי אגג וחמין 3 בתי מל 3

ממלך 1 ויאמר טוב ילדי חמין וחמין שני
יעזר ממלך 3

לבוש ז' מל בנציה ושליין דשדשים וחינא לבוש ז'
שכד ז' חס ויגספי שכד בז אסד בארצות ז'

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת שְׁאֵל
וּבְעֵת תִּירוּחֲדָעָה מֵאֵת
יְהוָה וְהָאִמְרוּ עַבְדֵּי שְׁאֵל
אֵלֹהֵי הַנְּחֻמָּה וְהַנְּחֻמָּה
עַתָּה מִבְּעֵת קִיָּא מִדְּנָא
אֲדַנְנוּ עַבְדֵּיךָ לִפְנֶיךָ יי
וּבְקִשׁוֹ אִישׁ שִׁדְעָה מִנָּנוּ
כִּבְנוֹת וְהָיָה כִּבְנוֹת עַלְדָּה
וְהַנְּחֻמָּה אֵלֹהִים כִּדְעָה וְנָנוּ
בְּדָוָה וְטוֹב לָהֶם 1
וְהָאִמְרוּ שְׁאֵל אֵל עַבְדֵּי
רֵאשִׁית לֹא אִישׁ מִטוֹב
לִנְנוּ וְהָיָה אֵתֶם אֱלֹהֵינוּ
אֶחָד מִהַנְּחֻמָּה וְהָאִמְרוּ
רֵאשִׁית בְּנוֹ לִשְׁבוּת חֲלָמָה
יִדְעָנוּ וְנִבְנוֹת חֲלָמָה וְאִישׁ
מִלְחָמָה וְנִבְנוֹת דְּבָרוֹת
תִּאֲרִיחֵנוּ עֲמִיחֵנוּ שְׁלָח
שְׁאֵל מִלְּאִמֵּס אֱלֹהֵינוּ
וְהָאִמְרוּ שְׁלָח אֱלֹהֵינוּ
דְּדָבָר אֶשְׁרֵנוּ בְּעָא וְהָיָה
יִשְׁחָמוּר לֶחֶם וְנִבְנוֹת
וְגִיָּעִים אֶחָד וְשְׁלָח
בִּידְדָבָר בְּעָא שְׁאֵל
וְהָאִמְרוּ דִּלְאֵל שְׁאֵל וְהָיָה
לִפְנֵינוּ וְהָיָה כִּבְנוֹת מִדְּנָא
לִנְשָׁא כִּבְנוֹת וְשְׁלָח יי
שְׁאֵל אֱלֹהֵינוּ לִאֲמַר

וַאֲמַרְיָהוּהָ קוֹם מִשֹּׁחַח
כִּי זֶה הוּא אֲנִי קֹחַ שְׂמוֹאל
אֶתְקַדֵּשׁ הַשֵּׁם הַזֶּה שֶׁ
אַתָּה בְּקָדַשׁ אִתּוֹ וְתִגְדֹּל
הַחֲמִיחָה אֶל־בֵּית מִחִים
הַזֶּה וְאֶמְעַל וְנִקְס יֵי
שְׂמוֹאל וְלֹד הָרַמְתָּה

1
 מעבדנא דדוד לפני סממא
 חו בשעני ותתה בחותת רוח
 אל אלוים אל שא אל ודקח
 דוד את חכסר ונגן בידו
 ורוח לשא אל וטוב לו
 וקרה מעליו רוח חרעה

וַיֹּאסֹפוּ פְּלִשְׁתִּים אֶת־
מַחֲנֵיהֶם לַמִּלְחָמָה וַיֹּאסֹפוּ
שָׁבָה אֲשֶׁר לַיהוָה וַיַּחֲנוּ
בְּיֹשֻׁבְהוּ בְּיוֹעֵקָה בְּאַפִּס
הַמִּים וַיִּשְׁאֲלוּ אוֹשֵׁרָאֵל
נֹאסֹפוּ וַיַּחֲנוּ בְּעַמְקֵי הָאָדָמָה
וַיַּעֲבֹדוּ לַחֲמָה לַקְּדָתָא
פְּלִשְׁתִּים וּפְלִשְׁתִּים עַמּוּס
אֶל־הַחֲרָמוֹת וַיִּשְׂרָאֵל
עַמּוּס אֶל־הַחֲרָמוֹת
וַיַּחֲנוּ אֶבְיָתָר וַיַּעֲזֵא אִישׁ
הַבָּנִים מִמַּחֲנֵי פְלִשְׁתִּים
בְּלִית שְׂקוֹ מִגֵּת גִּבּוֹר שֵׁשׁ
אֲמֹת חֲרָת וְכִבְעֵי נְחֹשֶׁת
עַל־אֲשֹׁרֵי שִׁרְיוֹן קֶשֶׁשׁ
הָאֵל לְבוֹשׁ מִשְׁקַל־שִׁרְיוֹן
חֲמִשָּׁת־אֲלָפִים שְׁקָלִים
נְחֹשֶׁת וְנִמְצָחַת נְחֹשֶׁת
עַל־גִּלְחָן וּמִדְּחָן נְחֹשֶׁת
בְּחֻכְתָּם וַיַּחֲנוּ חֲמֵי וְכַמּוֹר
אַרְגִּים וְלִחְתֵּי חֲמֵי וְשֵׁשׁ

וְגִבּוֹר יָד וַיַּעַן אֶחָד מֵהַנְּעֻלִים וְאֶבְרָם מֵמַסֵּךְ
מִקֵּץ הַחֹדֶשׁ עָלוּ וְגִבּוֹר כ

וַיִּקְרָא יְהוָה וְכִמְעָדוֹן טְבוּיָא שְׁלֹחַן שְׁלֹחַן פְּלִשְׁתִּינָא
גְּדִמְזִי דְמִלְכָּא וְלֹאֲחִידוֹן חֲמִידָא וְכִסְפָּא כ

מחזיקים א ודקדק שמעלה ויהי שאל עלן וישאל מה

שלוה זה מל מן דומה חזקת וזוא מדבר ודומה דעס
וגל חזקת מחזקת יגיד עליו דעס כ

וּפְלִשְׁתִּים מֵעֶרְכָּה לְקִרְיַת
מֵעֶרְכָּה וּמִשֵּׁי דָוִד אֶת
הַבָּלִים מֵעָלוּ עָלָיו שׁוֹמֵר
הַבָּלִים מִדָּוִד הַמֵּעֶרְכָּה וְהָאֵל
יִשְׂרָאֵל לֹא חָזָו לְשָׁלוֹם
וְהָיָה מִדְּבַר עַמּוֹ וְהָיָה
אִישׁ חֲפֵז עוֹלָה גְּלוּת
חֲפֵז שְׁמוֹ מֵעַל
מִמַּעֲוֹת פְּלִשְׁתִּים וְהָיָה
בְּדִבְרֵים תָּאֵלָה וְיִשְׁמַע
דָּוִד וְכָל אִישׁ יִשְׂרָאֵל
בְּרֹאֲתָם אֶת חֹדֶם אִישׁ וְהָיָה
מִפְּנֵי וְהָיָה אִישׁ אֶת אִישׁ
אִישׁ יִשְׂרָאֵל חֲרָאֲתָם
הָאִישׁ הָעֹלָה חֹדֶם
לְחָרָף אֶת יִשְׂרָאֵל עַל
וְחֹדֶם הָאִישׁ אֲשֶׁר וְכָפֹר
יַעֲשֶׂה וְחֹדֶם עֲשֶׂה וְכָפֹר
וְאֶת בֵּית הַמִּדְּוָה וְאֶת בֵּית
אָבִיו וְעֵשֶׂה חֲפֵז
יִשְׂרָאֵל
וְהָיָה דָּוִד אֶל הָאֲנָשִׁים
הַעֲמִידִים עִמּוֹ לֵאמֹר כִּי
יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר וְכָפֹר
חֲפֵז שְׁמוֹ חֲפֵז חֲסִיד חֲפֵז
מֵעַל יִשְׂרָאֵל כִּי מִי חֲפֵז
הָעֹלָה חֲפֵז חֲפֵז מַעֲרִית
אֶת הַיָּמִים חֲפֵז וְהָיָה

וַיֹּאמְרוּ שׁוּ לְדָוִד בֶּן־נָח
נָא לֹא־חֹרֵב אִיפֹת חֶק־לֹא
הָיָה וְעַשְׂרֵה לַחֵם הָיָה
וְחֶרֶץ־חֲמָטָה לֹא־חֹרֵב
וְאַתָּה עֲשֵׂת חֶרֶץ חֲלָב
הָאֱלֹהִים תִּבְּרָא לִשְׂרָתָאֲךָ
וְאַתָּה אֲחִיב תִּפְקֹד לִשְׁלֹם
וְאַתָּה עֲרַבְתָּם תִּקַּח וְשִׂיאֹךְ
וְחֶמֶד וְכֹל־אֲשֵׁי־שְׂרָאֵל
בְּעֵמֶק הָאֱלֹהִים נִלְחָמִים עִם
כָּל־שִׂתִּים
וַיֵּשְׁבֶם דָּוִד בְּבֶקֶר וְחִטֵּשׁ
אֶת־הַצֹּאן עַל־שִׁמְרֵי וְשִׂיא
וְלֵד־בָּאֶשֶׁר צִמְדוּ וְשִׂיא
תִּבְּרָא חֲמָטָה וְחֶרֶץ וְחֶמֶד
חִיָּצָא אֶל־חֲמָטָה וְחֶרֶץ
בְּמִלְחָמָה וְחֶמֶד וְשִׂיאֵי־שְׂרָאֵל

יגפרתו. ויחי איש אחד ודוד בן איש וירבעם נ
וחד אפרותים ושמחאי אלו מלך נ

ואת בתי ב' ואת בתי וס' ל' לבית להעביר
איש את בנו ואת בתו פ

נשטות ב ועל נשטות ב נשטות ענין
בנשטות ב

נשטות ב כח סוד ודאגות נשטות כח לא נשטות
מענין ב חס ונעמה ויין זכ את דאגות

יש אלהים ב ויזע כל דאגות אק יט
אלהים שפטים ב

העם כדבר הנה לאמר פה
ועשה לאיש אשר נבני
ושמע אלו אב אחי העול
כדבר אל האנשים ויחר
אף אלו אב כדבר ויאמר
למה יחד נרדת עליו נשטות
מעט הענין ההוא כדבר
אני ידעתי את דברי ואת
רע לבבך למען ראות
הפליח מה נרדת ויאמר
הודמה עשיתי עתה תלוא
דבר הוא ויסב מאצלו
מול אחר ויאמר כדבר
היה ויטעו העם דבר
כדבר הראשון וישמעו
הדברים אשר דבר הוד
ונדו לפני שאול ויסקחו
ויאמר הוד אל שאול
אלו ללב אדם עליו
עבד הוד ונלחם עם
הפלשתים הוד ויאמר
שאול אלו ללב ויטעו
ללכת אל הפלשתים הוד
ללחם עמו כדבר ואתה
והוא איש מלחמה מנעמו
ויאמר הוד אלי
שאול רעה הנה עבדך
לאבן בעצא ובא דאגות

ואת הוד ונשאשה כ
מחצית הוד ונשאשה
והפליח הוד עליו מפרו וקס
על ויחזקתו בוקט והפליח
והמיתו ונשאשה את הוד ונשאשה
הדב חכה עבדך ויחזק
הפלשתים העל חזק
כאחר מחס כ חרף מערב
אלהים חס ויאמר
הוד ויחזק אשר חזק מע
האר ומכד חזק חזק ויחזק
מחזק הפלשתים חזק
ויאמר שאול אל
הוד לך ויחזק ויחזק עמך
וילבש שאול את הוד
מחזק ונענו קובע נחשת
על ראשו וילבש אתו
שריון ויחזק הוד את חזק
מעל למחזק ויאל ללכת
כ לאנסה ויאמר הוד
אל שאול לא אבכל
ללכת באלה כ לאנסתי
והסר הוד מעליו ויחזק
מקלו בידו ויחזק לו חמשה
חליו אבנים מן החזק
וישם אתם בכלי חרע
אשר לו ובכל קוט וקלע
כידו וישם אל הפלשתים

וילך הפלשתים ללחמה
אל הוד ויחזק נשא
הענין לפניו ויבט הפלשתים
ויראה את הוד ויבטו
כידה נער וארמנו עם
יפת מראה ויאמר הפלשתים
אל הוד חזק אנו כ
אתה בא אלנו במקלות
ויקלל הפלשתים את
הוד כאל הוד ויאמר
הפלשתים אל הוד לכה
אלו ואתנה את בשרך
לעוף השמים ולבהמת
השדה ויאמר
הוד אל הפלשתים אתה
בא אלנו כחרב וכחנית
ובכידו ואנו כאלו
כשם ויחזק עבדות אלו
מערכות ישראל אשר
חכמה חס חזק ויסגר
והוד כדבר ויחזק ויחזק
את ראשך מעליו ויחזק
פגמ מחזק פלשתים חס
הנה לעוף השמים ולחית
הארץ ויחזק עיניו ויחזק
כיש אלהים לישראל
וידע עיניו ויחזק חזק
לא כחרב וכחנית ויחזק

ויחזק ב חס ויאמר הוד דרשות
אנו ויחזק כח חזק כח חזק כח

ויחזק ב חס ויאמר הוד דרשות
אנו ויחזק כח חזק כח חזק כח

קדש ליהוה

לא ימנע

ביום חמשה י"ז

五
七
十
十
十

١٠١

6

1.
 2.
 3.
 4.
 5.

i
ll
l

בעי

כ"ו
כ"א
כ"ב

ב' ע"פ

५५

כ"ה

99-
4
78

三

ॐ

ואחבוק ג' וכל עבדיו אהבוק מישאים אהבוק
על כן עלמות אהבוק :

מן דאטש דיפערנציע ווירט ככלתו לדיבר אל שאול וועטן בר מזב יחונת עבדים מעיניו נאמן ויחד
ככלתו עד סופה דיפערנציע דלוחתו יחונת בר מזב חד וועטן וידיבר שאול נ דברו ח חס ולא חלבו בני
ויחד דוד אע ויחד חקר ויחלל דברו וזו אלה כ

五

757

1.

44

iii

5.

ii

775

5.

צנינות

2995

4:

١٥٦

501

4.

צח

עמוד
ז

உக

iii

כח
לו

;

;

בנימל
ז

5

בני

子

On

14370

24

27

הנה לי א. ויגמרו לי חילוקי גמרי אודות הנתי
למנוס.

אחד ב' ביום לשון ואני מלכות דודים
אורח אתכם בד אלה

מִמֶּנִּי אֶתְּחַדְּבֶרְסֵיךָ אִין
וְאֶתְּוֹשֶׁבַע עוֹד דְּוֹדֵי אִמִּי

וְיָדְעוּ עַבְדֵי אֲבוֹתָיִם כִּי מִצְוָתוֹ

חַוָּת עֲנִידוֹת אֶמֶר אֶל־יְדֵעַ

חיה וחינו ונפשנו בך רפאנו

בִּיעוּבָיו חֲמֹתָ וְאַמְרֵי חֲתָתוֹ

אֶל־דָּוִד מִחֶת־אֶמֶר נַפְשִׁי

וְאֵלֶּיךָ יִשְׁתָּחֲוּ וְיִשְׁתַּחֲוּ אֵלֶיךָ

חֹדֶשׁ מִחֶרֶד וְאַנְכִי יָשַׁב בְּאֶשֶׁן

עֲסִימָלֶךְ לְאִמּוֹ וְשִׁלְחָנִי

וְנִסְתַּרְתִּי בִשְׂדֵה עֵד חֶרֶב

אֲבִיָּוָה אֲמִרָה נִשְׁאַל דָּוִד

נשאל ממנו הוה להוין

בית לחם עזרו בויבח חזקתם

שם לבד וזה שפירש אס
הוא אמר מור מור מור

וְאֵסָחֲרָה וְחֲרָה לֹוּ חֶעֱמִי

כִּלְתֶּם חֲדָעָה מֵעֲמֹוֹעֵשׂוֹת

חֲסִיד עַל עַבְדֶּךָ כִּי בִבְרִית
נָתַתָּ מִלִּפְנֵי אֱלֹהֶיךָ אֶת אֲבִיךָ

וְאִם יִשְׁמַע עוֹן חַמּוֹתָיו

אֶתְּחַוֶּה אֶתְּ אֲבִיךָ לְמַחֲזֹזָה

תָּבוֹאֵנִי:

וְהָאֵלֹהִים יִשְׁמְרוּ אֶת־כָּל־אֲשֶׁר־יִשְׁמְרוּ
בְּאֵזְרָאֵלֵינוּ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ - عَزَّ وَجَلَّ

וַיֹּאמֶר יְהוָה וַיֵּשֶׁב בִּי שֶׁן וְחִבְרֹן וְאֵם יֵשׁ
דָּבָר וְדוּדָה

מקדח ב' כ' לא ידד נגעה בנו ולא דבר שאול
כל חסדו דבורהו

היץ ב' חס' ויאמר לנעריו ויאמרו אליו היין לבדי .
גם תאמר גם חיות ב' ויבדו שטור וידעו ממחרת .

כי נעצב אל דודי לחן בורח וחד נעצב חמליך
על בנ .

וְהָיָה לְךָ אֶת הַכֹּהֵן
בְּיוֹם הַקִּדְשׁ וְלֹא יִהְיֶה
עִמָּךְ בְּיוֹם הַקִּדְשׁ וְלֹא
יִהְיֶה עִמָּךְ בְּיוֹם הַקִּדְשׁ

וַיֹּאמֶר שְׂאֵל אֶל יְהוֹנָתָן
בְּנוֹ מִדָּוִד לֵאמֹר כִּי שָׁאוּל
גָּסִתְמוּר לְגַם יְהוֹשֻׁעַ אֶל הַחֵטֶס
וַיֵּשׁ יְהוֹנָתָן אֶת שְׂאֵל
נִשְׁאֵל נִשְׁאֵל דָּוִד מֵעַמְּךָ
עַד כִּיתָ לְחֵטֶס וַיֹּאמֶר שְׁלֹחֶנִי
לְאַבְנֵי זָבָח מִשְׁפָּחָה לְנֹכַח
בְּעֵד וְהָיָה עֹנֶה לְלִי אֲחִי
וַעֲתָה אֶסְמַע אֹתוֹ חֹן
בְּעֵינֶיךָ אֶמְלִיטָה נָא יְיָ
וְאֶרְאֶה אֶת אֲחִי עַל כֵּן
לֵאמֹר אֵל שְׁלֹחֵךְ חֲמִלָה
וְחֶרֶף אֶף שְׂאֵל
מִיְּהוֹנָתָן וַיֹּאמֶר לוֹ בֶּן
נְעוּת חֲמִידָהּ חֲלֹא
יְדֹעְתָּ מִדְּבַחֵר אֶתְּהָ לְבָד
יֵשׁוּ לְבִשְׁתְּךָ לְבִשְׁתִּי
עֲזוּת אֶמְךָ כִּי כָל חַיִּמָּס
אֲשֶׁר בָּהוּ שִׁוְחוֹ עַל־
דְּאֻלְמָה לֹא תִבּוֹן אֶתְּהָ
וּמִלְכִּיתְּ בְּעֵתָה שְׁלֹחֶךָ

מלכותך ד' כי כל הימים שבת מישור שבת
בעל מדינות וחקימותי את *

אֶתְּאֵלֶיךָ בְּדִמְיוֹת קוֹנֵי
 וַיֵּצֵא וַיְהוֹנֶתוּ אֶתְּ
 שְׂאֵל אֲבוֹתָיִם אֶלֶּי
 לְמַד חֲכָמִת מִן עֲשֵׂה הַיָּסֵד
 שְׂאֵל אֶת חֲכָמִת עֲלֵי
 לְחַבְתּוֹ וַיֵּרַע וַיְהוֹנֶתוּ בִּי
 כִּלְהֵי הַיָּמִים עַם אֲבוֹתֵי חֲכָמִת
 אֶת הַדָּוָר וַיִּקַּס
 וַיְהוֹנֶתוּ מִעַם שְׂלֹחַן פִּתְחֵי
 אֶפְרָיִם אֲבָל בְּיוֹם חֲדָשׁ
 הִשְׁמִי לָחֶם בִּי נִעְעַב אֶל
 הָדָר בִּי הִכְלָמוֹ אֲבוֹתֵי

וַיִּחַד בְּבִקְרוֹתָא דִּי
יְהוֹנָתָן חֲשִׁידָה לְמוֹעֵד
דְּדָוִיד נַעַר קָטָן עִמּוּ וַיֹּאמֶר
לְנַעֲרָהּ צִמְצָא נָא אֶת
חֲצִיצִית אֲשֶׁר אֲנִי מוֹרֵחַ
תַּעֲבִירָן וְהוּא אֶתְּחַצֵּי
לְחֻבְרֹת וְיָבֵא הַנַּעַל עַד
מְקוֹם חֲצִי אֲשֶׁר יִרְהַ
יְהוֹנָתָן וַיִּקְרָא יְהוֹנָתָן אַחֵת
הַנַּעֲרָה וַיֹּאמֶר תִּקְרָא חֲצִי
מִמֶּנּוּ וְהָאֵת יִקְרָא יְהוֹנָתָן
אַחֲרֵי הַנַּעַר מִתְּחִיל חֲשִׁידָה
אֶתְעַבֵּד וּדְלִיט נַעַר
יְהוֹנָתָן אֶת חֲצִי וְיָבֵא
אֶל אֲבוֹתָיו וְחִמְצָה לְאַסְעָה
מֵאוֹמֶה אֶת יְהוֹנָתָן וְדָוִד

ולא אכל ד' ויחס ידוניתו ויבא אחאב איל
ביתו וזר ומוח ואכל פתי לבדי .

יִדְעוּ אֶת הַדָּבָר וַיִּחַזְקוּ
 וַיִּזְדַּקְוּ אֶת פִּלְיוֹ אֶל חֶנֶךְ
 אֲשֶׁר לוֹ וַיֹּאמֶר לֵךְ
 הִבֵּי אֶת עֲדֵי חֶנֶךְ בֵּא
 וְהִירָקֶם מֵאֶצֶל חֲנֹב
 וַיִּפֹּל לִפְנֵי אֶרְצָהוּשׁ
 וַיִּשְׁתַּחוּ שֶׁלֹּשׁ פַּעַמִּים
 וַיִּשְׁקֹב אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ
 וַיִּכְבְּדוּ אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ עַד
 הַיָּרֵךְ הַיְּמִינִי וַיֹּאמֶר וַיִּחַזְקוּ
 לְהִירֵךְ לֵךְ לְשָׁלוֹם אֲשֶׁר
 מִשְׁפָּעֶנִי שִׁעֲנֵנִי אֲנֹחֵי בָשָׂם
 וַיִּחַד לֵאמֹר וַיִּחַד וַיִּחַד
 בֵּימִי וּבֵינֶךָ וּבֵימִי וּבֵימִי
 וְרֵעֶךָ עַד עַד לְדָם׃

וּמִקֶּס וּמִלֶּךְ וּחֻזְנֵתוֹ כֵּא
חֵשֶׁר וְיִבְלֵא דָּוִד נִטָּה אֶל
אֲחִימֶלֶךְ חֲכָחוּ וַיַּחֲדֹד
אֲחִימֶלֶךְ לִקְרֹאת דָּוִד
וַיֹּאמֶר לוֹ מִדָּוִעַ אֵתָּה
לְבַדָּהּ וְאִישׁ אִחִי אֶפְרָיִם
וַיֹּאמֶר דָּוִד לְאֲחִימֶלֶךְ
חֲכָחוּ חֲמֶלֶךְ צִנֹּר דָּבִיר
וַיֹּאמֶר אֵלָיו אִישׁ אֶל־דָּוִעַ
מֵאֲמֹתָ אֵת חֲדָבֶר אֲשֶׁר
אֶנְכִּי שָׁלַחְךָ וְאֲשֶׁר צִוִּיתְךָ
וְאֵת חֲנָנִי מִדָּוִעַ אֵל

ויאת חנערים ג. יודיעני חכו לפי חשב וחבירה נ

מקום פלג אלמנעיה
מחיש תחת סדק חמש
לחם תגד ביד או חמץ
תלעו תפוח את דוד ואמר
אזל לחם חל אל תחת סד
פאם לחם קדש לש אס
בשמהו המערים אף מאשה
וגש דוד את תפוח והאמר
למי אס אשה ענדה לנו
פתח שלשם בעאתי
והיה כלל העצרים קדש
והוא אדרה קל ואף כי חס
קדש בכלל ותתלו תפוח
קדש פלג אהיה שם
לחם פאם לחם חפנים
חמוסרים מלפני יהוה
לשום לחם חס פוס הלך
ושם איש מעבדו שאול
ביתם והוא נערך לפני
יהוה ושמו דאג הארץ
אמר הקדשם אשר לשאול
לשאול ואמר דוד
לאחיה מלך ואין ישפה
תחת סד חנות או חרב
מגם חרבותם פלג לא
לקחתו בידו כיהיה דוד
חמלך טחין והאמר

חפוח חרב בלית חפלות
אשר חפית בעמק האלה
חפה היא לטח בשמלה
אחיה קאפור אס אתה
תקח לך קח פאן אחת
זולתה בזה והאמר
דוד אין פמיה תגנה לו
וקס דוד ויכרח פיסחיה
מפני שאול וכל א
אכיש מלך נתן אמרו
עבד אכיש אליו הלא
יהיה מלך הארץ ויהיה
לזה יעני במחלת לאמו
חפה שאול באלפו ודוד
ברבבתו וישק דוד את
הדסים האלה בלבבו
והאמר אד מפני אכיש מלך
נתן שני את טעמו בעצמות
והתהלך פירסותו על
הלכות השש ויורד חיו
אל קנו והאמר
אכיש אל עבדו חנה תראה
איש משתגע למה תביא
את אל חסר משגעים
אני כיהאתם את זה
להשתגע על חיו ובו
אל ביתו
והלך דוד משם ומלט א

מערות עד לס משמע אחו
וכל לבות אכיש ויהיה אלו
שמהות תקבצו אלו כל
איש מעצק וכל איש אשר
לנשא וכל איש מנפש
והיה עליהם לשון חיו עמו
פארבע מאות איש ויהיה
דוד משם מצפה מואב
והאמר אל מלך מואב ויא
לא אכיש ואפי אתכם עד
אשר ארעמה מעשה חל
אלהים ונתחם את פני
מלך מואב וישבו עמו כל
ומי חיות דוד במערה
והאמר גר חנה אל
דוד לאת שבב מערה חל
ובאת לך ארץ יהודה חל
דוד ובא מער חרת
והשמע שאול בו
טרע דוד ואנשום אשר
אתו ושאול יגש בגבעה
תחת האשל ברמה וחת
במדו וכל עבדו נעבים עליו
והאמר שאול לעבדיו
הנעבים עליו שמעו
בני ומועגם לכלבם ויהיו
בניו שורות וכרמוס
לכלבם ושום שור אלפת

לח' א' קחץ והאמר עבדו אכיש ויהיה אלו
אך לשוקד נהיה לזה מזה

ולפני יחזק' ח' חמוסדים ויקם ויער שנים בו ויהיה האנשים או יהיה דוד חל וביאת עיור קדש ויהיה
נכנע חדים כדונג וכל אוריהא דכונחון בר מן ב' ויסתבא האדם והאשה ועבדיו

ושה מאת פי קשרתם כלם
על ואוזה לה אתאנן בבית
בני עמון ושוואו חלחמם
על וזה אתאנן מי חקום
כל את עבדי על לארץ
כחם חיה
האג האלמי ויהא נעב על
עבדי שאול ויאמר ראות
אתבון שו באנבה אל
אחימלך בן אחטוב ושאול
לפי חקו וזה נעו לוואת
חרב גדת חפל שתי נעו
לוי שלח חפלך לקרא
את אחימלך בן אחטוב
הכחזואת כל בית אביו ס
הכחזעם אשר נכב וקראו
כלם אל חפלך
והאמר שאול לשמע
נא בן אחטוב ויאמר חנני
ארני ויאמר אליו שאול
למה קשרתם עלי אתה
ובני שונאתי לו לחס וחרב
ושאול לבא להם לקום
אלו לארץ כחם חיה
ויען אחימלך את
חפלך ויאמר מי בכל
עבדי בחד נאמי וחתן
חפלך וסר אל משמעתך

ונכבד בביתך חקום חלחלך
לשאול לו כאלהים חלחלך
לא אל שם חפלך בעבדך
דבר לכל בית אביו כי לא
ח עבדך לכל זאת וברך
קטן או גדול ויאמר חפלך
מיתתמות אחימלך אתה
וכל בית אביו ויאמר
חפלך לרעים חנניעם עליו
סבתי מיתתו וזה כח
גסרם עתה וכן נעו
כי כרח הוא ואלו את
אנשך לא אבד עבדי חפלך
לשלח אתהם לפגעי
בסדק ויהיה
והאמר חפלך לדודג
סב אתה ופגע בכחמים
והסב דודג הארמו ופגע
והא בכחמים ומת כלם
והוא שמעם וחמשה איש
נשא אפוד בדי ואת נכ
עוד הכחזעם חפה לפי חק
מאישוע ראשה מעלל
ועד ינן וישור וחמור ושה
לפי חק חפלך בן אחד
לאחיה בן אחטוב
ושמו אביתר וברת אחיו
דודג ונכ אביתר לדודג

כי חרג שאול את בחר
ויהיה ויאמר דודג לאביתר
נר עתי כיום חחואמישם
דודג הארמו חחג ונכ
לשאול אנכי סבתי בכל
נפש בית אביו שבה את
אלתמו אמי אשר יבקש
את נפשו יבקש את
נפשי כי משמרת אתה
עמדי ונכר לדודג
לאמר חנה כל שנים
נלחמם בק עליה וזה
שקיס אתה חנניתו ושאול
דודג בוחז לאמר האל
והחיות בכל שנים חחא
והאמר ויהיה אל
דודג וחסות בכל שנים
והז שעת את קעורה
והאמר אנשי דודג אליו
הנה אנחנו פחד בן חורדה
מאנש ואת חפך קעורה
אל מערות פל שנים
והסב עוד דודג לשאול
בוחז ויעטו ויהיה ויאמר
קיס רך קעורה פיאנעו
את כל שנים בן חורדה
דודג אנש קעורה וזה
בכל שנים ונחג אתם קעורה

סבתי ב וחד וסבתי ב מל וחד חס אנכי סבתי
סבתי אני ולבי וסבתי אני ס

אלו ג חס ויאמר אל ויאמר אל עבד ויאמר אל דודג
והחזק בארמא ונא ואל דודג ושאול חחור ושלח חחור

אלו ג חס ויאמר אל ויאמר אל עבד ויאמר אל דודג
והחזק בארמא ונא ואל דודג ושאול חחור ושלח חחור

השם הזה נמצא בלשון חזקיהו

דעלע ב' חס ואף בי נליך דעלע וויצאו דעלע
יערע ב' חס לכווא ליך וסוד

כל קריית ודיע וראו בד מן חד וראו ודיע מכל
החבאים כ חד וראו נא ודיע ובקשו כ

וְכָל־בָּחֵם מִבְּהֵמַת הַחַיָּה
וְהָאֱדָמָה אֶת־יִשְׂרָאֵל

וַיִּחַד כְּכֹחַ אֲבוֹתָם
אֶחָד מֵהֶם אֶל־יְהוָה קָשָׁה
אֶפְדֵּי נִדְרֵי בְּנֵיהֶם לִשְׂאֹל
מִכָּאֵל יְהוָה קָשָׁה וַיֹּאמֶר
שְׂאֹל נָפֹר אֶתְּ אֱלֹהִים
מִדֹּר מִנְּסֹגֵר לְבֹא בְּעֹד
דִּלְתָם וּבְרִיחֵי שִׁמְעַ
שְׂאֹל אֶתְּ דָּעִים
לִפְלִיחָה לִדְרֹת קָשָׁה
לְעֹר אֶל־יְהוָה אֱנֹשׁ
וְדַע דֹּד מֵעֶלְיוֹ שְׂאֹל
מִחֲרוֹשׁ חֲרָעָה וַיֹּאמֶר
אֶל־אֲבוֹתָיִם הִכִּיזוּ חֲרָעָה
וַיֹּאמֶר
יְהוָה יִחַח אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
שָׁמַע שִׁמְעַ עֲבֹדָה מִן
מִבְּקֵשׁ שְׂאֹל לְבֹא אֶל
קָשָׁה לִשְׁחַת לְעֹר
כְּעֹבֵד יִחְסֹנֵנִי בְּעֹד
קָשָׁה מִדֹּר חֲרָעָה שְׂאֹל
כִּאֲשֶׁר שָׁמַע עֲבֹדָה יִחַח
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל חֲרָעָה
לְעֹבֵדָה
וַיֹּאמֶר יְהוָה
וַיֹּאמֶר יְהוָה
חֲסִירוּ בְּעֹד קָשָׁה אֶתְּ
וְאֶת־אֲשֶׁר־מִדֹּר שְׂאֹל

וַיֹּאמֶר יְהוָה וְסָגַרְתָּ
וַיִּקַּס דָּוִד וַיִּגְשׁוּ
כִּשְׁשֵׁמָאוֹת אִישׁ וַיַּעֲזֹב
מִקְעֵלָה וַיִּתֵּן לָבֹן בְּאֶשֶׁר
יִתְחַבְּבוּ שְׂאוֹל הַגִּיד
מִנְעֻמְלֹט הָיָה מִקְעֵלָה וַיַּחְדֵּל
לַעֲשֹׂת וַיֵּשֶׁב הָיָה בְּמִדְבָּר
בְּמַעְרוֹת וַיֵּשֶׁב בְּחֹר בְּמִדְבָּר
וַיִּבֶן שָׂחָו שְׂאוֹל לְכָל
חַיִּים וְלֹא תִנּוּ אֱלֹהִים
בְּחַיֵּי וַיִּבֶן דָּוִד כִּי יֵצֵא
שְׂאוֹל לִבְקֹשׁ אֶת־נַפְשׁוֹ
וְהָיָה בְּמִדְבָּרוֹ וַיִּבְנוּ בְּחֹר־שָׁח
וַיִּקַּס וַיַּחְזֹק בְּיָד
שְׂאוֹל וַיִּלְךָ אֶל־דָּוִד חֹדֶשׁ
וַיַּחֲזִק אֶת־הוּא בְּאֱלֹהִים
וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֶל־תִּירֵאֵנִי
לֹא תִמְצָאֵנִי שְׂאוֹל
אָבִיו וַאֲתָחַת תִּמְלֹךְ עַל־יִשְׂרָאֵל
וַאֲנִי אֶחָד לְךָ לְמִשְׁנֵה
תָּם שְׂאוֹל אָבִי וַיַּעַן
וַיִּכְרַתוּ שְׁנֵיהֶם בְּרִית לִפְנֵי
יְהוָה וַיֵּשֶׁב דָּוִד בְּחֹר־שָׁח
וַיַּחְזֹק עַל־לְבָבוֹ
וַיַּעֲלֵה זִפְּרִים אֶל־שְׂאוֹל
חֲבִיעֵתָהּ לֹא־מָדָהּ
וַיִּדְּ מִסִּתְּתִי עִמִּי בְּמַעְרוֹת
בְּחֹר־שָׁח בְּגִבְעַת חֲחִיכִיָּה

אשר מקחו חישומו ועתה
לכל אתנפשה חמלה
לרדת רדו וזנו חסדו
חמלה וזאמר שאול
ברמים אתם קדוח
חמלתם עלי למא חמנו
ערו ודעור אל את מקומו
אשר תחיה רגלו מראו
שם ביאמר אל ערוס
וערוס הוא ודאור עמל
חמלה אים אשר ותחבא
שסו שבתם אל אלכו
וחלמנו אתכם וזוח אס
ישע בארץ וחפשינו אתו
בכל אלפי וזרחו קמו
והלס וזפח לפע שאול
ודור ואנשו ממדבר מעו
בערבה אל וזח וזמו
והלך שאול ואנשו לבקש
והזרחו וזרח חסד
והשב ממדבר מעו ושמע
שאול וזרח אחר דור
מדבר מעו והלך שאול
מצד החל מה וזרח ואנשו
מצד החל מה וזרח וזרח
נחפול לבת מפע שאול
ושאול ואנשו עזרוס
אל וזרח ואנשו לתפס

עבדך ז' וסנתלון חשדני ופשוט חסד ויראני ויחמד אחיו יצחק כי אתה הצדיקתם גם מדורים למח חרשיו
ובל יאמרו וסוף פדיון דמיו בל חל חסד עשור עם עבדך ז' מכתתך ז' ועל זבנך ויבאו חכמים
אבן אבן כבוד חזיונים ז'

ויוחזק ה' וסמכוהו חרשה חרש את המצודות
את המלוא עזר וכל דממך לגדירה דכות

ומלאך בא ב' אל שאול לאמר ומלאך בא אל איוב

יטב ויטב א' חס ועשרת לו כי אשר חוס אכל
אחר שבו בארץ ועבדו דמלכא

בלט איוב כחם סגור אלוים איוב כח
בנפלי איוב כחם סגור איוב כחם

ומלאך בא אל שאול לאמר
מחנה ולכה מפשטותם
על הארץ וישב שאול כי
מדה אחת הוה ומה
לקנאת פלשתים על כן
קראו למקום ההוא סלע
המחל קותומעל דוד משם
וישב כמצודת עזתו
והחבא שרשבו
שאול מאחוריו פלשתים
ומהילל לאמר הנה דוד
במחבר עזו נהי
ומח שאול שלשת
אלפים איש בחר מכל
ישראל ומה לבקש את
הדוד ואנשיו על פני עזו
הועלוס ונבא אל גדרות
סעאו על הרקל ושם מעה
מכא שאול לחסד את רמיו
והדוד ואנשיו מרפתו המעה
ישכנסו ויאמרו אנשיו דוד
אלו הנה חוס אשר אמר
והוה אלה הנה אנכי נתן
את איוב בידך ועשית
לו כאשר ויטב בעיניך ומקס
הוד וחברת את בנות המעל
אשר לשאול בלתי והוה
אחרי כותק לב דוד אתו

על אשר ברת את בנותי אשר
לשאול ויאמר לאנשיו
חללה לו מיהוה אם יי
אעשה את הדבר הזה כי
לאדני למשוח ויהוה לשלח
ידו בן משוח והוה הוא
וישם עיניו את אנשיו
בדברים ולא נתנם לקום
אל שאול ושאול קם
מחמ ענה ומה בברך
והקם דוד אחרי כן
והצא מוחמ ענה ויבא
אחרי שאול לאמר אדני
המלה ויבט שאול אחרי
והקד דוד אפוס ארצה
וישתחו ויאמר
הוה לשאול למת שמע
את דברי ארם לאמר הנה
דוד מבקש רעתך הנה
חוס הוה ראוי עיניך את
אשר נתת ויהוה חוס בידו
במערכו ואמר להרבה ותוס
עלך ואמר לא אשלחני
בארני ממשוח והוה הוא
ואבי ראח גם ראח את בנא
משיח בידו כי בכרתי את
בנא משיח ואלא הרגתי
דעור אחי או ביד רעה

ופשע ולא חטאתי לך
ואתה צדק את נפשו כי
לקחתה ישפט והוה פני
ובתך וקמני והוה ממך
והוה לא תקח בך כאשר
ואמר משה קדמני כי
מך שנים יצא רשע והוה
לא תקח בך אחרי מו
וצא מלך ישראל אחרי
מו אתה רחם אחרי כלב
מת אחרי פרעש אחרי
והוה והוה לדוד וישפט פני
ובתך ורא ויבא את רמיו
וישפט מידך
והחפכלות דוד לדבר את
הדברים האלה אל שאול
והאמר שאול הקלה וזה
בני דוד וישא שאול קולו
ויבך ואמר אל דוד עתה
אתה ממני כי אתה גמלתני
חטובה ואני גמלתיך כי
הרעה ואת חנות חוס את
אשר עשיתך אתי טובה
את אשר סגרני והוה פני
ולא חגתני ומצא אש
את אביו ושלחו ברכך כי
טובה והוה לשלמך טובה

בלט ויבא אלו בלסט דודו אל דוד בלט
ויד דוד ונא מרגליו

וידא א' וידא וידא את ריביו כי מי עמד בפני
יחזק שישקף וידא

איוב ו ויבא איש כי יבא עקל ויחזק
כי יעקל לו דמלכוס חרע

תמלוק ג. מל בלשון כי מלך תמלוק אמרו
עליהם וסבת עבד כי תמלוק

כלומר אל ג. וכלות עליהם כי כלות חרפה אל
אדוניו כי כלות אדון אדוניו

ויעט ג. ב. פת וחדק ויעט ויעט
ויעט בהם ויעט כמעט

מחת חסות חסות אשר עשית
לך ועתה חסותך עתה כן
תמלוק וקמח כהן ממלכת
ישראל עתה השבעה לך
ביתך אטת בנות אתרע
אחרות אטת שמיר את
שמי מבית אביו שבע
דוד לשאל ואלה שאל
אל ביתו ודוד אנשו על
עלה מצודה

ומת שמואל וקבעו
כל ישראל וחסדו לו
וקברוהו בביתו ברכה
וקס דוד ודוד אל מדבר
פארו

ואיש בעשו ובעשו
בברכה לך איש גדול מאד
ולא יאן שר שאלים
ואלף עוס ויהו בן את
צאנו בברכה שם האיש
גדול שם אשתו אכיל
וחאש טובת שכל חסות
תאר ודאיש קשה ורע
מעל לים ודא לבן שמע
דוד בברכה בן גדול
את צאנו שלח דוד
עשרה נערות ודוד
לשנים על ברכה באת

אל כל ישראל אתם לבשמו
לשלוט ואתם כהן לך
ואתה שלום וברכה שלום
וכל אשר לך שלום ועתה
שמעתי כי נזקק לך עתה
חדעם אשר לך חסות
לא הכל מעט ולא נפקד
לחס מאלה כל מי היותם
בברכה שאל את נעריך
ונגידו לך וימציאו ונעדים
חובעניך מי עלה סובב
תנחא את אשר תמצא
ידך לעבדך דוד בברכה
ובכאן נעדי דוד ודבר אל
גדול בברכה דברים האלה
בשם דוד וימציאו נכח
את עבדי דוד ואמר מו
דוד וימציאו שם חסות רב
עבדים המיפק צמ אלו
מפני אדניו וקחתי את
לחמי את מימי את סבתי
אשר טבחת לגני ונתתי
לאנשים אשר לא ידעו
אומיה המה ונחפזי נעדי
דוד לברכה שכל ונכח
ונגידו בברכה דוד ואלה
ואמר דוד לאנשו חגרי
איש את חרביו ונחפזי איש

את חרביו ונחפזי נכח את
חרביו ונחפזי נכח דוד
בארבע מאות איש ונחפזי
נשבו על דוד ונחפזי נכח
אשתו נכח ונחפזי נכח
מחפזי נכח ונחפזי נכח
דוד מאלה מאלה נכח
לברך את אדניו ונחפזי נכח
והאנשים טבחים דוד מאד
ולא חללנו ונחפזי נכח
מאלה מאלה חסות נכח
אתם ברחמיך בשרח חסות
חגרי על גביך לברכה חסות
כל מי חסות עמך רעם
חגרי עתה דוד ונחפזי נכח
תעשו בברכה חסות נכח
אנחנו על ברכות ונחפזי נכח
כל עמך מברך אלו ונחפזי נכח
אנחנו ליתקח מאתם חסות
ושננו נכח ונחפזי נכח
עשו חסות חסות חסות
ומאד עמקם ונחפזי נכח
דברים חסות עמך חסות
ותאמר דוד לך עבדך דוד
חגרי אחרים בברכה ונחפזי נכח
גדול לא חגרי ונחפזי נכח
רובת על חסות ונחפזי נכח
בסתר חסות ונחפזי נכח

שכל ח. וסנחזון מדינאי סנחזון לגבול דמלך חסות
ברמיה ג. באשאל על כחל ונכח עבדי דוד
תמצא דוד ג. שאל אבדך כל אשר

וידוד ד. רב שאל את נעדי אים אמרו חסות ונחפזי
וידוד לך ונחפזי נכח ונחפזי נכח

ואמר חסות כח ב. לחי ואמר חסות כח אמר חסות
ודבר חסות

צפחת חמס אשר מראשתי
וזכר שאול את קול דוד
והאמר קול זה בני דוד
והאמר דוד קול ארנן המלך
והאמר למדנה ארנן רדף
אחרי עבדו כי מה עשותי
ומה בידו כי עתה יעלה לשמע
נא ארנן המלך את דברי עבדך
אסמך חסותך כי ירחי
מנחך ואם בעה האדם אדונים
חס לפני יהוה כי ערש חס
מה שתפח בנחלת יהוה לאמר
לה עבד אל חס אחרים כי
ועתה אל תפח דמו ארצה
מנגד פני יהוה כחצא מלך
ישראל לבקש את פרעו
אחר כאשר ודף חקרא
בחרים והאמר שאול חטאתי
שוכב ביד דוד כי לא ארע
לך עוד תחת אשר זקרה
נפשו בעד חס חנה חנה
חס לית ואשה חרבה מאד
ועד דוד והאמר חנה חנה
המלך והעבד אחד מחננים
והחנה והחיה ושוב לאיש
את ער קתו ואת אמתו
אשר טעב וחת חמס פד
ולא אביתו לשלח דוד

במשוח יהודה ויהודה כאשר
גדלה נפשך חמס חנה בעני
כז תגדל נפשו בעני חנה
ויעלנו מכל ערה
והאמר שאול אל דוד ברח
אתה בני דוד גם עשה תעש
תעשה וגם נכל תוכל ויהיה
דוד לחרבו ושאול שם
למקומו
והאמר דוד אל לבו עתה
אספק חס אחד ביד שאול
אין לו טוב כי חפלט אמלטי
אל ארץ פלשתים ונאש
ממען שאול לבקשני עוד
ככל גבול ישראל ונמלטות
מידו ויחס דוד ויעברו חס
ישש מאות איש אשר עמו
אל אכיש פדמ עדה מלך
גת וישב דוד עם אכיש
בגת חס ואנשיו איש ויביתו
דוד ושתו נשיו אחונקס
חזק עאלת ואביעל אשת
נבל חבר מלח ויחזק לשאול
מברק דוד גת ול אסוף
עוד לבקשו
והאמר דוד אל אכיש
אסנא מצאתי חן בעיניך

ותגדלו מקום באחת ער
חשדו ואשבה שם ולמח
ישב עבדך בער הממלכה
עמך ותגדלו אכיש ביום
ההוא את אקלג לבו חתה
אקלג למלכו ויהיה ער
חמס חנה
והחל מספר חמס אשר
ישב דוד בשרה פלשתים
ומים וארבעה חרשים ונעל
דוד ואנשיו ופשוטו אל
הגשוירי והגדלו ודעמלך
מחנה לשבות הארץ אשר
מעלם בואה שורה ועד
ארץ מצרים ודף דוד
את הארץ ודא ויהיה איש
ואשה ודקח צאן ובקר
וחמרים וגמלים ובגדים
ושב חס אל אכיש והאמר
אכיש אל פשוטם חמס
והאמר דוד על נגב ויחזק
ועל נגב חס מאלו ואל
נגב חס ויחזק ויש
לח חס דוד לחבוא גת
לאמר פדמני עבדו לאמר
כה עשה דוד וכח משפטו
כל חמס אשר ישב בשרה
פלשתים ויחזק אכיש כי

והאמר דוד ויחזק חס ויחזק חס ויחזק חס
והאמר דוד ויחזק חס ויחזק חס ויחזק חס
והאמר דוד ויחזק חס ויחזק חס ויחזק חס

דמי ב' וישב דוד עם אכיש ואלה היו
בני דוד אשר נולדו לו *

והגדלו
דוד

חס

דמי

אמר ה' אל ואלהם לפניך וזהו מלאך בן אדם את אשר
היה נשני בן אכור וסוסי יאמר ה' ב

כל אשר ישיבך על בך מן ד' וסתר דוד אל מושב חקיו ויטב אל חמדת ויהי חס ושמים אל
היטב אל כסא וטבד אל חאיהם אל נחד כבד י

מחנה ישראל ותוהוה ביד
פל שותים וימחר שאול ופל
מלאקומתו אדעה ויכא
מאד מדבר שמאל גם
בחד איהם בו בילא אכל
לחם פל חתם וכל חללה
ותכוא האשה אל שאול
ותאמר בידהל מאד ותאמר
אלו חלד שמעה שפחתך
בקולך ואשים נפשי בכפי
ואשמע את דבריך אשר
דברת אלי ועתה שמעתי
גם אתה בקול שפחתך
ואשמעה לפעך פת לחם
ואכול ויהי בלכ בידך
בחד חתם ויאמר לא
אכל ויפס עיני עבדו ווע
האשה וישמע לקלס
ותקם מה ארץ וישב אל
חמקוה וישאשה עק מדב
בבית ותמחר ותפחהו
ותקח קמח ותלש ותפחהו
מעתה ותגש לפני שאול
ולקח עבדו ויכל ויחמו
וילכי ביד לח חתוא

ויקבצו פל שותים את כל
מחנהם אפקחו וישראל

חנים בעני אשר מחר עאל
וקרע פל שותים עברום
למאות ולאלפים ודוד
ואנשו עברום באחרנה
עם אביו שויאמר שרי
פל שותים מה עברום חתוא
ויאמר אביש אל שרי
פל שותים חלואזה דוד
עבדו שאול מלך ישראל
אשר חמה אתי וזה נמים א
זה שנים ול אמצאתי בו
מאומה מיום נפל ע
חום חתוא
ויקצפו עליו שרי פל שותים
ויאמרו לו שרי פל שותים
חשב אתה איש חשב אל
מקומו אשר חפקך ותושם
ול ארד עמנו במלחמה
ול אקחה לנו לשטן
במלחמה ויכמה ויתרצהו
אל אדניו חלוא בראשו
חאמשים חקם חלוא זה
דוד אשר נעמ לו במחלות
לאמר חכה שאול באפיו
ודוד פרבכתו

ויקרא אביש אל
דוד ויאמר אליו חתוא
כי אשר אתה וטוב בעיני

עאתה ויבא אתי במחנה
כי לא מצאתי בך עומם
באב אל ער חום חתוא
וכעני הסרנעם לא טוב
אתה ועתה שוב ודוד
בשלוס ול את עשה דע
בעני סרנע פל שותים
ויאמר דוד אל אביש
כי מה עשית ומה מצאת
בעבדך מיום אשר חתוא
לפניך עד חום חתוא כי
לא אבוא וכלחמתי באוכי
אתי חמלתי ונע אכיש
ויאמר אל דוד וד עתה
טוב אתה בעני במלאך
אלהים אד שרי פל שותים
אמר לא יעלה עמנו
במלחמה ועתה השכם
בפקדו עבדו אדניך אשר
בא אתך וחשבתם בפקד
ואור לכם ולכח וישכם
דוד חתוא אנשו ללכת
בפקדו שוב אל ארץ
פל שותים ופל שותים עק
חדעאל

חתי כבא דוד ואנשו
עקלג ביום שלוש כי
ועמל קיפשו אל גב

מזאריץ ה' ויטבאל מל וימא וימא וימא דוד
יב נועל חתום כי מושל חתום

בראשו ה' חלוא בראשו ויחיד כשעך וחפדו
ויקמם דוד ויחזיקו ובראשו חחשכם
וישיכם

וְאֵלֶיךָ לָבָא מִכָּאֵתְּ עַל־
וְשִׁמְרֵם אֶתְּכֶם בְּאֵשׁ וּשְׁמִי
אֶתְּכֶם שִׁים אֲשֶׁר בְּכָה מִקֶּטֶן
וְעַד־גָּדוֹל לְאֶחָד מִתּוֹ אֵשׁ
נִתְּנָה וְלִי לְדִרְבֵּם וְכִבֵּא
דִּידִי וְאֶנְשֵׁי אֵלֶיךָ עֵרֶוּ וְחָח
שִׁדְּפוּ בְּאֵשׁ שִׁתְּכֶם כִּי
וּכְנַתְּכֶם וּכְנִיתְּכֶם נִשְׁכְּבוּ כִי
וְיִשְׁאֲרֶה דִּידִי וְדָעַם אֲשֶׁר אֶתְּ
אֶתְּכֶם לְסִי וְכִבְּבוּ עַל־אֲשֶׁר
אֲנִי בְּכֶם לְכָה לְכִתּוֹת וְשִׁמְרֵם
נִשְׁרִידוּר נִשְׁכְּבוּ אֲחִיךָ עִם
חִזְקָה עֲלֵית וְאֲכִיזֶל אֶשֶׁת
כָּל־חֶבְרִי מִלְּדִידֵיךָ לְדִידִי
מֵאִר מֵאֲמִיד עִם לְסִי
כִּי מִרְחַנְפֵּשׁ כָּל־חֵץ עִם
אִישׁ עַל־כֵּן וְעַל־כֵּן פְּתַח
וְתִתְּנֶנֶךָ בְּיָד כִּי תִתְּנֶה אֶלְתֵּיךָ
וְיֵאמֶר דִּידִי אֵלֶיךָ
אֲכִיתִיךָ חֶבְדִּי בְּכֹחַ חֶבְדִּי
חֶבְדִּי שֶׁנֶּאֱמַר אֵלֶיךָ אֲפֹדִי
וְיֵשׁ אֲכִיתִיךָ אֶתְּכֶם אֲפֹדִי
אֲלֵיךָ וְיֵשׁ אֲלֵיךָ כִּי תִתְּנֶה
לֵאמֹר אֲלֵיךָ אֲחִי כִי
חֶבְדִּיךָ חֶבְדִּיךָ אֲשֶׁנֶּה וְאֲמִיךָ
לְכִתּוֹת מִתְּשֻׁבָּה שִׁתְּכֶם
תִּמְדִּי וְדִידִי דִידִי וְאֲשֶׁר
מֵאִתְּ אִישׁ אֲשֶׁר אֲנִי

וַיִּבְרָא עֲרֶנְתָּל חֲבִישׁוֹר לִי
וְחִזְתָּתִים עֲמִירוֹתֶיהָ רָחֹד
וְזֹא אֲרָבֵעַ מֵאוֹת אוֹשׁ
וְעֲמִירוֹ מֵאַתִּים אוֹשׁ אֵם
אֲשֶׁר פָּגְרוּ מֵעֵבֶר אֶתֶנְחָל
חֲבִישׁוֹר חֲמִצָּאוֹ אוֹשׁ
מֵעֵרֵב פִּשְׁדָּח וְהָחֹן אֶתּוֹ
אֶל־דֹּת וְהִתְנֶה לָּוֹ לֶחֶם
וַיֵּאבֵל וַיִּשְׁקָח מִמֶּנּוּ וְהִתְנֶה
לִפְלֹחַ דְּבִלָּה וְשֹׁנֵעַ עֲמִמָּקִים
וַיֵּאבֵל וַיִּתְּשִׁבְרוּחוֹ אֶל־וִי
כִּי לֹא אֵבֵל לֶחֶם וְלֹא שֶׁתָּחַ
מִמֶּנּוּ שֶׁלֹּא שֶׁחֲוִמִים וְשֶׁלֹּא שֶׁתָּח
לִדְוֹתֶיהָ וַיֵּאמֶר לוֹ
יְיָ הָיָה לְמוֹתָהּ וְאֵם מִיָּחָ
אֶתָּח וְאֵם מִרְגֵּעַ מֵעֵרֵב
אֲנִי עֵבֶר לֹא־שׁ עֲמִלָּק
וְעַבְדֵּנּוּ אֵימָן כִּי חִלְתִּי חֲוִים
שֶׁלֹּא שֶׁחֲאֲנִי פִשְׁטִנִּי עֵבֶר
חֲבִירוֹ וְעַל־אֲשֹׁר לִדְוֹתֶיהָ
וְעַל־גִּבְבִּי בִלְבֹאֹתִי עֲקָלָגִי
שֶׁרִמְנִי כִּאֲשֶׁר וְהֵאמֵר אֶל־וִי
הָיָה חֲתוּרָה־עַל־אֶל־חֲתוּרָה
חֲתוּרָה אֵמֶר חֲשִׁבֵּעַ עַל־לִי
כֹּל־חֲוִים אֶסְתַּמְתֵּנִי וְאֵם
תִּסְתַּרֵּנִי מִדֹּתֵי אֲרָעִי וְאֲדֹרָה
אֶל־חֲתוּרָה חֲוִי וְהָרָחֹק
וְהַחֲנִטִּים שִׁימֵם עַל־פָּנַי כֹּל

חֲרֹץ אֲבִלִים וְשִׁתִּים
וְחִגְגִּים כֹּכַב הַשָּׁמַיִם
אֲשֶׁר לִקְחוּ מֵאֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים
וּמֵאֶרֶץ יְהוּדָה וּבְמִסְרֵי
מִדְיָן שָׁנָה עֶשְׂרִי שָׁנָה
וְלֹא נִמְלֹט מִחֵם אִישׁ מִן
אִם אֲרִבַּע מֵאוֹת אִישׁ
מִן אֲשֶׁר הִכּוּ עַל חֲמִלָם
וְנָסוּ וַיֵּצֵא דָוִד אֶת כָּל
אֲשֶׁר לִקְחוּ עִמָּלְקָאֵת
שֵׁת נֶשֶׁךְ הַצֹּרֶךְ דָּוִד
וְלֹא נִפְּדוּ לָהֶם מִיָּדָם
וַיַּחַדְּלוּ עַד בְּנֵי וְבָנֹת
וְיָשָׁר וְעַד כָּל אֲשֶׁר
לִקְחוּ לָהֶם כֹּכַב הַשָּׁמַיִם
דָּוִד וַיִּקַּח דָּוִד אֶת כָּל
חֶצְאוֹ וַיַּבְקֵר נְחֻרְפָּנִי
חֶמְקָנָה חֶזְקִיָּה וְאֶמְרִי
וְחִשְׁלִי דָוִד וַיִּבְאֵהוּ
אֶל מֵלִיכָאֵם חֲגִישִׁים
אֲשֶׁר פָּגְמוּ בְּכֶתֶב אֲחִיר
דָּוִד וַיִּשְׁלֹכֵם בְּנַחַל חֲבִישׁוֹר
וַיֵּצְאוּ לִקְרֹאת דָּוִד
וְלִקְרֹאת חֲעֵם אֲשֶׁר אָמַר
וַיִּשְׁדָּדוּ אֶת חֲעֵם וַיִּשְׁאֲלוּ
לָהֶם לְשָׁלוֹם
וַיַּעַן כָּל אֲשֶׁר עָלְוּ
מִחֲאֲשִׁיִּים אֲשֶׁר חֲלָבוֹם

אידיון ג' חס וחזי מל' אמר אויב וישאל
חזר בחזון אידיון אויב ו

ועל אשר י' אטחו פוטנו ואת חמבשו ואת ביד
והוא בן חנני ואקדיא חרב 0

ועד כל ב' ולא נעזר להם מכלל האגרות

וילכו ב דב וינחגו ויילכו חזקתה בריקים

יבואו ג מל הערלהם דטמיה למח יבואו
מלכי אשר כל גנים אשר עשית

בחו ג ויבאו כל שנים ויטבו בחו דטמיה
לכל בחו חיי ירוח אשר ישרתו דטמיה

דוד ויאמר ויען אשר לא
חלכו עמך אתם לחם
מח שלל אשר חזקנו
אסאש את אשר ואת
בנו ונחגו וילכו
ויהא מרדוד לאת עשו
כן אחי את אשר עתו ויהא
לנו ושמר אתם ויהא את
חגודת הקא עלנו מרד
ומי ושמע לכם לדבר חזק
פי כחלק חזק בלחמה
ובחלק חזק על חבלים
יחדו ונחלקו
ויהא מחסם חזק
ומעלה ושמח לחקלם
ולמ שפט לשראל עד
חזק חזק
ובא דוד אל עקלנו ושלח
מח שלל לזקנו ויחידה
לרעהו לאמר חזק לכם
ברכה משלל איכו
ויהא
בית אל
ברמות נגב
בית
בירע
בשפמות
באשתמע
ולאשר

ברכל
ולאשר
בעת חזקת אל ולאשר
בעת חזקת ולאשר
בחרמה ולאשר
בבורעשו ולאשר
בעת ולאשר
בחרוז ולכל חזקמות
אשר חזקתך שם דוד חזק
ואנש
ופל שנים נלחמים בשראל
ונסו אנשי ישראל בפני
פל שנים ופל חלום פחד
חזקת ונחלקו פל שנים
את שאר ואת בנו וכן
פל שנים אתי חזקת ואת
אמנו ואת מלכו שוע
בנו שאר ונתכפר חזקת
אל שאר ונמצא חזקת
אנשים בקשת וחלמא
מחמודים ונאמר שאר
לנשא כליו שלח חרב
והחזקו כח פוחז או חזקת
חזקת חזקת חזקת חזקת
בזל אבה נשא כליו
ורא מאד ונחזק שאר את
חזקת חזקת חזקת ונחזק
נשא כליו ביקת שאר
ופל גס חזקת חזקת

חזקת עמו חזקת שאר
וישלשית בנו ונשא כליו
גס כל אנשיו ביום חזקת
יחדו ויראו אנשיו שראל
אשר בעבר חזקת ונחזק
בעבר חזקתו פל שנים
ישראל וביקתו שאר
וכמו ונחזק את חזקת
ונסו ונבאו פל שנים ונחזק
בחו
ויהא מחזקת ונחזק פל שנים
לפשו את חזקת ונחזק
את שאר ואת שלשית
בנו ונחזק בחר חזקת
ויהא אתר אשר ונחזק
את כליו ושלח בחר
פל שנים סביב לבשרמת
עצבים ואת חזקת ונחזק
את כליו בית עשרות
ואת חזקת ונחזק
בית שנים ונחזק
וישבו ונחזק את אשר
עשו פל שנים לשראל
והחזקו פל שנים חזקת
בחר חזקת ונחזק את חזקת
שאר ואת חזקת בנו
מחזקת בית שנים ונחזק
נחזק ונחזק אתם שם

חזקת
אנשיו
ביום
חזקת

ידיו
בגדים

מחזקת ג ויהא חזקת מחזקת לא נחזק
ויטלו מחזקת

וינחגו ג חזקת חזקת חזקת ויבאו
לחזקת ונחזק ונחזק את חזקת
וינחגו חזקת

בישור ג חזקת חזקת חזקת
וינחגו ונחזק חזקת חזקת

ק"י

וְעָשׂוּהָ וַחֲדָבְרָא דְחַס אֵת יוֹא מַדְרִיחַ מַלְטָא מַדְרִיכָא לֶךְ יוֹא נֻכַּל לְהַנְשֹׁא וְלֹא אֶחָד חֲנֻעַ מִדּוּעַ עָשׂוּהָ וְיִשְׁמַח
וְיִזְכָּר מִפְּנֵי וְיִשְׁמַח מִפְּנֵי אֵישׁ אֱלֹהֵינוּ ב' ב'וֹ הַדְרָכָא מִמֶּנּוּ אֶעֱשֶׂה אֹתָם כִּי מִד עֲבָדָא •

אָנִי אֶעֱשֶׂה אִתְּכֶם חֲסִידִים
וְהָיִיתִי אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם חֲדָשׁ
חֵן וְחֶסֶד וְתִתְּנוּ קוֹלְכֶם וְהָיִיתֶם
וְהָיִיתִי לְכֶנֶס חֵן כִּימֵת אֲרַמְכֶם
שֶׁאֵין אֵין אִתְּךָ מִשְׁחָה כִּי
וְהָיִיתִי לְכֶנֶס עַל יְהוָה

וְאֶבְרָהָם בְּנֵי שְׂרָה אֲשֶׁר
לְשָׂאֵל לְקַח אֶת אִשְׁבָּשֶׁת
בְּדָשָׂאֵל וְעִבְרָהּ מִחֶנֶס
וּמִלְכָּה וְאֶל חֶלְעֵר וְאֶל
הָאֲשֶׁר וְאֶל חֶלְעֵר וְאֶל
אֶפְרַיִם וְעַל בְּנֵי וְעַל
יִשְׂרָאֵל כֻּלָּה

בְּדָשָׂאֵל עִסָּה שְׂרָה אִשְׁבָּשֶׁת
בְּדָשָׂאֵל בְּמִלְכָּה וְעַל יִשְׂרָאֵל
וְשָׂמִים שְׂמִים מִלְכָּה אֶל בֵּית
וְהָיִיתִי חֵן אֶחָד וְהָיִיתִי
מִסְכָּר חֶמֶס אֲשֶׁר חֶמֶס חֶן
מִלְכָּה בְּחֶרֶץ עַל בֵּית וְהָיִיתִי
שֶׁבַע שְׂמִים וְשֶׁחֶם חֶסֶם
וְהָיִיתִי אֶבְרָהָם בְּנֵי
וְעִבְרָהּ אִשְׁבָּשֶׁת בְּדָשָׂאֵל
מִחֶנֶס וְעַל עִבְרָהּ וְעַל
עִבְרָהּ וְעַל חֶלְעֵר וְעַל
וְעַל שְׂמִים עַל בְּנֵי וְעַל
וְעַל חֶלְעֵר וְעַל חֶלְעֵר
מִלְכָּה וְעַל חֶלְעֵר מִלְכָּה

וַיֹּאמֶר אֲבִיךָ אֱלֹהִים אֲבִיךָ
בְּאֵזְרֵי שָׁמַיִם וּשְׁחָקוֹ לִפְנֵי
וַיֹּאמֶר וַיֵּצֵא בְּקֶמֶחַ מִמֶּנּוּ
וַיַּעֲבֹדוּ כְּמִסְפַּר שָׁנִים עֶשֶׂר
לְכַנְיָו וְלֵאשׁוֹ שֵׁשֶׁת בָּד
שָׂא וְשָׁנִים עֶשֶׂר מֵעַבְדוֹ
דָּוִד וַחֲזָקוֹ אִישׁ בְּרָאשׁ
רֵעֵהוּ וַחֲרָבוֹ בְּעַר רֵעֵהוּ
וּפְלִיחָהוּ וַיִּקְרָא לִמְקוֹם
זֶה וַיֹּאמֶר לְקַח תִּצְרִים אֲשֶׁר
בְּגִבְעוֹתָיו וְתִתִּי הַמֶּלֶךְ חֲמֹה
קִשָּׁה עַד מָאָר בְּיָמֵי הַהוּא
וַיִּנָּק אֲבִיךָ וְאִשְׁוֹשָׁא
לִפְנֵי עַבְדוֹ דָּוִד וַיַּחֲזִיק
שֶׁלֹּשָׁה בָּנִי צְרוּיָה וְאֵב
וְאִבְרָהָם וְעִשָׂא וְעִשָׂא
כָּל בְּנֵי לֵוִי בְּאַחֵר הַדְּבָרִים
אֲשֶׁר בִּשְׁדֵּה וַיִּקְרָא עִשָׂא
אַחֲרֵי אֲבִיר וְלֹא נָטָה
לְלֵבָת עַל הַמֶּלֶךְ וְעַל שֵׁם
הַשָּׂמֶל מֵאַחֲרֵי אֲבִיר
וַיְהִי אֲבִיר אַחֲרָיו וְאִמָּהּ
זֶה עֲשָׂה אֱלֹהִים וְאִמָּה
וְאִמָּה לִּי אֲבִיר נָטָה לִּי
עַל מִינֵהוּ אִשְׁמָא לִּי
וְאִחִי לִי אַחֵר מִדְּבָרִים
וְזָכַר לִי אֶתְּהָ עֵתוֹ וְלֹא
אֲבִי עֲשָׂה אֵל לִסְרָא

כלל ה' כת ה' ועל ישראל כלל לכן ויהא מנעם בראינות אהרן שכן וכל ידמחוד ויחזיקה וזרי עשרה
דמותיה ברמז ה' על מנעם ששם בד' חזני כלל ה' יעשי יחוד ה' וענה ובראד נעני ה' אעשה אתכם ב'
ועתה יעשי יחוד עם ב' יתום חלוצה ה'

ועל ישראל וימלכו עמו כל מלכותו
שאלו וי נעו לך חמדת קדושתו בזה מ

כל שמדאל אחיו בן מן חד ואין אסא פני אל יואב אחיו וכל קרית דכותה
אחיו בן מן חד ולשדה אחד חסד נחמי אלה בסף לאחיו 10

תחתיו דכית תחתיו ויפיל שם וימת תחתיו אשר מלכת תחתיו וישלח
אבנא מלאכים אל דוד אלוה לא ישיב אפיו 1

קדש יחזק

לא ימנע

והסר עוד אבנא לאמר אל
עשה אל סוד לך מאחרי
למה אפכה ארצה ואין
אשא פני אל יואב אחיו
ומאן לסור ויבחו אבנא
באחרי חנות אל חמש
ותצא חנות מאחרי ויפל
שם ומת תחתיו ויהיו כל
הבא אל המקום אשורפל
שם עשה אל ומת ומעמדו
וידברו ויאב ואביו ואחיו
אבנא ודשמש שכחו וימא
באן ערב עת אמה אשר
על פני גח הדד מרבר
גדעו ויתקדעו בני בנימו
אחרי אבנא ויהיו לאגדה
אחת ומעמדו על ראש
גבעה אחת ויקרא אבנא
אלו אבנא ויאמר חלנעו
תאכל חרב חלוא ויהיתה
במרחה תחיה באחיו
ועדמתו לאתאמר לעם
לשוב מאחרי אחיהם
ויאמר ויאבחו האלילים
בו לולא דברת בו אז
מחזקד בעלחם עסאיש
מאחרי אחיו ויתקע
ואבב שופר ויעמדו ויפל

חעס ול ארדפו עוד אחיו
וישראל אל אנספועד לחלחם
ואבנא נאשחת לכופעיה
כל חלולח חקוא ומעברו
אתחיררו וילכו כל חבתרו
ויבאו מחננס ויואב שבו
מאחרי אבנא ויקבץ את
כל חעס ומפקדו מעברו
דוד תשע עשר איש
ועשה אל ועברו דוד חפס
מבנימו ויבאו אבנא
שלש מאות ושלש שנים איש
מתו וישאו את עשה אל
ויקברו בקבר אביו אשר
בית לחם וילכו כל חלולח
ויאבוא נשיו ויאר לחם
בחברו ויתו חמלחמה
ארפה בן בית שאול ויבן
בית דוד ודוד חלד וחזק
ובית שאול חלבים ורלס
ויגדו דוד פננס
בחברו ויהיו בכורו אמנו
לאחיהם חמר עאלת
ומשנהו בל אב לאב
אשת נבל הפרמל יא
ודשלו אבשלוס בן
מעכה פתת למנהגשור
וחרבו ערמה כוחות

והחמו שי שפטינה בן
אבנא ודששו ותלעם
לעגלה אשת דוד אלה
ויהיו לדוד בחברו
ויהיו בחות חמלחמה בן
בית שאול ויבן בית דוד
ואבנא חנה מתסוק בבית
שאול ודשאו פלגש
ושמח רעפה בת אמה
והאמר אל אבנא מדוע
באתה אל פלגש אבנא
ויחל לאבנא מאד על
דברו איש בישתו ויאמר
חלדאש כלב אבנא אשר
לחודרה חלס אעשה חסד
עסבות שאול אבנא
אל אחיו ואל מרעו
ולא חמ צית בן דוד
ותפקד על עון האשה
חלס
אלהים לאבנא ויבן יסוף
לן כי באשר נשבע ויחזק
לדוד כותו אעשה לו
לחעמר חמלחמה מבית
שאול ולחלס אתפסא
דוד על ישראל ועל
יחודה מדו וערבאר שבע

על דודו ו ויחל לאבנא לבן דוד בן בן לשמע מחבלים חזק חזק עלה חבסיות שגיון וכל דבר חזק
דכות בן מן חד ויא שמשאל דבריו נכו ויפקדו 1 מעברו דוד חסועריוס ביום חזשבות 1

ארכה 1 חסד חמלחמה בן על כן שלח
אליהן ארכה מאין מדה 1

ולא

ולא יכל עוד להשיב את
אבני דבר מר אתו אתו
וישלח אבני מלאכים
אלדוד פתחו לאמר למאן
לאמר פתחו ברייתך אתך
ודע נקו עמך להסב אלה
את כלו שר אר ונאמר טוב
אלו אכילת אתך בריית אר
דבר אחר אנכי שאל מאתך
לאמר לאתר אח אתפני
בואסלפני חביאך את
מוכל פת שאול בבאך
לראות אתפני
וישלח דוד מלאכים
אלאיש שב שבת שאול
לאמר תנח את אשתו את
מוכל אשר ארשתי לו
במאן ערלות פלשתים
וישלח איש בשבת ויסקח
מעם איש מעם פלטיאל
בזקן שוולף אתה אושה
חלוד וככה אחרית ער
בחרים ונאמר אלו אבני
להשוב וישובו ודבר אבני
חיה עם זקני ישראל כי
לאמר גס תמור גס שלשום
חיותם מבקשים את דוד
למלך עליהם ועתה עשו

אזומה ונאמר אבני גס שוליים אקומה
נא ואשוב בזה ודוד ואקומה

פרחיה אמר אל דוד לאמר
בדוד עבדו חושוע את
עמיו ישראל מיד פלשתים
ומיד כל אויביו וידבר
גס אבני באונן בנימין
והלך גס אבני לרפר באונן
דוד בחברון את כל אשר
טוב בעיניו ושר אל ובעני
כל בית פניו ונבא אבני
אל דוד בחברון ואתו עשרים
אנשים ועש דוד לאבני
ולאנשים אשר אתו משוח
ונאמר אבני אל דוד אקומה
ואל כח ואקבעה אל ארץ
חמלה את כל ישראל כי
הכרת אתך בריית ומלכת
בכל אשר תאונה נפשה
וישלח דוד את אבני וילה
בשלוס ודע עבדו דוד
וואב בא מהגדוד ושלח
רב עם חביאו ואבני
אונן עם דוד בחברון כי
שלחו וילה בשלוס וואב
וכל העבא אשר אתו באו
ונגדו להאכל לאמר בא
אבני בועל אל חמלה כי
וישלחו וילה בשלוס כי
ונבא וואב אל חמלה ונאמר

ולדעת ה ודעת את אבני ב ב כי שמך
נצא וחבירי רשע כסל

וצא

מה עשיתם חתכת אבני
אלך למחנה שלחתי ונלך
חלוד מיד את אבני ב
נרמ לפתחך בא ולדעת
את מוצאך את מוצאך
ולדעת את כל אשר אתה
עשה ונאמר אבני מעם
דוד וישראל מלאכים אחת
אבני וישובו אתו מביר
הסכה ודוד לארבע ונשכ
אבני חברון ויטו וואב
אל תנה חשע לרפר אתו
בשלח ונכחו שם חמשה
ותמת בדם עשה אל אחו
וישמע דוד מאחרי כן כי
ונאמר נקו אנכי ומלכת
מעם ודוד ערעלם מדי
אבני בוגד חלוד על דאש
וואב אל כל בית אביו ואל
ופרת מבית וואב ונבא ערע
וימחוק פפר ונפל בחרב
וחדר לחם ונאב ואבניו
אחיו חרגו לאבני על אש
חמית את עשה אל אחיהם
בגבעו במלחמה
ונאמר דוד ונאב
ואל כל העם אשר אתו
קריעו בנר ונעלה שקים

מנחם בן א וישמע דוד ויעלה עבדו
ונשאי לעני כל חמיהם

ל
א
מזכיר
קרי

שמעתי ו' חס' ברא שמעתי שאליהם חס' שמעתינו ושמועתי ובראחתי
דפול ו' כל בלשן אפי' ב' עולד כי נפול דפול אפי' ו'

חֲאֵלֶּכְכִּי עֲרֹמָה קָשִׁים
 מִבְּגָדֵי שֵׁלֶם וְיִחְיֶה לְעֵשֶׂה
 חֲרָעָה בְּרַעְיוֹתִי
 וְשָׁמַעְבוּ שְׂאוּל בְּנֵי מֵת
 אֲבֵנֵי בַּחֲבֵרוֹ וְהִרְפוּ נִדְחוּ
 וְכִלְיֵי שְׂרָאֵל נִבְחִילוּ וְשֵׁם
 אֲנָשִׁים שְׂרָרֵי הַדִּים חָתָה
 בְּזִשְׁאֵל שֵׁם הָאֶחָד יֵי
 בַּעֲנָה וְשֵׁם הַשֵּׁנִי רִכְבִּי
 בְּנֵי רָמֹז חֲבָאֲרֵי מִבְּנֵי
 בְּנֵי מֹז מִגִּם כְּאֲרוֹת תַּחֲשֵׁב
 עַל בְּנֵי מֹז וְהִכְרָחוּ חֲבָאֲרֵים
 גִּתְמָה וְיִחְיֵי שֵׁם גִּרִים עַד
 הַיּוֹם הַזֶּה
 וְלִחְזוֹנָתוֹ בְּזִשְׁאֵל
 בּוֹנֵבֵה רַגְלִים בְּזַחֲמֵשׁ יֵי
 שְׁנֵים עָלֶיךָ כִּכָּא שְׁמַעַת
 שְׂאוּל וְחִזְוֹנוֹ מִחֲדָעָא
 וְתִשְׁאֲחוּ אֲמַנְתִּי וְתִגַּם
 וְיִחְיֵי בַּחֲפֹה לָקִים וְהָפֵל
 וְהַסְחֵי שְׁמוֹ מִפִּיכָשֶׁת
 וְלִכְּבֵּי רָמֹז חֲבָאֲרֵי
 רִכְבִּי בַּעֲנָה וְכִכָּא בְּתֵם
 הַיּוֹם אֵל בֵּית אִישׁ בִּשְׁשֶׁת
 וְיִחְיֵי שִׁכְבֵּי אֶת מִשְׁכְּבֵי
 חֲצִי הַיּוֹם וְיִחְדָּה כִּכָּא עַד
 תֵּיךְ חֲבֵית לִקְחוֹ חֲטִיטִים

וַיִּכְהוּ אֶל הוֹמֵם שׁוֹרֵבֵי
וַיַּעֲנֶה אֲחִיהֶם לֵטוֹ וַיֵּבֹאוּ
וַיִּזְכְּרוּ וַיְהִי אֲשֶׁר־בְּעַלְמָסְתוֹ
בַּחֲדָר מִשְׁכְּבוֹ וַיִּזְכְּרוּ מֵתוֹ
וַיִּסְתֹּר אֶת דֹּאֵשׁ וַיִּקְחוּ
אֶת דֹּאֵשׁוֹ וַיִּלְכְּוּ דָרָד
חֲשֵׁכָה כִּי הָיָה לָהּ וַיֵּבֹאוּ
אֶל דֹּאֵשׁ אֲשֶׁר שָׂת אֶל
הוֹד חֲבִירָה וַיֹּאמְרוּ אֶל
חֲמִלָה חֲנֻדָּה אֵשׁ אֲשֶׁר שָׂת
כִּי שֵׂאֵל אֵיכָּךְ אֲשֶׁר בָּקֵשׁ
אֶת נַפְשִׁי וְתוֹתוֹת לֹאֲדֹעַ
חֲמִלָה נִקְמֹת מֵעַם הַזֶּה
מִשְׂאֵל מִמֶּנִּי עֲזָרְךָ עֲזָרְךָ
אֶת נַפְשִׁי אֲנִי עֲזָרְךָ אֲחִי
בְּיָד קִוִּיָּה בְּאֶרֶץ הַיָּמֹר
לִהְיוֹת חֲנֻדָּה אֲשֶׁר בְּנִיָּה
אֶת נַפְשִׁי מִיָּד עֲזָרְךָ כִּי
חֲמִלָה לֹא לֵאמֹר וְהַחֲמֵת
שֵׂאֵל וְהָאֵשׁ מִיָּד מִכָּפֶשׁ
בְּשִׁמְרוֹן אֲחִיהֶם כִּי וַאֲחֵרָהּ
כִּי קָדַם אֲשֶׁר לִתְתֹּר לוֹ
בְּשִׁרְהֵי אֶהֱבֶה אֲנִי שֵׁ
רִשְׁעִים הָיוּ אֶת אִישׁ
צָרוֹ קִבְּיוֹת עַל מִשְׁכְּבוֹ
וְעַתָּה הִלֵּא אֲבִיךָ שָׂת
דְּמִי מִיָּדְכֶם וַיַּעֲרֹךְ אֶתֶּם
מִזֶּה אֶרֶץ חֲנֻדָּה אֶת

וזהו א' זמנ' וסימנ' צאד אורח' ב' שבי' נ
יבא כל חסד' ב' להב' וזהו דוד ויקם חסד' נ

אברהם בן יצחק בן יצחק בן יצחק

כשער
דוד
4

לל
6

5

5

5

4

4

כד

5

5
4
5
חס
ומל
אמר
דכות

ג
כח א
בנז
4
חס

5

ובאת לחם ממזל בכאס
ויהי בשמעך את קול צעדה
בראשית חכאס או תחכך
בראשית חכאס או תחכך
לחיות במחנה כל שמים
ועש דוד לו כאשר צוהו
ותנה וך את כל שמים
מבע ערב בארצו

ויהי עזר דוד את כל בקר
בישר אל של שים אלה
תקס ויכח דוד וכל העם
אשר אתו מבעלו ויודעו
לדעות משם את ארז
האלהים אשר נקרא שם
שם ויהו עבא את וישב
חברים עליו ומרמב את
ארז האלהים אל עגלה
חדשה וישאחו מבית
אבינו אשר בגבעה
ושאו אחיו בני אבינו
נחמס אתם עגלה חדשה
והשאו מבית אבינו
אשר בגבעה עם ארז
האלהים וישאו הלה
לפע הארז וידעו וכל בית
ישראל משחקים לפע
ותנה בכל עצי ברד שם

ובכנרות ויבבל לס נכתפוס
ובמנענעם ובצל צלום
ובאוי ער דוד כוז וישלח
ענה אל ארז האלהים
והאחוז בו שמשו חבקר
והחר אף ויהו בענה ויכתו
שם האלהים על השל
ומת שם עם ארז האלהים
והחר לדוד על אשר פרץ
ותנה פרץ בענה ויכח
למקום חיוא פרץ ענה
עד חמס חיה ויכח דוד
את ויהו במס חיוא
והאמר ארז וכו' אל ארז
ויהו וד ארז דוד להס
אלו את ארז ויהו על
עזר דוד ויכח דוד בות
עבד ארז הגתיו שש
ארז ויהו בית עבד ארז
הגתיו של שש חד שים ויכח
ותנה את עבד ארז ואת
כל ביתו ויגד למלך דוד
לאמר בכך ויהו את בית
עבד ארז ואת כל אשר
לו בעבד ארז האלהים
וילך דוד ועל את ארז
האלהים מבית עבד ארז
עזר דוד בשמחה ויחז

ל

6

5

4

5

5

5

חס

בשנ

4

מל

בסיפ

4

4

1

1

חס

חמ

5

בי צערו נש או ארז ויחז
שש צערו נש או ארז ויחז
ומר ארז דוד מברך בכל
ע לפע ויהו ודוד חגור
אפוד בך ודוד וכל בית
ישראל מיעדים את ארז
ויהו בתרו עז ויכח שופר
והח ארז ויהו בא עז
דוד ומכל בית שאל
נשקפה עז חללו ויחז
את חמלק דוד מפני
ומכר לו לפע ויהו ויכח
לו כל בית ויכח את ארז
ויהו ויכח אתו במקום
בתוך הארץ אשר נטח
לו דוד ועל דוד עלות
לפני ויהו ויכח ויכל
דוד מן עלות חל
וידעו מים ויכח את העם
בשם ויהו עבא את ויחז
לכל העם לכל חמלק ויכח
למאן ויכח אשה לאיש
חלת לחם אחת ואשפר
אחד ואשפר אחת ויכח
כל העם איש לביתו ויכח
דוד לבכר את ביתו
ותאמר כל בית שאל
לקח את דוד ותאמר

שם ויהו עבא את ד ויכח בא ארז אשר
יכח שם ויכל דוד בעת חמלק *

על עז ד ויכח ארז דוד ד שמואל ויכח על
יכח ארז ויכח עז ארז שבעים
שבעים *

ויכח ד ויכח ארז ויכח ויכח ד שמואל
על חמלק ד ויכח ארז ד שמואל ויכח
ויכח ויכח ויכח *

נבדח חזקיהו מלך ישראל
אשר נגלה חזקיהו לעני
אמחות עבדיו סגלות
נגלות אחד חזקיהו וי
האמר דוד אל מוכל
לפני ויהי אשר בחר בו
מאבדו ומכל ביתו לעז
את נגד על עס ויהי
על ישראל וישחקו
לפני ויהי וינק לתו עז
מזאת ויהי שפל בעני
ועסה אפחות אשר אמות
עמם אכבדה ולמכללת
שאול לאתחזק לה ילד
עז חזק מותח
ויהי כפי שכל חזקיהו בביתו
ויהי חזקיהו חזקיהו מסביב
מכל אנכיו ויאמר חזקיהו
אלנתו חזקיהו ראה נא
אנכיו שכל בבית ארזים
ואלו חזקיהו וישב בתו
חזקיהו ויאמר נתן אל
חזקיהו כל אשר בלבב
לה עשה כו ויהי עמך
ויהי בלד חזקיהו
ויהי בלד חזקיהו אל
נתן לאמר לה אמת אל
עבדו אל דוד

אמר ויהי חזקיהו חזקיהו
לו בית לשבתו כולא שנתו
בבית למות חזקיהו את
בני ישראל ממערים ועז
חזקיהו ויהי חזקיהו
באחד וכמ שכן בלד אשר
חתה לבתו בלד בני ישראל
חזקיהו חזקיהו את אחד
שכטו וישראל אשר עזתו
לחזקיהו את עמו וישראל
לאמר למה לא כנתם לו
בית ארזים ועתה כחזקיהו
לעבדו לדוד כח אמר ויהי
עבאות אע לקחתיו מן
חזקיהו מאחר חזקיהו לחזקיהו
נגד על עמו על ישראל
ויהי חזקיהו עמך בלד אשר
חזקיהו אמת את כל
אנכיו מפני ועשה חזקיהו
שם גדול כשם חזקיהו
אשר בארץ וישמת מקום
לעמו וישראל ונט עתו
וישכחו חזקיהו ויאמר עז
ולא יסופו כעז חזקיהו
כאשר בראשונה חזקיהו
חזקיהו אשר עזתו שפוטם
על עמו וישראל ויהי חזקיהו
לחזקיהו אנכיו ויהי חזקיהו

ויהי חזקיהו חזקיהו
ויהי חזקיהו חזקיהו
וישכבת את אבתי ויהי חזקיהו
את חזקיהו חזקיהו אשר
ועז ממערים ויהי חזקיהו את
ממלכתו ויהי חזקיהו
לשמו ויהי חזקיהו את חזקיהו
ממלכתו עז עז חזקיהו
אחזקיהו ללד חזקיהו ויהי חזקיהו
לו לבן אשר כח עזתו
ויהי חזקיהו שכל אנכיו
ובנגד בני ארזים ויהי חזקיהו
לאסור ממנו כאשר
חזקיהו מעס שאול אשר
חזקיהו מלפני חזקיהו
ביתו וממלכתו עז
עז חזקיהו חזקיהו
נכח עז חזקיהו בלד
חזקיהו חזקיהו ויהי חזקיהו
חזקיהו חזקיהו כח חזקיהו
אל דוד
ויבא חזקיהו חזקיהו חזקיהו
לפני חזקיהו ויאמר חזקיהו
אנכי אדני ויהי חזקיהו
כי חזקיהו עז חזקיהו
ותקטן עז חזקיהו
אדני ויהי חזקיהו חזקיהו
בית עבדו חזקיהו חזקיהו

לד ואמר חזקיהו אל חזקיהו חזקיהו חזקיהו
חזקיהו חזקיהו חזקיהו חזקיהו חזקיהו

חזקיהו חזקיהו חזקיהו חזקיהו חזקיהו
חזקיהו חזקיהו חזקיהו חזקיהו חזקיהו

חזקיהו חזקיהו חזקיהו חזקיהו חזקיהו
חזקיהו חזקיהו חזקיהו חזקיהו חזקיהו

תורתם אדם אדם יחיד ויחיד
ויקור דוד ער לדבר אלה
ואתח ח עם את עבדך
אדם יחיד בעבד דוד
ובלכך עשית את כל חמדי
הוא את לחמדי את עבדך
על כן בלתי יחיד אלהים
באון פמתי ואח אלהים
וילתך בל אשר שמענו
באוננו ומי בעמלם שר
גוי אחד בארץ אשר חלקו
אלהים לפדות לל לעם
ולשום לשום ולעשות
לכס חג וילח ובראות
לארץ מפני עמל אשר
פחת לב מעצרים גוים
ואלהיות וכוונתך את
עמל וישר אלה לעם
ער עולם ואמת יחיד
חיות להם לאלהים
ועתה יחיד אלהים
הדבר אשר דברת על
עבדך ועל ביתו חקם ער
עולם ועשה באשר
הבדל ויגל שמך ער
עולם לאמר יחיד עבא את
אלהים על ישר אלה ויגל
עבדך דוד יחיד נכו לפנך

באתה יחיד עבא את אלה
ישר אלה יחיד את און
עבדך לאמר בית אבנך
לך על כן מצא עבדך את
לבו להתפלל אליך את
התפלה הזאת ועתה אדם
יחיד אתה הוא אלהים
ודברך יחיד אמת ויחיד
אל עבדך את חטובך
הזאת ועתה חזאל וכוונת
את בית עבדך לחיות
לעולם לפנך כר אמת
אדם יחיד דברת ומכונת
יבדך בית עבדך לעולם

והוא אחרי כן וכוונתך דוד את
פל שמים ויכעם ויחן
דוד את מתג האמה מיד
פל שמים וכוונתך את מואב
ומדדס בחבל השפכ
אותם ארצה וימרה שמ
חבלים להמית ומלאותם
לחנות ותחמו מואב לדוד
לעבדים נשאו מנחה
וכד דוד אתה דוד ער כו
רחב מלך עובד בלכתו
לחשוב מו כעדר חלכו
דוד ממנו אלה ויבדע

מאות פכ שום ועשויים
אלף אש וגלוי עקדך
את כל חרב ויחיד מנח
מאה רכב ומנח אדם
המשק לער לחיד ער
מלך עובד וכוונתך באדם
עשויים ושום אלה אש
ולשום דוד נעביר באדם
המשק ויחיד אדם לדוד
לעבדים נשאו מנחה
וישע יחיד את כדור ככל
אשר חלקו חקם כדור את
שלקו ויחיד אשר חח
אל עבדך חיד ער וימאס
דוד שלם ומכונת ומכונת
ער חיד ער לחס חמדי
דוד נחשת חרב מנח
וישמע עתה מנח
חמת כחבך כדור את
כל חיל חיד ער ויחן
תע אחריו סבן אד
חמל חיד לשא אלה
לשום ולכדו על אשר
נלחם בחיד ער ויכחו
ביאיש מלחמות תע
חנה חיד ער ויחן חן
כל כסא וכל חרב וכל
נחשת גס אתם חקדויש

ועל ביתו ג ועט יחיד וחבירו ומקדתי על
חאיש חזק

יבדך ד ב חמדי ומכונתך דוד ויחן יבדך
וחן כ כן טוב עז חא יבדך

חגדולו ד ג מל ויחן חס בעבד עבדך ומ
כעק יחיד בעבד עבדך יח יחיד

איש ואיש ג ואת מלך מעבד וליצונו ואמר
חיים עמידיקס *

קדש ליחוד

כל שמואל אביטו בר מן חד אבטו ואת יחידה
נלן ביד * וכל דברי חומים דכוננה אבטו *

לא ימכר

דחוב ג מל שם קדויה ואנו מעל ויטברו
לחם ושל אחיו *

עבד יהודה ארץ בני עמון
והאמר שריו בני עמון
אל חנו ארצו חם חם כפר
חד את אביו בשענה כפר
שלח לה מתמים חלוא
בעבור חקראת חערה
ולרצוהו לחפכה שלח
הוד את עבדו אל חנניה
סעו את עבדו יהודה ונלח
את חנו וקנס וכתת את
מדותם פחז ער שותותם
ושלחם ונדרו ליהודה
ושלח לקראתם כותיו
האנשים נבלמים מאד
והאמר מלך שבו ביהודה
ערצמח וקנסם ושבתם
והראובני עמון מנבאשו
בדוד ושלחו בני עמון
ושפרו את אדם בית חוב
ואת ארם צבא עשרים
אלף רגל ואת מלך מעכה
אלף איש ואיש טוב
שנים עשר אלף איש
ושמעיהו ושלח את
ויאבואת כל חצבא
הגבורים ונצאו בני עמון
וערקו מלחמה פתח
חשערו וארם צבא ורחוב

ואיש טוב ומעכה לבדם
בשרה ונראו אב כותיה
אלו פנח מלחמה מפנס
ומאחור ונכחר מכל כותיה
בישראל ונערה לקראת
ארם ואת יתר חעם נלח
בך אביו אחיו ונערה
לקראת בני עמון והאמר
אם תחוק ארם מפני ונחמה
ליו שועה ואספני עמון
יחזקו ממך ונלכתו
לחושני עלך חוק ונחמך
בער עמנו ובער ערו
אל חנו ויהודה ועשה
חטוב בעניו חשיו אב
והעם אשר עמו למלחמה
בארם וננסו מפניו ובני
עמון ראו פנס ארם
וננסו מפני אביו ונכאו
העור ונשב כח אב מעל
בני עמון ונכאו ורושלים
והראובני מנף לפני
וישראל והאספו וחדו
ושלח חדר שור ונצא
את ארם אשר מעבר
חנור ונכאו חילם ונשכר
שר צבא חדר שור לפנחס
ונצח ליהודה והאספו

את כל ישראל ונעבר את
חנור ונכאו חלוא מה מערכו
ארם לקראת כותיו ונלחמו
עמו וננס ארם מפני ונכאו
וחדו כות מארם שבע
מאות ונכאו ארבעים אלף
פרשים ואת שוכר שר
עבא ונכאו ומת שס ומדאו
כל חמלמים עבדו ונדרו
מנפנף לפני ונכאו
ושלחו את ונכאו אל
והעבדו ונכאו ארם
לחושני עור את בני
עמון
והחולת שוכת קשנד
לעת צאת חמל אכוס
ושלח יהודה את חנניה
עבדו עמו ואת כל
וישראל ונשחתו את בני
עמון ונדרו על דבה ונדרו
חשב ביהודה שם ונדרו
לעת ערב חקס יהודה
מעל משכבו ונדרו על
גג בית חמל ונכאו אשח
רחצת מעל חג ונכאו אשח
טובת מראח מאד ונכאו
יהודה ונדרו לאשח
והאמר חלוא את בת

ד כה ב ולא קדו בחורי בישראל חממזדים כמות יחוד דמלכו
והננו בבית חממזדים כנשך ובמדינת *

ואת עבדיו ד ונדרו לנשוכו ונשקף ארנוח
ואחרי כן נאם יחוד את פריעח *

אתם ב' דגש בסופו כלומר חתולנו אתם
ולא ברא אתם לחם נ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אֲהֲרֹן
וְאֶל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

חֲדָשׁ כְּהֵאמֵר
 יִתְחַלּוּ הַיְּשׁוּרָאִל אֲנִי
 מִשְׁחַתֵּיךְ לְמִלָּה עַל־יִשְׂרָאֵל
 וְאֲנִי הַעֲלִיתִיךָ מִן־שָׂאֵל
 אֶתְּנֶה לְךָ אֶת־בֵּית אֲדוֹמִי
 וְאֶת־נְשׁוֹי אֲדוֹמִי בְּחִיקָה וְאֶתְּנֶה
 לְךָ אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל וְיִחַדְּךָ
 וְאֲסִמְעִי וְאֲסַפֶּה לְךָ בְּחֶנֶךְ
 וּבְחֶנֶךְ מִדּוּעַ בְּיָמֶיךָ אֶת־דָּבָר
 יִתְּנֶה לַעֲשׂוֹת חֶרֶב עִשְׂמֵאֵת
 אֲרִיחַ וְחֶחֱלִי הַכִּי תִבְחַרְבִּי
 וְאֶת־אֲשֵׁרִי לְקַחְתִּי לְךָ לְאִשָּׁה
 אֶתְּנֶה חֶרֶב בְּחַרְבִּי בְּנִי עִמּוֹ
 וְעַתָּה לֹא־תִסְרֹחַ בְּמִיתָךְ
 עַד־עוֹלָם עֲקָב ... כִּי־בִזְזִי
 וְתִקַּח אֶת־אֲשֵׁרִי אֲוֹרֶמֶת הַחַיִּיתִי
 לְהַוִּיתִי לְךָ לְאִשָּׁה
 כְּהֵאמֵר יִחַדְּךָ חֲנָנִי
 מִקִּים עֲלֶיךָ עַל מִבִּיתְךָ
 וְלִקְחֹתִי אֶתְּנֶיךָ לַעֲנֶה
 וְעַתָּה לֹא־עָלֶיךָ וְשִׁבְלִי עִם־
 נְשִׁיךְ לַעֲנִי הַשְׂמֵה וְאֶת־
 כִּי־אֶתְּנֶה עֲשִׂיתִי בְּסֶתֶר וְאֲנִי
 אֶעֱשֶׂה אֶת־דְּבָרֶיךָ גִּבֹּרִי
 כְּלִי־יִשְׂרָאֵל וְגִבֹּר הַשְׂמֵה שִׁי
 וְכֵאמֹר רוּחַ אֵל בָּרוּךְ

דען ב' מ' בנביא ונתת ליען אתה ויען • ומ'
כתיבויא דכח ב' מ' משה דחזק חס ב' מ' חז מ' מ'
ל' חתומה ווען דען •

חטאת ליהוה
 ויאמר עתה אלהים
 יהוה העביר חטאתך לא
 תמות אפס כח אצטנא
 את אבי יהוה בדבר הזה
 גם תבי חלילה לך מיתומת
 ואלה עתה אל ביתי ויהי
 אתה הילד אשר בלתי אשת
 אדסה לדוד ואנש ויבן
 דוד את חאלום ביום
 ויבן חור ציס וכללו שבע
 ארצות וקמו יקנו ביתו
 עליו וחקמו מוסא וקמו
 אבהו לאברהם אפס לחם
 ויהי ביום השביעי ונסת
 חלד ויהי עבדו
 להגיד להכמות חלד כי
 אמרו חטן כחלות חלד
 דברו אלול אשמע
 בקולנו ואיד נאמר אלהים
 חלד וישעיה רעה ודא
 חלד כי עבדו מתחשים
 ויבן חור מית חלד ויאמר
 חלד אל עבדו חמס חלד
 ויאמר מית חס חלד
 מהארץ ויהי חס חלד
 שכל חס חלד חס חלד
 ויבן אל חלד חס חלד

מעט למעט ז' יומין ונשיא חזק ואספח יתנו
ויעזבם כזה ויקנה ויחזיקם ט

ללחם ויאכל ויאמר עבדיו
אלו מה הדיבר הזה אשר
עשיתם בעשר הילדה חייצת
ותפר וקשר מת הילדה קמת
ותאכל לחם ויאמר בעד חלילי
חייצת ויאכלה כי אמרת
מחל עלי חנני יהוה חנן חלילי
ועתה מת למדה זה אני וזה
חאכל לך שיכור עזר אני
הלך אליו וקרא לא נשכ
אלו ונתןם הדיבר את פת שבע
אשתו ותבא אליו וישכב
עמה ותלד בן וקרא את
שמו שלמה ותקח אהבה
וישלח בידו ונתןם חלילי וקרא
את שמו יהודה בעבור
יהוה
ותחם ויאב ברבית בני עמון
ותלד את עשרה בנים ויהיה
וישלח ויאב מלכים אל
הוד ויאמר נלחמתי ברב
גם לך יתן את עזר חקים
ועתה אסא את יתן עס
ותקח עליו עזר ויבנה פד
אלכד אני אתה עזר וקרא
שמו שלם וקרא חזק את
בן העם ויהיה רבית ויהיה
בה מלכה ותקח את עשרת

מלכם מעל ראשו ומשקל
במדינה ויאב ויבנה ויהיה
על ראשו ויבנה ויבנה
הוד ויאמר מה מאד ויאמר
אשר בה הוד ויאמר
ובחלילי חלילי ויבנה ויבנה
חלילי ויהי עבדו ויבנה
ובן עשה לכל עמי בני
עמון וישכב חזק ויבנה
יהושלם
ותקח אהבה ויאב ויאמר
הוד אהבה ויאב ויאמר
ותקח אהבה ויאב ויאמר
לאמנו להחלות בעבור
תמר אחותו כי בתולה היא
ויפלו אבינו אמנו לעשות
לחמאמה ויאמר חזק
וישמו ויהיה בן שבע אחי
הוד ויהיה בן שבע מאד
ויאמר לו מה עמך בכה
הלך בזה מלך בפקד
הלוא תגיד לו ויאמר לו
אמנו את תמר אחות
אבשלם אחי אני אתם
ויאמר לו ויהיה בן שבע
משכב ויהיה חלילי ויאמר
לראו ויאמר חלילי ויאמר
נא תמי אחותי חלילי לחם

ועשיתם לעני אתם בלילה
למנו אשר אדא ויאמר
מלח ויאמר אמנו ויהיה
ויבא חלילי ויאמר
אמנו אל חלילי ויאמר
תמר אחותי ויהיה
שתי לבנות ויאמר חלילי
וישכב חזק אל תמר חלילי
לאמר לך נא בית אמנו
אחיה וישכב חלילי
ותקח תמר בית אמנו ויאמר
ותקח שבע ותקח את חלילי
ותלד שבע בנים ויהיה
אתם לבנות ותקח את
השבעות ויאמר חלילי
לאמר ויאמר אמנו
חזק ויאמר חלילי
ויבא חלילי ויאמר
אמנו אל תמר חלילי
החל ויאמר חלילי
תמר אתם לבנות אשר
עשיתם ויאמר חלילי
החל ויאמר חלילי
ויחזק חלילי ויאמר
שבע עמי אחותי ויאמר
לראו חלילי ויאמר
לא עשה כן בישאך
תעשה את חלילי ויאמר

אחוז ג ומל ויאמר חלילי ויאמר
אחוז חזק חזק חזק חזק

אחוז ג ומל את ויאמר חלילי ויאמר
אחוז חזק חזק חזק חזק

חזק ג חזק חזק חזק חזק
חזק חזק חזק חזק חזק

ועליה ג' ועליה בתנות פסים ועליה להדום
שובח ועליה ימדיעו יאחיז נ

אֶת־שִׁיטִי אֶת־לִבִּי לִדְבַר־י
יְהוָה וְתִשְׁכַּח מִרוּשְׁמִי מִדִּי
בֵּית אֲבִי שְׁלוֹם אֲחִי וְחִמִּי
וְהוֹדִי שָׁמַע אֶת־כָּל דִּרְבָּתֶּיךָ
דָּאִלְהוּ וְיִחְדָּד מֵאֵד וְלֹא־
דְּבַר אֲבִי שְׁלוֹם עִם אֲמִנֹן
לְמַרְעֵי וְעַד וּבְכִישָׁנִי
אֲבִי שְׁלוֹם אֶת־אֲמִנֹן עַל־
דְּבַר אֲשֶׁר עָשָׂה אֶת־תִּמְרֵי
אֲחִי
וְחִי לִשְׁנֵתִים וּמִיּוֹם וְיִחְדָּד
בְּיוֹם לֹא־אֲבִי שְׁלוֹם בְּבַעַל
חֲצוֹר אֲשֶׁר עִם אֲפִרַּיִם
יִקְרָא אֲבִי שְׁלוֹם לְכַלְבֵּי
חֲמִלָה וְכִנָּא אֲבִי שְׁלוֹם אֶל־
חֲמִלָה וְיִאֲמַר הִנֵּה נִאֲמִיּוֹם
לְעַבְדִּי וְלִנְאֻחֲמִלָה
וְעַבְדִּי עִם עַבְדִּי וְיִאֲמַר
חֲמִלָה אֶל־אֲבִי שְׁלוֹם אֲבִי
אֶל־נִאֲמִי לְכַלְבֵּי וְלֹא־נִכְבֵּד
עַל־דְּוִפְרָצְבוֹ וְלֹא־אֲבִי
לְכַתֹּב בְּרִכְחוֹ וְיִאֲמַר מִי
אֲבִי שְׁלוֹם אֶל־אֶלְהָ נִאֲמִי
אֲמִנֹן אֲחִי וְיִאֲמַר לְחִמִּי
לְמַחֲוִלָה עִמִּי וְיִפְרָצְבוֹ
אֲבִי שְׁלוֹם וְיִשְׁלַח אֶת־אֶת־
אֲמִנֹן וְאֶת־כָּל־כַּלְבֵּי חֲמִלָה
וְיִצְוֶה אֲבִי שְׁלוֹם אֶת־

נַעֲרָה לֵאמֹר רֵאיוֹנָא כְּטוֹב
לְבִאֲמֵנוּ בִּיחֹ וְאִמְרֵנוּ הִ
אֵלֹכֶם חִבּוּ אֶת אֲמֵנוּ כִּי
וְחִמְתֶּם אֹתוֹ אֶל תִּירְאוּהוּ
בִּי אֲנִי עֲנוּתָה אֶתְכֶם חֹק
וְחֹדֶי לִבִּי חֹק וְחֵשֶׁן נַעֲרָה
אֲבִשְׁלוֹם לְאֲמֵנוּ בְּאֶשֶׁר
עָנָה אֲבִשְׁלוֹם וְחֹק מִכֶּל
בְּעַמְלָה וְחֹק בְּכֹי אִשָּׁה
פִּדְיוֹ וְנִסְיוֹ וְחֹק מִדְּרָה
וְתִשְׁמַע בְּאֵד אֶל דְּרָה
לֵאמֹר חִפְּהָ אֲבִשְׁלוֹם אֶת
כִּלְכֵּי עַמְלָה וְאֶת תְּרִמָּה
אַחֲרָיִךְ
וְחֹק עַמְלָה וְחֹק קִרְעַת תְּבִינָה
וְחֹק אֶרְצָה וְכִלְכֵּי עֲבָדֶיךָ
נִבְּרִים קִרְעַת בְּעָרִים
וְחֹק עַבְדֵּי שְׂמֵעָה
אֲחִירָה וְחֹק אֱלֹהֵי אֲמֵר
אֲדֹנָי אֶת כִּלְכֵּי עַרְסִים בְּכִי
הַמִּתְּנָה בְּאֲמֵנוּ לִבִּי
מִתְּנָה עַל כִּי אֲבִשְׁלוֹם חֵתֶךָ
שׁוֹמֵה מֵחֵם עֵנִי אֶת תְּמִיר
אֲחִירָה עֵת אֶל דִּשְׁמֵ אֲדֹנָי
חֵמְלָה אֶל לְבוֹד בְּרֵל אֲמֵר
כִּלְכֵּי עַמְלָה מִתְּנָה אִם
אֲמֵנוּ לְבוֹד מֵת
וְכִרְחֵ אֲבִשְׁלוֹם וְחֹק אֲחֵנִי

אמרוהו ג' ב' ח' ודל' חל' וקטב תמר לירובים בני
שנים עשר שנה ושלשה ימים

שומעו ב' כח ה' ולא תמנעו דע ויש יתדב' ^ו

הצפח את עניו ונר אנה עם
רב כל כוס מהרה אחרו מצד
החרו ואמר ונר אנה עם
הנה כעמלך באו בבר ענה
בן חנה ונחם כלתו לבר ונח
כעמלך באו וישא וקלם ונכח
וגם המלך וכל עמלך ונכח
גדל מאד ואכל שלום ברחוקה
א' תלמי ב' עמלך ונחם
ותאכל על עניו ונחם
ואכל שלום ברחוקה ונחם
שם של ששנים ותכל דוד
המלך לצאת אל אבשלום
בנחם על אמן ב' מית

וה' עמלך ב' ב' ב' ב'
לב המלך על אבשלום ונחם
וה' עמלך ב' ב' ב' ב'
חכמה ואמר אלהי חת אכל
נא ב' שנת אכל ונחם
תסוב שמו ונחם ב' אשחזר
ג' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ'
ובאת אל המלך ונחם ב' אלו
ב' ב' ב' ב' ב' ב' ב' ב'
ה' ב' ב' ב' ב' ב' ב' ב'
ה' ב' ב' ב' ב' ב' ב' ב'
ה' ב' ב' ב' ב' ב' ב' ב'
ה' ב' ב' ב' ב' ב' ב' ב'
ה' ב' ב' ב' ב' ב' ב' ב'

ותאמר אכל אשחזר אנה
אנחם ב' אשחזר אנה
שנ' ב' ב' ב' ב' ב' ב' ב'
ואנחם ב' ב' ב' ב' ב' ב' ב'
ה' אנה אנה אנה אנה
והנה כמה כל המלך ונחם
שפחתך ונחם אנה אנה
אנחם ב' ב' ב' ב' ב' ב' ב'
אשר חרג ונחם אנה אנה
חור שוכח את עמלך ונחם
אשר נש אנה ל' ב' ב' ב' ב'
לא ישיש אנה אנה אנה
פני אנה אנה

ותאמר המלך אל אשחזר
ל' ב' ב' ב' ב' ב' ב' ב'
ותאמר אנה אנה אנה
אל המלך על אנה אנה
ה' עמלך ב' ב' ב' ב' ב' ב' ב'
וכס אנה אנה
ה' ב' ב' ב' ב' ב' ב' ב'
אלו א' א' א' א' א' א' א'
ותאמר אנה אנה אנה
והנה אנה אנה אנה
ה' ב' ב' ב' ב' ב' ב' ב'
אתב' ונחם אנה אנה
יפ' מ' ש' ע' ב' אנה
ותאמר אנה אנה אנה
שפחתך אל אנה המלך ב' ב'

ותאמר המלך ונחם
חשבתך ב' אנה אנה
והנה כמה כל המלך ונחם
כאשם ל' ב' ב' ב' ב' ב' ב' ב'
אתנחם ב' ב' ב' ב' ב' ב' ב'
וכמה אנה אנה אנה
לא אנה אנה אנה
נפשו שוכח את עמלך ונחם
והנה כמה כל המלך ונחם
ב' אנה אנה אנה אנה
אתנחם ב' ב' ב' ב' ב' ב' ב'
ה' עמלך ב' ב' ב' ב' ב' ב' ב'
אנה אנה אנה אנה
נחם אנה אנה אנה
ב' ב' ב' ב' ב' ב' ב' ב'
ה' ב' ב' ב' ב' ב' ב' ב'
ה' ב' ב' ב' ב' ב' ב' ב'
ה' ב' ב' ב' ב' ב' ב' ב'
ה' ב' ב' ב' ב' ב' ב' ב'

ותאמר המלך ונחם
אל אנה אנה אנה
אנה אנה אנה אנה
ותאמר אנה אנה אנה

איש ואיש י. חסד עם גשוחותיו ורחמנותו
עוד חתש בית יושע איש מדינת אשור פה *

כל דיווח שמעתי אצל כותב בד מ 2
כותב א לחמן והדמתי מסומן השמתי

ב' חס' בלשון מדעבא וסעס' אכסתי צורכי פ' וסאג' לשנא שול'.

אֶתְּחַמֵּל וְאֶמְצָא חֵמֶל לְחַדֵּשׁ
וְאֶבְרָא אֶתְּכֶם בְּדֹאֵת וְתִשַּׁע יִי
וְאֶשְׁחַזְקֶם בְּחֹנֶף שֶׁאֶרְבֵּה
חֵמֶל לֹא אֶשְׁלַח חֵמֶל מִלְּשָׁנִי
כִּי אֶשְׁלַח בְּלֹא אֶתְּ חֵמֶל לִי
כִּי עֲבָדְךָ חֶאֱבָה וְהִנֵּנִי וְהִנֵּה
שָׁם בְּמִשְׁפַּחְתְּךָ אֶת כָּל
חֲדָרֵי שְׁמֵי הָאֵלֹהִים לִבְעֹבֵר
כִּי אֶתְּכֶם חֲדָרֵי עֵשָׂה
עֲבָדְךָ וְאֶבְרָא אֶתְּ חֲדָרֵי חֵהוּ
וְאֶתְּ חֶבֶס בְּחֶבֶל מִלְּאָךְ
וְהִנֵּה הֵם לִי עַתָּה אֶתְּכֶם אֶשְׁ
בְּאֶרֶץ וְהִנֵּה
חֵמֶל לֹא אֶשְׁלַח חֵמֶל נָא
עֲשִׂיתִי אֶתְּ חֲדָרֵי חֵהוּ וְלִי
חֶשֶׁב אֶתְּ חֶשֶׁב אֶתְּ אֲבִשְׁלוֹם
וְכִי אֶבְרָא אֶתְּכֶם אֶרֶץ
וְשִׁתְּחוּ וְכִרְדָּה אֶתְּ חֵמֶל לִי
וְהִנֵּה חֵאֱבָה וְחֵסֶם עֲבָדְךָ
כִּי אֶתְּכֶם חֲדָרֵי עֵשָׂה אֶרֶץ
חֵמֶל לֹא אֶשְׁלַח עֵשָׂה חֵמֶל לֹא
יִבְרַח עֲבָדְךָ חֶסֶם חֵאֱבָה וְלִי
בְּשִׁתְּחוּ תִכְאֵה אֶתְּ אֲבִשְׁלוֹם
וְהִנֵּה חֵאֱבָה
חֵמֶל לֹא אֶשְׁלַח חֵמֶל לֹא
יִבְרָא חֶסֶב אֶתְּ חֵאֱבָה לֹא
בִּתּוֹ וְכִי חֵמֶל לֹא אֶשְׁלַח
וְכִי אֶשְׁלַח לֹא אֶתְּ

אֶשְׁפּוֹחַ בְּכֹל יִשְׂרָאֵל לְחַלֵּל
מֵאֵר מִכָּפַר וּבְדוּלָה וְעַד קֶדֶשׁ
לֹא אֶחָד בּוֹ מוֹסִיב וְכִלְיָהוּ אֶת
רֹאשׁוֹ וְהָיָה מִן אֶמְצָמוֹס וּמִמֵּי
אֲשֶׁר יִגְלַח מִכְבֵּד עַל
וְלִחְוֹשֵׁן לֹא תִשַּׁעַר רֹאשׁוֹ
מֵאֵתִים שָׁקֵלִים בְּאֵבֹת מִדֶּה
וְהָיָה לֹא בִשְׁלֹסֶם שְׁלֹשָׁה
בְּנֵי סוּבָת אַחַת וְשִׁמְחַת תִּמְרָה
חֲדָא חֲדָתָה אִשָּׁה פֶתֶת מֵרֶאֶה
וְשֵׁשׁ אֲבָשִׁלֹם בִּירוֹ שִׁלֹם
שְׁעָתִים וּמִסָּפֶת חֲמִלָה לֹא
לֹא חֲוִשְׁלֹחַ אֲבָשִׁלֹם אֶל
חֲאֵב לִשְׁלֹחַ אֶתוֹ אֶל חֲמִלָה
וְלֹא אֲבָח לְבֹא אֶל חֲוִשְׁלֹחַ
שׁוֹלֵשׁ עֶתָּה לֹא אֲבָח לְבֹא
וְאִמְרָא עֲבֹדוּ רֵאֲוִי חֲלִקָת
וְאֵב אֶל חֲוִדִּישׁ שְׁעָתִים
לְבִיחֻד עֶתָּה בִּאֵשׁ וְיִצְתָּ
עֲבֹדוּ אֲבָשִׁלֹם אֶת חֲחִלָּה
בִּאֵשׁ
וְקִס חֲאֵב וְכֹא אֶל אֲבָשִׁלֹם
חֲמִלָה וְאִמְרָא אֶל חֲחִלָּה
חֲמִלָה עֲבֹדוּ אֶת חֲחִלָּה
אֶשְׁרֵי לְבִאֵשׁ וְאִמְרָא אֲבָשִׁלֹם
אֶל חֲאֵב חֲחִלָּה שְׁחִחִי אֶל חֲחִלָּה
לֹא מֵרֵאֲוִי חֲחִלָּה וְאִשְׁלֹחַ

אתה אלהים לאמר למח
באתי מבשר טוב לך עמנו
שם ועתה אראנו פני חמלה
ואס' שכי עזנו חמלתנו ונבא
אלהים חמלה וחסד ורחמים
אל אבש' דוס ונבא אלהים
ושתחו לך על אפני ארצה
לפני חמלה וחסד חמלה
לאבש' דוס
מאחר כן ויעש לאבש' דוס
מרכבה וסוסים וחמשים איש
רעים לפניו ויה' שמם אבש' דוס
ועמד עליו דרך הדרך חסד
וחסד כל האיש אשר יחיה
לדור בלם אלהים חמלה
למשפט ויחזק אבש' דוס
אלוהים אמר אבנה עיר
אתה ויאמר מאחד שבט
ישראל עבדך ויאמר אלה
אבש' דוס ראה דבר טובים
תבנים ושם ע אורח מאת
חמלה ויאמר אבש' דוס
שם שפט בארץ ועל
ובא כל איש אשר יחיה
דבר שפט ער קתו וחסד
בקרוב איש לה שתחות
ושלח את דיו וחסד לוחם
לוחם אבש' דוס פבר וחסד

יפד ה' וכאשר יפד עשיתיו חתן יסד דודי חסד
אשר ראיתי אני עד חמל עמדי *

וזהו מקורו ב' וזהו מקורו וזהו מקורו
שבעים ימים.

וְיָגֵם יֵשׁ ג' וְאֶם יֵשׁ ב' עֵץ וְחִבּוּד וְאֶם נִסְמָךְ
חֶסֶד י'

הנה שם ב' הנה שם עמם וחלכת שולח הנה שם
גמדיים ב' מה ודוד עבר וגם הדקדוקים .

וְלֹא־בִתְּרָהּ חִבְּתָנִים הַעֲדִשְׁתָּם
עִמָּם שֶׁעָבְדוּם אַחֲמֵעַן
לְצִדְקָה וַיְהִינָהּ לֹא־בִתְּרָהּ
וַיִּשְׁלַח־תָּם מִדֶּם אֵלֶּיךָ לְדִבֵּר
אֲשֶׁר תִּשְׁמַע עַתָּה חוֹשֵׁן
רַעְיָה רִדָּה הַעֲרֹאֲבֵשׁ לָהֶם
מָוֶה וְרוּשָׁלַם׃

וְדָרַךְ עֲבָר מַעֲט יִי
מִחֲדָא שׁוֹדְדָה צִיבָא גַּעַר
מִפּוֹכֶשֶׁת לְקַדְּאוּתָא וְעֵמֶה
חֲמִיִּים חֲבָשִׁים וְעַל־לָהֶם
מֵאֲתָנִים לָחֶם וּמֵאֲדָע צִמּוּקִים
וּמֵאֲדָע קִדְּאוּתָא לְחִוּוּתָא מֵר
חֲמִלָה אֶל צִיבָא מִחֲדָא לָה
לָהּ וְהָאֵמֶר צִיבָא חֲחִמּוּקִים
לְבִית חֲמִלָה לְרַבְּבוּל חֲלָחֶם
וְחִקְוִין לְרַבְּבוּל חֲנִיעִים י
וְחִמּוּ לְשִׁתּוֹת חֲנִיעִים בְּמִדְּבָר
וְהָאֵמֶר חֲמִלָה וְהָאֵמֶר בְּוֹאֵתָא
וְהָאֵמֶר צִיבָא אֶל חֲמִלָה
חֲחִמּוּ שֶׁב מִדְּוִשָׁלֶם כִּי
אֵמֶר חֲחִים וְשִׁיבִין לְבִית
יִשְׂרָאֵל אֶת מִלְכּוֹתָא אֲמִי
וְהָאֵמֶר חֲמִלָה לְצִיבָא חֲחִמּוּ
לְרַבְּבוּל אֲשֶׁר לְמִפּוֹכֶשֶׁת
וְהָאֵמֶר צִיבָא חֲחִמּוּ חֲחִיִּים
אֲמֵצָא חֲחִיִּים עֵנִיָּה אֲרָטִי
חֲמִלָה וְכִיבָא חֲמִלָה לְדָרַךְ עַר

בְּחֹרֵם וְהָעֵד מִשֵּׁם אֱלֹהִים
וַיֵּצֵא מִמֶּשְׁפַּחַת בִּתְשָׁאוֹל
וַיִּשְׁמַע שְׁמִי בְּזֹלָתָא וַיֵּצֵא
וַיֵּצֵא אֶת מִסְכַּל הָרֹסֶק בְּאֶמְנֹס
אֶת דָּוִד וְאֶת בֶּרֶךְ עֲבָדָיו
חֲמִלָה דָּוִד וְכָל הָעָם וְכָל
הַגִּבּוֹרִים מִימֵינוֹ וּמִשְׁמֵאלָהּ
וְכֹה אָמַר שְׁמִי בְּקִלְלוֹ
עָצָא אֱלֹהִים חֲדָמִס וְאֱלֹהִים
חֲבִלָה עַל הַשּׁוֹב עֲלֵיהָ וְהָאֵל
בְּלִי מִיּוֹצֵת שְׁאוֹל אֲשֶׁר
מָלַכְנוּ מַחֲמֹנוּ וְנִתְּנוּ וְהָאֵל
חֲמִלָה בְּדָא אֲבָשְׁלוֹס בְּנֵה
וְהָאֵל בְּרַעֲיָה בְּאִישׁ דְּמִס
אֶתְּחִיל וְאָמַר אֲבִישׁ בְּדָא
צְרוּחָה אֶל חֲמִלָה לְמַח וְסִלָּה
חֲבִלָה חֲמִלָה חֲמִלָה אֶת אֲדָמָה
חֲמִלָה אֶתְּחִילָה וְאֶתְּחִילָה
אֶתְּחִילָה
וְאֶתְּחִילָה מִדָּא
וְלִכְס בְּנֵי צִיּוֹן בְּקִלְלוֹ
וְכֹה אָמַר אֶתְּחִילָה אֶת
דָּוִד וְכֹה אָמַר מִדְּמַע עֲשִׂיתָה
וְאֶתְּחִילָה
אֶתְּחִילָה וְאֶתְּחִילָה
חֲמִלָה אֶתְּחִילָה
מִבְּשָׁר אֶתְּחִילָה וְאֶתְּחִילָה
עֲתָה בְּחִימָה עֲתָה בְּחִימָה

משה וכל ישראל וכל בני ישראל
וידע ישראל כי ייבא אל ארץ ישראל

וְיָמֵי יִצְחָק ב' וְיָמֵי יִצְחָק מֵחֵדָּע וְיָמֵי יִצְחָק ה' מֵחֵדָּע
וְיָמֵי יִצְחָק ה' מֵחֵדָּע

קָאמְרָא וְיָחִיד אֶל־יְרֵאָה וְיָחִיד
 בְּעֵינֵי הַשּׁוֹבֵי יָחִיד לִטּוֹבָה
 מִחַת קָלָלֶת הַיָּס חֵדָה וְיָחִיד
 חֵדָה וְאֶנְשׁוֹי בִּדְרָה וְשִׁמְעֵי
 הַיָּדִיעַ לַעֲחָד לַעֲמִיתוֹ חֵדָה
 וְיָחִיד וְיָסֵק בְּאֶבְנֵי לַעֲמִיתוֹ
 וְעַרְבֵי עֵרָה
 וְכֹאחֲמֵלָה וְכֹל דָּעֵס אֲשֶׁר
 אֲתוֹ עֵינֵי וְנִפְשָׁם לֹא
 וְאֶשְׁלֹס וְכֹל דָּעֵס אֲשֶׁר
 יִשְׂרָאֵל בְּאִירֵי וְשִׁלֹס וְאֲחֻתָּמֵל
 אֲתוֹ וְיָחִיד בְּאֶשְׁרָא חֵדָה
 חֵדָה מִיָּדֵי אֶל־אֶשְׁלֹס
 וְאֲמַר חֵדָה אֶל־אֶשְׁלֹס
 וְיָחִיד מִלָּה וְיָחִיד מִלָּה וְאֲמַר
 אֶשְׁלֹס אֶל־חֵדָה וְיָחִיד חֵדָה
 אֲתֵרָעָה לְמַד לֹא חֵדָה
 אֲתֵרָעָה וְאֲמַר חֵדָה אֶל־
 אֶשְׁלֹס לֹא מִיָּד אֲשֶׁר בְּחֵד
 וְיָחִיד וְיָסֵק חֵדָה וְכֹל אֲשֶׁר
 יִשְׂרָאֵל לֹא אֲתֵרָעָה וְאֲתוֹ
 אֲשֶׁר בְּחֵד שְׁנֵי תִלְמֵי אֲמַר
 אֶבְרָחָם לֹא לִפְנֵי בְּנֵי בְּאֶשְׁרָא
 עֲבָדֵי לִפְנֵי אֲבִירָא בְּנֵי אֲחֻתָּמֵל
 לִפְנֵי
 וְאֲמַר אֶשְׁלֹס אֶל־אֲחֻתָּמֵל
 חֵדָה לְכֵס עֵינֵי מִיָּדֵי שְׁחֵד
 וְאֲמַר אֲחֻתָּמֵל אֶל־אֶשְׁלֹס

ואשיבך ה' ואשיבך מל' העם ואשיבך שפטיך
ואשיבך ידי ואשיבך חדתי :

בוא אל פני גשו אביך אשר
 הפחל שמור חבית ושמע
 כל ישראל מתבאשת את
 אביך וחוקיך כל אשר
 אתה עושה לא בשלום י
 האהל על הגג ובא י
 אבשל וסאל פלגשו אביו
 ליענן כל ישראל ונעת
 אחותפל אשר מען בפנים
 הים כאשר ישאל בדבר
 האלהים כו כל נעת י
 אחותפל גם לדוד גם י
 לא בשלום ויאמר
 אחותפל אל אבשלום י
 אבחרה נא שנים עשר
 אלא איש ואקומה וארדפה
 אחרי דוד הלה ואבוא
 עליו והוא אגע ויפך גדים
 ויחררתי אתו וגם כל העם
 אשר אתו ויחמתי אתהמה
 לבהו ואשופך כל העם
 אלה בשות חפל האיש
 אשר אתה מבקש כל
 העם ויחיד שלום ויאמר
 הדבר בעני אבשלום י
 ובעני בלזקני ישראל
 ויאמר אבשלום
 דאנא גם לחוש הארץ

ואבוא ב' ואבוא עיר ואבוא מדות קטן
יעד ג' יבא חושן ויהי כאשר בא ויהי
ב' נח

וַיִּשְׁמַעְהָ מִדְּבַר אֱלֹהִים
וַיָּבֹא חִישׁ אֶל אֲבִשָׁלוֹם
וַיֹּאמֶר אֲבִשָׁלוֹם אֵלֶיךָ לֵאמֹר
כִּדְבַר הַחַיִּל דִּבַּר אֲחִיתֹפֶל
וַיִּנְעֹשׂהָ אֶת־דְּבָרוֹ אִם אָנֹכִי
אִתְּךָ דִּבַּר וַיֹּאמֶר
חִישׁ אֶל אֲבִשָׁלוֹם לֵאמֹר
טוֹבָה הָעֵצָה אֲשֶׁר עָשָׂה
אֲחִיתֹפֶל בְּפֶעַם הַזֶּה יִי
וַיֹּאמֶר חִישׁ אִתְּךָ זָרַעְתָּ
אֶת־אֵבֶר וְאֶת־אֲנָשִׁי בִּי
גִבּוֹרִים וְחֵמָּה וּמְחִינֵי נֶפֶשׁ וְחֵמָּה
כִּדְבַר שִׁבְמָה בִּשְׂדֶה וְאֵבֶר
אִישׁ מִלְחָמָה וְלֹא אֵלֶיךָ אֵת
הָעֵץ הַזֶּה עָתָה הִנֵּה הוֹאֵל עֹבֵר
בְּאַחַת הַפְּתָחוֹת אוֹ בְּאֶחָד
הַמִּקְוֹת וְהָיָה כִּנְגַל בְּהֵם
בַּתְּחִלָּה וְשָׁמַע הַשָּׁמַע
וַיֹּאמֶר הִיתִיחַ מִנְּפֹתָ בָּעֵם
אֲשֶׁר אַחֲרָי אֲבִשָׁלוֹם וְהָיָה
גַם בְּזוֹחַל אֲשֶׁר לִי כִלְכֵּל
הָאָרֶץ הַזֶּה וְהָיָה מִיָּדָי
כְּלִישְׁרָאֵל מִגִּמְזוֹר אֵבֶר
וְכֵן הָיָה אֲשֶׁר אָתָּה בִּי
מַעֲשֵׂי הָאֵסֶף וְהָאֵסֶף עָלֶיךָ
כְּלִישְׁרָאֵל מִזֹּדֶעַבָּר
שָׁבַע בְּחֹל אֲשֶׁר עָלֶיךָ
לִבְיָעַן הַלֵּלִים בְּקֹדֶשׁ

בנפיל ב' חזי מל' וחד חס' ופנ' ב' עזר
וחד בנפ' בחס' י' ק' ד' חס' מל' נ

אֲבִי שֵׁשׁ יוֹ חֵץ וְכַח הַלֵּל וְכִדְחָה אֶשֶׁר בְּחַךְ וְחֻקֵּי יְדִי צֶבֶד לִי וְיִסְדֵּי הַדָּבָר וְשִׁמְעוּ וְשִׁמְעוּ לִי יַעֲרִי וְיִדְעוּ אֶתֶם
וְאֲבִי שֵׁשׁ עֶבֶד וְגַם עֲמֻשָּׁה וְחֵן יִשְׂרָאֵל וְחֵן בְּאֵלָה וְאֲבִי שֵׁשׁ לִי חֵן

7752
475

;

५

2

5

i

३३

1. ח
 2. ח
 3. ח
 4. ח
 5. ח

חייפות ב' ותשטח עליך אמר תכניס את האהל ב'
 קדמיה חייפות כח תיג מל' .

י
כח

24

٥

100

חזק
חזק
חזק

99

•

71234

4.

4.

4.

i

57

א
יחזי
כח

•

5

خانی

4

7

ינחית ב' חז' בנ"א ושמח ויסיק חז"ל וינחית על שם
ינחית עמוד :

שמואל ב יז יב — יח ב

קדש ליחודה

לא ימכר

לְעַלְיוֹת הַדָּבָר הַזֶּה הָאֵל
אֲבֵלָהּ מִן הַמֶּלֶךְ אֲמִנְנָאֵת
נִשְׂאָה לְ
אִישׁ יִשְׂרָאֵל אֶת אִישׁ
זָנוּהוּ וְאִמְרַעְשֵׁר דִּוְהַת
לְכַמְלֵךְ וְנִסְכְּרוּ אֶת מֶמֶלֶךְ
וְלִמְרוֹעַ הַקִּלְתָּ וְלֹא אֶחָה
דְּבַחֲךָ רָאשׁוֹן לִי לְחֵשׁוֹת
אֶת מַלְכוּתְךָ שֶׁדָּבַר אִישׁ
יְהוּדָה מִדְּבַר אִישׁ יִשְׂרָאֵל
וְשֵׁם נִקְרָא אִישׁ
בְּלֹעַ וְשִׁמְךָ שֶׁבַע בְּזִכְרֵךְ
אִישׁ וּמִי וְהִתְקַע בְּשֹׁמֶר
וְאִמְרַעְשֵׁר אֲוֹלָהּ חֲלִיק בְּדִוְהַת
וְלֹא אֶחָה לְכֹכֵב וְשִׁוִּי
אִשׁ לֹא אֶחָה וְיִשְׂרָאֵל לְעַלְיוֹת
כִּדְּאִישׁ יִשְׂרָאֵל מֵאֲחֵר
דְּדֹר אֲחֵר שֶׁבַע בְּזִכְרֵךְ
וְאִישׁ יְהוּדָה דְּכֹכֵב מִכְּמֶלֶךְ
מִזְרָחֵךְ וְעַל דְּרוֹשְׁלֵם
וְכִבְדֵּךְ אֶל כִּוְנוֹת וְיִשְׁלֵם
וְיִקְחָה מֶלֶךְ אֶת עֵשֶׂר נִשְׂאֵה
כִּלְגֵּשִׁים אֲשֶׁר חֲנִי לְשִׁמְרָה
חֲבִית וְחֲתָם כִּתְּמֵשְׁמֵרֵת
וְכִלְגֵּשִׁים וְאִלְיוֹם לֹא בָּא
וְהַחֲנִי עֲרוֹת עַד הָיָה
מֵתוֹ אֶל מַעַת חֲתָה
וְאִמְרַעְשֵׁר אֶל

וְעָבְרָה עִבְרָה אֶת הַיַּרְדֵּן אֶת
 חֶמְלָה וְלִפְתָּה אֶמְלֵךְ חֶמְלָה
 הַגִּימְלָה הַזֶּה אֶת רֹשְׁבֵי אֶרֶץ
 וְאֶמְלֵךְ עִיּוֹ עִם קָבֵר אָבִי
 אֲמֹר וְהִטָּה עִבְרָה בְּמִתָּהּ
 וְעָבְרָה עִם אֲדֹנֵי חֶמְלָה וְעָשָׂה
 לָהּ אֶת אֲשֶׁר טֹב בְּעֵינֶיהָ
 וְאָמְרָה מֶלֶךְ אֲנִי
 וְעָבְרָה בְּמִתָּהּ אֲנִי אֶעֱשֶׂה
 לָהּ אֶת הַטֹּב בְּעֵינֶיהָ וְכֵן
 אֲשֶׁר תִּבְחַר עַל אֶעֱשֶׂה
 לָהּ וְעָבְרָה בְּלִפְתָּה אֶת
 הַיַּרְדֵּן וְחֶמְלָה עָבְרוּ וַיֵּשֶׁב
 חֶמְלָה בְּכַחֲלֹה בְּרִכְתּוֹ
 וַיֵּשֶׁב לְמִקְצֵהוּ
 וְעָבְרָה חֶמְלָה וְהַגִּימְלָה
 וּבְמִתָּהּ עָבְרָה וְכֵן עִם
 יְהוֹרָה וְעָבְרוּ אֶת חֶמְלָה
 וְגַם חֶצִי עִם יִשְׂרָאֵל וְהָיָה
 כָּל אִשׁ וְיִשְׂרָאֵל בְּאִסְמָה
 חֶמְלָה וְאָמְרוּ אֵל חֶמְלָה
 מִדּוֹ עָנְיָהּ אֲחֻזֵּי אִישׁ
 יְהוֹרָה וְעָבְרוּ אֶת חֶמְלָה
 וְאֶת כָּל אֶת הַיַּרְדֵּן וְכֵן
 אֲנִשְׁתָּהּ יָדָהּ עִיּוֹ
 וְעָבְרָה אִשׁ וְחֶמְלָה
 עַל אִשׁ וְיִשְׂרָאֵל בְּמִקְצֵה
 חֶמְלָה אֲלֹהֵי לִפְתָּה וְהַיַּרְדֵּן

וְאָמַרְתָּ לְהָמָלֵךְ לֵאמֹר מִדָּבָר
 עָדָה רַבְּרַח אֶמְרָתִי אֵתָּה
 צִיבָא תַחֲלִיקוּ אֶתְחַשְׁדָּה
 וְאָמַר מִפּוֹכֶשֶׁת אֶחָמָה
 גַּם אֶתְחַבֵּל וְקָח אַחֲרָי אֲשֶׁר
 בְּאֶרְצֵי חֶמְלָה בְּשִׁלּוֹם
 אֶדְבֹּתֵי וּבְחֹלָה
 חֲבֵל עֲוִינִיד מִרְגֵּלוֹתַי עֲבֹר
 אֶתְחַמֵּל לְחִמְרֵי רִשְׁתִּי
 אֶתְחַבֵּל וּבְחֹלָה וְקָח מֵאֵר
 בְּשִׁמְעִים שְׁעֵת וְחֹא אֶבֶל
 אֶתְחַמֵּל בְּשִׁכְתִּי בְּמַחֲמִים
 מֵאֵשׁ שְׂגֵדָה חֹא מֵאֵר
 וְאָמַר חֶמְלָה אֶל בְּרִנִּי
 אֵתָּה עֲבֹר אֵתָּה בְּרִנִּי
 אֶתְחַבֵּל מִרְגֵּלוֹתַי אֶמְרָ
 מִחֹב אֶחָמָה בְּמַחֲמִים
 שְׁעֵת חֶמְלָה אֶתְחַמֵּל
 יְדִישְׁתָּ בְּשִׁמְעִים שְׁעֵת
 אֶבֶל חֵלִים חֶמְלָה עֲבֹר מִטֹּב
 לְרַע אֶמְרָתִי עֲבֹר אֶת
 אֲשֶׁר אֶבֶל וְאֵת אֲשֶׁר
 אֲשֶׁר אֶם אֲשֶׁמַּע עֲוֹר
 בְּקוֹל שְׁחִים וְשִׁדּוֹת וְלִמָּה
 תִּחַל עֲבֹר עֲוֹר לְמִשָּׁא
 אֶל אֶרֶץ חֶמְלָה בְּמַחֲמִים

שמים ה' בלשמה ידמו כחלים בקול וכחיות
וכחיות עשיתי לה' בתינותיאם ומחוצת *

אביעזר כסוף בעצמו היה מחנכיהם ויהי עוד מלמד ונינוח ותלמידיו ויהי עוד המלמד
בתורה ויהי עוד מלמד ויהי כסוף כימיה ויארז אלי בן אלס הראש אשר זה חס י.

٤٠١

۳۲

ॐ

4.

511

חש

i

5

144

יחיד

5

מחלת

ii

1.

1.

1
חא

429

1.

תלמוד

פיליטתים

5

1.

4.

חזק

4571
4572

1.

1

5.

שׁוֹ אֲשֶׁר תִּלְוֶם שֶׁם הַפְּלִשְׁתִּים
בְּיוֹם חֲבוֹת פְּלִשְׁתִּים אֶת
שָׂאֵל בֶּן אֶבְיָתָא מִשֶּׁם
אֶת עֲצָמוֹת שָׂאֵל וְאֶת
עֲצָמוֹת חֲזַנְתָּן בְּנֵי וְאַסָּפִי
אֶת עֲצָמוֹת חֲמִיָּק עִירֵי
וְיִקְבְּרוּ אֶת עֲצָמוֹת שָׂאֵל
וְחֲזַנְתָּן בְּנֵי בְּאֶרֶץ בְּנֵי
בְּצֵלַע בְּקִבְרֵי קִישׁ אֲבוֹת
וְיַעֲשׂוּ כָל אֲשֶׁר צִוָּה חֲמֵלָה
וְיַעֲמִיד אֱלֹהִים לְאֶרֶץ
אֲחֵרִיכֹו
וְיִתְּנוּ עֹד מִלְחָמָה לְפִלִּשְׁתִּים
אֶת יִשְׂרָאֵל וְיִרְדּוּ דָד
וְיַבְדִּיחוּ עִמּוֹ וְיִלְחֲמוּ אֶת
פְּלִשְׁתִּים וְיַשִּׁיעַ ה' וְיִשְׁבּוּ
בְּנֵי אֲשֶׁר בְּנֵי דָרִי חֲרָפָה
וּמִשְׁקָל קִנְיֹו שְׁלֹשׁ מֵאוֹת
מִשְׁקָל נְחֹשֶׁת וְקֹדֶם אֲחֵר
חֲרָשָׁה וְיֹאמְרוּ לְחֲבוֹת אֶת
דָּד וְיַעֲרִידוּ אֲבִיָּשׁוֹ בְּד
צִרְחָה וְיִקְרָא אֶת חֲפִל שְׁתִּי
וְיִמְתְּחוּ אֹנֶשְׁבֵּעֵי אֲנָשׁ
דָּד לֹא לְאִמֹר לֹא אֶת צֹאעֵד
אֲתֵנוּ לְפִלְחָמָה וְלֹא אֲתִכְפֹּה
אֶת נְרִישָׁאֵל
וְיִהְיֶה אֲחֵרִיכֹו וְיִתְּנוּ עֹד
חֲמִלְחָמָה בְּנֵי עַם פְּלִשְׁתִּים

כל' ל' שוין צורד חצירה על' בר' חס' ג' וזעטווד לז' אל' חצירה
אל' צורד וזעטווד לז' אל' חצירה

וְיָקָרְךָ יְיָ וּמַשְׁלֵלָה נִקְרָא אֲדָעִיז עַד וְיָקָרְךָ חַיִּים
כְּאֵלֶּכֶּז נִזְכָּר אֲחֵרִי :

בשנת ה'תש"א חתמו על הסכם זה
המדינה והעיר ירושלים

וְאֶשְׁתִּמְרָה מֵעֵוֶה
כְּבֹר לִנְךָ עֵוֶה
עַם בְּכֹר תָּמִים תִּתְּמָם
וְעַתָּה עָקֹשׁ תִּתְּפֹל
וְעֵינֶךָ עַל דְּמוֹס תִּשְׁפֹּל
וְיִתּוּחַ וְגִוּוֹחַ חֲשָׁבִי
כִּי אֵלֶיךָ אֶבְלָשׁוּ
מִגֵּן חֹזֵא לְכֹל חֲחֻסִּים בִּי
וְכִי צִוִּי מִבְּלִעַת אֱלֹהִים
וְתִתְּתָמִים בְּרִבּוֹ
וְעַל כִּמְתִּי וְעַמְדָּתִי
וְנִחַת קִשְׁתְּךָ וְשִׁיחַ זֶרְעִי
תִּדְחֹב צַעֲדִי תִחַתְּנוּלָא מֵעַד קִרְסִי
וְלֹא אֲשׁוּב עַד בְּלוֹתִס
וְחִפְלוֹתִי תַחַת רַגְלִי
תִּכְרַעַם מִי תִחַתִּי
יִשְׁעוּ אֲנִי מִשְׁוֵעַ אֱלֹהִים וְלֹא אֶעֱנֶה
כְּטוֹטֵחַ יָדַי תִּתְּאֲרִיבִס אֲרָקֶם
אֶם לֹא אֶבְרַח עִתִּי וְעַבְדִּי
בְּמִנְכָּר יִבְלֶה וְתִחַדְרוּ מִמִּסְגָּרָתִס
וְהָיָה אֱלֹהִי צִיר וְשֹׁנֵן
וּמִיָּחַד עַמִּים תִּחַתְּמִי
מֵאִישׁ חֲמָסִים תִּצְלָמִי
וְלִשְׁמֵךְ אֲזַמְּרָה
לְדֹר וּלְדֹר אֶעֱשֶׂה עֲלֵיִס

וְאֵלֶּה דְּבָרֵי דֹד הָאֲחֵרִים נֶאֱמָר בְּכֹחַ שְׂוֵנָא אֲחֵרָא חֲבֵרָא קָסַל מִשְׁחָא אֲחֵרָא קְבוּרָא וּמִדְּתַ
יִשְׂרָאֵל דִּיחֲזִיקוּהָ דְּבָרֵי מִלְתּוֹ עַל שְׂוֵנָא אֲחֵרָא לְדָבָר נְחִירָא לְמִשְׁחָא

ומדות י' ואלה המדות הן חכמה והנהיגות
מבין ומדת כח ושכל כח החיים י' ומדיניות
חלוצי וחזק שמיני וחזק כח לחמו

